

ΕΠΕΤΗΡΙΣ ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΡΕΥΝΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

14

1967

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΠΕΤΗΡΙΣ
ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

14
(1967)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1970

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίς
Γ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, 'Ο Κώδιξ τῶν Ψηφισμάτων τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας	1
Μ. ΤΟΥΡΤΟΓΛΟΥ, Ἡ ἀπάντησις τῆς Δημογεροντίας Τήνου εἰς τὰ περὶ τῶν νομικῶν ἐθίμων ἐρωτήματα τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης	207

Ο ΚΩΔΙΞ ΤΩΝ ΨΗΦΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Α' 1828—1829

Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΨΗΦΙΣΕΩΣ. ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΩΝ ΨΗΦΙΣΜΑΤΩΝ

ΥΠΟ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰσαγωγή

1. Ἡ ἀνάγκη ἐκδόσεως τῆς νομοθεσίας τόσο τῆς περιόδου τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος (1822 - 1827), ὅσον καὶ τῆς τοιαύτης τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας (1827 - 1833), ἔχει καταστῇ ἀντιληπτὴ καὶ ἐπεσημάνθη ἐπανειλημμένως¹.

Ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι τὸ ἐθνικὸν τοῦτο ἔργον θὰ ἀναληφθῇ κάποτε ὑπὸ τοῦ φυσικοῦ φορέως αὐτοῦ, τοῦ κράτους, διὰ τὸν ἀρμοδίον δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ἡ ἔστω ἀτόμου τινὸς κατὰ μίμησιν τῶν ἀρχαίων χορηγῶν, ἀπετόλμησα ἤδη ἀτομικὴν συμβολὴν διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, 1822 - 1828, δημοσιευθέντος εἰς προηγούμενον τόμον τῆς μετὰ χεῖρας Ἐπετηρίδος, καὶ τοῦ χρονικῶς παραλλήλου Κώδικος τῶν Θεσπισμάτων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, 1822 - 1828, δημοσιευθέντος αὐτοτελῶς.

2. Συνέχειαν τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν ἀποτελεῖ ἡ παροῦσα, συνισταμένη εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Κώδικος τῶν Ψηφισμάτων τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας καὶ δὴ τῆς πρώτης περιόδου αὐτῆς, δηλονότι τῆς ἀρξαμένης ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ Ἰωάννου Καποδιστρίου εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ληξάσης κατὰ τὴν συντελεσθεῖσαν κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1829 ἀνασύνταξιν τῆς κρατικῆς ὁργανώσεως.

Πράγματι ἡ χρονικὴ αὕτη περίοδος συνιστᾷ διακεκριμένην ἐνότητα εἰς τὴν

1. Βλ. Θ. Γ. Ἀγγελοπούλου, «Ἡ ἐπὶ τοῦ Ἀγῶνος Β' Βουλευτικῆς Περιόδου (26 Ἀπριλίου 1823 - 10 Ὀκτωβρίου 1824)», *Ἐπιθεώρησις τῆς Τοπικῆς Αυτοδιοικήσεως*, τόμ. 6 (1927), σελ. 65 - 68· Γ. Δ. Δημακοπούλου, «Ἡ Διοικητικὴ Ὁργάνωσις κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν, 1821 - 1827», *Ἐν Ἀθήναις* 1966· Τοῦ αὐτοῦ, «Ὁ Κώδιξ τῶν Νόμων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, 1822 - 1828», *Ἐπετηρὶς τοῦ Κέντρου Ἑρεῖνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν*, τόμ. 10 - 11 (1963 - 64), σελ. 40· Τοῦ αὐτοῦ, «Ὁ Κώδιξ τῶν Θεσπισμάτων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, 1822 - 1828», *Ἐν Ἀθήναις* 1967, σελ. 15, σημ. 4.

διοικητικήν ιστορίαν τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, λήξασα συγχρόνως μὲ τὸ πέρασ τῶν ἐργασιῶν τῆς Δ' ἐν Ἀργεῖ Ἑθνικῆς Συνελεύσεως καὶ τὴν ἀκολουθήσασαν τότε πρὸς «ὀριστικὴν» διοργάνωσιν τοῦ κράτους θεσμικὴν μεταβολήν.

Ἡ ἀντικατάστασις τοῦ κατὰ τὴν ὑπὸ μελέτην περίοδον νομοπαρασκευαστικοῦ σώματος, τοῦ *Πανελληνίου*, δι' ἑτέρου, τῆς *Γερουσίας*, ἔσχεν ἐπίδρασιν, ὡς εἰκός, καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἀρίθμησιν τῶν κυβερνητικῶν ψηφισμάτων, ἥτις ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1829 ἤρξατο ἐκ νέου.

3. Ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας, ἐλθὼν εἰς Ἑλλάδα μὲ πλήρως κατηρτισμένον ὀργανωτικὸν πρόγραμμα, ἐπέτυχεν, ὡς γνωστόν, τὴν ἐκδοσιν ὑπὸ τῆς λειτουργοῦσης τότε Βουλῆς τοῦ ὑπ' ἀριθμ. ΝΗ' Νόμου τῆς 18ης Ἰανουαρίου 1828¹, διὰ τοῦ ὁποίου τὸ νομοθετικὸν ἐκεῖνο σῶμα ἀπέθεσε τὸ χρέος τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας ὅπερ εἶχεν ἀναλάβει. Ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ ἀνωτέρω νόμου καὶ ἐν τῷ β' ἄρθρῳ αὐτοῦ περιλαμβάνοντο δέκα παράγραφοι, κατὰ τὰς ὁποίας θὰ διεμορφοῦτο, καὶ πάλιν προσωρινῶς, τὸ νέον κυβερνητικὸν σύστημα.

Ὁ ἐν λόγῳ νόμος, ἂν καὶ προῖον αἰτήματος τοῦ Καποδιστρίου, καὶ δὴ καὶ ὑπὸ μορφήν ὄρου ἐκ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ ὁποίου καὶ μόνον ἐξήρτη οὗτος τὴν ἀνάληψιν τῆς ἐξουσίας, ἀπετέλεσε μονομερῆ ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς.

Παρὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἐν λόγῳ νόμου, ὁ Καποδίστριας ἠθέλησεν ὅπως ἡ πρώτη ἐπίσημος πρᾶξις τοῦ εἶναι «καταστατική». Κατόπιν τούτου ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀριθμ. Α' Κυβερνητικὸν Ψήφισμα μὲ περιεχόμενον τὰς αὐτὰς ἀκριβῶς δέκα παραγράφους τοῦ ὑπ' ἀριθμ. ΝΗ' Νόμου.

4. Διὰ τοῦ ἐν λόγῳ κυβερνητικοῦ ψηφίσματος ἐβεβαιώθη ἡ καθίδρυσις προσωρινοῦ ὑπευθύνου γνωμοδοτικοῦ σώματος, τοῦ *Πανελληνίου*, ἵνα «μετέχει μετὰ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος τῶν ἔργων καὶ τοῦ ὑπευθύνου τῆς Κυβερνήσεως, ἕως τῆς συγκροτήσεως τῆς Ἑθνικῆς Συνελεύσεως, ἥτις θέλει συνέλθῃ ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς 1828», καὶ γνωμοδοτῇ ἐπὶ τῶν σχεδίων τῶν κυβερνητικῶν ψηφισμάτων.

Ὁ τίτλος *κυβερνητικὸν ψήφισμα* ἐπεφυλάχθη εἰς τὰ νομοθετικὰ ἐκεῖνα κείμενα ἅτινα μετὰ γνώμην τῆς ὀλομελείας ἢ τμήματος τοῦ *Πανελληνίου* «ἐψηφίζοντο» ὑπὸ τοῦ Κυβερνήτου, ὡς λεπτομερέστερον θὰ ἀναπτυχθῇ ἐν συνεχείᾳ.

Ἐκτὸς τοῦ *Πανελληνίου*, καθιδρύθη μονήρης *Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας*, ὁ ἐπὶ κεφαλῇς τῆς ὁποίας *Γενικὸς Γραμματεὺς* καθίστατο ἀρμόδιος νὰ προσυπογράψῃ τὰ κυβερνητικὰ ψηφίσματα καὶ τὴν ἐν γένει ἀλληλογραφίαν.

1. Γ. Δ. Δ. Η. Μ. Α. Κ. Ο. Π. Ο. Υ. Λ. Ο. Υ., «Ὁ Κώδιξ τῶν Νόμων», σελ. 204 - 206. Βλ. καὶ Τ. Ο. Υ. Α. Υ. Τ. Ο. Υ., *Ἡ Διοικητικὴ Ὁργάνωσις τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, 1827 - 1833, Α' 1827 - 1828*, Ἐν Ἀθήναις 1970, σελ. 55 - 57.

Ἐναρίθμητα ψηφίσματα ἐξεδόθησαν ἀπὸ τῆς 20ῆς Ἰανουαρίου 1828 μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου 1829 τριακότα τέσσαρα ἐν ὅλῳ.

Ἡ ἀρίθμησις τούτων ἦτο συνεχὴς καὶ ἐγίνετο κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τότε συνήθειαν δι' ἀρχαίων ἐλληνικῶν ἀριθμητικῶν συμβόλων. Τὰ κυβερνητικὰ ψηφίσματα κατεχωρίζοντο εἰς ἴδιον κώδικα, ὡς καὶ πρότερον προεβλέπετο διὰ τοὺς νόμους. Ἐκτὸς τούτου κατεχωρίζοντο εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐξερχομένων, ἀριθμούμενα καὶ ἐν αὐτῷ βάσει τοῦ γενικοῦ ἀριθμοῦ πρωτοκόλλου.

Πλὴν τῶν ἐναρίθμων ψηφισμάτων ἐξεδόθησαν καὶ σφύζονται, δημοσιευμένα καὶ μὴ, καὶ ἕτερα ἅτινα φέρουν μὲν ἀριθμὸν γενικοῦ πρωτοκόλλου ἐξερχομένων οὐχὶ ὁμῶς καὶ ἀριθμὸν ἐκ τοῦ Κώδικος τῶν Ψηφισμάτων.

Ἐκ τῶν ἐναρίθμων ψηφισμάτων τὰ πρῶτα 22 (α' - ς') ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Κυβερνήτου πρὸ τῆς συγκροτήσεως τοῦ Πανελληνίου κατὰ τὴν 26ην Ἰανουαρίου 1828. Ἐπίσης τὰ δύο τελευταῖα κυβερνητικὰ ψηφίσματα (λγ' καὶ λδ') δὲν φέρονται ὑποβληθέντα εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ Πανελληνίου καὶ συνεπῶς τυχόντα τῆς γνώμης αὐτοῦ. Τὸ μὲν τριακοστὸν τρίτον διότι εἶχον παύσει αἱ ἐργασίαι τοῦ Πανελληνίου, τὸ δὲ τριακοστὸν τέταρτον διότι ἐξεδόθη κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου ι' τοῦ ἀπὸ τῆς 22ας Ἰουλίου 1829 Ψηφίσματος ὑπ' ἀριθμ. Β' τῆς ἐν Ἀρχαίᾳ Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, δι' οὗ εἶχεν ἐξουσιοδοτηθῆ ὁ Κυβερνήτης ὅπως προβῇ εἰς τὴν ἐκδοσιν αὐτοῦ¹.

5. Ὁ αὐτούσιος Κώδιξ τῶν Ψηφισμάτων δὲν ἀνευρέθη, παρὰ τὰς μέχρι τοῦδε ἐρεῦνας μου. Ὡς ὁμῶς καὶ περὶ τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων ἔγραψα², ἐκ τινος σημειώσεως τοῦ Ἀνδρέου Μάμουκα πληροφοροῦμεθα ὅτι τῷ 1852 ἐσφύζετο ἀκόμη παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ, ἐνθα ἐφυλάσσοντο τότε τὰ κρατικὰ ἀρχεῖα, Κώδιξ ἐν τῷ ὁποίῳ ἦσαν ἀντιγεγραμμένοι οἱ κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν ἐκδοθέντες νόμοι καὶ ἅπαντα τὰ ἐπὶ Ἑλληνικῆς Πολιτείας ἐκδοθέντα κυβερνητικὰ ψηφίσματα. Ὁ Κώδιξ οὗτος ἐνδέχεται νὰ λανθάνῃ εἰσέτι εἷς τι δημόσιον ἀρχεῖον καὶ δὴ καὶ εἰς ἀταξινόμητον τμήμα τῶν Γενικῶν Ἀρχείων τοῦ Κράτους, ἢ εἰς τὸ ἀρχεῖον καταλοίπων Ἰωάννου Βλαχογιάννη, ἢ εἰς τὸ δυστυχῶς ἀπρόσιτον ἀκόμη εἰς τοὺς ἐρευνητὰς πλούσιον ἀρχεῖον τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας τῆς Ἑλλάδος. Ἐξ αὐτοῦ τοῦ Κώδικος εἰκάζω ὅτι θὰ ἐλήφθησαν τὰ κείμενα ἅτινα ἀπῆρτισαν τὴν γαλλιστὶ ἐκδοθεῖσαν ἐν Ἀθήναις τῷ 1835 ἐκ τοῦ Βασιλικοῦ Τυπογραφείου συλλογὴν νομοθεσίας³.

1. Ἀ. Μάμουκα, *Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος*, τόμ. ΙΑ', Ἐν Ἀθήναις 1852, σελ. 144 - 148.

2. Γ. Δ. Δημακοπούλου, «Ὁ Κώδιξ τῶν Νόμων», σελ. 42.

3. *Constitutions, lois, ordonnances des assemblées nationales, des corps législatifs et du Président de la Grèce, recueillies et traduites par ordre du Gouvernement, 1821 - 1832*, Ἐν Ἀθήναις 1835.

Τὰ ψηφίσματα ἔχουν δημοσιευθῇ κατὰ τὸ πλεῖστον αὐτῶν εἰς τὴν «Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος», ἐξ ἧς καὶ ἀναδημοσιεύονται νῦν. Ἔτερα ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ Ἀρχείου τῆς Κοινότητος τῆς Ὑδρας¹ καὶ ἄλλα ἐκ τῆς σπανίας συλλογῆς Μάμουκα. Δύο εὑρέθησαν μόνον εἰς τὴν γαλλικὴν αὐτῶν μετάφρασιν. Τὰ ἑλληνικὰ πρωτόγραφα μέχρι στιγμῆς δὲν κατέστη δυνατόν νὰ ἐντοπισθοῦν.

Σοβαρὰν βοήθειαν κατὰ τὸν ἐλεγχον τῶν κειμένων καὶ δὴ καὶ τῆς ἀριθμήσεως αὐτῶν μοὶ παρέσχεν ἡ μνημονευθεῖσα ἀνωτέρω ἐπίσημος συλλογὴ νομοθεσίας εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν. Σημειωτέον πάντως, ὅτι αὕτη δὲν εἶναι πάντοτε σύμφωνος πρὸς τὴν πραγματικὴν ἀρίθμησην τῶν ψηφισμάτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγει καὶ τινα διατάγματα. Τὰ κείμενα τῶν κυβερνητικῶν ψηφισμάτων διὰ τῶν ὁποίων ἀνασυγκροτεῖται ὁ Κῶδιξ παρατίθενται ἀκολούθως καὶ ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει.

Εἰς ὑποσελίδιους σημειώσεις παρ' ἐκάστῳ αὐτῶν σημειοῦται, ὡς ἐπιβάλλεται ἄλλωστε βιβλιογραφικῶς, ἡ πηγὴ ἐξ ἧς ἐλήφθησαν, ὡς καὶ αἱ παραπομπαὶ εἰς τὰς σελίδας τῆς συλλογῆς Μάμουκα, τοῦ Ἀρχείου τῆς Κοινότητος τῆς Ὑδρας καὶ τινων ἄλλων, ἐφ' ὅσον ἐδημοσιεύθησαν εἰς αὐτά.

Ἐπίσης ἐν ὑποσημειώσει δημοσιεύονται τὰ ἀμέσως συνδεόμενα πρὸς τὴν ἰσχὺν ἢ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σπουδαιότερων ἐκ τῶν κυβερνητικῶν ψηφισμάτων διατάγματα ἢ ἄλλαι πράξεις, ὡς καὶ διαφωτιστικαὶ τινες πληροφορίες.

Ἡ νομοθετικὴ διαδικασία

Α' Τὸ Πανελλήνιον.

1. Περὶ τῆς «καταστάσεως» τῶν βασικῶν φορέων τῆς νέας κυβερνητικῆς ὁργανώσεως προέβλεψεν, ὡς ἐσημειώθη, τὸ Κυβερνητικὸν Ψήφισμα Α' τῆς 20ῆς Ἰανουαρίου 1828, ὡς καὶ τὸ μετὰ διήμερον ἐκδοθὲν ἐκτελεστικὸν αὐτοῦ Διάταγμα², συσταθέντος καὶ ὁργανωθέντος τοῦ Πανελληνίου ὡς προσωρινοῦ συμβουλευτικοῦ σώματος, συνεδριάζοντος καὶ ἀποφαινομένου ἐν ὁλομελείᾳ καὶ κατὰ τμήματα.

Εἰς τὸ Πανελλήνιον ἀνετέθη ὅπως «μετέχει μετὰ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος τῶν ἔργων καὶ τοῦ ὑπευθύνου τῆς Κυβερνήσεως, ἕως τῆς συγκροτήσεως τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἥτις θέλει συνέλθει ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς 1828» (ἄρθρ. α' τοῦ Ψήφ.).

Εἰδικώτερον εἰς τὸ ἐν λόγῳ σῶμα ἀνετέθη ὅπως «διὰ τῶν τμημάτων αὐτοῦ ἐνασχολεῖται: α'. Εἰς τὰς ὑποθέσεις τὰς παραδοθείσας εἰς αὐτὸ παρὰ τῆς Βουλῆς

1. Ἀρχεῖον τῆς Κοινότητος τῆς Ὑδρας, 1778-1832, δημοσιευόμενον ὑπὸ τοῦ Ἀντωνίου Λιγνοῦ, τόμ. ΙΔ', Ἐν Πειραιεὶ 1930 (ἐφεξῆς Ἀρχ. Ὑδρας).

2. Τὸ κείμενον τοῦ διατάγματος βλ. ἀκολούθως δημοσιευόμενον.

καὶ τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς, αἵτινες ἀπέθεντο ἤδη τὰ χρέη των· β'. Εἰς τὰς ὑποθέσεις [εἰς] τὰς ὁποίας ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος ὑποβάλλει εἰς τὸ Πανελλήνιον, αἰτῶν παρ' αὐτοῦ τὰς περὶ αὐτῶν ἀναφοράς (του)· γ'. Εἰς ὅλας τὰς ὑποθέσεις εἰς τὰς ὁποίας τὰ τμήματα καὶ τὸ Πανελλήνιον νομίζουν χρέος νὰ προσκαλέσουν τὴν προσοχὴν τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος» (ἄρθρ. α' τοῦ Διατ.).

2. Ἡ σύνθεσις τοῦ Πανελληνίου ὠρίσθη εἰκοσιεπταμελής, τὸ Ψήφισμα ὅμως δὲν προέβλεψε περὶ τοῦ τρόπου διορισμοῦ καὶ τῶν προσόντων τῶν μελῶν τοῦ σώματος. Ταῦτα, τόσον κατὰ τὴν συγκρότησιν αὐτοῦ ὅσον καὶ κατὰ τὰς ἀκολουθησάσας ἀντικαταστάσεις τῶν διὰ διαφόρους λόγους ἀποχωρησάντων, διορίσθησαν ὑπὸ τοῦ Κυβερνήτου διὰ διαταγμάτων, ἐπιλεγέντα μεταξὺ τῶν ἀξιολογωτέρων τότε πολιτικῶν προσώπων καὶ ἐκπροσωπευτικῶν παραγόντων τῆς ἐλληνικῆς ζωῆς¹.

3. Τὸ Πανελλήνιον διηρέθη εἰς τρία τμήματα, τὸ Τμήμα τῆς Οἰκονομίας, τὸ Τμήμα τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τὸ Τμήμα τῶν Πολεμικῶν, ἔχοντα ἀνάλογον ἀρμοδιότητα.

Αἱ συνεδριάσεις τοῦ σώματος ἐγίνοντο κατὰ τμήμα καὶ ἐν ὀλομελείᾳ.

Ἐκάστου τμήματος προήδρευεν ἐν τῶν μελῶν του, φέρον τὸν τίτλον τοῦ προβούλου. Δύο ἄλλα μέλη ἐπεφορτίσθησαν τὴν σύνταξιν τῶν «πράξεων» αὐτοῦ, φέροντα τὸν τίτλον τοῦ α' καὶ β' γραμματέως τοῦ τμήματος (ἄρθρ. γ' τοῦ Ψήφ.).

Ἡ προεδρεία τῆς ὀλομελείας, δηλ. τῶν «γενικῶν συνεδριάσεων» ὡς ἀπεκαλοῦντο, ἀνετέθη ἀπὸ κοινοῦ εἰς τοὺς προβούλους τῶν τριῶν τμημάτων², ἡ δὲ γραμματεία αὐτῆς εἰς τὸν γραμματέα «τοῦ τμήματος τοῦ κινουντος τὰς ὑποθέσεις εἰς τὰς ὁποίας ἐνασχολεῖται τὸ Πανελλήνιον» κατὰ τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν (ἄρθρ. δ' τοῦ Ψήφ.).

Τὰ τμήματα καὶ ἡ ὀλομέλεια κατὰ τὰς συνεδριάσεις αὐτῶν ἀπεφαίνοντο διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας τῶν μελῶν αὐτῶν ἐπὶ τῶν «ἀναφορῶν», δηλ. τῶν εἰσηγήσεων τῶν οἰκείων γραμματέων, «καὶ κατὰ τὴν πρότασιν τῶν προσηκόντων αὐτῶν Προβούλων» (ἄρθρ. β' τοῦ Διατ.).

1. Τὰς ἐκάστοτε μεταβολὰς τῆς συνθέσεως τοῦ Πανελληνίου βλ. ἐν Γ. Δ. Δημακοπούλου, «Αἱ Κυβερνητικαὶ Ἀρχαὶ τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, 1827 - 1833», Ὁ Ἑρανιστής, ἔτος Δ' (1966), σελ. 117 - 154. Περὶ τοῦ ὅρκου τῶν μελῶν τοῦ Πανελληνίου βλ. τὸ ἀκολούθως δημοσιευόμενον Κυβερν. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. Ε' τῆς 22ας Ἰανουαρίου 1828.

2. Ἡ διατύπωσις ἐν τῷ κειμένῳ εἶναι ἀσφής. Ἀναφέρεται ἐπὶ λέξει ὅτι : «Ὁ Πρόβουλος τοῦ Τμήματος τῆς Οἰκονομίας, ὁμοῦ μὲ τοὺς προβούλους τῶν δύο ἄλλων τμημάτων, προεδρεῖ τὸ Πανελλήνιον εἰς τὰς γενικάς του συνεδριάσεις». Ἡ περίεργος αὕτη διατύπωσις ἐπεδιώχθη πιθανῶς λόγῳ τῆς μελλούσης ἐπιλογῆς τοῦ Γεωργίου Κουντουριώτου ὡς Προβούλου τοῦ Τμήματος τῆς Οἰκονομίας.

Τὰ μειοψηφούντα μέλη εἶχον τὸ δικαίωμα «νὰ δίδουν καὶ νὰ λαμβάνουν ἐγγράφως τὴν γνώμην των εἰς τὸ *Πρωτόκολλον τῶν συνεδριάσεων*»¹, τὸ ὅποιον ἐτῆρεϊτο ὑπὸ τοῦ οἰκείου β' γραμματέως (ἄρθρ. β' τοῦ Διατ.).

Παρ' ἐκάστῳ τμήματι ἐτηροῦντο δύο βιβλία, τὸ *Κατάστιχον τῶν πρακτέων*, τηρούμενον ὑπὸ τοῦ α' γραμματέως, εἰς τὸ ὅποιον «κατετάσσοντο» κεχωρισμένως αἱ «διοικητικοῦ» καὶ αἱ «νομοθετικοῦ» χαρακτῆρος ὑποθέσεις τοῦ τμήματος (ἄρθρ. γ' τοῦ Διατ.), καὶ τὸ *Κατάστιχον τῶν πράξεων*, τηρούμενον ὑπὸ τοῦ β' γραμματέως, εἰς τὸ ὅποιον κατεχωρίζοντο, ἐπίσης κεχωρισμένως, αἱ «νομοθετικοῦ» καὶ αἱ «διοικητικοῦ» χαρακτῆρος ἀποφάνσεις (βουλευμάτα) τοῦ τμήματος, ὅσον καὶ αἱ τοιαῦται τῆς ὁλομελείας ἐπὶ τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν καθ' ὕλην ἀρμοδιότητα τοῦ τμήματος ὑποθέσεων (ἄρθρ. δ' τοῦ Διατ.)².

Τὸ Πανελλήνιον (ὁλομέλεια καὶ τμήματα) προβλέπετο νὰ συνέρχηται καθ' ἐκάστην πλὴν Κυριακῶν καὶ ἐπισήμων ἑορτῶν, ἀπὸ τῆς 09.00' ἕως τῆς 12.00' καὶ ἀπὸ τῆς 15.00' ἕως τῆς 18.00', εἰς πρὸς τοῦτο προσδιορισμένην μονίμως οἰκίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὠρίσθη ὅτι θὰ ἐφυλάσσετο καὶ τὸ ἀρχεῖον (ἄρθρα ε' καὶ ς' τοῦ Διατ.).

Οἱ πρῶτοι γραμματεῖς ἦσαν ὑποχρεωμένοι ὅπως ἐνημερώνουν συνοπτικῶς τὸν Κυβερνήτην καθ' ἐκάστην καὶ κατὰ τὴν 19.00' περὶ τῶν πεπραγμένων τῶν τμημάτων κατὰ τὴν διαρρευσάσαν ἡμέραν³.

4. Τὸ νέον σῶμα δὲν ἀπετέλει, οὔτε παρίστα ἀντιπροσωπευτικὸν νομοθετικὸν σῶμα, διότι οὔτε ἀντιπροσωπεῖα τοῦ λαοῦ ἦτο, οὔτε νομοθετικὰ καθήκοντα ἀνετέθησαν εἰς αὐτό. Συνεστάθη ὡς συμβουλευτικὸν καὶ γνωμοδοτικόν, ὑπεύθυνον ὅμως ὄργανον τοῦ Κυβερνήτου, με κυρίαν ἀποστολὴν τὴν μελέτην τῶν σοβαρῶν προβλημάτων καὶ τὴν προηγουμένην βάσανον καὶ ἐπεξεργασίαν τῶν κυβερνητικῶν ψήφισμάτων.

1. *Πρωτόκολλα συνεδριάσεων* (=πρακτικά) τοῦ Πανελληνίου σφύζονται εἰς λυτὰ φύλλα καὶ εἰς τὸ παρὰ τὸ Μουσεῖον Μπενάκη Ἀρχεῖον τοῦ Ἀγῶνος.

2. Ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Βουλῆς σφύζεται χειρόγραφος Κώδιξ τῶν πράξεων (βουλευμάτων) τοῦ Πανελληνίου, ὑπὸ στοιχ. χρῆφ. 348, περιλαμβάνων τὰς διοικητικὰς πράξεις τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Τμήματος ἀπὸ 28ης Ἰανουαρίου 1828 μέχρι 10ης Μαΐου 1829, καὶ τὰς νομοθετικὰς τοιαύτας τοῦ ἰδίου τμήματος ἀπὸ 4ης Φεβρουαρίου 1828 μέχρι 16ης Μαΐου 1829. Βλ. καὶ Ν. τ. Κοινό, *Συμπληρωματικὸς Κατάλογος τῶν Χειρογράφων Κωδίκων τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς. Συνέχεια τῶν Καταλόγων (1-241) τοῦ Σπ. Λάμπρου* Ἀριθ. 242-448, Ἐν Ἀθήναις 1965, σελ. 37.

3. Τὸ Πανελλήνιον καὶ γενικώτερον ἡ νέα κυβέρνησις καθιδρύθησαν ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ τῆς Αἰγίνης τὴν πρωίαν τῆς 26ης Ἰανουαρίου 1828. Βλ. σχετικῶς τὸ ἀκολούθως δημοσιευόμενον Ψήφισμα Σ' τῆς 23ης Ἰανουαρίου 1828. Τὸ Πανελλήνιον ἐν Αἰγίνῃ ἦτο ἐγκατεστημένον ἐν τῷ ὡς ἄνω Μητροπολιτικῷ Ναῷ.

5. Ὡς πρὸς τὰ κυβερνητικὰ ψηφίσματα ὠρίσθη ὅτι «θέλουν εἶσθαι θεμελιωμένα εἰς τὰς ἐγγράφους ἀναφορὰς τοῦ Πανελληνίου ἢ τῶν τμημάτων αὐτοῦ, καθόσον τὸ ἀντικείμενον τοῦ ψηφίσματος κινεῖται ἀπὸ τὴν διοίκησιν ἢ καὶ ἀπὸ τὴν νομοθεσίαν» (ἄρθρ. ζ' τοῦ Ψηφ.).

Εἰδικώτερον ὠρίσθη ὅτι «Τὰ ἀντικείμενα εἶναι διοικητικὰ ἐὰν αἱ πράξεις τῆς ἐν Τροιζῇνι Συνελεύσεως ἐπρονόησαν περὶ αὐτῶν, ὥστε δὲν πρόκειται ἄλλο εἰμὴ νὰ ἐκτελεσθῇ ὁ νόμος. Εἶναι δὲ νομοθετικά, ὅταν ὁ νόμος (δὴλ. αἱ πράξεις τῆς ἐν Τροιζῇνι Γ' Ἐθν. Συνελεύσεως) δὲν ἐπρονόησε περὶ αὐτῶν. Τὰ ψηφίσματα ταῦτα γίνονται ἐπάνω εἰς τὰς ἀναφορὰς τοῦ Πανελληνίου, τὰ δὲ ἄλλα (δὴλ. τὰ διοικητικὰ) ἐπάνω εἰς τὰς τῶν τμημάτων» (ἄρθρ. η' τοῦ Ψηφ.).

Κατὰ ταῦτα διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν μὲν ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἔννοιαν «νομοθετικῶν» ψηφισμάτων ἀπηγεῖτο γνωμοδότησις τῆς ὀλομελείας, τῶν δὲ «διοικητικῶν» ψηφισμάτων, δὴλ. τῶν ἐκτελεστικῶν ἐπὶ θεμάτων περὶ ὧν εἶχε προνοήσει ἡ Γ' Ἐθνικὴ Συνέλευσις, γνωμοδότησις τοῦ ἀρμοδίου τμήματος.

Καὶ εἰς τὴν πρώτην πάντως περίπτωσιν ἡ ὑπόθεσις θὰ ἦγετο εἰς τὴν ὀλομέλειαν μέσῳ τοῦ ἀρμοδίου καθ' ὕλην τμήματος.

Μετὰ τὴν κατὰ ταῦτα ἀπόφασιν τοῦ τμήματος ἢ τῆς ὀλομελείας καὶ τὴν καταγραφὴν αὐτῆς εἰς τὸ *Κατάστιχον τῶν πράξεων*, ὁ α' γραμματεὺς τοῦ οἰκείου τμήματος συνέτασσε τὸ σχετικὸν ἔγγραφον (ἀναφοράν), τὸ ὁποῖον ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ προβούλου καὶ αὐτοῦ παρεδίδοτο εἰς τὸν Κυβερνήτην κατὰ τὴν καθημερινὴν συνεργασίαν αὐτοῦ μετὰ τῶν α' γραμματέων (ἄρθρ. δ' τοῦ Διατ.).¹

Τὰ ὑπὸ τοῦ Πανελληνίου (ὀλομελείας ἢ τμήματος) καταρτιζόμενα σχέδια «ἐψηφίζοντο» ἀκολούθως ὑπὸ τοῦ Κυβερνήτου, προσυπογραφόμενα ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Ἡ τροποποιήσις ἢ κατάργησις τῶν ψηφισμάτων δὲν ἐπῆρχετο πάντοτε διὰ νεωτέρου ψηφίσματος ἀλλὰ καὶ διὰ διατάγματος ἢ καὶ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου λαμβανομένης κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Πανελληνίου.

Β' Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

1. Τὸ ἐκτελεστικὸν τοῦ πρώτου ψηφίσματος Διάταγμα τῆς 22ας Ἰανουαρίου 1828 προέβλεψε τὴν συγκρότησιν καὶ λειτουργίαν Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, χωρὶς νὰ προχωρήσῃ εἰς λεπτομερείας. Ἠρκέσθη νὰ ὀρίσῃ ὅτι τοῦτου θὰ προήδρευεν ὁ

1. Ἐγγραφοὶ ἀναφορὰι (εἰσηγήσεις, γνώμαι) τοῦ Πανελληνίου πρὸς τὸν Κυβερνήτην σφίζονται εἰς τὸ παρὰ τῷ Μουσείῳ Μπενάκη Ἀρχεῖον τοῦ Ἀγῶνος καὶ εἰς τὰ Γενικά Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους.

Κυβερνήτης καὶ ὅτι «Ἐκαστον τῶν μελῶν αὐτοῦ κατ' ἰδίαν ἢ ἐπιτροπαί συγκείμεναι ἐκ μελῶν τούτου τοῦ Συμβουλίου, παραδέχονται τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κυβερνήτου εἰς τὰ ἐμπιστευθέντα εἰς αὐτοὺς ἔργα» (ἄρθρ. ζ' τοῦ Διατ.). Ἐσημειῶτο ἀκολούθως ὅτι «Τὰ ἔργα ταῦτα ἀντεξετάζονται παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καθ' ὅσον ἡ φύσις καὶ τὸ κατεπεῖγον αὐτῶν δύνανται τοῦτο νὰ συγχωρήσουν» (ἄρθρ. η' τοῦ Διατ.).

2. Διὰ τοῦ ἀμέσως ἀκολουθήσαντος Κυβερν. Ψηφίσματος Γ' τῆς 23ης Ἰανουαρίου 1828 κατεστάθη τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ ἀνετέθη εἰς αὐτὸ ὅπως «ἐνασχολεῖται εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ὑποθέσεις, τοῦ ἐμπορίου, τῆς ναυτιλίας καὶ ὅλων τῶν ἀντικειμένων τὰ ὁποῖα θέλουν πέμπεσθαι πρὸς αὐτὸ παρὰ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τοῦ ὁποῖου ἐνεργεῖ τὸ Συμβούλιον τοῦτο».

Αἱ λεπτομέρειαι ἀφέθη νὰ καθορισθοῦν διὰ διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη μόλις τὴν 5ην Φεβρουαρίου 1829¹. Συνεπῶς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὀργάνωθη μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του.

3. Διὰ τοῦ ἀνωτέρω διατάγματος τὸ Συμβούλιον συνεκροτήθη ἐκ τῶν τριῶν πρώτων Γραμματέων τοῦ Πανελληνίου, τοῦ Γραμματέως τῆς ἐν τῷ μεταξὺ συσταθείσης Γραμματείας ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν, καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Κυβερνήτου, τούτου δὲ ἀπόντος ἐκ τῆς καθέδρας τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τινος τῶν Προβούλων τοῦ Πανελληνίου.

Ἐκτακτα μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἦσαν τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς, τὰ τοιαῦτα τοῦ Γενικοῦ Φροντιστηρίου καὶ οἱ δεῦτεροι γραμματεῖς τῶν τμημάτων τοῦ Πανελληνίου, καλούμενοι ἅπαντες κατὰ περίπτωσιν.

4. «Ἐκαστον τῶν τακτικῶν μελῶν προεβλέπετο νὰ γνωστοποιῇ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον τὰς ὑποθέσεις «αἱ ὁποῖαι, δι' ὅσον εἰς αὐτὸ ἀνήκει, τῷ ἐμπιστεύονται ἢ ἀπὸ τὸν Κυβερνήτην ἢ ἀπὸ τὸ Πανελλήνιον».

Ἐξ ἄλλου, διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ συντονισμὸς Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Πανελληνίου, προεβλέφθη ὅπως «αἱ κοινοποιήσεις (δηλ. ἡ ἐπίσημος ὑπηρεσιακὴ ἐπικοινωνία) μεταξὺ τοῦ Κυβερνήτου καὶ τοῦ Πανελληνίου γίνονται διὰ μέσου τῶν πρώτων γραμματέων τῶν Τμημάτων καὶ γίνονται διὰ περιλήψεως τῶν πρωτοκόλλων τῶν συνεδριάσεων (δηλ. τῶν πρακτικῶν) τοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν τοῦ Πανελληνίου».

5. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὠρίσθη ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ἀνατεθέντος εἰς αὐτὸν νὰ κρατῇ «σημείωσιν τῶν συνεδριάσεων καὶ τῶν βουλευμάτων (délibérations) τοῦ Συμβουλίου».

1. Τὸ κείμενον αὐτοῦ βλ. παρὰ πόδας τοῦ ἀκολουθῶς δημοσιευομένου Ψηφίσματος ὑπ' ἀριθμ. Γ'.

6. Πάντα τὰ ἀνωτέρω ἔσχυσαν μέχρι τῆς θεσμικῆς μεταβολῆς ἥτις συνετέλεσθη κατὰ Σεπτέμβριον 1829 καὶ ἐσημείωσε τὴν λήξιν τοῦ προσωρινοῦ συστήματος διακυβερνήσεως.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται ὅτι δὲν ἀνετέθη εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον νομοπαρασκευαστικὸν ἢ νομοθετικὸν τι ἔργον, οὐδὲ καὶ νομογνωμοδοτικόν.

Ἡ νομικὴ φύσις τῆς δημοσιεύσεως τῶν ψηφισμάτων

1. Ὡς καὶ κατὰ τὴν περίοδον τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος, τὸ νομικὸν ἀξίωμα *lex non obligat nisi rite promulgata* δὲν εἶχεν ἰσχὺν προκειμένου περὶ τῶν κυβερνητικῶν ψηφισμάτων. Ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ἤρχιζεν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς των ὑπὸ τοῦ Κυβερνήτου.

2. Βεβαίως τὸ Σύνταγμα τῆς Τροιζῆνος εἰσήγαγε διὰ τοῦ ἀρθροῦ 73 τὴν συστατικὴν ἐννοιαν τῆς δημοσιεύσεως ἀλλὰ διὰ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ προβλεπομένους νόμους, χωρὶς νὰ προσδιορίζεται καὶ τὸ διὰ ταύτην ἀρμόδιον ὄργανον.

Ἡ διάταξις αὕτη, συνεπῶς, οὐδεμίαν ἡδύνατο νὰ ἔχῃ ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ψηφισμάτων, τῶν ὁποίων ἡ ἐκδοσις καὶ ἰσχὺς ἀπέρρεεν ἀμέσως ἐκ τοῦ Νόμου ΝΗ' καὶ δὴ καὶ τοῦ καταστατικοῦ ὑπ' ἀριθμ. Α' Κυβερνητικοῦ Ψηφίσματος.

3. Κατὰ ταῦτα τεκμαίρεται ὅτι ἡ δημοσίευσίς τῶν ψηφισμάτων, ἥτις ἄλλωστε οὐδὲ καὶ διετάσσεται εἰς τὰς περισσοτέρας περιπτώσεις, εἶχεν ἀπλῶς δηλωτικὸν χαρακτῆρα καὶ ἐπέδιδκε νὰ καταστήσῃ γνωστὸν τὸ περιεχόμενον αὐτῶν εἰς τοὺς πολίτας καὶ τὰς ὑπηρεσίας κατὰ τὸν ταχύτερον τρόπον.

Ὁ σκοπὸς αὐτὸς τῆς δημοσιεύσεως, τῆς ἐνημερώσεως δηλαδὴ τοῦ κοινοῦ, ὑπεβηθεῖτο, ὡς καὶ κατὰ τὴν προηγουμένην χρονικὴν περίοδον, διὰ τῆς τοιχοκολήσεως ἀντιτύπων τῶν ψηφισμάτων εἰς πολυσύχναστα μέρη.

4. Ἡ διὰ τοῦ τύπου δημοσίευσίς τῶν ψηφισμάτων ἐγένετο εἰς τὴν ἐπίσημον «Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος». Ἐκτὸς αὐτῆς ἐκυκλοφοροῦντο καὶ ἄλλαι ἐφημερίδες, ὡς αἱ ξενόγλωσσοι «L' Abeille Grecque», ἐν Ὑδρᾷ καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐν Αἰγίνῃ, καὶ «Courrier d'Orient», ἐν Πάτραις καὶ ἀκολούθως ἐν Αἰγίνῃ, ἢ «Ἀνεξάρτητος Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», ἐν Ὑδρᾷ καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐν Αἰγίνῃ¹.

Εἰς τὴν «Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος», ὡς ἐσημειώθη, δὲν ἐδημοσιεύθησαν ἅπαντα τὰ Ψηφίσματα τῆς περιόδου 1828 - 1829. Ἐπίσης δὲν ἐδημοσιεύθησαν κείμενα συνημμένα εἰς ψηφίσματά τινα ὑπὸ μορφὴν παραρτημάτων. Διὰ τοῦτο ἡ ἐνταῦθα ἀναδημοσίευσίς τῶν ἐν λόγω παραρτημάτων γίνεται ἐξ ἄλλων πηγῶν.

1. Περί τῶν κυκλοφορηθεισῶν ἐφημερίδων κατὰ τὴν περίοδον 1822 - 1826 βλ. Γ. Δ. Δημακοπούλου, Ἡ Διοικητικὴ Ὁργάνωσις κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν, σελ. 19 - 23.

ΤΡΟΠΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ ΤΩΝ ΨΗΦΙΣΜΑΤΩΝ

Ἡ ἐπιδίωξις τῆς παρούσης ἐκδόσεως νὰ παρουσιάσῃ ἐν σώματι τὰ ἐπὶ Καποδιστρίου ἐκδοθέντα κυβερνητικὰ ψηφίσματα καὶ ἡ κατ' ἐξοχὴν νομικὴ σημασία τῶν δημοσιευομένων κειμένων δὲν καθιστοῦν ἀπαραίτητον τὴν διπλῆν, διπλωματικὴν καὶ φιλολογικὴν παρουσίαν αὐτῶν.

Τὰ δημοσιεύμενα κείμενα τῶν ψηφισμάτων καὶ τινων ἐκτελεστικῶν αὐτῶν διαταγμάτων περιέχουν πλείστας ἀσυνταξίας καὶ ἀνορθογραφίας, ὡς καὶ γλωσσικοὺς ἰδιωματισμοὺς συνήθεις κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν. Κατὰ τὴν ἐκδοσιν προέβην εἰς διόρθωσιν τῶν ὀρθογραφικῶν λαθῶν καὶ τῆς στίξεως, ἵνα τὰ κείμενα καταστοῦν νοητὰ καὶ σαφῆς ἡ βούλησις τοῦ νομοθέτου.

Τὸν γραμματικὸν τύπον καὶ τὸ ὕφος τῶν κειμένων ἐσεβάσθην ἀπολύτως.

Πᾶσα προσθήκη γενομένη ὑπὸ τοῦ ἐκδότου ἐτέθη ἐντὸς < >, πᾶσα δὲ ἀφαίρεσις ἐντὸς [].

Ο ΚΩΔΙΣ ΤΩΝ ΨΗΦΙΣΜΑΤΩΝ

1

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 1 τῆς 20ῆς Ἰανουαρίου 1828
περὶ ἰδρύσεως τοῦ Πανελληνίου καὶ τῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας¹

Ψήφ. Α' < Ἀριθ. 4 >

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφίζει

Κατάστασις τοῦ Πανελληνίου

Συμφώνως μὲ τὴν σημερινὴν προκήρυξιν ὑπ' ἀριθ. 3 καὶ κατὰ τὸ Ψήφισμα τῆς Βουλῆς ἀριθ. ΝΗ', ἡ προσωρινὴ διοίκησις τῆς Ἐπικρατείας κανονίζεται κατὰ τὰ ἐφεξῆς ἄρθρα:

Α'. Ἐν συμβούλιον συγκείμενον ἀπὸ εἰκοσιεπτὰ μέλη, καὶ ὀνομαζόμενον Τὸ Πανελλήνιον, μετέχει μετὰ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος τῶν ἔργων καὶ τοῦ ὑπευθύνου τῆς Κυβερνήσεως, ἕως τῆς συγκροτήσεως τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἥτις θέλει συνέλθει ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς 1828.

Β'. Τὸ Πανελλήνιον διαιρεῖται εἰς τρία Τμήματα:

Τὸ α' ἔχει ἀντικείμενον τὴν Οἰκονομίαν

Τὸ β' τὴν διοίκησιν τῶν Ἐσωτερικῶν καθ' ὅλους αὐτῶν τοὺς κλάδους

Τὸ γ' τὴν ὥπλισμένην δύναμιν ξηρᾶς καὶ θαλάσσης.

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 6 (25 Ἰαν. 1828). Βλ. καὶ Ἄ. Μάμουκα, *Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος*, τόμ. ΙΑ', σελ. 387 - 389. Ἀρχ. Ὑδρας, τόμ. ΙΔ', σελ. 14 - 15. Γαλλιστὶ ἐν *Constitutions*, σελ. 200 - 201. Τόσον τὸ ἀνωτέρω ψήφισμα ὅσον καὶ τὰ ἐπόμενα αὐτοῦ Ψηφίσματα Β' - Σ' δὲν φέρουν τὴν προσυπογραφὴν τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, διότι ὁ διορισμὸς αὐτοῦ ἐγένετο μόλις τὴν 23ην Ἰανουαρίου 1828. Ὁ Νόμος ὑπ' ἀριθμ. ΝΗ' τῆς 12ης Ἰανουαρίου 1828, κατόπιν τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη τὸ ἀνωτέρω ψήφισμα, ἐκυρώθη ὑπὸ τῆς ἐν Ἀργεὶ Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Β' τῆς 22ας Ἰουνίου 1829 Ψηφίσματος αὐτῆς (Ἄ. Μάμουκα, *Ἐνθ' ἀνωτ.*, σελ. 144 - 151).

Γ'. "Εκαστον τμήμα προεδρεύεται παρ' ἐνὸς τῶν μελῶν του ὀνομαζομένου προβούλου. Δύο ἄλλα μέλη εἶναι ἐπιφορτισμένα εἰς ἕκαστον τμήμα τὴν σύνταξιν τῶν πράξεών του, φέροντα τὸν τίτλον τοῦ α' καὶ β' γραμματέως.

Δ'. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τμήματος τῆς Οἰκονομίας, ὁμοῦ μὲ τοὺς προβούλους τῶν δύο ἄλλων τμημάτων, προεδρεύει τὸ Πανελλήνιον εἰς τὰς γενικάς του συνεδριάσεις.

Ε' δὲ γραμματεὺς τοῦ τμήματος τοῦ κινουήντος τὰς ὑποθέσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἐνασχολεῖται τὸ Πανελλήνιον, ἐνεργεῖ τὰ χρέη τοῦ γραμματέως ταύτης τῆς Συνλεύσεως.

Ε'. Ἐν διάταγμα κανονίζει μερικώτερον τὸν ὀργανισμόν τοῦ Πανελληνίου, ὡς καὶ τῶν τμημάτων του, καὶ ὀρίζει τὰ προσήκοντα καθήκοντα αὐτῶν¹.

1. (Διάταγμα ἐπ' ἀριθμ. 16)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει

Ὁ διοργανισμὸς τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς ὅλους αὐτῆς τοὺς κλάδους καὶ τὰ μερικώτερα καθήκοντα τῶν συνθετουσῶν αὐτὴν δυνάμεων διορίζονται διὰ τοῦ ἐφεξῆς διατάγματος.

Περὶ τοῦ Πανελληνίου

Α'. Κατὰ τὸ ἄρθρον ζ' τοῦ τοῦ Πανελληνίου καθιστῶντος ψηφίσματος, τὸ σῶμα τοῦτο διὰ τῶν τμημάτων αὐτοῦ ἐνασχολεῖται:

α'. εἰς τὰς ὑποθέσεις τὰς παραδοθείσας εἰς αὐτὸ παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς, αἵτινες ἀπέθεντο ἤδη τὰ χρέη των

β'. εἰς τὰς ὑποθέσεις [εἰς] τὰς ὁποίας ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος ὑποβάλλει εἰς τὸ Πανελλήνιον, αἰτῶν παρ' αὐτοῦ τὰς περὶ αὐτῶν ἀναφοράς

γ'. εἰς ὅλας τὰς ὑποθέσεις εἰς τὰς ὁποίας τὰ τμήματα καὶ τὸ Πανελλήνιον νομίζουν χρεός νὰ προσκαλέσουν τὴν προσοχὴν τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος.

Β'. Τὰ τμήματα καὶ τὸ Πανελλήνιον βουλευόμεναι πλειοψηφεῖ κατὰ τὰς ἀναφοράς τῶν γραμματέων αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν πρότασιν τῶν προσηκόντων αὐτῶν Προβούλων. Τὰ μέλη τὰ ἀποτελοῦντα τὴν μειοψηφίαν ἔχουν δίκαιον νὰ δίδουν καὶ νὰ λαμβάνουν ἐγγράφως τὴν γνώμην των εἰς τὸ πρωτόκολλον τῶν συνεδριάσεων. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο κρατεῖται παρὰ τοῦ προσήκοντος δευτέρου γραμματέως.

Γ'. Ἐκαστον τμήμα τοῦ Πανελληνίου ἔχει κατάστιχον κατὰ τὰς εἰς τὸ ἄρθρον Η' τῆς καταστάσεως τοῦ Πανελληνίου συσταθείσας ἀρχάς. Εἰς τὸ κατάστιχον τοῦτο κατατάττει τὰς εἰς τὸ προλαβὸν ἄρθρον ρηθείσας ὑποθέσεις εἰς δύο κατηγορίας.

Ἡ πρώτη περιλαμβάνει τὰς διοικητικὰς ὑποθέσεις, ἡ δὲ δευτέρα τὰς νομοθετικὰς.

Τὸ κατάστιχον τοῦτο ὀνομάζεται «κατάστιχον τῶν πρακτέων» καὶ κρατεῖται παρὰ τοῦ πρώτου γραμματέως τοῦ τμήματος.

Σ'. Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ, ἡτις ἀπέθετο ἤδη τὰ χρέη της, παραδίδουν εἰς τοὺς τρεῖς προβούλους καὶ τοὺς τρεῖς πρώτους γραμματεῖς τοῦ Πανελληνίου τὰ ἀρχεῖα των καὶ ὅλας τὰς γνωστοποιήσεις ἀποτεινομένας εἰς τὰ χρέη, τὰ ὁποῖα αἱ δύο αὗται δυνάμεις ἐνήργησαν ἀπὸ τὸν Μάιον μῆνα ἕως σήμερον.

Δ'. Ὁ β' γραμματεὺς κρατεῖ ὡσαύτως κατὰστικον ὀνομαζόμενον («κατὰστικον τῶν πράξεων»), εἰς τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν (ἄρθρον Γ') καταγράφει τὰ βουλευμένα τοῦ τμήματός του ἢ τοῦ Πανελληνίου, καθόσον ἡ ὑπόθεσις κινεῖται ἀπὸ τὸ ἐν ἢ ἀπὸ τὸ ἄλλο.

Ὁ α' γραμματεὺς τοῦ τμήματος ὅπου ἀνάγεται ἡ παρὰ τοῦ τμήματος ἢ τοῦ Πανελληνίου ἀποφασισθεῖσα ὑπόθεσις συντάττει τὸ ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ διακοινωθῇ εἰς τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ παραδίδει πρὸς αὐτὸν ἐπογεγραμμένον παρὰ τοῦ Προβούλου καὶ προσυπογεγραμμένον παρ' αὐτοῦ.

Ε'. Τὸ Πανελλήνιον καὶ τὰ τμήματα συνέρχονται καθ' ἑκάστην, ἐξαίρουμένων τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν ἐπισήμων ἑορτῶν.

Αἱ συνεδριάσεις ἄρχονται εἰς τὰς ἑννέα ὥρας πρὸ τοῦ μεσημερίου καὶ διαρκοῦν ἕως τὸ μεσημέριον καὶ ἐὰν εἶναι ἀνάγκη ἐπαναλαμβάνονται εἰς τὰς τρεῖς ὥρας καὶ παρατείνονται ἕως εἰς τὰς ἑξ μετὰ τὸ μεσημέριον.

Οἱ πρώτοι γραμματεῖς τῶν τριῶν τμημάτων πληροφοροῦν συνοπτικῶς καὶ προφορικῶς καθ' ἑκάστην εἰς τὰς ἑπτὰ ὥρας μετὰ τὸ μεσημέριον τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος περὶ τῶν ἔργων τῆς ἡμέρας.

Ζ'. Τὸ Πανελλήνιον καὶ τὰ τμήματα συνεδριάζουν εἰς μόνην καὶ τὴν αὐτὴν οἰκίαν, τὴν ὁποίαν ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος θέλει τοὺς διορίσει, ὅπου θέλουν ἐναποτιθεσθαι τὰ ἀρχεῖα.

Περὶ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Ζ'. Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον συνέρχεται προεδρευόμενος εἰς αὐτὸ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος. Ἐκαστον τῶν μελῶν αὐτοῦ κατ' ἰδίαν, ἢ ἐπιτροπαὶ συγκαίμεναι ἐκ μελῶν τούτου τοῦ Συμβουλίου παραδέχονται τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ ἐμπιστευθέντα εἰς αὐτοὺς ἔργα.

Η'. Τὰ ἔργα ταῦτα ἀντεξετάζονται παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καθ' ὅσον ἡ φύσις καὶ τὸ κατεπεῖγον αὐτῶν δύνανται τοῦτο νὰ συγχωρήσουν.

Θ'. Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θέλει ἔχει εἰς τὸ μετέπειτα συνεργάτας φέροντας τὸν τίτλον Δόκιμοι.

Περὶ Ἑκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς

Ι'. Ἡ Ἑκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ προεδρεύεται παρὰ τοῦ ἔχοντος τὸν ἀνώτερον βαθμὸν μεταξὺ τῶν μελῶν της. Ἐκλέγει ἐκ τῶν μελῶν της ἓνα γραμματεῖα ἑνασχολεῖται κατ' εὐθείαν εἰς ὅ,τι γενικῶς ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασιν καὶ τὰς χρεῖας τῆς Ἑκκλησίας.

Ἐν Αἰγίνῃ 22 Ἰανουαρίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης

Ἰ. Α. Καποδίστριας.

Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», παράρτ. φ. 6 (25 Ἰαν. 1828). Βλ. καὶ ἐν Ἀρχ. Ὑδρας, τόμ. ΙΔ', σελ. 16-17.

Ζ'. Τὰ ψηφίσματα τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος θέλουν εἶσθαι θεμελιωμένα εἰς τὰς ἐγγράφους ἀναφορὰς τοῦ Πανελληνίου ἢ τῶν τμημάτων αὐτοῦ, καθ' ὅσον τὸ ἀντικείμενον τοῦ ψηφίσματος κινεῖται ἀπὸ τὴν Διοίκησιν ἢ καὶ ἀπὸ τὴν νομοθεσίαν.

Συναφῇ πρὸς τὴν ὀργάνωσιν τῆς κυβερνήσεως εἶναι καὶ τὰ ἀκόλουθα διατάγματα:

α') Ἀριθ. 179

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει

Ἀρθρον 1. Ἡ ἐπὶ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἐθνικῆς Χρηματιστικῆς Τραπέζης Ἐπιτροπὴ ἐπιφορτίζεται προσωρινῶς τὰ χρέη τοῦ Ὑπουργείου τῆς Οἰκονομίας.

Ἀρθ. 2. Διευθετεῖ τὰ τοῦ κλάδου τούτου εἰς τρόπον ὥστε, καθ' ἣν στιγμήν θέλει τὸν ἀναδεχθῇ ξεχωριστὸς Ὑπουργός, ὅλα τὰ πρακτικὰ καὶ αἱ ἀποδείξεις τῆς ληφοδοσίας αἱ ἀναφερόμεναι εἰς αὐτὸν τὸν κλάδον νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸν εἰρημένον Ὑπουργὸν μ' ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην ἀκρίβειαν.

Ἀρθ. 3. Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Τμήματος τοῦ Πανελληνίου νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 7 Φεβρουαρίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Σ. Τρικούπης.

Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 11 (11 Φεβρ. 1828). Βλ. καὶ Ἀ. Μάμουκα, Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, τόμ. ΙΑ', σελ. 391, σημ. 4.

β') Ἀριθ. 279

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ἐπ' ἀριθ. 179 Διατάγματος

Διατάττει

1. Ἡ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Χρηματιστικῆς Τραπέζης Ἐπιτροπὴ ἐνεργεῖ καὶ τὰ χρέη τοῦ Ὑπουργείου τῆς Οἰκονομίας, καὶ ὡς τοιαύτῃ λαμβάνει τὸν τίτλον: Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ.

2. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ οἰκονομεῖ ξεχωριστὰ τὰς ἐκ τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων προερχομένας ποσότητας, τὰ δὲ κατὰστιχα φέρουσι τὴν εἰδικὴν σημείωσιν αὐτῶν.

3. Ὅταν τὰ ἐκ τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων κεφάλαια ἐλλείπουν διόλου ἢ δὲν ἐξαρκοῦν εἰς πληρωμὴν ὅλων τῶν διαταγῶν, ὅσαι διευθύνονται εἰς τὸ Ταμεῖον, ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ τὰς πληρώνῃ ἀπὸ τὰ κεφάλαια τῆς Ἐθνικῆς Χρηματιστικῆς Τραπέζης, χρεώνονσα τὸ Ταμεῖον ὄχι μόνον μὲ τὴν δανειζομένην ποσότητα, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ διάφορον πρὸς 8 τὰ 100.

Ἐν Πόρῳ τῇ 13 Φεβρουαρίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Σ. Τρικούπης.

Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 12 (15 Φεβρ. 1828).

Η'. Τὰ ἀντικείμενα εἶναι διοικητικά ἐὰν αἱ πράξεις τῆς ἐν Τροιζῇ Συνελεύσεως ἐπρονόησαν περὶ αὐτῶν, ὥστε δὲν πρόκειται ἄλλο εἰμὴ νὰ ἐκτελεσθῇ ὁ νόμος.

Εἶναι δὲ νομοθετικά ὅταν ὁ νόμος δὲν ἐπρονόησε περὶ αὐτῶν.

Τὰ ψηφίσματα ταῦτα γίνονται ἐπάνω εἰς τὰς ἀναφορὰς τοῦ Πανελληνίου· τὰ δ' ἄλλα ἐπάνω εἰς τὰς τῶν τμημάτων.

γ') Ἀριθ. 1325

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ συμπληροῦται σχεδὸν ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ Πανελληνίου καὶ ἐπομένως αἱ ἐργασίαι ἐκάστου τῶν τριῶν τμημάτων αὐτοῦ πρέπει νὰ λάβουν μεγαλυτέραν ἀνάπτυξιν·

Διατάττει

Ἀρθρ. Α'. Τὸ Τμήμα τῆς Οἰκονομίας περιλαμβάνει εἰς τὸν κόλπον του τὴν Ἐπιτροπὴν ἣτις ἤδη εἶναι ἐπιφορτισμένη τὴν Ἐθνικὴν Χρηματιστικὴν Τράπεζαν καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει παρουσιάζει εἰς τὸ Τμήμα, καὶ διὰ τοῦ Τμήματος εἰς τὸ Πανελλήνιον, ὅλα τὰ σχέδια τῶν ἀναφορῶν, τῶν διαταγμάτων ἢ τῶν ψηφισμάτων τὰ ὁποῖα θέλουν ἀφίνεσθαι εἰς αὐτὴν κατ' εὐθείαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἢ ὅσα τὸ Πανελλήνιον εἰς τὰς σκέψεις του κρίνῃ ἐπίσης ἀρμόδια νὰ παραπέμπῃ εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπεξεργασίαν τῆς εἰρημένης Ἐπιτροπῆς.

Β'. Τὸ Τμήμα τῶν Ἑσωτερικῶν περιλαμβάνει μίαν Ἐπιτροπὴν, συγκειμένην ἐκ τριῶν μελῶν, ἣτις θέλει καταγίνεσθαι μερικώτερον εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν σχεδίων τῶν διατάξεων ἢ τῶν νόμων, ὅσοι ἀποβλέπουσιν τὸν προσωρινὸν Ὄργανισμὸν τῶν Δικαστηρίων. Θέλει ἀσχοληθῇ ὡσάυτως εἰς τὴν σύνθεσιν ἐνὸς Κώδικος τῆς Διαδικασίας, καὶ βραδύτερον ἐνὸς Πολιτικοῦ καὶ Ποινικοῦ Κώδικος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει ἐργάζεται κατὰ τὰς εἰδικὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας θέλει λαμβάνει ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν· εἰς τὰς σχέσεις της μὲ τὸ Πανελλήνιον θέλει ἀκολουθεῖ τὴν αὐτὴν τάξιν, ὁποῖαν καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Οἰκονομίας.

Μέλη δὲ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης εἶναι οἱ κύριοι Χ. Κλονάρης μετατιθέμενος εἰς τοῦτο τὸ Τμήμα ἐκ τοῦ τοῦ Πολέμου, Ἰ. Γιαννετᾶς καὶ Γρηγόριος Σοῦτσος.

Γ'. Συσταίνεται ἐπίσης εἰς τὸν κόλπον τοῦ Τμήματος τοῦ Πολέμου Ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἐκ τριῶν μελῶν, ὑπὸ τ' ὄνομα Γενικὸν Φροντιστήριον, ἀντικείμενον τῆς ὁποίας εἶναι τὸ νὰ ἐπαγορεύῃ καὶ νὰ βεβαιώῃ ἐκ συγκρίσεως (contrôler) τὴν οἰκονομίαν καὶ τοὺς λογαριασμοὺς ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν, ὅσα ἀνάγονται εἰς τὰ τοῦ Πολέμου.

Ἐκαστον τῶν μελῶν τοῦ Γενικοῦ Φροντιστηρίου θέλει ἀσχολεῖται ἰδιαιτέρως εἰς ἓνα κλάδον τῆς ὑπηρεσίας ταύτης. Εἰς ἐξ αὐτῶν θέλει ἔχει τὴν ἐπαγορεύνησιν καὶ τὴν ἐκ συγκρίσεως βεβαιώσιν τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατεύματος· ὁ δεύτερος τὴν τοῦ Ναυτικοῦ· καὶ ὁ τρίτος τὴν τῶν τροφῶν, τῶν ἀποθηκῶν καὶ τοῦ ὑλικοῦ μέρους τοῦ Πολέμου.

Τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον ἐργάζεται κατὰ τὰς ὁδηγίας τὰς ὁποίας θέλει λαμβάνει ἀμέσως ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ιδεάζει διὰ τοῦ Τμήματός του τὸ Πανελλήνιον περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐργασιῶν, αἱ ὁποῖαι ἀφορῶσι τὴν οἰκονομίαν τῆς ὑπηρεσίας του.

Θ': Ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος ἔχει πλησίον του ἓνα γενικὸν γραμματέα, φέροντα τίτλον τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ὅστις προσυπογράφεται εἰς τὰ ψηφίσματα καὶ εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν.

Γ'. Θέλουν συσταθῇ ἐπιτροπαὶ εἰδικαὶ ἐκτὸς τῶν κόλπων τοῦ Πανελληνίου, καθ' ὅσον ἀπαιτοῦσι τοῦτο αἱ χρεῖαι τῆς Διοικήσεως καὶ αἱ ἐργασίαι αἵτινες εἶναι κατεπεῖγον νὰ προετοιμασθοῦν διὰ τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 20 Ἰανουαρίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης

Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας.

Αἱ νέαι διατάξεις, εἰς τὰς ὁποίας, κατὰ τὴν χρεῖαν, θέλει ἐργάζεται τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον, θέλουν γίνεσθαι κατὰ τὰς ὁποίας θέλει λαμβάνει παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὁδηγίας, καὶ κατὰ τὴν γνώμην τὴν ὁποίαν τὸ Πανελλήνιον, εἰς τὰ διάφορα διαφιλονεικούμενα ἀντικείμενα, θελήσῃ νὰ τῷ δώσῃ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη σύγκειται ἐκ τῶν Κυρίων Βιάρου Καποδίστρια, Ἀλεξάνδρου Μανροκορδάτου καὶ Κωνσταντίνου Ζωγράφου.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 29 Μαρτίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης

Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Σ. Τρικούνης.

Ἀ. Μάμουκα, Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, τόμ. ΙΑ', σελ. 393 - 395. Πρβλ. ἐν ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», φ. 22 (31 Μαρτ. 1828).

2

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 2 τῆς 23ης Ἰανουαρίου 1828
περὶ Πολεμικοῦ Συμβουλίου¹

Ψήφ. Β'. Ἀριθ. 13

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφίζει

Ἄρθρον Α'. Καθίσταται Πολεμικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀντικείμενον νὰ θεωρῇ καὶ νὰ ἀντεξετάζῃ τὰς ὑποθέσεις (τάς) εἰς τὰς πολεμικὰς ἐργασίας καὶ εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ξηρᾶς τε καὶ θαλάσσης ἀναγομένας, κατὰ τὰς προτάσεις τοῦ Κυβερνήτου.

Β'. Οἱ δύο πολεμικοὶ ἀρχηγοί, ὁ τῆς ξηρᾶς καὶ ὁ τῆς θαλάσσης, δικαιωματικῶς εἶναι μέλη τοῦ Συμβουλίου τούτου, ὡσαύτως καὶ ἐκεῖνοι ἐκ τῶν στρατηγῶν καὶ ναυάρχων Ἑλλήνων, ὅσων ὁ Κυβερνήτης κρίνει ἀναγκαῖον καὶ ὠφέλιμον νὰ λαμβάνῃ τὴν γνώμην.

Γ'. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο προεδρεύεται παρὰ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος.

Δ'. Διάταγμα εἰδικὸν κανονίζει μερικώτερον τὸν ὀργανισμόν καὶ τὰ προσήκοντα αὐτοῦ.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 23 Ἰανουαρίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης

Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας.

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», παράρτ. φ. 6 (25 Ἰαν. 1828). Βλ. καὶ ἐν Ἀρχ. Ὑδρας, τόμ. ΙΔ', σελ. 19. Βλ. τοῦτο καὶ ἐν Συλλογῇ στρατιωτικῶν νόμων καὶ διατάξεων, Μέρους Α', Διοικητικά, τόμ. Α', Ἐν Ἀθήναις 1853, σελ. 19. Γαλλιστὶ ἐν Constitutions, σελ. 201 - 202, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 21 Ἰανουαρίου. Μέλη τοῦ Πολεμικοῦ Συμβουλίου διωρίσθησαν διὰ διατάγματος τὴν 7ην Ὀκτωβρίου 1828 οἱ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, Γενικὸς ἀρχηγὸς τῶν Πελοποννησιακῶν ὅπλων, Νότης Μπότσαρης καὶ Νάσος Φωτομάρας. Βλ. ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», φ. 75 (10 Ὀκτ. 1828), σελ. 310. Μέλος τοῦ Συμβουλίου διωρίσθη ἀργότερον καὶ ὁ Δ. Μούρτζινος (Τρουπάκης). Βλ. Διάτ. 10214/28 Μαρτ. 1829, ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», φ. 27 (6 Ἀπρ. 1829).

3

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 3 τῆς 23ης Ἰανουαρίου 1828
περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου¹

Ψήφ. Γ'. Ἀριθ. 14

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφίζει

Ἄρθρον Α'. Καθίσταται Ὑπουργικὸν Συμβούλιον τὸ ὁποῖον ἐνασχολεῖται εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ὑποθέσεις, τοῦ ἐμπορίου, τῆς ναυτιλίας, καὶ ὅλων τῶν ἀντικειμένων τὰ ὁποῖα θέλουν πέμπεσθαι πρὸς αὐτὸ παρὰ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τοῦ ὁποῖου ἐνεργεῖ τὸ Συμβούλιον τοῦτο.

Β'. Ἐν διάταγμα κανονίζει μερικώτερον τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Συμβουλίου τούτου καὶ προσδιορίζει τὰ προσήκοντα αὐτοῦ².

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 23 Ἰανουαρίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης

Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας.

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», παράρτ. φ. 6 (25 Ἰαν. 1828). Βλ. τοῦτο καὶ ἐν Ἀρχ. Ὑδρας, τόμ. ΙΔ', σελ. 20.

2. Ἀρχικῶς ἴσχυσαν αἱ περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διατάξεις τοῦ Διατάγματος τῆς 22 Ἰαν. 1828 (ἄρθρα ζ', η', θ'), ἀνωτέρω σελ. 12, σημ. 1. Ἀργότερον ἐξεδόθη τὸ ἀκόλουθον διάταγμα.

Ἀρ. 9113

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον κατασταθὲν διὰ τοῦ ζ' ἁρθρου τοῦ Διατάγματος τῆς 22 Ἰανουαρίου 1828 ὀργανίζεται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον:

Α'. Τὸ Συμβούλιον συνίσταται ἀπὸ τοὺς πρώτους γραμματεῖς τῶν τριῶν τμημάτων τοῦ Πανελληνίου, ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Β'. Ἡ προεδρία τοῦ Συμβουλίου τούτου ἀνήκει εἰς τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος· τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς, τὰ τοῦ Γενικοῦ Φροντιστηρίου, οἱ δεῦτεροι γραμματεῖς τῶν τμημάτων συνεδριάζουσιν εἰς τὸ Συμβούλιον, ἀλλὰ κατὰ διαταγὴν εἰδικὴν τοῦ Κυβερνήτου.

Γ'. Ἐκαστὸν τῶν μελῶν κοινοποιεῖ εἰς τὸ Συμβούλιον τὰς ὑποθέσεις, αἱ ὁποῖαι, δι' ὅσον εἰς αὐτὸ ἀνήκει, τῷ ἐμπιστεύονται ἢ ἀπὸ τὸν Κυβερνήτην ἢ ἀπὸ τὸ Πανελλήνιον.

Δ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας κρατεῖ σημειώσεις τῶν συνεδριάσεων καὶ τῶν βουλευμάτων (délibérations) τοῦ Συμβουλίου.

4

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 4 τῆς 23ης Ἰανουαρίου 1828
περὶ Ἑκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς ¹

Ψήφ. Δ'. Ἀριθ. 15

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφίζει

Ἄρθρον Α'. Καθίσταται Ἑκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπιφορτιζομένη νὰ προμηθεύῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅλας τὰς παρ' αὐτῆς αἰτουμένας πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως καὶ τῶν χρεῶν τῆς Ἑκκλησίας.

Β'. Ἐν διάταγμα κανονίζει τὸν ὀργανισμόν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης καὶ προσδιορίζει μερικώτερον τὰ προσήκοντα αὐτῆς.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 23 Ἰανουαρίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας.

ε'. Αἱ κοινοποιήσεις μεταξὺ τοῦ Κυβερνήτου καὶ τοῦ Πανελληνίου γίνονται διὰ μέσου τῶν πρώτων γραμματέων τῶν τμημάτων καὶ γίνονται διὰ περιλήψεως τῶν πρωτοκόλλων τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν τοῦ Πανελληνίου.

ς'. Ὅταν ὁ Κυβερνήτης εἶναι ἀπὸν ἀπὸ τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον προεδρεύεται ἀπὸ ἓνα τῶν προβούλων τοῦ Πανελληνίου, κινεῖ δὲ τὰς ἀνὰ χεῖρας ὑποθέσεις κατὰ τὰς ὁδηγίας δι' ὧν ἐφοδιάζεται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

Ἐν Αἰγίνῃ τὴν 5 Φεβρουαρίου 1829

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Σπηλιᾶδης.

Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 11 (6 Φεβρ. 1829).

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», παράρτ. φ. 6 (25 Ἰαν. 1828). Βλ. καὶ ἐν Ἀρχ. Ὑδρας, τόμ. ΙΔ', σελ. 20. Πρβλ. ἄρθρ. ι' τοῦ Διατ. 16/22 Ἰαν. 1828 (ἀνωτέρω σελ. 12, σημ. 1). Μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς διωρίσθησαν οἱ Μητροπολίται Αἰγίνης Γεράσιμος, Τριπόλεως Δανιὴλ καὶ οἱ Ἐπίσκοποι Ταλαντίου Νεόφυτος, Ἀνδρούσης Ἰωσήφ καὶ Δαμαλῶν Ἰωνᾶς. Βλ. Διάτ. τῆς 7 Ὀκτ. 1828, ἐν ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 75 (10 Ὀκτ. 1828). Περὶ τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς βλ. Τ. Γ ρ ι τ σ ο π ο ὕ λ ο υ, «Ἡ ὑπὸ τοῦ Καποδίστρια διορισθεῖσα πενταμελὴς Ἑκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ τὸ ἔργον αὐτῆς», Ἑκκλησία, τόμ. Α' (1953), σελ. 202 - 205, 241 - 243, 276 - 281, 299 - 300, 331 - 332, 355 - 360, καὶ τόμ. ΛΑ' (1954), σελ. 13 - 16, καὶ εἰς ἀνάτυπον.

5

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 5 τῆς 22ας Ἰανουαρίου 1828
περὶ τοῦ τύπου τοῦ ὅρκου¹

Ψήφ. Ε'. Ἀριθ. 17

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφίζει

Ἀρθρον Α'. Ἡ προσωρινὴ κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος ὀρκίζεται κατὰ τοὺς ἐφεξῆς τρόπους.

Β'. Ὁρκος τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος.

«Ἐν ὀνόματι τῆς ἁγιωτάτης καὶ ἀδαιρέτου Τριάδος ὀρκίζομαι νὰ ἐκπληρώσω κατὰ τὰς ὁποίας αἱ πράξεις τῆς Ἐπιδάουρου, τοῦ Ἀστρου καὶ τῆς Τροϊζήνου ἔθεσαν βάσεις, τὰ ἐμπιστευθέντα μοι χρέη παρὰ τοῦ ἔθνους. Ὀρκίζομαι νὰ τὰ ἐκπληρώσω μέχρι τῆς συγκαλέσεως τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως κατὰ τοὺς κανόνας διὰ τῆς καταστάσεως τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως ὁρισθέντας, μόνον σκοπὸν ἔχων νὰ προάξω τὴν πρόοδον τῆς ἔθνικῆς καὶ πολιτικῆς ἀνακαινίσεως τῆς Ἑλλάδος, ὥστε νὰ δυνηθῇ ὅσον τάχιστα ν' ἀπολαύῃ τῶν σημαντικῶν ὠφελειῶν, τὰς ὁποίας ἡ ἐν Λονδίῳ Συνθήκη (τῆς) 6 Ἰουλίου 1827 τὴν ἐπαγγέλλεται.

Καθίστημι ἐμμαντὸν ὑπεύθυνον δι' ὅλας τὰς πράξεις τῆς διοικήσεώς μου, καὶ ἐγγινῶμαι νὰ ὑποβάλω αὐτὰς εἰς τὴν κρίσιν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἥτις θέλει συνέλθει τὸν Ἀπρίλιον μῆνα».

Γ'. Ὁρκος τοῦ Πανελληνίου.

«Ἐν ὀνόματι τῆς ἁγιωτάτης καὶ ἀδαιρέτου Τριάδος, ὀρκιζόμεθα νὰ ἐκπληρώσωμεν, κατὰ τὰς ὁποίας αἱ πράξεις τῆς Ἐπιδάουρου, τοῦ Ἀστρου καὶ τῆς Τροϊζήνου ἔθεσαν βάσεις, τὰ χρέη, τὰ ὁποῖα διὰ τῶν ψηφισμάτων ἀριθ. 4 καὶ 16 τῶν καθιστῶντων τὴν ἐνεστῶσαν προσωρινὴν κυβέρνησιν ἐπεφορτίσθημεν.

Ὀρκιζόμεθα νὰ ἐκπληρώσωμεν τὰ χρέη ταῦτα μέχρι τῆς συγκαλέσεως τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως κατὰ τοὺς κανόνας διὰ τῶν αὐτῶν ψηφισμάτων ὁρισθέντας, μόνον σκοπὸν ἔχοντες ὅλας δυνάμεις νὰ συνεισφέρωμεν εἰς τὴν ἐθνικὴν καὶ πολι-

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», παράρτ. φ. 6 (25 Ἰαν. 1828). Πρβλ. ἐν Ἀρχ. Ὑδρας, τόμ. ΙΔ', σελ. 18 - 19. Γαλλιστὶ ἐν *Constitutions*, σελ. 202 - 203, ὡς Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 3 καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 21 Ἰανουαρίου.

τικήν ἀνακαίνισιν τῆς Πατρίδος, καὶ ὅσον τάχιστα νὰ προξηνήσωμεν εἰς αὐτὴν τὰς σημαντικὰς ὠφελείας, τὰς ὁποίας ἡ ἐν Λονδίῳ Συνθήκη τῆς 6 Ἰουλίου τοῦ 1827 τὴν ἐπαγγέλλεται.

Ἐγγνώμεθα διὰ τοῦτο νὰ συμμαθέξωμεν τοῦ ὑπευθύνου τὸ ὁποῖον ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος ἐπιφορτίζεται, καὶ ἐπομένως θέλομεν ὑποβάλλει δι' αὐτοῦ ὅλας τὰς πράξεις τῆς διοικήσεώς μας εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, ἣτις θέλει συνέλθει τὸν Ἀπρίλιον μῆνα.

Δ'. Ἐν τοσούτῳ ὀρκίζονται τὰ ἤδη ἐκλεχθέντα αὐτοῦ μέλη· τὰ δὲ λοιπὰ ἐκλεχθησόμενα θέλουν ὀρκισθῇ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Ε'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ὀρκίζεται μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Πανελληνίου.

Σ'. Ἐπομένως ὅλοι οἱ δημόσιοι λειτουργοὶ θέλουν ὀρκισθῇ κατὰ τοὺς τρόπους, τοὺς ὁποίους ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν πρότασιν τοῦ Πανελληνίου θέλει δεχθῇ.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 22 Ἰανουαρίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας.

6

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 6 τῆς 23ης Ἰανουαρίου 1828
περὶ καθιδρύσεως τῶν νέων κυβερνητικῶν ἀρχῶν¹

Ψήφ. Σ'. Ἀριθ. 18

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφίζει

Ἡ καθίδρυσις τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως ἐκτελεῖται μὲ τοὺς πλέον ἀπλοῦς τρόπους. Πᾶσα ἐορτὴ ἣτις ἤθελεν ἐπιφέρει ἐξοδα ἀντιβαίνει εἰς τὴν δυστυχῇ θέσιν τῆς πατρίδος μας.

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», παράρτ. φ. 6 (25 Ἰαν. 1828). Βλ. καὶ ἐν Ἀρχ. Ὑδρας, τόμ. ΙΔ', σελ. 21 - 22. Γαλλιστὶ ἐν *Constitutions*, σελ. 203 - 204, ἐνθα εἶναι δημοσιευμένον ὡς Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 4.

Ὁ μόνος τρόπος νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸ ἔθνος εὐάρεστος αὕτη τελετὴ εἶναι νὰ γίνῃ πραγματικὴ τις περιθάλψις εἰς τοὺς δυστυχεῖς πολίτας, οἵτινες ἔχασαν τὴν καλύβαν των. Θέλομεν προσπαθήσει μ' ὅλα ταῦτα νὰ προμηθεύσωμεν εἰς τοιαύτην εὐκαιρίαν κάποιαν παρηγορίαν εἰς τὴν ἀθλιότητά των τηροῦντες τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου «Μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου».

Ἄρθρον Α'. Ἡ προσωρινὴ κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος καθιδρύεται ὀρκιζομένη ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς Μητροπόλεως τῆς Αἰγίνης τὴν 26 Ἰανουαρίου (7 Φεβρουαρίου) εἰς τὰς 10 ὥρας πρὸ τοῦ μεσημερίου.

Β'. Πρὸς τὰς 10 ὥρας πρὸ τοῦ μεσημερίου οἱ τρεῖς Πρόβουλοι καὶ οἱ τρεῖς Ἀ' Γραμματεῖς τοῦ Πανελληνίου (τὰ μέλη ἅτινα ἤδη διορίσθησαν), ἔρχονται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, ὅπου ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ὑποδέχεται αὐτοὺς καὶ τοὺς παρeisάγει πρὸς τὸν Κυβερνήτην.

Γ'. Ὁ Κυβερνήτης συνωδευμένος ἀπὸ τὴν πρεσβείαν ταύτην ἔρχεται εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὅπου μετὰ τὴν παράκλησιν τελοῦνται τὰ ἐφεξῆς :

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Κυβερνήτου εὐρίσκεται μικρὰ τράπεζα, ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶναι θεμέριον τὸ κατάστιχον τῶν ὄρκων.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας καλεῖ ἐξ ὀνόματος τὰ ἤδη διορισθέντα μέλη τοῦ Πανελληνίου καὶ κατατάττει τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἰς τὸ κατάστιχον.

Ὁ Κυβερνήτης ἵσταται κατὰ πρόσωπον τοῦ Μητροπολίτου ἔμπροσθεν τῆς ὥραιας πύλης ἵσταμένου καὶ τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον εἰς χεῖρας ἔχοντος· ὁ Κυβερνήτης ὑψώνει τὴν δεξιὰν χεῖρα κατὰ τὴν συνήθειαν καὶ ἐπαναλέγει τὸν τρόπον τοῦ ὄρκου, τὸν ὅποιον ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας μεγαλοφῶνως ἀναγινώσκει. Ὁ Κυβερνήτης ἀσπάζεται τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον καὶ ὑπογράφει τὸν τρόπον τοῦ ὄρκου εἰς τὸ κατάστιχον.

Δ'. Τὰ εἰρημένα μέλη τοῦ Πανελληνίου ὀλικῶς μετὰ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ὀρκίζονται ὡσαύτως κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον.

Ε'. Δοξολογία εἰς τὸν Θεὸν ἀποπληροῖ τὴν τελετὴν.

Ὁ Κυβερνήτης ἀπέρχεται εἰς τὴν οἰκίαν του συνωδευμένος ἀπαράλλακτα ὡς ἦλθεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 23 Ἰανουαρίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης

Ἰ. Α. Καποδίστριας.

7

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 7 τῆς 2ας Φεβρουαρίου 1828

περὶ συστάσεως Ἐθνικῆς Χρηματιστικῆς Τραπεζῆς¹

Ψήφ. Ζ'. Ἀριθ. 105

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀφοῦ ἐκοινοποίησεν εἰς τὸ Πανελλήνιον τὰ δόξαντα·

Ἀφοῦ τὸ Πανελλήνιον ἐγνωμοδότησε·

Ψηφίζει

Ἄρθρον 1. Συσταίνεται Ὑθνικὴ Χρηματιστικὴ Τράπεζα (Banque).

Ἄρθ. 2. Τὰ κεφάλαια τῆς Ὑθνικῆς Χρηματιστικῆς ταύτης Τραπεζῆς σὺν-
κεινται ἀπὸ τὰς διαφόρους ποσότητας τὰς ὁποίας οἱ μέτοχοί της (actionnaires) θέλουν
καταθέσει εἰς αὐτήν, διὰ νὰ λαμβάνουν τοὺς τόκους ἀνὰ ὀκτὼ τὰ ἑκατὸν κατ' ἔτος.

Ἄρθ. 3. Ὅσοι ἐκ τῶν πολιτῶν μέτοχοι δὲν δύνανται ἄλλως νὰ συμμεθέ-
ξουν εἰς τὴν Ὑθνικὴν Χρηματιστικὴν Τράπεζαν, εἰμὴ προσφέροντες εἰς αὐτὴν
προϊόντα, τὰ ὁποῖα ἡμποροῦν νὰ πωληθοῦν εἰς ξένους τόπους, θέλουν τὰ παραδίδει
εἰς τοὺς διευθυντὰς τῆς Τραπεζῆς καὶ οὗτοι θέλουν δίδει τὰ πιστὰ εἰς τοὺς μετό-
χους δι' ἀποδεικτικῶν ποσότητος ἀναλογούσης μὲ τὴν τιμὴν τῶν προϊόντων.

Ἄρθ. 4. Αἱ εἰς τὴν Ὑθνικὴν Χρηματιστικὴν Τράπεζαν ἐμπιστευόμεναι
ποσότητες δίδονται δι' ἑν ὁλόκληρον ἔτος.

Ἄρθ. 5. Μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην οἱ θέλοντες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ
λάβουν ὀπίσω τὰ κεφάλαιά των ἢ ὁλικῶς ἢ ἐν μέρει, ἀλλ' ὀφείλουν νὰ διευθύνουν
τὴν περὶ τούτου αἰτησίν των εἰς τοὺς διευθυντὰς ἕνα μῆνα πρότερον.

Ἄρθ. 6. Μετὰ τὴν σύστασιν τῆς Χρηματιστικῆς Τραπεζῆς, τὰ ἀποδεικτικά
τὰ ὁποῖα οἱ διευθύνται αὐτῆς ἤθελαν δώσει εἰς τοὺς μετόχους θέλουν εἶσθαι δεκτὰ

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 9 (4 Φεβρ. 1828). Πρβλ. Ἄ. Μάμουκα, *Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος*, τόμ. ΙΑ', σελ. 389-391. Ἀρχ. Ὑδρας, τόμ. ΙΔ', σελ. 24-25. Γαλλιστὶ ἐν *Constitutions*, σελ. 205-206, ἐνθα εἶναι δημοσιευμένον ὡς Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 5.

Τὸ ἱστορικὸν τῆς Ἐθνικῆς Χρηματιστικῆς Τραπεζῆς ἔχει ἐν περιλήψει ὡς ἀκολούθως:

Τὸ ἐπιτακτικὸν τῆς ἐξευρέσεως ἐντοπίων οἰκονομικῶν πόρων διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς Πολιτείας ἐπέβαλε τὴν πραγματοποιήσιν τῆς παλαιᾶς ἰδέας τοῦ Καποδιστρίου περὶ συστάσεως Τραπεζῆς. Ἠλπίζετο ὅτι αὕτη, μὲ τὸ δέλεαρ τοῦ μεγάλου τόκου (8%) καὶ τοῦ κύρους τῆς κρατικῆς προστασίας αὐτῆς, θὰ ἠδύνατο νὰ προσελκύσῃ ἱκανὰ κεφάλαια. Οὐσιαστικῶς ὅμως ἐπρόκειτο περὶ ἀναγκαστικοῦ δανείου πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς δημοσίας διοικήσεως

χωρίς ξεπεσμών εις αγοράν προσόδων τῆς ἐπικρατείας, εις λήψιν ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων, εις ὑποθήκην κατὰ τὸ περὶ ὑποθήκης ἐκδοθησόμενον ψήφισμα, βάσιν

καὶ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων (βλ. 'Α. Μ. Ἀνδρέαδου, *Μαθήματα Δημοσίας Οἰκονομίας*, 'Εν Ἀθήναις 1925, σελ. 42).

Ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπικουρίας τοῦ κράτους ἐκ μέρους αὐτῶν τῶν ἰδίων τῶν Ἑλλήνων ἦτο ἐπιτακτική. Τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἦτο κενόν, τὰ ἔσοδα τοῦ κράτους ἐλάχιστα, ἐνῶ τὸ Ἐθνικὸν Χρέος ἀνῆρχετο εἰς 3.000.000 φράγκα, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν περιλαμβάνοντο αἱ ὑποχρεώσεις μισθοδοσίας τῶν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ αἱ τοιαῦται πρὸς τοὺς ζημιωθέντας ἰδιώτας καὶ τὰς κοινότητας ἐκ τοῦ μακροῦ καὶ φοβεροῦ πολέμου.

Διὰ τὴν ἐγγραφὴν μετόχων ὁ Κυβερνήτης προέβη εἰς ἐκκλήσιν πρὸς τὰ αἰσθήματα τῶν Ἑλλήνων καὶ δὴ ἐκείνων τοῦ ἐξωτερικοῦ «ὅσοι εἶχον ἐτι διατηρήσει τινὰ τῆς περιουσίας καὶ πίστεως αὐτῶν», παρακαλῶν ὅπως γίνωσι μέτοχοι τῆς πρώτης Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Εἰς ἐγγύησιν τῶν καταθέσεων παρείχοντο τὰ κρατικὰ ἔσοδα, ἀργότερον δὲ ὑποθήκη ἐπὶ τῶν σταφιδαμπελώνων τῆς Ἀχαΐας, τῶν ἐλαιῶνων τῆς Κορίνθου καὶ Ἀμφίσσης, τῆς σμύριδος καὶ τῶν ἀλυκῶν τῆς Νάξου, τῶν λατομείων καὶ τῶν ἀλυκῶν τῆς Μήλου.

Ἄμα τῆς ἰδρύσει τῆς Τραπεζῆς, ἡ λειτουργία τῆς ὁποίας ἤρξατο τὴν 10ην Φεβρουαρίου 1828, ἤρχισαν καὶ αἱ ἐγγραφαὶ μετόχων, κατατεθέντων ἐντὸς μηνὸς 525.000 φράγκων μὲ πρῶτον καταθέτην τὸν Κυβερνήτην. Ἐξεδόθησαν συνολικῶς 6.472 «μετοχαί», ἐκάστη ἀξίας 83 $\frac{1}{3}$ ἰσπανικῶν κολωνάτων ταλλήρων. Βλ. Τ. ρ. Εὐαγγελεῖδου, *Ἱστορία τοῦ Ἱ. Καποδιστρίου*, 'Εν Ἀθήναις 1894, σελ. 159 - 160. Ὁ Εὐαγγελίδης γράφει ὅτι ἡ Τράπεζα ἐλειτούργησε μέχρι τῆς 1ης Ἀπριλίου 1835 (ἀδύθι, σελ. 160). Ἐν τῇ αὐτῇ ὁμως σελίδι σημειοῖ ὅτι «τῷ 1834 ἡ Ἀντιβασιλεία ἔθηκε τέρμα εἰς τὴν ἰδανικὴν αὐτῆς ἐναρξιν». Τύπον «μετοχῆς» δὲν ἔχω ὑπ' ὄψιν μου. Ἀντ' αὐτῆς δημοσιεύεται ἐν τῷ παρόντι «χρεωστικὴ ἀπόδειξις» τῆς Τραπεζῆς. Τοιαῦται ἀποδείξεις ἐπεδίδοντο εἰς ὅλους τοὺς καταθέτας, φρονῶ δὲ ὅτι αὗται ἐθεωροῦντο ὡς «μετοχαί».

Ἐπειδὴ αἱ καταθέσεις δὲν ἀνῆρχοντο εἰς τὸ ὕψος τὸ ὁποῖον ἀνεμένετο ἀπὸ τὸν Κυβερνήτην, οὗτος δυσηρεστήθη καὶ προκειμένου αἰφνης περὶ τοῦ Ἱ. Ὀρλάνδου, ἐγγραφέντος διὰ μετοχὰς μόνον 2.000 ταλλήρων, ἠναγκάσθη νὰ τοῦ γράψῃ τὴν 1ην Μαρτίου 1828 τὰ ἑξῆς: «Ὅταν οἱ τοιοῦτοι ἄνθρωποι, ὅποιοι ὑμεῖς, δὲν κάμνωσι περισσότερον, ἄλλοι δὲν θέλουσι κάμῃ οὐδὲν καὶ μὲ τὸ οὐδὲν θέλομεν μείνῃ εἰς τὴν λάσπην. Διὰ νὰ ἐβγῶμεν λοιπὸν ἀπὸ αὐτὴν πρέπει νὰ βάλωμεν τὰ τελευταῖα δυνατὰ μας καὶ πρέπει καλῶς νὰ μᾶς βοηθήσετε...» (Ἱ. Ἀ. Καποδιστρίου, *Ἐπιστολαί... διπλωματικαί, διοικητικαί, ἰδιωτικαί...*, μεταφρασθεῖσαι ἐκ τοῦ γαλλικοῦ παρὰ Μιχ. Γ. Σχινᾶ, τόμ. Α', 'Εν Ἀθήναις 1841, σελ. 346).

Ὅταν ἐξ ἄλλου ὁ Α. Κουντουριώτης ἠδιαφόρησεν εἰς τὴν παράκλησιν τοῦ Κυβερνήτου νὰ γραφῇ διὰ 10.000 τάλληρα, ὁ Καποδιστριας τοῦ ἔγραψε τὴν 2αν Μαρτίου 1828 τὰ ἑξῆς: «δὲν ἔρραψα φράσιν μόνον ἀπλὴν προσφέρων εἰς ὑμᾶς τὴν ἐγγυήσιν μου (δηλ. ὑποθήκην Καποδιστριακῶν κτημάτων), οὐδ' ὑμεῖς ἀρμόζει νὰ μὲ ἀποκριθῇτε διὰ τῆς σιωπῆς» (Ἱ. Ἀ. Καποδιστρίου, *Ἐπιστολαί*, τόμ. Α', σελ. 347). Ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὴν ἀπὸ 22 Μαΐου 1832 ἀναφορὰν τοῦ Α. Κουντουριώτου, διαμαρτυρομένου διὰ τὴν μὴ χορήγησιν τόκων, οὗτος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του εἶχον καταθέσει εἰς τὴν Τράπεζαν τελικῶς ἑνάντι μετοχῶν 5.000 ταλλήρων (ΓΑΚ, Ἐπιτρ. Οἶκον. Φ. 264).

ἔχον τὸν ὑπ' ἀριθ. ΝΑ' Νόμον, καὶ προσέτι εἰς ἀγορὰν ἐθνικῶν γαιῶν, ἐὰν ἡ προσεχῶς συγκαλεσθησομένη Συνέλευσις ἀποφασίσῃ τὴν ἐκποίησιν μέρους αὐτῶν.

Ἀνεξαρτήτως τῶν ἀνεπαρκῶν καταθέσεων τοῦ ἐσωτερικοῦ, ἡ Τράπεζα, τὴν ὁποίαν ὁ Ἰ. Καποδίστριας ἐσκέπτετο νὰ μετατρέψῃ ἀργότερον εἰς τοιαύτην ὑποθηκῶν, ἐπρόκειτο νὰ στηριχθῇ κυρίως εἰς τὸ τρίτον ἐξωτερικὸν δάνειον ἐξ 60.000.000 φράγκων, ἐφ' οὗ ὑπελόγιζε περισσότερον ὁ Κυβερνήτης. Τὸ δάνειον ὅμως δὲν ἤρχετο, γεγονός· τὸ ὅποιον προεκάλεσε βαθεῖαν ἀπογοήτευσιν εἰς τὸν Κυβερνήτην διὰ τὸ μέλλον τῆς Τραπεζῆς. Τοῦτο φαίνεται σαφῶς ἐκ τῆς ἀπὸ 9 Μαρτίου 1831 ἐπιστολῆς τὴν ὁποίαν ἀπηύθυνεν εἰς τὸν Ἐνῶν, βαθύτατα ἀποκαρδιωθεὶς ἐκ τῶν δυσμενῶν πληροφοριῶν τὰς ὁποίας εἶχε λάβει παρὰ τοῦ πρίγκιπος Σούτσου: «... Ἀλλ' οὐδὲ περὶ τοῦ σχεδίου τῆς Τραπεζῆς πολὺ ἐλπίζω, σοὶ τὸ ἀναφέρω μόνον πρὸς ἐλάφρυνσιν τῆς συνειδήσεώς μου...» (Ἰ. Α. Κ α π ο δ ι σ τ ρ ί ο υ, Ἐπιστολαί, τόμ. Δ', Ἐν Ἀθῆναις 1843, σελ. 173).

Ἄμα τῇ ἰδρῦσει τῆς Τραπεζῆς, ὠργανώθη καὶ ἡ ἐπὶ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ταμείου Ἐπιτροπὴ, ἀνατεθεῖσα εἰς τὰ πρόσωπα τὰ ὅποια θὰ διηύθυνον τὴν Τράπεζαν. Βλ. Διάτ. 133/3 Φεβρ. 1828, ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 10 (8 Φεβρ. 1828).

Ὡς συνεργάται τοῦ Προβούλου τοῦ ἐπὶ Οἰκονομίας Τμήματος τοῦ Πανελληνίου Γεωργίου Κουντουριώτου εἰς τὰ ἀνωτέρω διπλᾶ καθήκοντα διωρίσθησαν οἱ Ἀλέξανδρος Π. Κοντόσταυλος καὶ Γεώργιος Ἰω. Σταύρου, ὀρκισθέντες τὴν 7ην Φεβρουαρίου 1828 συγχρόνως μετὰ τὸν Ἰ. Δόμπολν ὡς Ταμίαν τῆς Ἑλλάδος, μέλλοντα νὰ ἐνεργῇ ὑπὸ τὴν διευθύνσιν αὐτῶν. Βλ. Διάτ. 145/5 Φεβρ. 1828, «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 10 (8 Φεβρ. 1828).

Ταυτοχρόνως ὠρίσθη ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἐθνικῆς Χρηματιστικῆς Τραπεζῆς τριμελὲς ἐπιτροπὴ θὰ ἐπεφορτίζετο προσωρινῶς τὰ χρεῖα τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Οἰκονομίας (βλ. Διάτ. 179/7 Φεβρ. 1828, ἀνωτέρω σελ. 14). Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ Κρατικοῦ Ταμείου ὑπὸ τοῦ μέχρι τότε Ὑπουργοῦ τῆς Οἰκονομίας Π.Ν. Λιδωρίκη εὐρέθη ἐν αὐτῷ μόνον ἓν νόμισμα, φυσικὰ ξένον, καὶ αὐτὸ ὅμως κίβδηλον.

Μετά τινος ἡμέρας ἰδρῦθῃ ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Οἰκονομίας, ἐπιφορτισθεῖσα μονίμως πλέον μετὰ τὰ χρεῖα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Οἰκονομίας καὶ ἀποτελεσθεῖσα ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Διευθύνσεως τῆς Ἐθνικῆς Χρηματιστικῆς Τραπεζῆς (βλ. Διάτ. 279/13 Φεβρ. 1828, ἀνωτέρω σελ. 14).

Ἐπὶ σκοπῷ πλήρους συντονισμοῦ τῆς διευθύνσεως τῆς δημοσιονομικῆς πολιτικῆς ἐκρίθη ὅτι θὰ ἔπρεπεν οἱ ἀνωτέρω ἐντεταλμένοι μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν ταύτης νὰ συνδεθῶσι στενωτέρον μετὰ τοῦ Πανελληνίου. Πρὸς τοῦτο ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Οἰκονομίας περιελήφθη εἰς τοὺς «κόλπους» τοῦ Τμήματος τῆς Οἰκονομίας τοῦ Πανελληνίου. Ἡ Ἐπιτροπὴ ᾗθελε ἀπαρουσιάζει εἰς τὸ Τμήμα ὅλα τὰ σχέδια τῶν ἀναφορῶν, τῶν διαταγμάτων ἢ τῶν ψηφισμάτων, τὰ ὅποια θέλουν ἀφίνεσθαι εἰς αὐτὴν κατ' εὐθείαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἢ ὅσα τὸ Πανελλήνιον εἰς τὰς σκέψεις του κρίνει. Αὐθημερὸν διωρίσθησαν ὡς μέλη τοῦ Πανελληνίου ὁ Ἀ. Κοντόσταυλος καὶ ὁ Γ. Σταύρου. (Βλ. Διάτ. 1323/29 Μαρτ. 1828, ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 22 (31 Μαρτ. 1828). Ἡ σύμπτωσις τῶν προσώπων τῶν διευθυνόντων τὴν Τράπεζαν, τὸ Ταμεῖον καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομίας, συγχρόνως δὲ ἀποτελούντων καὶ τὸ κυβερνητικὸν ὄργανον τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς, ὅσον καὶ ἂν φαίνεται ἀντίθετος πρὸς πᾶσαν ἀρχὴν ὀρθοργανώσεως καὶ ἐλέγχου, ἦτο ἀπολύτως ἀναγκαία τότε, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν περιστάσεων, τῆς χαώδους καταστάσεως καὶ τῆς ἐλλείψεως τῶν ἀπαραίτητων εἰς εἰδίκευσιν καὶ ἀριθμὸν ἰκανῶν προσώπων.

Ἄρθ. 7. Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Τμήματος τοῦ Πανελληνίου, μὲ δύο συνεργάτας διορισμένους ἀπὸ τὸν Κυβερνήτην, εἶναι οἱ διευθύνται τῆς <Εθνικῆς> Χρηματιστικῆς Τραπεζῆς.

Ἄρθ. 8. Χωριστὸν διάταγμα διορίζει τὸν ὀργανισμὸν τῆς <Εθνικῆς> Χρηματιστικῆς Τραπεζῆς καὶ ὅλων τῶν κλάδων τῆς διευθύνσεως αὐτῆς.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 2 Φεβρουαρίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. Τρικούπης.

Ἡ σύνθεσις τῆς διευθύνσεως τῆς Τραπεζῆς παρέμεινεν ἡ αὐτή, μὲ τινὰς ἐκάστοτε ἀναπληρώσεις τῶν ἀπουσιάζοντων μελῶν μέχρι τῆς 5ης Φεβρουαρίου 1829, ὅτε ὁ Ν. Ρενιέρης ἀντικατέστησε τὸν Γ. Κουντουριώτην, διορισθεὶς ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Οἰκονομικῶν καὶ ἀναλαβὼν τὴν προεδρίαν τῆς διευθυντικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Τραπεζῆς. Βλ. Διάτ. 9111/5 Φεβρ. 1829, ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 11 (6 Φεβρ. 1829).

Ἡ καθίδρυσις τῆς Ἐθνικῆς Χρηματιστικῆς Τραπεζῆς ἐπεκυρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου β' τοῦ ὑπὸ τῆς Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἐκδοθέντος Ψηφίσματος Γ' τῆς 26ης Ἰουλίου 1829 (Ἀ. Μάμουκα, *Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος*, τόμ. ΙΑ', σελ. 151-158).

Τὴν 12ην Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους συνεκροτήθη ἀντὶ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομίας τριμελὲς Ἐπιτροπὴ τῆς Οἰκονομίας καὶ ἀνετέθη εἰς τὸ πρῶτον μέλος αὐτῆς Ἀλέξανδρον Κοντόσταυλον ἡ ἐποπτεία τῆς Τραπεζῆς. Βλ. Διάτ. 14428/12 Σεπτ. 1829, ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 63 (18 Σεπτ. 1829). Ἡ ρύθμισις αὐτὴ διήρκεσε μέχρι τῆς 4ης Φεβρουαρίου 1830, ὅτε ἡ διεύθυνσις τῆς Τραπεζῆς ἀπεσπάρθη ἀπὸ τὸν ἐλεγχον τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Οἰκονομίας καὶ δὴ καὶ τοῦ πρώτου μέλους αὐτῆς καὶ ἀνετέθη εἰς ἰδίαν τριμελῆ ἐπιτροπὴν. Τὸ πρῶτον μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς προεβλέπετο νὰ διορίζεται ὑπὸ τοῦ Κυβερνήτου, ἐνῶ τὰ ἄλλα δύο νὰ ἐκλέγωνται ὑπὸ τῶν μετόχων, προσωρινῶς ὅμως καὶ αὐτὰ νὰ διορίζωνται ὑπὸ τοῦ Κυβερνήτου. Ἐδρα τῆς Τραπεζῆς ὠρίσθη ἡ Αἴγινα.

Μέλη τῆς νέας Ἐπιτροπῆς διορίσθησαν οἱ Ἀλέξ. Κοντόσταυλος, Δ. Βούλγαρης καὶ Ἀ. Γιαννίσης. Βλ. Διάτ. 604/4 Φεβρ. 1830, ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 12-13 (8-12 Φεβρ. 1830). Ὁ Δ. Βούλγαρης ἀντικατεστάθη συντόμως ὑπὸ τοῦ Ἀλεξίου Θ. Λουκοπούλου. Βλ. Διάτ. 1172/11 Ἀπρ. 1830, ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 34 (3 Μαΐου 1830). Ὁ Ἀλέξ. Κοντόσταυλος, ἐπίσης, ἀπεχώρησε κατὰ Μαῖον τοῦ 1830 καὶ τότε διορίσθη ὡς τρίτον μέλος ὁ Φ. Α. Παπαμανώλης.

Τέλος τὴν 17ην Μαΐου 1832, ὀλίγον δηλαδὴ μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλλάδος ἀνάληψιν τῆς κυβερνήσεως τῆς χώρας καὶ ἀκριβῶς λόγῳ τῆς πολιτικῆς ταύτης μεταβολῆς, οἱ διευθύνοντες τὴν Τράπεζαν Ἀ. Λουκόπουλος καὶ Ἀ. Γιαννίσης υπέβαλον τὰς παραιτήσεις των. Βλ. τὰ κείμενα αὐτῶν, τοῦ μὲν Γιαννίση ἐν ΓΑΚ, Ἐπιτρ. Οἰκ. Φ. 263, τοῦ δὲ Λουκοπούλου συνημμένον ἐν ἐγγράφῳ τῆς ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Χρημ. Τραπεζῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν τὴν Διοικ. Ἐπιτρ. τῆς Ἑλλάδος, 864/31 Μαΐου 1832, ΓΑΚ, Ἐπιτρ. Οἰκ. Φ. 266.

Ἡ διεύθυνσις τῆς Τραπεζῆς, λεγομένης καὶ Ἑλληνικῆς Τραπεζῆς, ἀνετέθη τότε διὰ δια-

8

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 8 τῆς 3ης Φεβρουαρίου 1828
περὶ ναυτιλίας¹

Ἀριθ. 140. Ψήφισμα Η'

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἀκούσας καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου

Ψηφίζει

Ἄρθρον 1. Πᾶν ἐμπορικὸν ἐλληνικὸν πλοῖον χρεωστεῖ νὰ φέρῃ τὴν παραδεχθεῖσαν ἐλληνικὴν σημαίαν, ἥτις εἶναι κυανῇ μὲ κυανοῦν σταυρὸν ἐπὶ τετραγώνου λευκοῦ κειμένου κατὰ τὴν ἔνδον πρὸς τὰ ἄνω γωνίαν².

Ἄρθρον 2. Εἰς δύο κλάσεις διαιροῦνται τὰ ὑπὸ ἐλληνικὴν σημαίαν ἐμπορεούμενα πλοῖα.

Εἰς τὴν α' ἀνάγονται ὅσα ἔχουσι χωρητικότητα 15 τόννων καὶ ἐπέκεινα, λογιζομένου ἀνὰ 40 κοιλὰ τοῦ τόνου.

Εἰς τὴν β' ἀνάγονται ὅσα ἔχουσι μικροτέραν χωρητικότητα τῶν 15 τόννων.

Ἄρθρον 3. Δύο ἔγγραφα χαρακτηρίζουσι κυρίως ὅλα τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα τῆς α' καὶ β' κλάσεως:

Τὸ Ἐγγραφοῦν τῆς Ἰδιοκτησίας καὶ τὸ Δίπλωμα τῆς Κυβερνήσεως.

τάγματος τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς προσωρινῶς καὶ πάλιν εἰς τὸν Ἀλέξ. Κοντόσταυλον, βοηθούμενον ὑπὸ δύο «συνεργατῶν», τῶν Ἀ. Σκανδαλίδου καὶ Μ. Μπαλασάκη, καὶ τοῦ παραμειναντος ὡς παρέδρου τῆς Τραπεζῆς Κ. Πεντεδέκα.

Ἡ Ἐθνικὴ Χρηματιστικὴ Τράπεζα συνέχισε τὰς ἐργασίας της μέχρι τῶν ἀρχῶν 1834, ὅτε, μετακληθεῖσα ἐν Ναυπλίῳ, ἔπαυσεν αὐτὰς ὀριστικῶς. Τὰ κολοβά πρωτόκολλα εἰσερχομένων (μέχρι 8 Φεβρ. 1834) καὶ ἐξερχομένων (μέχρι 9 Φεβρ. 1834) ἐγγράφων τῆς Τραπεζῆς βλ. ἐν ΓΑΚ, Χργφ. ὑπ' ἀριθμ. 80, 81, 82.

Περὶ τῆς Τραπεζῆς βλ. καὶ ἐν Δ. Ζωγράφου, Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργίας, Ἐν Ἀθήναις 1923, τόμ. Β', σελ. 246 καὶ ἐξῆς· Τοῦ αὐτοῦ, Ἱστορία τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, 1833 - 1843, Ἐν Ἀθήναις 1925, τόμ. Α', σελ. 4.

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 16 (3 Μαρτ. 1828). Βλ. τοῦτο καὶ ἐν Ἀ. Μάμουκα, Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, τόμ. ΙΑ', σελ. 489-500· Ἀρχ. Ὑδρας, τόμ. ΙΔ', σελ. 25 - 29. Γαλλιστὶ ἐν Constitutions, σελ. 206 - 211, ἐνθα εἶναι δημοσιευμένον ὡς Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 6.

2. Ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ψηφ. ΙΒ' τῆς 30ῆς Ἰουλίου 1828, ἀκολούθως δημοσιευμένου.

Ἄρθρον 4. Ἔτερα δύο ἔγγραφα ἀσφαλίζουν μετὰ τῶν ἀνωτέρω δύο τὸν πλοῦν παντὸς ἐμπορικοῦ πλοίου:

Τὸ Ναυτολόγιον καὶ τὸ Διαβατήριον.

Ἄρθρον 5. Τὸ Ἐγγραφον τῆς Ἰδιοκτησίας δίδεται ἀπὸ τοὺς δημογέροντας τῆς ἐλληνικῆς νήσου ἢ ἄλλης παραλίου χώρας, εἰς ἣν ἀνήκει τὸ πλοῖον, καὶ σφραγίζεται μὲ τὴν σφραγίδα τῆς κοινότητος¹.

Ἄρθρον 6. Τὸ Δίπλωμα τῆς Κυβερνήσεως ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος, προσυπογράφεται ἀπὸ τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας καὶ σφραγίζεται μὲ τὴν σφραγίδα τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον ἀντίτυπον ὑπ' ἀριθ. 1.

Ἄρθρον 7. Ἡ ἐπισυναπτομένη ὑπ' ἀριθ. 2 Διάταξις κανονίζει τὰ ἀσφαλιστικά μέσα, τῶν ὁποίων προαπαιτεῖται ἡ τακτικὴ ἐκτέλεσις διὰ νὰ δοθῇ τὸ Ἐγγραφον τῆς Ἰδιοκτησίας καὶ τὸ Δίπλωμα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 8. Τὸ Ναυτολόγιον καὶ τὸ Διαβατήριον δίδονται ἀπὸ τὸν ὑγειονόμον τῆς ἐλληνικῆς νήσου ἢ ἄλλης παραλίου χώρας, ἐξ ἧς ἀναχωρεῖ τὸ πλοῖον ὑπογράφονται παρ' αὐτοῦ καὶ σφραγίζονται μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ ὑγειονομείου κατὰ τὰ ἐπισυναπτόμενα ἀντίτυπα ὑπ' ἀριθ. 3 καὶ 4.

Εἰς ἔλλειψιν ὑγειονόμου τὸ Ναυτολόγιον καὶ τὸ Διαβατήριον ὑπογράφονται ἀπὸ τοὺς δημογέροντας τῆς αὐτῆς νήσου ἢ χώρας καὶ σφραγίζονται μὲ τὴν σφραγίδα τῆς κοινότητος.

Ἄρθρον 9. Συμπληρωθείσης τῆς διορίας καθ' ἣν ἰσχύει τὸ Δίπλωμα (ἢ ὅποια φαίνεται σημειωμένη κάτωθεν τοῦ Διπλώματος εἰς τὸ τέλος), σημειοῦται ὀπισθεν τοῦ ἰδίου Διπλώματος ἡ παράτασις τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

Ἡ σημείωσις αὕτη εἰς μὲν τὰ Διπλώματα τῶν πλοίων τῆς α' κλάσεως ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος, προσυπογράφεται ἀπὸ τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, καὶ σφραγίζεται μὲ τὴν σφραγίδα τῆς Κυβερνήσεως. Εἰς δὲ τὰ τῶν πλοίων τῆς β' κλάσεως ὑπογράφεται ἀπὸ τὴν ἐπιτόπιον ἀρχὴν τῆς νήσου ἢ τῆς παραλίου χώρας εἰς ἣν ἀνήκει τὸ πλοῖον καὶ σφραγίζεται μὲ τὴν δημόσιον σφραγίδα τῆς αὐτῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 10. Εἰς μόνον τὰ πλοῖα τῆς α' κλάσεως καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς διορίας, καθ' ἣν ἰσχύει τὸ Δίπλωμά των, συγχωρεῖται περιπλέον διορία μηνῶν δύο ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ μηνῶν ἕξ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, ὅταν διὰ τακτικῶν ἐγγράφων τῶν ἐπιτοπίων ἐλληνικῶν ἀρχῶν ἢ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἢ τῶν ξένων ἀρχῶν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἀποδειχθῇ ὅτι δι' ἐδλόγους

1. Ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ψηφ. II' τῆς 30ῆς Ἰουλίου 1828, ἀκολούθως δημοσιευμένου.

αιτίας δὲν ἦτον δυνατόν νὰ γενῇ εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῆς διορίας ἢ σημείωσις τῆς παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ Διπλώματός των, ὡς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον διατάττει¹.

Ἄρθρον 11. Ὅταν συμβῇ ἀλλαγὴ τοῦ πλοίαρχου, σημειοῦται ὅπισθεν τοῦ διπλώματος κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ μὲ τὰς αὐτὰς ὑπογραφὰς καὶ σφραγίδας, ὡς τὸ ἄρθρον 9 διαλαμβάνει.

Ἄρθρον 12. Ἐὰν ἡ κυριότης τοῦ πλοίου μεταβῇ εἰς ἄλλο ἢ ἄλλα πρόσωπα, δηλαδὴ ἀπὸ Ἑλλήνα εἰς Ἑλλήνα ἢ Ἑλληνας, ἡ σημείωσις ταύτης τῆς μεταβάσεως γίνεται ὅπισθεν τοῦ Ἑγγράφου τῆς Ἰδιοκτησίας, ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς δημογέροντας τοῦ μέρους εἰς τὸ ὅποιον ἔγινεν ἡ μετάβασις, καὶ κυροῦται μὲ τὴν σφραγίδα τῆς κοινότητος.

1. Ἡ διάταξις περὶ τῆς ἰσχύος τῶν Διπλωμάτων τῶν ἐμπορικῶν πλοίων τῆς α' κλάσεως ἐτροπολογήθη μετὰ ταῦτα, ἐπεκταθεῖσα καὶ εἰς τὰ τῆς β' κλάσεως, διὰ τοῦ ἐξῆς διατάγματος:

Ἄριθ. 3530

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ ἀρχομένης ἡδὴ τῆς ἐνεργείας τοῦ ἐπ' ἀριθ. 140 Ἡ' Ψηφίσματος περὶ ναυτιλίας, ἀνάγκη νὰ κανονισθῶσι δύο τινά, ἡ διάρκεια τῶν Διπλωμάτων τῶν ἐμπορικῶν πλοίων καὶ τὰ ὀφειλόμενα δικαιώματα ἐκ μέρους τῶν πλοίαρχων αὐτῶν εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἀκούσας καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου

Διατάττει τὰ ἀκόλουθα

Ἄρθρ. Α'. Ἡ διάρκεια τῶν Διπλωμάτων τῶν πλοίων τῆς β' κλάσεως μέχρι τόννων 14, προσδιορίζεται διὰ μῆνας τέσσαρας ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν ἢ δὲ παράτασις μῆνας δύο.

Β'. Ἡ διάρκεια τῶν Διπλωμάτων τῶν πλοίων τῆς α' κλάσεως, τῶν μὲν ἀπὸ 15 τόννων καὶ μέχρι τῶν 150, διὰ μῆνας ἑξί ἢ δὲ παράτασις μῆνας δύο. Τῶν δὲ ἀπὸ 151 τόννων καὶ ἐπέκεινα, δι' ἕνα χρόνον ἢ δὲ παράτασις διὰ μῆνας τέσσαρας.

Γ'. Τὰ δικαιώματα τὰ ὅποια ὀφείλονται εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας ἐκ μέρους τῶν λαμβανόντων τὰ Διπλώματα κανονίζονται κατὰ τὴν ἐπισυναρπασμένην Διάταξιν.

Δ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὰ τῆς παρούσης Διαταγῆς.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 30 Ἰουλίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Α. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. Τρικούπης

ΔΙΑΤΑΞΙΣ

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τὰ ὅποια ὀφείλουν νὰ πληρώνουν οἱ διάφοροι πλοίαρχοι εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας εἰς ὠφέλειαν τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου, ἀναλόγως τῆς χω-

Ἐὰν δὲ ἡ μετάβασις γενῇ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἀπουσίαν ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἡ κύρωσις γίνεται ἀπὸ τὰς καθεστώσας ἀρχὰς εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο.

ρητικότητος τῶν πλοίων καὶ τῆς διαρκείας τῶν ἐμπορικῶν διπλωμάτων των.

Πλοῖα τῆς δευτέρας κλάσεως			
	Διὰ μῆνας	Τάλληρα δίστηλα	Τὸ ἤμισυ Τ. διστ.
Τριχαντήρια καὶ ἄλλα πλοῖα χωρητικότητος μέχρι τόννων 5	4	1	1 1/2
ἡ παράτασις αὐτῶν	2	1/2	1/4
"Ομοια ἀπὸ τόννων 6 μέχρι 10	4	2	1
ἡ παράτασις αὐτῶν	2	1	1/2
"Ομοια ἀπὸ τόννων 11 μέχρι 14	4	3	1 1/2
ἡ παράτασις αὐτῶν	2	1 1/2	3/4
Πλοῖα τῆς πρώτης κλάσεως			
Τὰ διάφορα πλοῖα ἀπὸ τόννων 15 μέχρι τῶν 25	6	5	2 1/2
ἡ παράτασις αὐτῶν	2	1 1/2	3/4
"Ομοια 26 » 50	6	8	4
ἡ παράτασις αὐτῶν	2	2 1/2	1 1/4
"Ομοια 51 » 75	6	10	5
ἡ παράτασις αὐτῶν	2	3	1 1/2
"Ομοια 76 » 100	6	12	6
ἡ παράτασις αὐτῶν	2	4	2
"Ομοια 101 » 150	6	15	7 1/2
ἡ παράτασις αὐτῶν	2	5	2 1/2
"Ομοια 151 » 200	12	24	12
ἡ παράτασις αὐτῶν	4	8	4
"Ομοια 201 » 250	12	30	15
ἡ παράτασις αὐτῶν	4	9	4 1/2
"Ομοια 251 » 300	12	34	17
ἡ παράτασις αὐτῶν	4	12	6
"Ομοια 301 » 400	12	42	21
ἡ παράτασις αὐτῶν	4	14	7
"Ομοια ἀπὸ τόννων 401 καὶ ἐπέκεινα	12	50	25
ἡ παράτασις αὐτῶν	4	16	8
Διὰ τὸ ἀντίτυπον τοῦ ἐπ' ἀριθ. 140 Ψηφίσματος κατὰ τὸ 35 ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ			1/8

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 30 Ἰουλίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης

Ἰ. Α. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Σ. Τρικούνης.

Ἀ. Μάμουκα, Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, τόμ. ΙΑ', σελ. 493, σημ. 1.

Ἄρθρον 13. Ἐὰν πλοῖα ἑλληνικὰ πωληθῶσιν εἰς ξένους ἢ ναυαγῆσωσιν ἢ κατασταθῶσιν ἄχρηστα εἰς πλοῦν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, τὰ Διπλώματα τῆς Κυβερνήσεως ἐπιστρέφονται εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας, παραδιδόμενα εἰς τὰς ἐπιτοπίους ἀρχὰς τοῦ μέρους ὅπου ἔγινεν ἡ πώλησις ἢ τὸ ναυάγιον, ἢ ὅπου τὸ ἄχρηστον εἰς πλοῦν πλοῖον κεῖται· τὰ Διπλώματα ταῦτα συντροφεύονται μὲ ἀναφορὰν τῶν ρηθειςῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν πρὸς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 14. Ἐὰν πλοῖα ἑλληνικὰ πωληθῶσιν εἰς ξένους ἢ ναυαγῆσωσιν ἢ μείνωσιν ὡς ἄχρηστα εἰς πλοῦν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ φέρῃ καὶ παραδώσῃ ὁ ἴδιος ἢ διὰ τῆς καθεστῶσης ἀρχῆς τοῦ πρώτου ἑλληνικοῦ λιμένος, εἰς τὸν ὅποιον ἤθελε φθάσει, νὰ πέμψῃ πρὸς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας τὸ Δίπλωμα τῆς Κυβερνήσεως, συντροφευμένον εἰς ἑλλειψιν ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως μὲ τὴν ἀπόδειξιν τῆς καθεστῶσης ἀρχῆς τοῦ μέρους, ὅπου ἔγινεν ἡ παῦσις τοῦ πλοῦ, ἡ πώλησις ἢ τὸ ναυάγιον τοῦ πλοίου.

Ἄρθρον 15. Ὅλα τὰ ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα θέλουν ἀριθμηθῇ καὶ τῶν μὲν πλοίων τῆς α' κλάσεως ὁ ἀριθμὸς σημειοῦται ἔξωθεν τῆς πρύμνης, εἰς δὲ τὰ πλοῖα τῆς β' κλάσεως ἐπὶ τῆς μιᾶς τῶν πλευρῶν τῆς πρῶρης σημειοῦται ὁ ἀριθμὸς τοῦ πλοίου, καὶ ἐπὶ τῆς ἐτέρας τὸ ὄνομα τῆς νήσου ἢ ἄλλης παραλίου χώρας, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει τὸ πλοῖον· ἡ δὲ σημείωσις καὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῶν γραμμάτων τοῦ ὀνόματος γίνεται διὰ τοῦ πυρὸς καὶ ὄχι διὰ τῆς βαφῆς.

Ἄρθρον 16. Εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς ὅλα τὰ πλοῖα τῆς β' κλάσεως νὰ ἔχωσι ναύτας περισσοτέρους τῶν ἑξ.

Ἄρθρον 17. Δὲν συγχωρεῖται ὡσαύτως εἰς τὰ πλοῖα τῆς αὐτῆς κλάσεως νὰ φέρωσι κανόνι.

Ἄρθρον 18. Εἶναι ἀπολύτως ἀπηγορευμένον καὶ εἰς τὰ τῆς α' καὶ εἰς τὰ τῆς β' κλάσεως πλοῖα νὰ φέρωσι ψιλὰ ὅπλα περισσότερα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ναυτῶν τοῦ ναυτολογίου των. Ταῦτα δέ, καὶ ἂν τυχὸν δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὸ πλοῖον ἀλλ' εἰς τοὺς ναύτας, παραδίδονται εἰς χεῖρας τοῦ πλοίαρχου, καὶ φυλάττονται ἀπὸ αὐτὸν εἰς παρακαταθήκην δι' ὥραν χρείας μόνον.

Ἄρθρον 19. Δὲν συγχωρεῖται καὶ εἰς τὰ πλοῖα τῆς α' κλάσεως νὰ φέρωσι κανόνι ἂν δὲν ἔχουν χωρητικότητα ὑπερβαίνουσαν τοὺς 25 τόννους.

Ἄρθρον 20. Εἰς μόνας τὰς ἀλιευτικὰς τράτας, ἀναγομένας εἰς τὴν β' κλάσιν, συγχωρεῖται νὰ ἔχωσι περισσοτέρους τῶν ἑξ ναυτῶν· ἀλλ' εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς αὐτάς νὰ ἔχωσι ψιλὰ ὅπλα ἢ κανόνιον, καὶ ἀπαιτεῖται νὰ φέρωσι πάντοτε τὰ δίκτυα καὶ ἄλλα τῆς ἀλιευτικῆς ἀναγκαῖα.

Ἄρθρον 21. Ἀφεύκτως ἀπαιτεῖται τὰ δύο τρίτα τῶν ναυτῶν παντὸς ἑλλη-

νικοῦ πλοίου, ἐμπεριλαμβανομένων εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦ πλοίαρχου καὶ τοῦ ναυκλήρου, νὰ εἶναι Ἑλληνες.

Ἄρθρον 22. Οἱ ναῦται τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶναι καταγεγραμμένα εἰς τὸ Ναυτολόγιον, ὀφείλουν νὰ μείνουν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλοίου μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ταξιδίου, διὰ τὸ ὅποιον ἐμισθώθησαν ἢ ἐσυμφωνήθησαν, ἐκτὸς περιστάσεως ἀσθενείας, καθ' ἣν ὁ ὑγειονόμος, ἀφοῦ πληροφορηθῇ δι' ἀποδεικτικοῦ τοῦ ἐπισκεπτομένου τὸν ἀσθενῆ ἱατροῦ καὶ δι' ἄλλων ἐξετάσεων τὴν ἀλήθειαν τῆς ἀσθενείας καὶ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἀποβιβασθῇ ὁ ναύτης, θέλει συγχωρήσει εἰς αὐτὸν νὰ ἐξέλθῃ τοῦ πλοίου καὶ εἰς τὸν πλοίαρχον ν' ἀντικαταστήσῃ ἄλλον.

Εἰς ἔλλειψιν ὑγειονόμου τὸ χρέος τῆς ἐξετάσεως ἀνήκει εἰς τοὺς δημογέροντας.

Δὲν συγχωρεῖται δὲ καὶ εἰς τὸν πλοίαρχον νὰ ἐκβάλῃ τοῦ πλοίου του ἄνευ ἀποδεδειγμένης ἐδλόγου αἰτίας κανένα ναύτην πρὶν τοῦ τέλους τοῦ ταξιδίου, διὰ τὸ ὅποιον τὸν ἐμισθώσεν ἢ ἐσυμφώνησε μετ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 23. Τὰ ὀνόματα τῶν ἐπιβατῶν τῶν πλοίων (τῶν) ἐχόντων τὰ διαβατήριά των κατὰ τὴν τάξιν σημειοῦνται εἰς τὸ ναυτολόγιον. Δὲν συγχωρεῖται δὲ εἰς τὸν πλοίαρχον νὰ δεχθῇ ἐπιβάτην ἄνευ τακτικοῦ διαβατηρίου.

Ἄρθρον 24. Ἐὰν κατὰ τὸν διάπλουν ἀποθάνῃ ναύτης ἢ ἐπιβάτης, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει, εἰς τὸν ὅποιον πρῶτον ἤθελε φθάσει λιμένα, νὰ παρουσιασθῇ καὶ ἀναγγεῖλῃ εἰς τὰς καθεστώσας ἀρχὰς τὸ συμβάν, καὶ μετὰ τὴν ἐνορκον ἐξομολόγησιν αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ναυτῶν καὶ ἐπιβατῶν νὰ λάβῃ τὴν ἀπόδειξιν τῶν ὅσων ἔγιναν ἐξομολογήσεων δι' ἀσφάλειάν του.

Ἄρθρον 25. Ἐὰν κατὰ τὸν διάπλουν ἀποθάνῃ ὁ πλοίαρχος, διαδέχεται τὴν κυβέρνησιν τοῦ πλοίου ὁ ἀντιπλοίαρχος· καὶ ἐὰν καὶ οὗτος ἀποθάνῃ, διαδέχεται αὐτὴν ὁ ναύκληρος. Καὶ εἰς τὴν μίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην δὲ τούτων τῶν περιστάσεων ὁ διάδοχος τοῦ πλοίαρχου ὀφείλει νὰ παρουσιασθῇ καὶ νὰ λάβῃ τὴν ἀπόδειξιν τῶν ἐξομολογήσεων κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον.

Ἄρθρον 26. Καὶ διὰ πᾶν ἄλλο δυστύχημα συμβάν κατὰ τὸν διάπλουν ὁ πλοίαρχος, οἱ ναῦται καὶ οἱ ἐπιβάται ὀφείλουν νὰ πράξουν ὅσα τὸ ἄρθρον 24 διατάττει.

Ἄρθρον 27. Οἱ πλοίαρχοι τῶν πλοίων τῆς α' κλάσεως ὀφείλουν εἴτε οἱ ἴδιοι, ἢ διὰ τοῦ γραφέως των νὰ κρατῶσιν ἡμερολόγιον ἀκριβὲς καθ' ὅλον αὐτῶν τὸν διάπλουν, τὸ ὅποιον ὑποχρεοῦνται νὰ παρουσιάσωσι πρὸς τὸν ὑγειονόμον, ἢ εἰς ἀπουσίαν αὐτοῦ πρὸς τοὺς δημογέροντας τοῦ μέρους εἰς τὸ ὅποιον ἤθελον φθάσει, ἐὰν ἤθελε ζητηθῇ παρ' αὐτῶν.

Ἄρθρον 28. Χύσις δὲν γίνεται χωρὶς τὴν συναίνεσιν τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ πληρώματος, συμπεριλαμβανομένων τοῦ πλοίαρχου καὶ τοῦ ναυκλήρου.

Ἄρθρον 29. Θεωροῦνται ὡς πειρατικά, καὶ ὡς τοιαῦτα καταδιώκονται καὶ συλλαμβανόμενα κρίνονται καὶ καταδικάζονται μὲ τὴν ποινὴν τῆς δημεύσεως τοῦ πλοίου καὶ τῆς ζημίας τῆς ἐξασφαλίσεως, ὡς εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2 Διάταξιν φαίνεται, ὅσα πλοῖα τῆς α' ἢ β' κλάσεως εὐρεθῶσι μὴ ἔχοντα τὰ δύο χαρακτηριστικά καὶ τὰ ἄλλα δύο ἀσφαλιστικά ἔγγραφα, τὰ σημειούμενα εἰς τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ψηφίσματος.

Ἐξαιροῦνται μόνον ὅσα νεοκατασκευάστα ὄντα μεταφέρονται διὰ πρώτην φορὰν ἢ εἰς τὸ μέρος τῆς κατοικίας τοῦ κυρίου ἢ τῶν κυρίων αὐτῶν, ἢ εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ λάβωσι τὸ Ἐγγραφον τῆς Ἱδιοκτησίας ἢ τὸ Δίπλωμα. Εἰς ταῦτα ἀρκοῦσι μόνον τὰ ἀκόλουθα τρία ἔγγραφα:

Ἐν ἐφοδιαστικὸν ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν ὑγειονόμον ἢ εἰς ἔλλειψιν αὐτοῦ ἀπὸ τοὺς δημογέροντας τοῦ μέρους εἰς τὸ ὅποιον ἐναυπηγήθη τὸ πλοῖον,

Ἡ ἀπόδειξις τοῦ ναυπηγοῦ,

Καὶ τὸ ναυτολόγιον.

Καὶ εἰς μὲν τὰ τῆς β' κλάσεως ἐμποδίζονται καὶ τὰ κανόνια καὶ τὰ ψιλὰ ὅπλα, εἰς δὲ τὰ τῆς α' κλάσεως συγχωροῦνται μόνον τὰ ψιλὰ ὅπλα, τὰ ὁποῖα ἀναγκαίως πρέπει νὰ εἶναι προσυποσημειωμένα εἰς τὸ ἀνωτέρω ἐφοδιαστικόν· εἰς κανένα δὲ τούτων δὲν συγχωρεῖται νὰ περιφέρεται ἄνευ ἐυλόγου αἰτίας ἀπὸ λιμένα εἰς λιμένα, ἀλλὰ χρεωστεῖ νὰ ἐξακολουθῇ τὴν διεύθυνσίν του.

Ἄρθρον 30. Εἰς τὴν αὐτὴν ἐνοχὴν τῆς πειρατείας καὶ εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν τῆς δημεύσεως τοῦ πλοίου καὶ τῆς ζημίας τῆς ἐξασφαλίσεως ὑπάγονται ὅσοι πλοίαρχοι φωραθῶσιν ὅτι παρέβησαν τὰ ἄρθρα 16, 17, 18, 19 καὶ 20 τοῦ παρόντος ψηφίσματος.

Ἄρθρον 31. Ἡ παράβασις τῶν ἄρθρων 9, 10, 11, 12, 13, 14, 21, 22, 23, 24, 25 καὶ 28 παιδεύεται μὲ τὴν ζημίαν τῆς ἐξασφαλίσεως.

Ἄρθρον 32. Τὸ ἥμισυ τῆς ἀνωτέρω ζημίας εἶναι ἡ ποινὴ τῆς παραβάσεως τῶν ἄρθρων 15, 26 καὶ 27 τοῦ παρόντος ψηφίσματος.

Ἄρθρον 33. Τὸ παρὸν ψήφισμα θέλει ἐκδοθῇ διὰ τοῦ τύπου καὶ κοινοποιηθῇ εἰς ὅλας τὰς ἐλληνικὰς ἐπαρχίας, πρὸ πάντων δὲ εἰς τὰς νήσους καὶ εἰς τὰς παραλίους χώρας.

Ἄρθρον 34. Ἡ ἐνέργεια τοῦ παρόντος ψηφίσματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς α' τοῦ προσεγγίζοντος μηνὸς Μαΐου¹.

1. Περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ψηφίσματος βλ. ἀκολούθως τὴν ἐν κατακλείδι τοῦ παρόντος ψηφίσματος καὶ ἐν σελ. 37, σημ. 2.

Ἄρθρον 35. Ὅλοι οἱ πλοίαρχοι τῶν πλοίων τῆς α' καὶ β' κλάσεως ὀφείλουσι νὰ ἔχωσιν ἀντίτυπον τοῦ παρόντος ψηφίσματος πρὸς ὁδηγίαν των.

Τῇ 3 Φεβρουαρίου 1828 ἐν Αἰγίνῃ

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. Τρικούπης.

Ἀντίτυπον ἀρ. 1¹

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἀριθ. ***

ΔΙΠΛΩΜΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Κατεχωρίσθη εἰς τὸν κατάλογον
τῶν Διπλωμάτων ὑπ' ἀριθ. ***

Κλάσις ***
Ἀριθ. τοῦ πλοίου ***

Ἐπειδὴ ἀπεδείχθη ἀπὸ τὸ παρουσιασθὲν εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας Ἐγγραφον τῆς Ἰδιοκτησίας, γεγραμμένον καθ' ὅλην τὴν παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένην τάξιν, ὅτι τὸ πλοῖον *** , ἀναγόμενον εἰς τὴν ** κλάσιν τῶν ἐλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων, ὀνομαζόμενον *** , ἀριθμηθὲν ὑπὸ τὸν *** ἀριθμὸν καὶ χωρητικὸν τόνων ἐλληνικῶν *** , ἀριθ. *** , εἶναι ἰδιοκτησία ἐλληνική· ὁ δὲ πλοίαρχος τοῦ ρηθέντος πλοίου *** εἶναι Ἑλλήν, κατοικῶν εἰς ***.

Λίδεται, κατὰ συνέπειαν τοῦ 6 ἄρθρου τοῦ ἐπ' ἀριθ. 140 Η' Ψηφίσματος, τὸ παρὸν Δίπλωμα τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ ὑψωθῇ εἰς τὸ ρηθὲν πλοῖον ἡ ἐλληνικὴ τοῦ ἐμπορίου σημαία, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἀσφαλίζεται ὁ πλοῦς αὐτοῦ.

Διορίζονται ὅλοι οἱ ὑπουργοὶ καὶ ἀξιωματικοὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πάσης τάξεως καὶ βαθμοῦ, καὶ παρακαλοῦνται ὅλοι οἱ τῶν φίλων Δυνάμεων, ὅχι μόνον νὰ μὴ συγχωρήσωσι νὰ προξηνηθῇ ἡ παραμικρὰ βλάβη ἢ ἐνόχλησις εἰς τὸ ρηθὲν πλοῖον, εἰς τὸ πλήρωμα καὶ τοὺς ἐπιβάτας αὐτοῦ, ἢ ὅποιαδήποτε ζημία εἰς τὸ φορτίον αὐτοῦ, ἀλλὰ νὰ δώσωσιν εἰς αὐτό, χρεῖας τυχοῦσης, τὴν δυνατὴν ἀντίληψιν καὶ ὑπεράσπισιν, τὴν ὁποίαν ἀπαραλλάκτως καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑπόσχεται εἰς τὰ ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν σημαίων τῶν φίλων Δυνάμεων πλοῖα.

Εἰς πίστωσιν καὶ κύρωσιν τῶν ἀνωτέρω, ὑπογράφεται τὸ παρὸν ἰδίᾳ χειρὶ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, προσυπογράφεται ἀπὸ τὸν Γραμματεῖα τῆς Ἐπι-

1. Ἰ. Α. Μάμουκα, Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, τόμ. ΙΑ', σελ. 500 - 501.

κρατείας, καὶ σφραγίζεται μετὰ τὴν σφραγίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐδόθη ἐν *** τῇ *** 182 *

Φέρει δι' ὑπεράσπισίν του κανόνια ***

Ἰσχύει τὸ παρὸν διὰ μῆνας ***

Ὁ Κυβερνήτης ***

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ***

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 3 Φεβρουαρίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης

(Τ.Σ.) Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Σ. Τρικούπης.

Ἀντίτυπον ἀριθ. 2¹

ΔΙΑΤΑΞΙΣ

Ἀφορῶσα τὸν κανονισμόν τῶν ἀσφαλιστικῶν μέσων,
τῶν ὁποίων προαπαιτεῖται ἡ τακτικὴ ἐκτέλεσις,
διὰ νὰ δοθῇ τὸ Ἐγγραφον τῆς Ἰδιοκτησίας καὶ τὸ Δίπλωμα τῆς Κυβερνήσεως

Α'. Ὁ κύριος παντὸς πλοίου πρώτης ἢ δευτέρας κλάσεως παρουσιάζει εἰς τοὺς δημογέροντας τοῦ μέρους ὅπου ἔχει τὴν κατοικίαν του ἀναφοράν, δι' ἧς ἐκθέτει τοὺς λόγους καὶ τὰ δίκαια, δυνάμει τῶν ὁποίων, ὡς Ἕλλην καὶ κύριος τοῦ πλοίου, ζητεῖ παρ' αὐτῶν ἔγγραφον ἀπόδειξιν τῆς ιδιοκτησίας του.

Β'. Ἐὰν ἡ ἀναφορὰ αὕτη δὲν περιέχῃ ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας ἀποδείξεις πρὸς πληροφορίαν τῶν δημογερόντων, ὀφείλουσιν οὗτοι νὰ ζητήσωσι καὶ λάβωσιν ἐγγράφως τὰς ἀναγκαίας πληροφoρίας παρὰ τῶν τιμιωτέρων κατοίκων τῆς ἐνορίας τοῦ ἀναφερομένου, παρὰ τοῦ ἱερέως τῆς αὐτῆς ἐνορίας καὶ παρὰ τῶν γειτόνων του καὶ μετὰ τοῦτο νὰ διορίσωσι τὸν λιμενάρχην, ἢ εἰς ἀπουσίαν τοῦ λιμεναρχοῦ, ἓνα τῶν ἐμπειροτέρων καὶ τιμιωτέρων κατοίκων τοῦ μέρους ἐκείνου νὰ κάμῃ τὴν ἐξέτασιν τοῦ πλοίου.

Γ'. Ὁ λιμενάρχης, ἢ ὁ παρὰ τῶν δημογερόντων ἀντ' αὐτοῦ διορισθεὶς, ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ εἰς ποῖον μέρος, ἀπὸ ποῖον ναυπηγόν, καὶ διὰ καταβολῆς τίνος ἐναυπηγήθῃ τὸ πλοῖον· εἰς ποῖαν τῶν δύο κλάσεων ἀνάγεται· ποῖον τὸ μῆκος, πλάτος καὶ βάθος· ποία ἡ χωρητικότης· καὶ ποία ἡ ποσότης τῶν ἐξόδων τῆς ναυπηγίας του.

Ἐὰν δὲ τὸ πλοῖον ἡγοράσθῃ παρ' ἄλλον, ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ τὰ ἔγγραφα τῆς πωλήσεως καὶ ἀγορᾶς, τὴν τιμὴν καὶ ὅλα ὅσα προεξετέθησαν περὶ τῆς χωρητικότητος καὶ κλάσεως τοῦ πλοίου.

1. Ἀ. Μάμουχα, Ἐνθ' ἀνωτ., σελ. 502 - 503. Πρβλ. τοῦτο ἐν Ἀρχ. Ὑδρας, τόμ. ΙΔ', σελ. 29.

Κυρίως ὀφείλει νὰ προσέξῃ, μήπως τὸ εἶδος τῆς κατασκευῆς του εἶναι ἐκ τῶν ἀπηγορευμένων διὰ τῆς προκηρύξεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, σημειωμένης ἐν Ναυπλίῳ τὴν 2 Μαΐου 1826, καὶ θέλει ἀναφερθῇ ἐγγράφως πρὸς τοὺς δημογέροντας, ἐκθέτων εἰς πλάτος ὅλα τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεών του, γνωμοδοτῶν περὶ τῆς νομιμότητος ἢ μὴ τῆς ιδιοκτησίας, καὶ σημειῶν τὸν ἀνήκοντα εἰς τὸ πλοῖον ἀριθμὸν.

Δ'. Μετὰ τὴν ἀναφορὰν ταύτην οἱ δημογέροντες προσκαλοῦντες τὸν κύριον τοῦ πλοίου ζητοῦσι παρ' αὐτοῦ τὴν ἐξασφάλισιν, ἣτις ἀπαιτεῖται διὰ νὰ λάβῃ τὸ Δίπλωμα τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἐξασφάλισις γίνεται κατὰ τέσσαρας τρόπους· ἢ διὰ καταβολῆς χρηματικῆς ποσότητος εἰς παρακαταθήκην, ἢ δι' ἐνεχύρου, ἢ δι' ὑποθήκης ἀκινήτου κτήματος, ἢ δι' ἐγγυήσεως ἐνὸς ἢ καὶ περισσοτέρων πολιτῶν Ἑλλήνων, ἐχόντων κτηματικὴν κατάστασιν ἴσην ἢ περισσοτέραν τῆς ποσότητος τὴν ὁποίαν ἐγγυῶνται καὶ συνεπιφέρουσιν τὴν ὑποθήκην τῆς ἐγγυήσεως.

Τόσον ἡ ποσότης τῆς εἰς παρακαταθήκην χρηματικῆς καταβολῆς ἢ τῆς τιμῆς τοῦ ἐνεχύρου καὶ τῆς ὑποθήκης, ὅσον ἡ ποσότης διὰ τὴν ὁποίαν δίδεται ἡ ἐγγυήσις, δὲν ἔμπορεῖ νὰ εἶναι ὀλιγωτέρα τοῦ τρίτου τῆς τιμῆς τοῦ πλοίου.

Ε'. Μετὰ τὴν συμφωνίαν τῆς ἐξασφαλίσεως, οἱ δημογέροντες δίδουν τὸ Ἑγγραφον τῆς Ἰδιοκτησίας, περιεκτικὸν ὅλων τῶν γινομένων ἐξετάσεων, εἰς τὸ ὁποῖον καταχωρίζεται αὐτολεξεί ὁλόκληρος ἡ ἀναφορὰ τοῦ λιμενάρχου, ἢ τοῦ ἀντ' αὐτοῦ διορισθέντος, καὶ σημειοῦται ὁ τρόπος καὶ τὸ ποσὸν τῆς ἐξασφαλίσεως. Γίνονται δὲ ἄλλα δύο ἀντίγραφα τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓν πέμπεται πρὸς τὴν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, τὸ δὲ ἄλλο φυλάττεται εἰς τὰ ἀρχεῖα τῶν δημογερόντων.

Σ'. Ἡ παρακαταθήκη, τὸ ἐνέχυρον, ἡ ὑποθήκη, ἢ ἡ ἀπόδειξις τῆς ἐγγυήσεως μένουσιν εἰς τὰς χεῖρας τῶν δημογερόντων, καὶ οὗτοι ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλωσι τὴν τιμὴν τῆς ἐξασφαλίσεως, ἐὰν ὁ πλοίαρχος καταδικασθῇ διὰ παρανομίαν.

Ζ'. Τὰ διπλώματα τῶν πλοίων τῆς α' κλάσεως δίδονται μόνον εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως παρὰ τῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τὸν ἔχοντα τὸ Ἑγγραφον τῆς Ἰδιοκτησίας κατὰ τὴν ἀνωτέρω τάξιν, ἢ εἰς τὸν ἐπίτροπον αὐτοῦ.

Η'. Τὰ Διπλώματα τῶν πλοίων τῆς β' κλάσεως πέμπονται παρὰ τῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας πρὸς τοὺς δημογέροντας τῶν νήσων ἢ τῶν ἄλλων παραλίων μερῶν, καὶ δίδονται παρ' αὐτῶν εἰς τοὺς ἔχοντας τακτικὰ Ἑγγραφα Ἰδιοκτησίας.

Ἐν Αἰγίνῃ τὴν 3 Φεβρουαρίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης

(Τ.Σ.) Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Σ. Τρικούνης.

Ἀντίτυπον ἀριθ. 3¹

ΝΑΥΤΟΛΟΓΙΟΝ

Τοῦ ἐμπορικοῦ ἐλληνικοῦ πλοίου, ὀνομαζομένου *** , κυβερνωμένον ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου *** καὶ ἀπερχομένου ἐντεῦθεν διὰ ***

Ὄνομα καὶ ἐπίθετον	Πατρὶς	Ἡλικία	Βαθμὸς	Παρατηρήσεις

Εἶναι ὅλον τὸ πλήρωμα τὸν ἀριθμὸν *** , συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ πλοιάρχου.

Ἐδόθη ἐν *** τῇ *** 182 *

Ὁ Ὑγειονόμος ***

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 3 Φεβρουαρίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης (Τ.Σ.) Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
 Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας Σ. Τρικούπης.

Ἀντίτυπον ἀριθ. 4²

〈ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΟΝ〉

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
ΤΟ ΥΓΕΙΟΝΟΜΕΙΟΝ ***

Πιστοποιεῖ ὅτι τὸ ἐμπορικὸν ἐλληνικὸν πλοῖον *** , κλάσεως *** , ἀριθμοῦ *** , τόννων *** , ὀνομαζόμενον *** , διοικούμενον παρὰ τοῦ

1. Ἰ. Α. Μάμουκα, Ἔρθ' ἀνωτ., σελ. 504.

2. Αὐτόθι, σελ. 504 - 505. Συναφεῖς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Ψηφίσματος ὑπ' ἀριθμ. Η' πράξεις εἶναι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ διαταγὴ τῆς Γενικῆς Γραμματείας ὑπ' ἀριθμ. 512/9 Ἀπρ. 1828, περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ἐν λόγῳ ψηφίσματος μέχρι τῆς 1ης Αὐγούστου 1828, ἐφαρμοζομένου ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ προΐσχύοντος δικαίου (ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλά-

πλοιάρχου *** , ὑπὸ σημαίαν *** ἑλληνικὴν ἐμπορικὴν, ἀναχωρεῖ ἐντεῦθεν διὰ *** , ἔχει ναύτας *** , συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ πλοιάρχου καὶ

δος», φ. 25 (11 Ἀπρ. 1828), ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰ ἀκόλουθα διατάγματα :

α') Ἀρ. 3474

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ διὰ συμπεσούσας τινὰς περιστάσεις ἐβράδυνεν ἡ ἐκλογή τῶν δημογεροντιῶν τῶν νήσων καὶ τῶν παραλίων μερῶν τῆς ἐπικρατείας καὶ ἡ βραδύτης αὕτη ἐμπόδισε καὶ ἐμποδίζει ἐν μέρει εἰσέτι τὴν ἐκπλήρωσιν ὧσων ἀναγκαίως ἀπαιτοῦνται εἰς τὴν πλήρη ἐνέργειαν τοῦ ὑπ' ἀρ. 140 Η' Ψηφίσματος περὶ ναυτιλίας·

Ἡ Κυβέρνησις προθυμοποιουμένη ἐξ ἑνὸς μέρους νὰ ἀφαιρέσῃ ὅ,τι ἐμποδίζει τὸ ἐμπόριον καὶ ἐξ ἑτέρου νὰ μὴ λάβῃ χώραν οὐδεμίαν κατάχρησις καὶ ἡ θαλασσοπλοία νὰ ἐνεργῇται ὑπὸ τὴν σκέπην τακτικῶν ἐγγράφων καὶ ἀσφαλειῶν·

Διατάττει

Α'. Ὅσῳκις παρῶνσιζονται ὅπου ἀνήκει τὰ ἀπαιτούμενα ἀπὸ τὸ Η' Ψήφισμα ἐγγράφα νὰ δίδεται ἀμέσως εἰς τὸ ἀνήκον πλοῖον τὸ Δίπλωμα τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἰδίου ψηφίσματος.

Β'. Ὅσῳκις ἐξ αἰτίας τῶν ἀνωτέρω λόγων δὲν ἐσυντάχθησαν κατὰ τὴν τάξιν τὰ ἀπαιτούμενα ἐγγράφα νὰ παρατείνεται (ὑπὸ τὰς ἀνηκούσας πάντοτε ἐγγυήσεις) διὰ τακτικῆς ἀποδείξεως ὁ πλοῦς τῶν ὑστερουμένων τὰ τοιαῦτα ἐγγράφα πλοίων μέχρι τῆς συντάξεως αὐτῶν· τῶν μὲν τῆς β' κλάσεως πλοίων παρὰ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν, τῶν δὲ τῆς α' κατ' εὐθείαν παρὰ τῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας. Ἡ παρὰ τὰς ὁμῶς αὕτη περιορίζεται πάντοτε ἐντὸς τοῦ διαστήματος τοῦ προσεγγίζοντος μηνὸς Αὐγούστου.

Γ'. Εἰς ἀσφάλειαν τῶν ἐν τῷ β' παραγράφῳ πλοίων νὰ ἐφοδιάζεται ὁ πλοίαρχος καὶ μὲ ἀντίτυπα τοῦ παρόντος διατάγματος διὰ νὰ μὴν ἐνοχλῇται ὁ πλοῦς αὐτῶν οὔτε ἐκ μέρους τῶν πολεμικῶν πλοίων τῆς Ἑλλάδος, οὔτε ἐκ μέρους τῶν πολεμικῶν πλοίων τῶν εὐρωπαϊκῶν ναυτικῶν δυνάμεων.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 26 Ἰουλίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Σ. Τρικοῦπης.

Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 54 (28 Ἰουλ. 1828).

β') (Ἀριθ. 5516)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβὼν ὑπ' ὄφιν ὅτι ὑπάρχουν καὶ τινὰ μέρη τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὰ ὁποῖα ἐξ αἰτίας τῶν

ἐπιβάτας *** ὅλοι τὸν ἀριθμὸν *** κατὰ τὸ ναυτολόγιόν του. Τὸ φορτίον

ἀνωμαλιῶν τοῦ πολέμου δὲν εἰσέχθη εἰσέτι ὁ ἐσωτερικὸς διοργανισμὸς διὰ τῶν ἐκτάκτων ἐπιτροπειῶν, οὔτε δημογερονταίαι ὠργανίσθησαν εἰς αὐτὰ τὰ μέρη·

Καὶ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ μετέβῃ ἐπίσης ἐξ ἑνὸς μέρους τῶν καλῶν τῆς ἐλευθέρας θαλασσοπλοίας ὅλον ἐν γένει τὸ ναυτικὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκ τοῦ ἐτέρου νὰ καθυποβληθῇ εἰς τὸν αὐτὸν κανονισμὸν τῆς ναυτιλίας εἰς ἀποφυγὴν πάσης καταχρήσεως·

Διατάττει

Α'. Οἱ κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν ὅπου δὲν ἐνστατήθησαν ἀκόμη αἱ ἐπιτόπιοι ἀρχαὶ αἱ ἀναγκαῖαι εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν περὶ ναυτιλίας ἐγγράφων κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Η' Ψηφίσματος, ὀφείλουν νὰ ἐφοδιάζονται μὲ αὐτὰ ἀπὸ τὰς ἀνηκούσας ἀρχὰς τῆς πλησιεστέρας τῶν ἐπαρχίας ἢ τῆς εἰς τὴν ὁποίαν προσωρινῶς διατρίβουσι, χρείας τυχούσης δὲ καὶ ἀπὸ ἄλλας μακροντέρας.

Β'. Ὅσαι δημογερονταίαι ἐξ αἰτίας τῶν περιστάσεων τοῦ πολέμου μετετέθησαν εἰς ἄλλο μέρος, ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ περὶ ναυτιλίας ψηφίσματος ὥς νὰ ἦσαν συστημέναι εἰς τὴν ἰδίαν τῶν πατρίδα. Ἡ δὲ ἐγγύησις λαμβάνεται ἀδιαφόρως ἢ ἀπὸ πολίτας αὐτόχθονας τοῦ τόπου ὅπου παροικεῖ ἢ δημογεροντία αὕτη ἢ καὶ ἀπὸ ἄλλους παροίκους, ἔχοντας ὁμῶς καὶ τούτους καὶ ἐκεῖνους τὴν ἀπαιτουμένην χρηματικὴν ἢ κτηματικὴν κατάστασιν.

Γ'. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας καὶ εἰς τοὺς Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους, καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἀνήκει.

Ἐν Αἰγίνῃ τὴν 16 Αὐγούστου 1828

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. Τρικούπης.

Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 60 (18 Αὐγ. 1828).

γ') Ἀρ. 7500

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Προθυμοποιούμενος νὰ εὐκολύνῃ ἔτι μᾶλλον, ἐν ταῦτῳ δὲ καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ τῆς ἑλληνικῆς ναυτιλίας, τροπολογῶν τὴν κατὰ γράμμα ἐνέργειαν τῶν ἄρθρων 9 καὶ 11 τοῦ περὶ ναυτιλίας ὑπ' ἀρ. 140 Η' Ψηφίσματος·

Διατάττει

Α'. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς διορίας καθ' ἣν ἰσχύει τὸ Δίπλωμα τῶν πλοίων τῆς α' κλάσεως καὶ καθ' ἣν περίστασιν ἤθελε συμβῇ ἀλλαγὴ πλοιάρχου ἐπὶ πλοῖον τῆς α' κλάσεως, ἢ παρώτασις τῆς ἰσχύος τοῦ Διπλώματος καὶ τὰ περὶ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ πλοιάρχου ἔχουσιν ὅλον τὸ κῦρος, ὡσάκς ἐνεργοῦνται ἀπὸ τὸν κατὰ τὰ διάφορα τμήματα ἀνήκοντα ἑκτακτοὶ ἐπίτροποι καὶ φέρουσι τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ τμήματος εἰς τὸ ὅποιον ἐπιτροπεύει.

Β'. Ὅσάκς συμβαίνει ἢ ἀλλαγὴ πλοιάρχου οἱ ἑκτακτοὶ ἐπίτροποι ὀφείλουσι νὰ φροντίσωσι προηγουμένως διὰ νὰ ἀνακαινίζεται καὶ ἢ ἀνήκουσα ἐγγύησις κατὰ τὸν ἐν τῷ περὶ ναυτιλίας ψηφίσματι προσδιορισθέντα τύπον.

κατὰ τὴν ξεχωριστὴν δὴλωσιν τῶν πραγματειῶν ***.

Ἡ *** μας κτλ.

Τῇ *** 182 * ἐν ***

Ὁ Ὑγειονόμος ***

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 3 Φεβρουαρίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

(Τ.Σ.) Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. Τρικούπης.

Γ'. Καὶ εἰς τὰς δύο περιστάσεις τὰς ἐν τῷ πρώτῳ παραγράφῳ σημειωθείσας, ὀφείλουσιν οἱ ἔκτακτοι ἐπίτροποι νὰ εἰδοποιῶσι τὴν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας διὰ νὰ γίνηται ἡ τακτικὴ σημείωσις εἰς τὸ Βιβλίον τῶν Διπλωμάτων.

Ἐδόθη ἐν Πόρῳ τὴν 31 Ὀκτωβρίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. Τρικούπης.

Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», φ. 82 (3 Νοεμβρ. 1828).

δ') Ἀρ. 12872

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβόντες ὑπ' ὄφιν τὸ ὑπ' ἀρ. 5516 Διάταγμα διὰ τοῦ ὁποῖου οἱ κάτοικοι τῶν ἀνοργανίστων ἐπαρχιῶν ὑποχρεοῦνται νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ τὰ τακτικὰ τῆς ναυτιλίας ἔγγραφα, νὰ ζητῶσιν αὐτὰ ἀπὸ τὰς τῆς πλησιεστέρας τῶν ἐπαρχίας ἀνηκούσας ἀρχάς, ἢ ἀπ' ἐκεῖνας εἰς τὰς ὁποίας προσωρῶς διατρίβουσιν, ἢ καὶ ἀπὸ ἄλλας μακρυτέρας, χρεῖας τυχούσης·

Θεωροῦντες ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος δὲν εἶναι οὔτε δίκαιον οὔτε ὀρθὸν νὰ ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ρηθέντος διατάγματος, ἀφ' οὗ θεία εὐδοκία ἀπηλλάγησαν ἡδὴ τῆς παρουσίας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ αἱ πλείοτεροι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ὀργανισθεῖσαι, καθ' ὅσον αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέπουν, διοικοῦνται ἡδὴ ἀπὸ προσωρινῶς διοικητῶν·

Σπεύδοντες νὰ δώσωμεν τὰ μέσα εἰς αὐτοὺς τούτους τοὺς κατοίκους νὰ μεθέξωσι τῶν καλῶν τῆς ἐλευθερίας θαλασσοπλοΐας, καὶ ἀφ' ἐτέρου νὰ καθυποβάλωμεν αὐτοὺς εἰς τὸν αὐτὸν κανονισμὸν τῆς ναυτιλίας, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπόκεινται καὶ οἱ κάτοικοι τῶν λοιπῶν ὀργανισμένων ἐπαρχιῶν τῆς ἐπικρατείας, εἰς ἀποφυγὴν πάσης καταχρήσεως·

Διατάττομεν

Α'. Οἱ κάτοικοι τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος θέλουν διευθύνεσθαι τοῦ λοιποῦ πρὸς ζήτησιν τῶν ἐγγράφων τῆς ναυτιλίας, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν ὑπ' ἀρ. 140 - Η' καὶ ὑπ' ἀρ. 3531 - ΙΓ' Ψηφισμάτων, εἰς τὰς ἀνηκούσας ἀρχάς τῆς ἐπαρχίας τῆς ὁποίας εἶναι κάτοικοι.

Β'. Τὰ Ἐγγραφα τῆς Ἰδιοκτησίας τῶν μὲν πλοίων τῆς α' κλάσεως θέλουν εἶσθαι ἐπικυ-

9

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 9 τῆς 8ης Φεβρουαρίου 1828
περὶ διατιμῆσεως τῶν κυκλοφορουμένων νομισμάτων¹

Ἀριθ. 207 <Ψήφισμα Θ';>

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ κρίνεται ἄτοπον καὶ ἐπιβλαβὲς εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ εἰς τὰ συναλ-
λάγματα τὸ ἀνώμαλον τῆς τιμῆς τῶν νομισμάτων, προσδιοριζομένης ἄλλοῦ μὲν ὀλι-
γώτερον, ἄλλοῦ δὲ πλείότερον·

Ἀκούσας καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου·

Διατάττει

Προσδιορίζονται τὰ διάφορα νομίσματα εἰς τὴν ἀνάλογον αὐτῶν τιμὴν καὶ
λογίζονται εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἐπομένην Διάταξιν:

ρωμένα κατ' εὐθείαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, τῶν δὲ τῆς β' κλάσεως παρὰ τοῦ προσωρινοῦ
διοικητοῦ τῆς ἐπαρχίας εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουν τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος πλοῖα.

Γ'. Τὰ Διπλώματα τῶν πλοίων τῆς β' κλάσεως θέλουν πέμπεσθαι διὰ τὴν διανομὴν των
εἰς τοὺς ἀνήκοντας προσωρινούς διοικητάς· παρ' αὐτῶν θέλει γίνεσθαι καὶ ἡ κανονισμένη τῶν
Διπλωμάτων αὐτῶν παρατάσις, χρείας τυχοῦσης, καθὼς ἐπίσης παρ' αὐτῶν θέλουν συνάξεσθαι
καὶ τὰ γενομισμένα δικαιώματα καὶ στέλλεσθαι εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴν εἰς ὠφέ-
λειαν τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου.

Ἐξεδόθη ἐν Ναυπλίῳ τὴν 6 Ἰουνίου 1829

Ὁ Κυβερνήτης
Γ. Α. Καποδίστριας

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας
Π. Σπανόπουλος.

Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», φ. 45 (12 Ἰουν. 1829).

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», φ. 11 (11 Φεβρ. 1828). Πρβλ. καὶ τὴν σχε-
τικὴν εἰσήγησιν τοῦ Πανελληνίου ὑπ' ἀριθμ. 7/8 Φεβρ. 1828 ἐν ΓΑΚ, Γεν. Γραμμ. Φ. 13.
Ἰδιον, ἡριθμημένον ὡς Θ' Ψήφισμα δὲν ἀνευρέθη. Εἰκάζω ὅμως ὅτι τοῦτο εἶναι τὸ δημο-
σιεύόμενον ἀνωτέρω, στηριχθὲν εἰς τὴν «γνώμην» τοῦ Πανελληνίου. Εἰς τὴν Συλλογὴν Con-
stitutions δὲν περιλαμβάνεται. Διὰ τὸ ἰσχύσαν κατὰ τὴν περίοδον τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως
τῆς Ἑλλάδος (1822 - 1827) νομισματικὸν καθεστῶς βλ. Γ. Δ. Δημακοπούλου, Προσπά-
θειαι Νομισματοκοπίας κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν, Ἐν Ἀθήναις 1963. Λόγῳ ἀνακρι-

Λίραι στερλίναι	Γρ.	73	Μαχμουδιέδες	Γρ.	42.20
Σελίνια	»	3.20	Ρουσούτια	»	19
Κορῶναι	»	17.20	Φοντούκια	»	25
Ἡμίσειαι Κορῶναι	»	8.30	Πολίτικα	»	17
Ναπολεόνια	»	57	Μισίρια	»	16
Λουίγκια παλαιά	»	62	Τουνεζίνικα	»	25
Φράγκα (γαλλικά)	»	2.30	Πεντάρια (Πεσλίκια)	»	10.20
Νόμισμα πέντε φράγκων	»	13.30	Ἀλιέδες	»	12.20
Δούπιαι Ἰσπανίας, τάλλ.			Ρουμπιέδες	»	6.10
Ρεγγίνας 16	»	236	Ὅμοιοι τοῦ Πολίτικον	»	4.10
Πορτογαλίας, (τάλλ.			Ὅμοιοι τοῦ Μισιριουῦ	»	3.20
Ρεγγίνας) 9	»	132.30	Ἑκατοστάρια (Γιουζλούκια)	»	8.10
Τάλληρα δίστηλα	»	15	Διπλόγροσα (ικιλίκια)	»	7.10
Ἐτάλληρα ἄστηλα	»	14.20	Ἐξηντάραι παλαιαὶ	»	6.20
Ρεγγίνας (τάλληρα)	»	14.30	Ἐξηντάραι νεώτεραι	»	6.10
Σπαθῶτα (τάλληρα)	»	14.20	Ζολῶται παλαιαὶ	»	5.10
Βενέτικα (τάλληρα)	»	14.20	Μονόγροσα παλαιὰ	»	4.10
Οὐγγαίαι Σικελίας	»	64	Ἐμονόγροσα νέα	»	2
Βασιλικά φλωρία	»	32.20	Μισόγροσα παλαιὰ	»	2.10
Βενέτικα (φλωρία)	»	33.20	Δεκάρια παλαιὰ	»	1.05
Ὀλλανδικὰ (φλωρία)	»	33	Ἐδεκάρια νέα	»	0.35
Σοφορίνια	»	90	Τριάραι γυριχαράκωτον	»	3.30
			Δαναλήκι	»	3.20

Ἐν Αἰγίνῃ τὴν 8 Φεβρουαρίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. Τρικούνης.

βειῶν αἱ ὁποῖαι παρεισέφρυσαν εἰς τὴν ἀνωτέρω δικτίμῃσιν, ἰδίᾳ περὶ τῆς τιμῆς τῶν γαλλικῶν νομισμάτων, ἐξεδόθη τὸ ἀκόλουθον διάταγμα:

Ἀρ. 3043

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ εἰς τὴν περὶ νομισμάτων Διάταξιν ὑπ' ἀρ. 207 δὲν φαίνεται νὰ ἐφνύλαχθῃ ἡ ἀκριβὴς ἀναλογία ὥς πρὸς τὴν τιμὴν καὶ διαφόρων ἄλλων νομισμάτων καὶ κατ' ἐξοχὴν τῶν γαλλικῶν

Ἐπειδὴ ἡ χρῆσις τῶν ἀνὰ χεῖρας γαλλικῶν νομισμάτων δὲν ἐπιδέχεται ἀναβολήν·

Ἐπειδὴ τὰ τῶν εἴκοσι φράγκων χρυσὰ νομίσματα, λογιζόμενα πρὸς 57 γρόσια κατὰ τὴν ἰδίαν Διάταξιν, εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ μόνα σχεδὸν ἐκ τῶν γαλλικῶν νομισμάτων εἰς κυκλοφορίαν·

Ἐως οὐ ἐπιθεωρηθῇ καὶ διορθωθῇ ἡ Διάταξις τῶν νομισμάτων ἐπὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς βάσεως·

Διατάττει

Α'. Τὰ γαλλικὰ ἀργυρὰ νομίσματα νὰ δίδονται καὶ νὰ λαμβάνωνται κατ' ἀναλογίαν τῆς ἀπὸ τὴν ἰδίαν Διάταξιν προσδιορισθείσης τιμῆς τῶν χρυσῶν νομισμάτων τῶν 20 φράγκων.

Β'. Νὰ φροντίσῃ ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ τὴν ἀκριβῆ ἐνέργειαν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Πόρῳ τῇ 12 Ἰουνίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ἰ. Α. Καποδίστριας

Σ. Τρικούπης.

Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 43 (16 Ἰουν. 1828).

Ἐκτὸς τῶν ἀνακριβειῶν, εἶχον παραλειφθῇ ἐκ τῆς ἀρχικῆς Διατιμῆσεως καὶ τινα ἐν κυκλοφορίᾳ ξένα νομίσματα. Πρὸς προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας ἐνὸς ἐξ αὐτῶν ἐξεδόθη ἡ ἀκόλουθος διακήρυξις :

Ἀρ. 1647

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

διακηρύττει ὅτι

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α.Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος ὑπ' ἀρ. 6021 προσδιορίζεται κατ' ἀναλογίαν τῶν λοιπῶν γαλλικῶν νομισμάτων ἡ τιμὴ καὶ τῶν ἀπὸ ἐξ λίτρας Τουρνέζας συγκειμένων πρὸς γρόσια δεκαεῖς καὶ παρὰδ. εἴκοσι καὶ ἓνα, καὶ οὕτω θέλουν τρέχει ἀκολούθως εἰς τὴν δόσοληψιν.

Ἐν Αἰγίνῃ τὴν 16 Σεπτεμβρίου 1828

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ

Γεώργιος Κουντουριώτης, Γ. Σταῦρος, Ν. Σπηλιᾶδης.

Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 69 (19 Σεπτ. 1828). Πρόκειται περὶ τοῦ σκούδου (écu), ἀργυροῦ γαλλικοῦ νομίσματος ἰσοτίμου πρὸς 6 λίβρας ἢ 120 σολδία (sols), κατ' ἐποχὰς ὅμως καὶ πρὸς 4, 5 ἢ καὶ 9 λίβρας. Τέσσαρα σκούδα τῶν 6 λιβρῶν ἀπετέλουν ἓν χρυσοῦν λουδοβίκειον.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἡ συναλλακτικὴ τιμὴ τοῦ γροσίου ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Τουρκίᾳ ἦτο κάπως ὑπερτιμημένη. Τοῦτο δεῖκνυται ἐκ τῶν τιμῶν εἰς γρόσια ἐνίων τουρκικῶν νομισμάτων, ἐξαγομένων μεταξὺ ἄλλων ἐξ ἀπογραφῆς περιουσίας τινὸς τῆς ἐποχῆς (Ἀπογραφὴ κληρονομίας Ἰωάν. Ἀν. Χατζηνικολάου, κατὰ τὴν 10ην Μαρτίου 1828, ἐν Ἀθ. Ι. Σ π υ ρ ι δ ά κ ι, «Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐμπορίας καὶ τῆς παιδείας κατὰ τὸν ΙΗ' αἰῶνα καὶ ἐξῆς», Δελτίον τῆς ἐν Ἀλμυρῷ Φιλαρχαίου Ἐταιρείας τῆς Ὀθροῦς, Ἐν Ἀθήναις 1901, τευχ. 4, σελ. 14 καὶ τευχ. 5, σελ. 45). Οὕτω ἐτιμοῦντο οἱ ἀ(ν)τιέδες γρ. 14, τὰ ρουσούτια γρ. 20, οἱ ρουμπιέδες γρ. 6, τὰ μισίρια μισὰ γρ. 9. 20 καὶ τὰ ἀύναλὰ γρ. 18.

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 10 τῆς 13ης Ἀπριλίου 1828
περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως¹

Ἀρ. 1698. Ψήφισμα Γ'

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ ἡ ἐν Τροιζήνι Γ' Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἐγνώρισε τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ὁροθετηθῇ καὶ νὰ διοργανισθῇ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἐπικρατείας κατὰ τὸν προσφο-

Ἐν πάσει περιπτώσει αἱ καθιερωθεῖσαι τῷ 1828 τιμαὶ διατηρήθησαν μέχρι τῆς κυκλοφορίας νέας νομισματικῆς μονάδος, τοῦ φοίνικος. Μετὰ τὴν κυκλοφορίαν αὐτοῦ ἦτο ἐπόμενον καὶ ἀναγκαστικὸν νὰ ὑπολογισθῶσιν ἐξ ὑπαρχῆς αἱ τιμαὶ τῶν ξένων νομισμάτων. Τοῦτο προέβλεψε καὶ ἡ σχετικὴ μὲ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ νέου νομίσματος Εἰδοποίησις τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Οἰκονομίας, ἐκδοθεῖσα τῇ 28ῃ Σεπτεμβρίου 1829, πλὴν ὁ πίναξ τῶν τιμῶν ἐξεδόθη μόλις τὴν 28ην Ἰανουαρίου 1830, ἐτέθη δὲ εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου τοῦ ἔτους ἐκείνου, φέρων ἀριθμὸν 531/Ψήφισμα Ε'.

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», φ. 27 (18 Ἀπρ. 1828). Βλ. καὶ ἐν Ἀρχ. Ὑδρας, τόμ. ΙΔ', σελ. 63 - 64. Ἀ. Μάμουκα, *Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος*, τόμ. ΙΑ', σελ. 401 - 403. Γαλλιστὶ ἐν *Constitutions*, σελ. 215 - 216, ἐνθα εἶναι δημοσιευμένον ὡς Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 8.

Συναφῆ πρὸς τὸ Ψήφισμα Γ' εἶναι τὰ ἀκόλουθα τρία διατάγματα:

α') Ἀρ. 1699

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὸ ὑπ' ἀρ. Γ' Ψήφισμα τὸ προσδιορίζον τὴν διοικητικὴν περιφέρειαν τῆς ἐπικρατείας, καὶ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀπολαύσωσιν, ὅσον ἐνδέχεται ταχύτερον, οἱ κάτοικοι ἐκάστου τμήματος τὰ καλὰ νομίμου καὶ τακτικῆς δημοσίου οἰκονομίας:

Διατάττει

Ἀρθρον 1. Θέλουν διορισθῇ ἑκτακτοὶ ἐπίτροποι εἰς τὰ διάφορα τμήματα τῆς ἐπικρατείας.

Ἀρθ. 2. Οἱ ἐπίτροποι οὗτοι, ἐκπληροῦντες τὰς ὁποίας θέλουν λάβει ὁδηγίας, ὀφείλουν νὰ πληροφορῶσι τὴν Κυβέρνησιν περὶ τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως τοῦ τμήματος εἰς τὸ ὅποιον θέλουν περιέρχεσθαι καὶ διατρίβει.

Ὄφείλουν δὲ νὰ ἐκτελοῦν, ὡσανύτως, καὶ τὰς ὁποίας θέλουν λαμβάνει διαταγὰς, τὰς ἀφορώσας τὸν ὀργανισμὸν τῶν διαφορῶν κλάδων τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας εἰς τὰ ρηθέντα τμήματα.

Ἀρθ. 3. Εἰς ὅσα τμήματα δὲν ὑπάρχει προσωρινὸς διοικητής, οἱ ἐπίτροποι οὗτοι θέλουν ἐκπληροῦν τὰ χρέη του.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 13 Ἀπριλίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης

Ἰ. Α. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Σ. Τρικούνης.

ρώτερον ὥς πρὸς τὴν δημόσιον οἰκονομίαν (δὴλ. τὴν δημοσίαν διοίκησιν) τρόπον· καὶ
 Ἐπειδὴ ἡ ἀνάγκη αὕτη γίνεται καθ' ἐκάστην τόσον μᾶλλον ἐπαισθητή, καθ'
 ὅσον ἡ Κυβέρνησις ἔχει χρεῖαν τῶν μέσων, δι' ὧν νὰ δυνηθῶσιν οἱ κάτοικοι τῆς
 Ἐπικρατείας νὰ ἀπολαύσωσι τὰ καλὰ τὰ πηγάζοντα ἀπὸ τακτικὴν δημόσιον οἰ-
 κονομίαν·

Ἀκούσας καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου· κατ' αὐτὴν

Ψηφίζει

Ἄρθρον Α'. Ἡ Πελοπόννησος περιλαμβάνει ἐπτὰ τμήματα:

Τὸ Α' σύγκειται ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Ἄργους, τοῦ Ναυπλίου, τοῦ Κάτω
 Ναχαγιέ καὶ τῆς Κορίνθου· φέρει δὲ ὄνομα Ἀργολίδς.

Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 27 (18 Ἀπρ. 1828). Ἀ. Μάμουκα, Τὰ
 κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, τόμ. ΙΑ', σελ. 403 - 404. Διὰ τοῦ Διατ. 1758/16 Ἀπρ.
 1828 διωρίσθησαν οἱ πρῶτοι ἐπτὰ ἑκτακτοὶ ἐπίτροποι ἐν Πελοποννήσῳ. Οὗτοι ἦσαν οἱ Νικ.
 Καλλέργης, Γεώργ. Μαυρομάτης, Σπυρ. Καλογερόπουλος, Ἀντ. Τσουνής, Γεώργ. Ψύλλας,
 Ἰωάν. Γενοβέλης καὶ Ἀλέξ. Βλαχόπουλος. Βλ. σχετικῶς ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλά-
 δος», φ. 28 (21 Ἀπρ. 1828). Μετ' ὀλίγον διωρίσθησαν καὶ οἱ ἑκτακτοὶ ἐπίτροποι τῶν
 νήσων. Οὗτοι ἦσαν οἱ Ἀ. Λόντος, Ἰ. Κωλέττης, Β. Καποδίστριας, Κ. Μεταξᾶς, Ἰ. Ρίζος,
 Μ. Σούτσος. Βλ. Διατ. τῆς 11ης Μαΐου 1828, ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 34
 (12 Μαΐου 1828).

β') Ἀρ. 1747

Διοικητικὸς ὀργανισμὸς
 τῶν Τμημάτων τῆς Πελοποννήσου

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
 Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει

Γενικαὶ διατάξεις

Α'. Ἐκαστον τμῆμα, τοῦ ὁποῖον ἡ περιφέρεια προσδιορίζεται ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀρ. Γ' Ψήφι-
 σμα, ὑποδιαιρεῖται εἰς τὰς ἐξ ὧν σύγκειται ἐπαρχίας καὶ αὗται πάλιν εἰς πόλεις, κώμας, καὶ χωριά.

Β'. Αἱ ἤδη ὑπάρχουσαι πόλεις, κῶμαι, καὶ χωριά, ὡς καὶ ὅσαι πόλεις, κῶμαι καὶ χωριά
 κατεδαφίσθησαν, διατηροῦσιν ἀκέραια τὰ κατὰ τὸν νόμον δικαιώματα.

Γ'. Εἰς τὴν παρούσαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων καὶ μέχρις ὅτου ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις
 ἀποφασίσῃ, καμμία ἀπὸ τὰς ἤδη ὑπαρχούσας πόλεις τοῦ τμήματος δὲν ἡμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς
 πρωτεύουσα.

Δ'. Ἡ κεντρικὴ πόλις ἐκάστης ἐπαρχίας ἔχει, ὡς καὶ πρότερον, μίαν δημογεροντίαν ἐπαρ-
 χιακὴν. Ἡ δημογεροντία αὕτη συνίσταται ἀπὸ τρία ἢ πέντε μέλη. Ὅταν συνίσταται ἀπὸ τρία,
 τὰ δύο ἐξ αὐτῶν ἀνήκουσιν εἰς τὴν πόλιν καὶ τὸ ἄλλο εἰς τὰ χωριά· ὅταν δὲ ἐκ πέντε, τότε τὰ μὲν
 τρία εἰς τὴν πόλιν, τὰ δὲ ἄλλα δύο εἰς τὰς κώμας καὶ χωριά.

Ἀριθμὸς καὶ ἐκλογὴ τῶν δημογερόντων

Ε'. Κατὰ τὸν νόμον, ἕκαστον χωρίον ἔχει δημογέροντας ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν οἰκο-

Τὸ Β' ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Καλαβρῶτων, Βοστίτισης καὶ Π. Πατρῶν φέρει δὲ ὄνομα Ἀχαΐα.

Τὸ Γ' ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Γαστούνης καὶ Πύργου φέρει δὲ ὄνομα Ἥλις.

Τὸ Δ' ἐκ τῶν τῆς σημερινῆς Ἀρκαδίας, τοῦ Νεοκάστρου, τῆς Μοθώνης καὶ τῆς Κορώνης φέρει δὲ ὄνομα Ἄνω Μεσσηνία.

Τὸ Ε' ἐκ τῶν τοῦ Νησίου, Καλαμάτας, Ἐμπλακίων, Ἀνδρούσης, Λεονταρίου, Μικρομάνης καὶ ἐκ τῆς Δυτικῆς Μάνης φέρει δὲ ὄνομα Κάτω Μεσσηνία.

γενειῶν του. Τὰ χωρία τὰ ἔχοντα ἑκατὸν οἰκογενείας ἐκλέγουν ἓνα δημογέροντα· τὰ διακοσίας, δύο· τὰ τριακοσίας, τρεῖς· τὰ τετρακοσίας καὶ ἐπέκεινα, τέσσαρας.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν δημογερόντων ἐκάστης πόλεως καὶ κόμης θέλει κανονισθῇ κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογία.

Σ'. Ἔως ὅτου ὁ νόμος προσδιορίσῃ θετικῶς τὰ συστατικὰ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἔχωσιν οἱ πολῖται, ὅσοι ἐμποροῦν νὰ γίνωσιν ἐκλέκτορες, ἀπολαμβάνουν τὸ δικαίωμα τοῦτο κατὰ τὰς ρηθείσας ἀναλογίας ὅλοι οἱ πολῖται τῶν πόλεων, κωμῶν, καὶ χωρίων, οἱ ἔχοντες πληρὴ τὰ 25 ἔτη.

Ζ'. Καταγράφονται ἐπομένως εἰς κατάλογον τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλεκτόρων ἐκάστης πόλεως, κόμης καὶ χωρίου, καὶ ἐνωμένοι εἰς συνέλευσιν οἱ ἐκλέκτορες οὗτοι ἐκλέγουσι τοὺς νέους δημογέροντας, προεδρευόμενοι ἀπὸ τὸν ἑκτακτον ἐπίτροπον, ἢ ἀπεσταλμένον τινὰ παρ' αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοὺς πρόφην δημογέροντας.

Η'. Ἐκεῖνοι δὲ ἐκ τῶν πολιτῶν ἐμποροῦν μόνον νὰ ἐκλεχθῶσι δημογέροντες, ὅσοι πληρῶνους περισσοτέρους φόρους καὶ εἶναι ἡλικίας τριάκοντα καὶ πέντε ἐτῶν. Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, ὁ ἑκτακτος ἐπίτροπος, ὁμοῦ μὲ τοὺς πρόφην δημογέροντας, συνθέτει ἓνα κατάλογον ὑποψηφίων, ὅστις περιέχει διπλάσιον ἢ τριπλάσιον ἀριθμὸν ὑποκειμένων ὧσων ἡ Συνέλευσις χρεωστεῖ νὰ ἐκλέξῃ.

Θ'. Εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ συστανομένην συνέλευσιν, ὁ ἑκτακτος ἐπίτροπος διορίζει καὶ προκηρύττεται ὁ κατάλογος τῶν ἐκλεκτόρων, καὶ ἐρωτᾷ τὴν συνέλευσιν ἐὰν ἔχῃ νὰ εἴπῃ τι ἐναντίον τῆς νομιμότητος τῶν μελῶν τοῦ καταλόγου τούτου. Ἐὰν ὑπάρχῃ τοιοῦτόν τι, ἡ προεδρεία ἀποφασίζει περὶ τούτου· κηρύττει ἐπομένως τὴν συνέλευσιν νόμιμον καὶ σημειώνει τὴν πράξιν ταύτην εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ὁ πρόεδρος ἀναγινώσκει μετὰ ταῦτα τὸν κατάλογον τῶν ὑποψηφίων, καὶ οὕτως ἀρχίζει ἡ ἐκλογή, προηγουμένης ἀναλόγου ἐκκλησιαστικῆς τελετῆς. Ἡ ἐκλογή αὕτη γίνεται διὰ ψήφων, καὶ ἐκ τῶν καταγεγραμμένων εἰς τὸν κατάλογον ὑποψηφίων ὅσοι λάβουν τὰς πλειοτέρας γίνονται δημογέροντες.

Ι'. Ἐκλεγόμενοι τοιοιτοτρόπως οἱ δημογέροντες εἰς τὰς πόλεις, κόμας, καὶ χωρία, καὶ ἐνωμένοι μὲ τὸν ἑκτακτον ἐπίτροπον εἰς τὴν κεντρικὴν πόλιν τῆς ἐπαρχίας, ἐκλέγουσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον (ἀρθ. Θ'), καὶ ἀναλόγως τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας, δύο ἢ τρεῖς δημογέροντας, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἷς ἢ οἱ δύο ἐνωμένοι μὲ τοὺς δημογέροντας τῆς ρηθείσης πόλεως σχηματίζουν τὴν ἐπαρχιακὴν δημογεροντίαν.

ΙΑ'. Ἐπὶ τὰς αὐτὰς ἀρχάς καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὁ ἑκτακτος ἐπίτροπος διορίζει καὶ γίνεται καὶ ἡ ἐκλογή τῶν δημογερόντων τῶν πόλεων.

Τὸ Σ' ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς Μάνης, Μονεμβασίας, Μιστροῦ καὶ Πραστοῦ· φέρει δὲ ὄνομα Λακωνία.

Τὸ Ζ' ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Φαναρίου, Καρταίνης, Τριπολιτσᾶς καὶ Ἀγίου Πέτρου· φέρει δὲ ὄνομα Ἀρκαδία.

Ἀρθ. Β'. Αἱ νῆσοι περιλαμβάνονται ὁμοίως εἰς ἕξ τμήματα:

Τὸ Α' περιλαμβάνει τὴν Σκίαθον, τὴν Σκόπελον, τὴν Σκύρον, τὰ Ἡλιοδρόμια, τὰ Ψαρρὰ καὶ τὰς παρακειμένας νήσους· φέρει δὲ τὸ ὄνομα Βόρειοι Σποράδες.

Καθήκοντα τῶν ἐπαρχιακῶν δημογεροντιῶν καὶ τῶν δημογερόντων τῶν πόλεων, κωμῶν καὶ χωριῶν

ΙΒ'. Οἱ δημογέροντες τῶν πόλεων, κωμῶν καὶ χωριῶν ἐξακολουθοῦν τὴν ἐνέργειαν τῶν χρεῶν των, ὡς καὶ πρότερον, καὶ ἐκτελοῦσι τὰς ὁποίας λαμβάνουσι παρὰ τῆς ἐπαρχιακῆς δημογεροντίας διαταγὰς, ἢ τὰς κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὸν ἑκτακτον ἐπίτροπον ἢ τὸν προσωρινὸν διοικητὴν. Ὅσοι ἐξ αὐτῶν δυνηθῶν νὰ κρατῶσι κατὰστικα τῶν διαταγῶν τούτων καὶ τῆς ἐκτελέσεώς των, θέλουν ἐφελκύσει εἰς ἑαυτοὺς κατ' ἐξοχὴν τὴν εὐνοίαν τῆς Κυβερνήσεως.

ΙΓ'. Ἡ ἐπαρχιακὴ δημογεροντία διαιρεῖται εἰς δύο μέρη, καὶ τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν ἐπιστατεῖ εἰς τὰ ὅσα ἀνάγονται μερικωτέρως εἰς τὴν πόλιν, τὸ δὲ ἄλλο εἰς τὰ ὅσα ἀνάγονται εἰς τὴν ἐπαρχίαν.

Καὶ εἰς τὸ ἐν καὶ εἰς τὸ ἄλλο μέρος, ἡ δημογεροντία ἀκολουθεῖ ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειαν τῶν χρεῶν τῆς τοῦς ἄχρι τοῦδε ἐν χρήσει κανόνας, καὶ συμμορφοῦται γενικῶς μὲ τὰς ὁδηγίας τὰς ὁποίας λαμβάνει ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τοῦ ἐκτάκτου ἐπιτρόπου ἢ διὰ τοῦ προσωρινοῦ διοικητοῦ.

Αὕτη χρεωστεῖ νὰ κρατῇ ἐν κατὰστικῶν τῆς ἀλληλογραφίας καὶ τῶν σκέψεων τῆς.

Ἐκ Ναυπλίου τῇ 16 Ἀπριλίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. Τρικούπης.

Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», φ. 28 (21 Ἀπρ. 1828). Βλ. καὶ ἐν Ἀ. Μάμουκα, Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, τόμ. ΙΑ', σελ. 395 - 401.

γ) Ἀρ. 1883

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γενικαὶ ὁδηγαί πρὸς τοὺς δημογέροντας

Ἔως ὅτου νὰ προσδιορισθῇ διὰ τοῦ νόμου ὁ ὀργανισμὸς τῶν δημογεροντιῶν, ἡ διάρκεια τῶν χρεῶν των, ἡ ἐξουσία καὶ ἡ εὐθύνη των, αἱ ἐκλεχθισόμενα ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν τῶν ἐκτάκτων ἐπιτρόπων δημογεροντίαι θέλουν ἀκολουθεῖ τὰς ἐξῆς ὁδηγίας:

Ἀρθρον 1. Οἱ ἐπαρχιακοὶ δημογέροντες ἐνεργοῦν ὡς καὶ πρότερον τὰς ὑποθέσεις τῆς ἐπαρχίας, ὅσαι ἀνάγονται εἰς τὰ χρεῖα των, εἴτε ἀναφέροντες αὐτὰς εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐκτάκτου ἐπιτρόπου τοῦ τμήματος, εἴτε δίδοντες εἰς αὐτὸν τὰς πληροφορίες τὰς ὁποίας κατὰ τὴν χρεῖαν ἤθελε τοὺς ζητήσῃ.

Τὸ Β' τὴν Σάμον, Κάλυμνον, Λέρον, Πάτμον, Ἰκαρίαν καὶ τὰς παρακειμέ-
νας νήσους· φέρει δὲ τὸ ὄνομα Ἀνατολικαὶ Σποράδες.

Τὸ Γ' τὴν Ὑδραν, τὰς Σπέτσας, Αἴγιναν, Σαλαμίνα καὶ τὰς παρακειμένας
νήσους· φέρει δὲ τὸ ὄνομα Δυτικαὶ Σποράδες.

Τὸ Δ' τὴν Σύραν, Σέριφον, Θερμία, Τσέαν, Ἄνδρον, Τήνον, Μύκονον καὶ τὰς
παρακειμένας νήσους· φέρει δὲ τὸ ὄνομα Βόρειοι Κυκλάδες.

Τὸ Ε' τὴν Νάξον, Πάρον, Ἴον, Σίκινον, Πολύκανδρον, Μήλον, Κίμην, Σί-
φνον καὶ τὰς παρακειμένας νήσους· φέρει δὲ τὸ ὄνομα Κεντρικαὶ Κυκλάδες.

Ἀρθ. 2. Ἐπομένως οἱ δημογέροντες εἶναι σύμβουλοι τοῦ ἐκτάκτου ἐπιτρόπου διὰ τὰς ὑπο-
θέσεις τῆς περιφερείας των, ὡσάκτις οὗτος εἶναι παρὼν· εἶναι ὡσαύτως σύμβουλοί του καὶ ἀπόντος,
δι' ἀνταποκρίσεως· τὸ αὐτὸ ἐννοεῖται καὶ περὶ τῶν δημογερόντων τῶν πόλεων. Οἱ δὲ δημογέρον-
τες τῶν κομῶν καὶ χωρίων εἶναι τὰ ὄργανα, δι' ὧν γίνεται ἡ ἐνέργεια τῆς δημοσίου οἰκονομίας
ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐπαρχιακῶν δημογεροντιῶν.

Ἀρθ. 3. Οἱ δημογέροντες τῶν κεντρικῶν πόλεων ἐκάστης ἐπαρχίας μοιράζονται μεταξὺ των,
κατὰ τὰς ὁποίας λαμβάνουν παρὰ τοῦ ἐκτάκτου ἐπιτρόπου ὁδηγίας, τὴν ἐπιστάσιν τῆς ὑγείας,
τῆς ἀγορανομίας, καὶ τῶν καθημερινῶν ὑποθέσεων ὅσαι ἀνάγονται εἰς αὐτοὺς. Τὸ αὐτὸ ἐννοεῖται
καὶ περὶ τῶν δημογερόντων τῶν πόλεων καὶ κομῶν, ὅσαι εὐρίσκονται εἰς τὰ παράλια· αὐταὶ μ' ὅλον
τοῦτο δὲν ἐμποροῦν νὰ δεχθῶν τὴν ἐπιστάσιν ταύτην παρὰ τότε μόνον ὅταν διαταχθῶν κατ' εὐ-
θείαν ἀπὸ τὸν ἐκτάκτου ἐπιτρόπου, ὅστις ἔχει τὴν εὐθύνην περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑγειονομικῶν
διατάξεων.

Ἀρθ. 4. Αἱ ἐπαρχιακαὶ δημογεροντίαι καὶ αἱ τῶν πόλεων ἐπαγρυπνοῦν ἐπίσης κατὰ τὰς
ὁποίας λαμβάνουν παρὰ τοῦ ἐκτάκτου ἐπιτρόπου ὁδηγίας, εἰς τὰ ὑφιστάμενα δημόσια καταστή-
ματα, οἷον ἐκκλησίας, μοναστήρια, σχολεῖα, νοσοκομεῖα κ.τ.λ.

Δὲν θέλουν παραμελεῖ κανὲν μέσον, συντελεστικὸν εἰς τὴν ἀνόρθωσιν τῶν πεσόντων καταστη-
μάτων τῶν πόλεων καὶ τῶν κομηνησμένων προαστείων.

Τελευταῖον θέλουν προσπαθῆσαι διὰ τῶν δημογερόντων τῶν χωρίων ν' ἀνακαλέσων καὶ νὰ
φέρων εἰς τὰς ἀρχαίας των κατοικίας τοὺς γεωργοὺς ἐκάστου χωρίου.

Ἀρθ. 5. Αἱ ἐπαρχιακαὶ δημογεροντίαι προσκαλοῦνται νὰ ἐπικυρώσων ὅλα τὰ δημόσια καὶ
μερικὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα οἱ κατὰ μέρος ἄνθρωποι ἤθελον ἐπιθυμήσει νὰ θέσων ὑπὸ τοιαύτην ἀσφα-
λειαν· δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν, καὶ διὰ νὰ ἐπικυρώσων ἀκόμη ὅλα των τὰ ἔγγραφα, αὐτοὶ θέλουν ἔχει
καὶ σφραγίδα.

Πρὸς τὸ παρὸν δέ, ἕως νὰ λάβων αἱ ἐπαρχιακαὶ δημογεροντίαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὰ
παράσημα τῶν ἐπαρχιῶν, ἡ σφραγὶς αὕτη θέλει φέρει τὰ ὑπάρχοντα παράσημα τῆς ἐπικρατείας
μὲ τὴν ἐπιγραφὴν Δ η μ ο γ ε ρ ο ν τ ι α τ η ς ***.

Ἀρθ. 6. Αὐτὰ τὰ ἔγγραφα, καθὼς καὶ ἡ ἀνταπόκρισις, θέλουν καταγράφεσθαι εἰς δύο βι-
βλία, τὸ ἐν ὀνομαζόμενον π ρ ω τ ὁ κ ο λ λ ο ν καὶ τὸ ἄλλο κ α τ ἄ σ τ ι χ ο ν τ η ς ἀ ν τ α -
π ο κ ρ ῖ σ ε ω ς.

Εἰς τὸ πρωτόκολλον θέλουν σημειώεσθαι αἱ διαταγαὶ τὰς ὁποίας αἱ δημογεροντίαι λαμβά-
νουν παρὰ τοῦ ἐκτάκτου ἐπιτρόπου καὶ τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν μέτρα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν των· θέ-

Τὸ 5' περιλαμβάνει τὴν Σαντορίνην, Ἀνάφην, Ἀστυπάλαιαν, Κάσσον, Κάροπαθον καὶ τὰς παρακειμένας νήσους· φέρει δὲ τὸ ὄνομα Νότιοι Κυκλάδες.

Ἔρθ. Γ'. Παρόμοιοι ὁργανισμοὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν, ἀφορῶν εἰς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, θέλει ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, καθ' ὅσον ἡ ἔκβασις τοῦ πολέμου ἤθελε τὸ συγχωρήσει¹.

Τῇ 13 Ἀπριλίου 1828 ἐν Ναυπλίῳ

Ὁ Κυβερνήτης

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Σ. Τρικούπης.

λεὶ φέρει ὡσαύτως σημείωσιν τῶν σκέψεων τὰς οποίας θέλουν κάμει αἱ δημογερονταὶ διὰ τὰ παραστήσουν τι εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἢ εἰς τὸν ἔκτακτον ἐπίτροπον.

Αἱ σκέψεις αὗται θέλουν τελειῶναι διὰ τῆς πλειοψηφίας, καὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα οἱ δημογέροντες οἱ ὅποιοι εἶναι ἐναντίας γνώμης, τὰ καταχωρήσουν αὐτὴν εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ἔρθ. 7. Διὰ τὴν τακτικὴν ἐνέργειαν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, αἱ δημογερονταὶ διορίζουν ἓνα γραμματέα, ὅστις εἰς εὐτυχεστέρας περιστάσεις θέλει λαμβάνει καὶ μισθόν. Ἐὰν ἔως τότε ἤθελε φανῇ ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον τὸ νὰ δοθῇ εἰς τὸν γραμματέα κάποια μικρὰ ἐξοικονόμησις, τόσον δι' αὐτὸν καθὼς καὶ διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου, αἱ δημογερονταὶ ὁμοῦ μὲ τὸν ἔκτακτον ἐπίτροπον θέλουν εὑρεῖ τοὺς τρόπους τῆς ἐξοικονομήσεως ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν καὶ θέλουν τοὺς προτείνει εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἔρθ. 8. Καθὼς θέλει ἀποδεικνύεται διὰ τῆς πείρας ἡ τακτικὴ πρόοδος, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν δημογεροντιῶν, τῆς δημοσίου οικονομίας, καὶ καθὼς ὁ λαὸς θέλει ἀπολαμβάνει τοὺς καρπὸς τῆς προόδου ταύτης, αἱ εἰρημέναι δημογερονταὶ θέλουν λαμβάνει μεγαλητέραν ἐξουσίαν καὶ ὅσοι τῶν δημογεροντιῶν φανοῦν πλέον ἀφωσιωμένοι εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου των, καὶ εἰς τὴν γενικὴν ἀναγέννησιν τοῦ ἔθνους, θέλουν λάβει δικαίωμα εἰς τὴν ψήφον τῶν συμπολιτῶν των, καὶ ἐπομένως ἀξιώματα ὑψηλότερα εἰς τὴν κυβέρνησιν τῆς ἐπικρατείας.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 19 Ἀπριλίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Σ. Τρικούπης.

Ἔρ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 28 (21 Ἀπρ. 1828). Βλ. καὶ ἐν Ἀ. Μάμουκα, *Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος*, τόμ. ΙΑ', σελ. 395, σημ. 1.

1. Διὰ τῶν Διατ. 13707/14 Αὐγ. 1829 καὶ Διατ. 13706/14 Αὐγ. 1829 δημοσιευθέντων εἰς τὴν ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 60 (31 Αὐγ. 1829), διωρίσθησαν ἔκτακτοι ἐπίτροποι τῆς μὲν Ἀνατολικῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ὁ Κ. Μεταξᾶς, τῆς δὲ Δυτικῆς ὁ Ἀντ. Τσουνης. Διὰ τοῦ Διατ. 8905/23 Ἰαν. 1829, δημοσιευθέντος εἰς τὴν ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 12/9 Φεβρ. 1829, «ἐπειδὴ οἱ πολιτικοὶ καὶ πολεμικοὶ ἀρχηγοὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος μᾶς ἐξέφρασαν κατ' ἐπανάληψιν τὴν ἐπιθυμίαν των τοῦ νὰ ἴδωσιν ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν ἀντιπρόσωπον τῆς Κυβερνήσεως ἔχοντα πληρεξουσιότητα» ἐπειδὴ ρητῶς ἡτήσαντο νὰ δοθῇ ἡ ἐξουσία αὕτη εἰς τὸν Κύριον Αὐγουστίνον Καποδίστριαν, καὶ λόγῳ τῆς ἐπικρατούσης τότε καταστάσεως εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα διωρίσθη ὡς πληρεξούσιος τοποτηρητὴς τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῆς ὁ Αὐγ. Καποδίστριας. Περὶ τῆς δραστηριότητος αὐτοῦ βλ. Στ. Ἰ. Παπαδοπούλου,

11

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 11 τῆς 28ης Ἰουλίου 1828
περὶ ἐξαγωγικοῦ δασμοῦ ἐπὶ τοῦ χαλκοῦ
καὶ τοῦ ὀρειχάλκου¹

Ἀρ. 3509. Ψήφ. ΙΑ'

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀκούσας καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου·

Ψηφίζει

Ἐπιβάλλεται δασμὸς ἐπὶ μὲν τοῦ παλαιοῦ χαλκοῦ γρόσια τρία τὴν ὀκάν, ἐπὶ δὲ τοῦ ὀρειχάλκου γρόσια δύο, ὅταν τὰ εἶδη ταῦτα ἐξάγονται ἀπὸ τὴν ἐπικράτειαν.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Αἰγίνῃ τὴν 28 Ἰουλίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ἰ. Α. Καποδίστριας

Σ. Τρικούπης.

Ἡ Ἐπανάσταση στὴ Δυτικὴ Στερεὰ Ἑλλάδα μετὰ τὴν πτώση τοῦ Μεσολογγίου ὡς τὴν ὀριστικὴ ἀπελευθέρωσή της, 1826 - 1832, Ἐν Θεσσαλονίκῃ 1962 καὶ Κ. Σ. Κώστα, «Ἡμερολόγιον τῶν στρατιωτικῶν τοῦ Πληρεξουσίου Αὐγουστίνου Καποδίστρια», *Μνημοσύνη*, τόμ. Β' (1968 - 1969), σελ. 38 - 63.

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», φ. 55 (1 Αὐγ. 1828). Γαλλιστὶ ἐν *Constitutions*, σελ. 224, ἐνθα εἶναι δημοσιευμένον ὡς Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 10.

Ὁ ἐν λόγῳ δασμὸς καταργήθη τῷ 1829, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν ἀκολουθῶν ἐγγράφων:

α') Ἀρ. 4571

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Η ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴν

Ἡ ἀπάντησις εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 6069, 6104, 6105, 6106, 6120 καὶ 6127 ἀναφοράς της·

Ἐγκρίνοντας καὶ τοῦ Πανελληνίου τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας, τοῦ νὰ παύσῃ ὁ ὑπερβολικὸς δασμὸς τοῦ χαλκοῦ καὶ τοῦ ὀρειχάλκου, ὁ ἐπιβληθεὶς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3509 Ψηφίσματος, ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἡ ἄδεια νὰ ἐνεργήσῃ τὰ εἰκότα, σύμφωνα μὲ τὴν γνώμην της.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 24ῃ Μαΐου 1829

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. Σπηλιάδης.

ΓΑΚ, Ἐπιτρ. Οἰκον. Φ. 41.

12

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 12 τῆς 30ῆς Ἰουλίου 1828
περὶ τῆς σημαίας τῶν πολεμικῶν καὶ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων¹

Ἀρ. 3529. Ψήφ. IB'

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ συνέπειαν τῆς αἰτήσεως τοῦ Ναυτικοῦ τῆς Ἑλλάδος·
Ἀκούσας καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου·

Ψηφίζει

Ἀρθ. Α'. Τὰ πολεμικὰ καὶ ἐμπορικὰ πλοῖα τῆς Ἑλλάδος θέλουν φέρεи εἰς
τὸ ἐξῆς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν σημαίαν.

Ἀρθ. Β'. Ἡ σημαία αὕτη εἶναι ἡ ὑφουμένη σήμερον εἰς μόνα τὰ πολεμικὰ
πλοῖα.

Ἀρθ. Γ'. Ἐκαστον τῶν ἐμπορικῶν πλοίων ὁποιοῦνδήποτε εἶδους καὶ ὁποιασ-
δήποτε χωρητικότητος θέλει ὑψώσει τὴν σημαίαν ταύτην καθ' ἣν ὥραν ἐφοδιασθῇ
μὲ τὸ ἀνήκον Δίπλωμα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ὑπ' ἀρ. 140
Η' Ψηφίσματος περὶ ναυτιλίας, καὶ ἕκτοτε θέλει πλέει ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτῆς.

β') Ἀρ. 6203

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
πρὸς τοὺς Δασμοτελῶνας τῆς Ἐπικρατείας

Κατ' ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως, ὡς τὸ ὑπ' ἀρ. 4571 ἔγγραφο τῆς Γ. Γραμματείας τῆς
Ἐπικρατείας, παύει εἰς τὸ ἐξῆς ἡ ἐνέργεια τοῦ ὑπ' ἀρ. 3509 περὶ δασμοῦ χαλκοῦ καὶ ὀρειχάλκου
Ψηφίσματος.

Διατάττεσθε δὲ κατὰ συνέπειαν τούτων, ἀφ' ἧς ἡμέρας σὰς παρουνσιασθῇ ἡ παροῦσα διαταγή,
νὰ παύσετε νὰ λαμβάνετε διὰ τὰ ἄνω εἰρημένα εἶδη τὸν παρὰ τοῦ διαληφθέντος ψηφίσματος δια-
ταττόμενον δασμὸν καὶ νὰ περιορισθῇτε εἰς ὅσα προσδιορίζει ἡ περὶ δασμῶν διάταξις.

Ἐν Αἰγίνῃ τὴν 25 Μαΐου 1829

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ἀ. Κοντόσταυλος, Ἰ. Κοντομυᾶς.

Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 42 (1 Ἰουν. 1829).

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 55 (1 Αὐγ. 1828). Βλ. καὶ ἐν Ἀ. Μά-
μουκα, *Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος*, τόμ. ΙΑ', σελ. 489 - 490. Γαλλιστὶ ἐν
Constitutions, σελ. 221 - 222, ἐνθα εἶναι δημοσιευμένον ὡς Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 11.

Ἄρθ. Δ'. Ἡ ἀνύψωσις ἐπὶ τοῦ ἀνήκοντος καταρτίου τοῦ συνήθους πολεμικοῦ σημείου (*fiatola*) διακρίνει τὰ πολεμικὰ ἀπὸ τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 30 Ἰουλίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. Τρικούπης.

13

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 13 τῆς 30ῆς Ἰουλίου 1828
περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ ναυτιλίας ψηφίσματος¹

Ἄρθ. 3531. Ψήφ. ΙΓ'

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἰς τακτικωτέραν ὁδοποίησιν τῆς ἐμπορικῆς ἐλληνικῆς θαλασσοπλοῖας·

Εἰς τελειωτέραν πρὸς ἄλληλα ἁρμονίαν καὶ ἀποφυγὴν πάσης καταχρήσεως ὄλων τῶν ἐγγράφων, δι' ὧν ἀσφαλίζεται ὁ ἐμπορικὸς πλοῦς·

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», φ. 56 (4 Αὐγ. 1828). Βλ. καὶ ἐν Ἀ. Μάμουκα, *Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος*, τόμ. ΙΑ', σελ. 490, σημ. 1 (σελ. 491 - 492). Γαλλιστὶ ἐν *Constitutions*, σελ. 222, ἐνθα εἶναι δημοσιευμένον ὡς Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 12.

Σχετικὰ πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀνωτέρω ψηφίσματος εἶναι τὰ ἀκόλουθα δύο διατάγματα:

α') Ἄρθ. 5681

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διὰ τὰ ἐνεργῶνται τὰ τῆς ναυτιλίας καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν καὶ ἀκρίβειαν καὶ διὰ τὰ μὴ προκύψῃ ἐμπόδιόν τι εἰς τὴν ἐλληνικὴν θαλασσοπλοῖαν ἐξ αἰτίας τῆς ὀλιγομέρου ἐντεῦθεν ἀποδημίας μας·

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ΙΓ' Ψήφισμα ὑπ' ἀρ. 3531·

Διατάττομεν

Τὰ Ἐγγράφα τῆς Ἰδιοκτησίας τῶν πλοίων τῆς πρώτης κλάσεως ἐπικυροῦνται μόνον παρὰ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας καὶ σφραγίζονται μὲ τὴν σφραγίδα τῆς Γραμματείας καὶ τοῦτο καθ' ὅσον διαρκεῖ ἢ ἐντεῦθεν ἀπουσία μας.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 21 Αὐγούστου 1828

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. Τρικούπης.

Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», φ. 61 (22 Αὐγ. 1828).

Κατὰ συνέπειαν καὶ τοῦ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ὑπ' ἀρ. 140 Η' Ψηφίσματος περὶ ναυτιλίας διοργανισμοῦ τῶν ἐκτάκτων ἐπιτροπειῶν καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν·

Ἀκούσας καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου·

Ψηφίζει

τὰς ἐφεξῆς τροπολογίας εἰς τὸ εἰρημένον περὶ ναυτιλίας προεκδοθὲν Ψήφισμα

Ἀρθ. Α'. Τὸ Ἐγγραφον τῆς Ἰδιοκτησίας τῶν μὲν πλοίων τῆς α' κλάσεως νὰ εἶναι ἐπικυρωμένον κατ' εὐθείαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, τῶν δὲ τῆς β' κλάσεως παρὰ τοῦ ἐκτάκτου ἐπιτρόπου τοῦ κατὰ τὸ τμήμα εἰς τὸ ὁποῖον τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πλοῖον ἀνήκει.

Ἀρθ. Β'. Τὰ Διπλώματα τῶν πλοίων τῆς β' κλάσεως νὰ πέμπωνται διὰ τὴν διανομὴν των εἰς τὸν ἀνήκοντα ἑκτακτον ἐπίτροπον.

Παρὰ τοῦ ἰδίου ἐκτάκτου ἐπιτρόπου νὰ γίνεται καὶ ἡ κανονισμένη τῶν Διπλωμάτων αὐτῶν παράτασις, χρείας τυχούσης.

Παρ' αὐτοῦ νὰ συνάξωνται καὶ τὰ νεομισμένα δικαιώματα καὶ νὰ στέλλωνται εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας εἰς ὠφέλειαν τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου.

Ἀρθ. Γ'. Ἡ Ὑγειονομικὴ Πιστοποιήσις νὰ γράφεται κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον, ὥς πολὺ τοῦ πρώτου ἀκριβέστερον¹.

β') Ἀρ. 6249

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχων ὑπ' ὄφιν τὸ ὑπ' ἀρ. 3531 Π' Ψήφισμα·

Διατάττει

Τὰ Ἐγγράφα τῆς Ἰδιοκτησίας τῶν πλοίων τῆς α' κλάσεως ἔχουσιν ὅλον τὸ κῦρος, ὡσάκις ὑπογράφονται μόνον παρὰ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας καὶ σφραγίζονται μὲ τὴν σφραγίδα τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Πόρῳ τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. Τρικούπης.

Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 70 (22 Σεπτ. 1828).

1. Ὁ πρῶτος τύπος ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως συνίσταται ἐκ τοῦ συνημμένου τοῦ Ψηφίσματος Η' Διαβατηρίου (ἀντίτυπον ἀριθμ. 4).

Ἄρθ. Δ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἀναδεχθῇ τὰς περὶ τῆς ἀκριβοῦς τῶν ἐν τῷ παρόντι ψηφίσματι ἐνεργείας.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 30 Ἰουλίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. Τρικούπης.

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἄρθ. **

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Τὸ Ὑγειονομεῖον ***

Πιστοποιεῖ ὅτι τὸ ἐμπορικὸν ἐλληνικὸν πλοῖον *** , κλάσεως *** , ἀριθμοῦ *** , τόννων ἐλληνικῶν *** , ὀνομαζόμενον *** καὶ διοικούμενον παρὰ τοῦ πλοιάρχου *** , ὑπὸ σημαίαν ἐλληνικὴν, ἀναχωρεῖ ἐντεῦθεν διὰ *** . ἔχει ναύτας *** , συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ πλοιάρχου καὶ ἐπιβάτας *** , ὅλους τὸν ἀριθμὸν *** κατὰ τὸ Ναυτολόγιόν του. Τὸ φορτίον του κατὰ τὴν ξεχωριστὴν δήλωσιν τῶνπραγματειῶν.

Ἡ *** μας.

Ὄνόματα τῶν ναυτῶν	Πατρὶς	Διαμονή	Βαθμὸς	Ἡλικία	Ἀνάστημα	Χρῶμα	Πρόσωπον	Ὀφθαλμοὶ	Τετὶς	Χαρακτηριστικὰ ἰδιαιτέρα	Φορτίον καὶ ἡ ποσότης αὐτοῦ	Ἀριθ. τῆς ἀδείας τοῦ Τελωνείου
Ὄνόματα τῶν ἐπιβατῶν												

Εἰς πιστοποιήσιν δὲ τούτων δέδοται τὸ παρὸν ἐνσφράγιστον.

Ἐκ τοῦ Ὑγειονομείου τῆς *** , τῇ *** 1828

Ὁ Ὑγειονόμος

Ὁ Λιμενάρχης

14

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 14 τῆς 16ης Αὐγούστου 1828
περὶ τρόπου εἰσπράξεως τῶν δασμῶν¹

Ἀρ. 5507. <Ψήφισμα ΙΔ';>

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχων ὑπ' ὄψιν τὴν ὠφέλειαν τοῦ Ἑθνικοῦ Ταμείου·
Ἀκούσας καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου·

Διατάττει

Α'. Εἰς καθὲν μέρος τῆς ἐπικρατείας δὲν θέλουν πωλεῖσθαι εἰς τὸ ἐξῆς οἱ δασμοί, ἀλλὰ θέλουν συνάξεσθαι παντοῦ διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως.

Β'. Καταργοῦνται ὅσα προνόμια ἀφορῶντα τὴν δασμολογίαν ἐχαρίσθησαν εἰς τινα μέρη τῆς ἐπικρατείας, καθὼς εἰς Σύρον καὶ Ναύπλιον· κατὰ συνέπειαν τούτου, ἀφ' οὗ ἅπαξ πληρωθῇ ὁ δασμὸς εἰς ἐν ὁποιονδήποτε μέρος τῆς ἐπικρατείας, δὲν θέλει πληρῶνεσθαι πλέον ἄλλος ἐπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων εἰδῶν, εἰς ὅποιον ἄλλο μέρος τὰ εἶδη ταῦτα ἤθελον μετακομισθῇ.

Γ'. Ἡ ἐνέργεια τοῦ παρόντος ψηφίσματος ἀρχίζει καθ' ἣν στιγμὴν τελειώνει ἡ ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπωλήθησαν προηγουμένως οἱ δασμοί.

Δ'. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ ἐπιφορτίζεται τὰ τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 16 Αὐγούστου 1828

Ὁ Κυβερνήτης

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Σ. Τρικούπης.

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 69 (19 Σεπτ. 1828). Γαλλιστὶ ἐν *Constitutions*, σελ. 223, ἐνθα εἶναι δημοσιευμένον ὡς Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 13. ΓΑΚ, Ἀρχ. Βλαχ., Φ. 81. Ἰδιον ψήφισμα ἡριθμημένον ὡς ΙΔ' δὲν ἀνεῦρον. Δεδομένου ὅτι ἐν τῷ ἀνωτέρῳ δημοσιευμένῳ νομοθετήματι ἀναγράφεται ὅτι διὰ νὰ ἐκδοθῇ εἶχε ζητηθῇ καὶ εἶχε ληφθῇ ἡ γνώμη τοῦ Πανελληνίου, ἐν δὲ τῇ Συλλογῇ *Constitutions* ἐδημοσιεύθη τοῦτο ὡς decret καὶ ἔχει ὡς ordonnance, εἰκάζω ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ Ψηφίσματος ΙΔ', οὐχὶ δὲ περὶ ἀπλοῦ «διατάγματος».

15

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 15 τῆς 20ῆς Αὐγούστου 1828
περὶ ὑγειονομικῶν διατάξεων¹

Ἀριθ. 5646. Ψήφισμα ΙΕ'

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸ παντὸς ἄλλου τιθέμενος τὴν συντήρησιν τῆς κοινῆς ὑγείας ἐναντίον πάσης ἐξωτερικῆς νόσου, συντήρησιν ἣ ὁποία πραγματοποιεῖται διὰ μόνης τῆς συστάσεως ὑγειονομείων, ἐφωδιασμένων μὲ τὰς ἀναγκαίαις καὶ ὁμοιομόρφους διατάξεις καὶ ὁδηγίας·

Ἀκούσας καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου·

Ψηφίζει

Α'. Αἱ ὑπ' ἀριθ. 5645 καταχωρισθεῖσαι εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Κυβερνήσεως Ὑγειονομικαὶ Διατάξεις τῆς σημερινῆς ἡμέρας θέλουν εἶσθαι ἐν ἀκριβεῖ χρήσει καθ' ὅλα τὰ ὑγειονομεία τῆς ἐπικρατείας.

Β'. Αἱ διατάξεις αὗται, ἐπισυναπτόμενον ἔχουσαι καὶ τὸ ψήφισμα τοῦτο, νὰ ἐκδοθῶσι διὰ τοῦ τύπου.

Γ'. Ἡ ἐνέργειά των ἀνατίθεται εἰς τὴν φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν τῶν κατὰ τὰ διάφορα τμήματα ἐκτάκτων ἐπιτροπῶν καὶ τῶν ἀνηκουσῶν ἀρχῶν.

Ἐν Αἰγίνῃ τὴν 20 Αὐγούστου 1828

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Α. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. Τρικούπης.

1. Ἰ. Α. Μάμουκας, *Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος*, τόμ. ΙΑ', σελ. 404 - 465, ὁπόθεν ἀναδημοσιεύεται ἡ ὑγειονομικὴ διάταξις. Αὕτη ἐξεδόθη καὶ εἰς αὐτοτελὲς τεῦχος εἰς 4ον, φ. 3 ἀ.ἀ. + σελ. 16 + φ. 4 ἀ.ἀ. μεθ' ἐνὸς πίνακος. Βλ. καὶ Δ. Σ. Γκίνη καὶ Β. Γ. Μέξας, *Ἑλληνικὴ Βιβλιογραφία 1800-1863, Πραγματεῖαι Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν* (τόμ. 11), Ἐν Ἀθῆναις 1939, τόμ. Α', σελ. 267, ἀρ. * 1750. Γαλλιστὶ ἐν *Constitutions*, σελ. 223, ἐνθα εἶναι δημοσιευμένον ὡς Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 14, ἄνευ ὁμως τῆς ὑγειονομικῆς διατάξεως. Πρβλ. καὶ Νόμον ΝΒ' τῆς 25ῆς Ἰανουαρίου 1825 περὶ ὑγειονομείων ἐν Γ. Δ. Δημακοπούλου, «Ὁ Κώδιξ τῶν Νόμων», σελ. 181 - 184.

<5645>

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ

Κεφάλαιον Α'

Περὶ ἐξετάσεων τοῦ ὑγειονομείου

1. Ὁ ὑγειονόμος, πρὶν λάβῃ τὰ κατὰ τὸ ψήφισμα ἀπαραίτητα ἔγγραφα τοῦ πλοίου, ἐξετάζει τὸν πλοίαρχον, ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφορὰν τοῦ λιμενάρχου.

2. Ὅταν τὸ πλοῖον ἔχῃ ἀκάθαρτα ἔγγραφα, ἡ ἐξέτασις γίνεται ἔξωθεν μὲν τοῦ πλοίου, ἀλλὰ πλησίον αὐτοῦ καὶ καταγράφεται παρὰ τοῦ ὑγειονόμου.

3. Ἡ ἐξομολόγησις πρέπει νὰ γίνεται ἐνόρκως.

4. Ἐὰν ἐλλείπουν ἔγγραφα τοῦ πλοίαρχου ἡ ἐξέτασις πρέπει νὰ γίνεται αὐστηροτέρᾳ.

5. Ἀφοῦ λάβῃ τέλος ἡ ἐξέτασις, ἀναγινώσκεται καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ὑγειονόμου, τοῦ γραμματέως καὶ τοῦ πλοίαρχου.

6. Ἡ ἐξέτασις γίνεται διὰ μακροῦ καλάμου διὰ νὰ ὑπογραφῇ παρὰ τοῦ ἐξετασθέντος· ὁ δὲ κανονισμὸς προσδιορίζει τὸν τρόπον τοῦ ἀναχωρεῖν.

7. Δὲν εἶναι συγχωρημένον κανὲν σβήσιμον ἢ διόρθωμα λέξεως ὅποιασδήποτε ἡ δὲ προσθήκη γράφεται εἰς τὸ περιθώριον καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἐξεταζομένου.

8. Ἐκτὸς τοῦ πλοίαρχου, πρέπει νὰ εἶναι παρόντες ἐπὶ τῆς ἐξετάσεως δύο ναῦται καὶ εἰς ἐπιβάτης· καὶ ἐὰν ἤθελον εἰσθαι πλείοτεροι, ὁ ὑγειονόμος δύναται νὰ ἐξετάσῃ ὅσους θέλει καὶ ἐμπορεῖ.

9. Τὰ πολεμικὰ πλοῖα ἐπισκέπεται ὁ λιμενάρχης μεθ' ἐνὸς φύλακος τοῦ ὑγειονομείου· ζητῶν δὲ πληροφορίας παρὰ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀξιωματικῶν, κάμνει εἰς αὐτοὺς τὰς ἀναγκαίας ἐρωτήσεις, χωρὶς νὰ κάμῃ μνείαν ὅρκου, ἀλλ' ἀρκούμενος εἰς τὸν λόγον τῆς τιμῆς αὐτῶν.

10. Ἐὰν ὁ ὑγειονόμος κρίνῃ ἀναγκαίως τινὰς διασαφήσεις, ἐμπορεῖ νὰ ζητήσῃ ἔγγραφον τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν.

Κεφάλαιον Β'

Περὶ πιστοποιήσεων

11. Ὑγειονομικὴ πιστοποίησις εἶναι τὸ ἐνδεικτικὸν τοῦ ὑγειονόμου, τὸ ὁποῖον κυρίως εἶναι ἄδεια συγχωροῦσα ἢ ἀπαγορεύουσα τὴν κοινωνίαν εἰς ὅποιονδήποτε εἶδους ἢ ἔθνους πλοῖα φέροντα τοιοῦτον ἔγγραφον.

12. Διὰ τὰ πλοῖα τὰ ἐκπλέοντα ἀπὸ τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος τὸ ἐνδεικτικὸν τοῦτο γίνεται κατὰ τὸν τύπον Γ'¹.

1. Βλ. ὑπόδειγμα Γ' ἐν τέλει τῆς παρούσης Διατάξεως.

13. Αἱ ὑγειονομικαὶ πιστοποιήσεις διαιροῦνται εἰς τέσσαρας κλάσεις:

α'. εἰς πιστοποιήσεις ἐλευθέρως (*libere*),

β'. εἰς πιστοποιήσεις καθαρὰς (*nette*),

γ'. εἰς πιστοποιήσεις ὑπόπτους (*toccale*),

δ'. εἰς πιστοποιήσεις μεμολυσμένας (*sporche*).

14. Καὶ ἐλευθέραι μὲν πιστοποιήσεις εἶναι ἐκεῖναι αἵτινες μαρτυροῦσιν ὅτι ὁ τόπος ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔρχεται τὸ πλοῖον ἔχει ἐντελῇ ὑγείαν, ἐλευθέραν πάσης ὑποψίας πανώλους ἢ ἄλλης τινὸς ἐπιδημικῆς νόσου, καὶ ἀπὸ τὸν ὁποῖον τόπον συγχωρεῖται ἐλευθέρᾳ κοινωνία.

15. Καθαραὶ δὲ αἱ διδόμεναι εἰς τόπον ὑγειονομικῶς μὲν ἀπροφύλακτον, ὅπου ὅμως οὔτε πανώλης, οὔτε ἐπιδημικὴ νόσος ὑπάρχει.

16. Ὑποπτοι, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἐμφαίνεται οὔτε νόσον, ἀλλ' οὔτε ὑγείας βεβαιότης.

17. Καὶ τέλος μεμολυσμένοι εἶναι ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι δίδονται εἰς τόπους ὅπου ὑπάρχει πανώλης ἢ ἐπιδημικὴ νόσος, ἢ ὅπου συμβάντα τινὰ δίδουσι μεγάλην ὑποψίαν.

18. Κατὰ τὰς ὁποίας τὰ πλοῖα φέρουν πιστοποιήσεις, εἴτε λαμβάνουν ἐλευθέρᾳ κοινωνίαν, εἴτε ὑπόκεινται εἰς ὠρισμένον καιρὸν ἐκκαθάρσεως.

19. Τὰ ξένα πολεμικὰ πλοῖα δὲν ἔχουσι χρεῖαν πιστοποιήσεων· εἰς αὐτὰ ἀρκεῖ μόνον ὁ λόγος τῆς τιμῆς τῶν ἀξιωματικῶν ἢ πλοιάρχων εἰς πίστῳσιν τῶν ὅσων ἢ γνῶσις καὶ φροντὶς εἶναι ἔργον τοῦ ὑγειονομεῖον.

Κεφάλ(αιον) Γ'

Περὶ ἐκκαθάρσεως

20. Ἰδιαιτέρα διάταξις διορίζει τοὺς τόπους τοὺς εἰς ἐκκάθαρσιν ὑποκειμένους καὶ τοὺς ἐλευθέρᾳ κοινωνίαν ἔχοντας καὶ προσδιορίζει τὸ διάστημα τοῦ καιροῦ τῆς ἐκκαθάρσεως (Δ')¹.

21. Ὅλα τὰ πλοῖα, πρὶν λάβουν διαταγὰς τοῦ ὑγειονομεῖον μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐγγράφων των, λογίζονται ὑποπτα.

22. Ὅσα πλοῖα δὲν ἔχουν τὰ ἀναγκαῖα πρὸς πιστοποίησιν τῆς ὑγείας ἔγγραφα, ἂν καὶ οἱ πλοιάρχοι των δικαιολογῶνται ἐνόρκως ὅτι τὰ ἔχασαν, θεωροῦνται ὡς μεμολυσμένα· καὶ ἢ ἀρχίζονται τὴν ἐκκάθαρσιν των ὡς τοιαῦτα, ἢ προσμένουν νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὴν νενομισμένην ἐκκάθαρσιν, ἀφοῦ λάβῃ τὸ ὑγειονομεῖον ἀκρι-

1. Βλ. ὑπόδειγμα Δ' ἐν τέλει τῆς παρούσης Διατάξεως.

βεῖς πληροφορίας περὶ τῆς ὑγείας τοῦ τόπου ὅθεν ἀνεχώρησαν, εἴτε ἀπὸ ἄλλα πλοῖα ἐρχόμενα ἀπὸ τὸν αὐτὸν τόπον, εἴτε ἀπὸ ἰδιαιτέρας εἰδήσεις, καὶ τοῦτο μένει εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ πλοιάρχου.

23. Ὅταν ἐπικρατῇ πανώλης ἢ λοιμώδης νόσος εἰς τὴν Μεσόγειον ἢ εἰς τὰ παράλια τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, τὰ ἑλληνικὰ καταγωγικὰ πλοῖα ὑπόκεινται εἰς ἐκκάθαρσιν.

24. Ὅταν πλοῖον εἶναι εἰς ἐκκάθαρσιν, διορίζεται εἰς αὐτὸ εἰς ὑγειονομικὸς φύλαξ.

25. Ἡ διορία τῆς ἐκκαθάρσεως τῶν μὲν πλοίων ἄρχεται ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκείνην καθ' ἣν ἐτελείωσεν ἡ ἐκ τοῦ πλοίου ἐξαγωγή τῶν πραγματειῶν τοῦ φορτίου καὶ ἡ αὐτῶν εἰσαγωγή εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον ἢ ἄλλοσε· τῶν δὲ ἐπιβατῶν, ἐξερχομένων μὲν ἐκ τοῦ πλοίου, ἄρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔμβωσιν εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον, μενόντων δὲ εἰς τὸ πλοῖον, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἄρχεται καὶ ἡ ἐκκάθαρσις τοῦ πλοίου. Τῶν δὲ πραγματειῶν, ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἀφ' ἧς ἐλύθησαν καὶ ἠρνοίχθησαν εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον.

26. Ὅταν τὸ πλοῖον φθάσῃ ἀφόρτωτον, ἡ διορία τῆς ἐκκαθάρσεως ἄρχεται ἀπὸ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ὁ ὑγειονομικὸς φύλαξ ἐπιβῇ εἰς αὐτό.

27. Ἐὰν πλοῖον φθάσῃ φέρον εἶδη πραγματειῶν ἀνεπίδεκτα μολυσμοῦ, ἡ διορία τῆς ἐκκαθάρσεως ἄρχεται ἀπὸ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ὁ ὑγειονομικὸς φύλαξ ἐπιβῇ εἰς αὐτό. Πρὸς τούτοις, διὰ νὰ μὴ μεταβάλλεται ἡ διορία, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐκφορτώνωνται αἱ πραγματεῖαι πρὶν παρέλθῃ τὸ ἥμισυ τῆς διορίας τῆς ἐκκαθάρσεως· ἄλλως εἰς τὸ ὑπόλοιπον ἥμισυ θέλουνσι προστιθεσθαι τόσαι ἡμέραι, ὅσαι θέλουν δαπανηθῇ εἰς τὸ ὁλόκληρον ἐκφόρτωμα. Εἶναι ἀναγκαῖον νὰ παρατηρηθῇ ὅτι τοῦλάχιστον τὸ ἥμισυ τῶν ἡμερῶν τῆς ἐκκαθάρσεως πρέπει νὰ δαπανηθῇ, ἀφ' οὗ ἔκκενωθῇ τὸ πλοῖον.

28. Αἱ εἰς ἐκκάθαρσιν διωρισμέναι ἡμέραι ἀριθμοῦνται ἀπὸ τῆς πρώτης ἕως τῆς τελευταίας ἡμέρας, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐσχάτης· ἥτοι ἡ κοινωνία δὲν συγχωρεῖται εἰμὴ μὲ τὴν ἐσχάτην.

29. Αἱ εἰς τὸ ταξίδιον δαπανώμεναι ἡμέραι δὲν λογίζονται εἰς τὸν ἀριθμόν.

30. Ὅποιοσδήποτε χωρὶς κανένα δόλον συνεκοινωνήσεν εἴτε μὲ ἀνθρώπους, εἴτε μὲ πράγματα ὑποκείμενα εἰς ἐκκάθαρσιν, ὑποβάλλεται, τόσον αὐτὸς ὅσον καὶ τὰ πράγματα μετὰ τῶν ὁποίων ἦλθεν εἰς συγκοινωνίαν, εἰς ἐκκάθαρσιν τῆς αὐτῆς διορίας ὅση εἶναι καὶ ἡ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἡ τῶν πραγμάτων, πρὸς ἃ ἐγένετο ἡ συγκοινωνία.

31. Ὅπόταν ὁ ἀριθμὸς τῶν ναυτῶν, τῶν ὑποκειμένων εἰς ἐκκάθαρσιν, ὑπερβαῖν τοὺς τεσσαράκοντα, ἀντὶ ἐνὸς φύλακος διορίζονται δύο εἰς τὸ πλοῖον.

32. Τὸ πολεμικὸν πλοῖον, ἐὰν ἔχη πραγματείας, θεωρεῖται ὡς πρὸς τὴν κοινωνίαν ὡς ἐμπορικόν. Ἐὰν δὲ πραγματείας δὲν φέρῃ, ἀλλ' εἶναι τὸ πλοῖον ὑποκείμενον εἰς ἐκκάθαρσιν, φύλαξ μὲν δὲν διορίζεται ἐν αὐτῷ, διατάσσεται δὲ ἐν πλοιάριον φέρον φύλακα τοῦ ὑγειονομείου ἐπαρτυπνοῦντα εἰς φύλαξιν αὐτοῦ.

33. Τὰ εἰς ἐκκάθαρσιν πλοῖα πρέπει νὰ ὑφώνωσι κυτρίνην σημαίαν καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τοῦ καθαρισμοῦ των.

34. Πρὶν ἐκβάλλῃ τὸ πλοῖον πραγματείας εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον, ὁ τοῦ ὑγειονομείου ἱατρός βεβαιώνεται περὶ τῆς καταστάσεως τῆς υγείας τῶν ἐν τῷ πλοίῳ ἀνθρώπων· καὶ ἐὰν τὸ πλοῖον εἶναι πολεμικόν, βεβαιοῦται περὶ τούτου ἀπὸ τὸν ἱατρὸν αὐτοῦ.

35. Ἐὰν πλοῖον ἐκκαθαριζόμενον ἀναχωρήσῃ ἀλλαχοῦ πρὸ τῆς πληρώσεως τῆς ἐκκαθάρεώς του, ὁ φύλαξ μεταβαίνει ἐξ αὐτοῦ εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ εἰς αὐτὸ τὰς εἰς τὴν ἐκκάθαρσιν ἔτι λοιπὰς ἡμέρας.

36. Ἄμα ὁ φύλαξ ἐμβῇ εἰς τὸ πλοῖον ὀφείλει νὰ κάμῃ δύο καταλόγους. Εἰς μὲν τὸν πρῶτον καταγράφει ὅλους τοὺς ἐν τῷ πλοίῳ ἀνθρώπους, κατ' ὄνομα καὶ ἐπώνυμον· εἰς δὲ τὸν δεύτερον, ὅλας τὰς ἐν αὐτῷ εὐρισκομένας πραγματείας, χωρὶς ἐξαιρέσεως τῶν εἰς τοὺς ἐπιβάτας ἀνηκουσῶν διαχωρίζει δὲ τὰ πράγματα, τὰ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐκκαθάρεως χρήσιμα εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἀπὸ τὰ εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον ἐμβαλλόμενα.

37. Ἀφ' οὗ καταστρώσῃ τοὺς δύο καταλόγους κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ προορηθέντος ἄρθρου, τοὺς παραδίδει παρενθὺς εἰς τὸ ὑγειονομεῖον, τὸ ὁποῖον παραβάλλει τὰ ἐκτεθέντα πρὸς τὴν ὁποίαν ἔχει προφορικὴν ἐξομολόγησιν· καὶ μετὰ ταῦτα κανονίζει τὰ περὶ τὴν ἐκκάθαρσιν κατὰ τὰ ἄρθρα (25 κ' ἐπόμενα).

38. Δὲν συγχωρεῖται νὰ μείνωσιν εἰς τὸ πλοῖον πράγματα, ἅτινα πρέπει νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον· ἀλλ' οὔτε ἡ διορία τῆς ἐκκαθάρεως ἄρχεται πρὶν γενῇ ὁλόκληρος ἡ ἐκφόρτωσις καὶ μετακομισθῇ ὁλόκληρον τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον.

39. Περαιωθείσης τῆς ἐκφορτώσεως καὶ μετακομίσεως τῶν πραγμάτων εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον, ὁ φύλαξ κάμνει ἕτερον κατάλογον, περιέχοντα τὰ ἐκφορτωθέντα εἶδη· καὶ ὀρκίζεται ὅτι δὲν ἄφησε κανὲν πρᾶγμα ὑποκείμενον εἰς ἐκκάθαρσιν.

40. Ὁ φύλαξ ὀφείλει, ἅμα ἐπιβῇ εἰς τὸ πλοῖον, νὰ ἀερίσῃ ὅλα τὰ πράγματα τῶν ναυτῶν, καθὼς καὶ ὅλα τὰ ἐπιδεκτικὰ μιάσματος σκευή· ἀφ' οὗ δὲ ἐκτελέσῃ τοῦτο, ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ συγχρόνως εἰς τὸν ὁλόκληρον κατάλογον, τὸν ἐν τῷ προορηθέντι ἄρθρῳ.

41. Ἐὰν δὲ εὐρεθῇ ἐν τῷ πλοίῳ πρᾶγμα ὑποκείμενον μὲν εἰς ἐκκάθαρσιν, ἀλλὰ μὴ φανερωθὲν ἐν καιρῷ ἢ φανερωθὲν μετὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκκαθάρεως, τὸ

μὲν πρᾶγμα μετακομίζεται πάντοτε εἰς τὸ λοιμοκαθατήριον, ἡ δὲ ἐκκάθαρις τοῦ πλοίου ἄρχεται ἀπὸ τὴν ὥραν τῆς μετακομίσεως αὐτοῦ τοῦ πράγματος. Ὁ δὲ κατὰ τοῦτο σφάλων τιμωρεῖται· καὶ εἰ μὲν κατὰ λάθος ἔσφαλε, δημεύεται μόνον τὸ μὴ φανερωθὲν πρᾶγμα· εἰ δὲ κατὰ δόλον, τὸ μὲν πρᾶγμα πάλιν δημεύεται, ὁ δὲ ἔνοχος τῆς δολιότητος καταδικάζεται εἰς ποινὴν χρηματικὴν, διπλασίαν τῆς τιμῆς τοῦ κρυφθέντος πράγματος, ὑποβαλλόμενος προσέτι καὶ εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἐγκληματικὴν ποινὴν.

42. Καθημερινῶς οἱ φύλακες χρεωστοῦν νὰ ἀναφέρωνται πρὸς τὸ ὑγειονομεῖον, καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ὁ λιμενάρχης ἐπισκέπτεται καθ' ἑκάστην τὸ πρωὶ τὰ εἰς ἐκκάθαριν πλοῖα, πλησιάζων εἰς αὐτά, καὶ δέχεται παρὰ τῶν φυλάκων τὰς ἀναφοράς.

43. Ὁ φύλαξ ὀφείλει νὰ ἐπαρρησιάζῃ εἰς τὰς χρείας τῶν ἐν τῷ πλοίῳ, εἰς τὸν τρόπον τοῦ ζῆν, εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ὑγείας αὐτῶν, καὶ διὰ νὰ μὴ γίνεται κοινωνία παντελῶς μεταξὺ τῶν ἐλευθέρων καὶ τῶν εἰς ἐκκάθαριν ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων.

44. Ἐὰν τὸ πλοῖον ἔχῃ χρείαν τροφῶν, ὁ ἐπιστάτης, κατὰ ἀναφορὰν τοῦ φύλακος, ἢ ἄλλος τις διωρισμένος, προμηθεύει αὐτάς· εἰς αὐτό, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ κανόνος εἰς τὸ περὶ δαπάνης καὶ ἐξόδων του τμήμα.

45. Ὁ φύλαξ χρεωστεῖ νὰ φροντίζει νὰ διατηρῇται καθαρὸν τὸ πλοῖον, καὶ νὰ πλύνεται καθημερινῶς τὸ κατάστρωμα, τὸ ὅποιον νὰ εἶναι πάντοτε ἄδειον· ὡσαύτως οἱ κοριδοῦροι, ἡ στοίβα καὶ ἡ σεντίνα νὰ μὴν ἔχωσι κανὲν πρᾶγμα ἐπιδεκτικὸν μιάσματος ἢ ἀκαθαρσίαν τινά.

46. Εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς τοὺς φύλακας νὰ μετέρχονται μεσιτεῖαν ἢ ἐμπόριον.

47. Δὲν πρέπει νὰ ἐκδύωνται τὴν νύκτα, καὶ ἐκείνους μόνον τοὺς καιροὺς καὶ ὥρας νὰ ἀναπαύωνται, ὅταν αἱ περιστάσεις ἀπαιτῶσιν ὀλιγώτερον τὴν προσοχὴν των.

48. Πρὶν περαιωθῇ ἡ ἐκφόρτωσις, τὸ ὑγειονομεῖον δὲν συγχωρεῖ εἰς κανένα νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ εἰς ἐκκάθαριν πλοῖον καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα τοῦ καιροῦ· διὰ πᾶσαν δὲ ἀνάγκην, τόσον οἱ ἐκ τοῦ πλοίου θέλοντες τινὰ τῶν ἔξωθεν, ὅσον καὶ οἱ ἔξωθεν τινὰ τῶν ἐν τῷ πλοίῳ, ἀναφέρονται ἐγγράφως περὶ τούτου πρὸς τὸν ὑγειονόμον.

49. Ὁ φύλαξ ἐπαρρησιάζει εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῶν πλοιαρίων.

50. Δὲν εἶναι συγχωρημένον εἰς κανένα νὰ πλησιάσῃ εἰς τὸ πλοῖον κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐκκαθάσεως, χωρὶς ἰδιαιτέραν ἄδειαν τοῦ ὑγειονόμου· ἀλλὰ καὶ τότε πρέπει νὰ εἶναι συντροφευμένος ἀπὸ ἑνα φύλακα τοῦ ὑγειονομείου.

51. Ὁ φύλαξ δὲν συγχωρεῖ νὰ ρίπτονται εἰς τὴν θάλασσαν πράγματα ἐπι-
δεκτικὰ μιάσματος, καὶ πρὸ πάντων πτερὰ πτηνῶν. Ὅταν δ' ἔχῃσι νὰ ρίψῃσι τοι-
αῦτα, τότε ὀφείλουν νὰ καταβυθίζῃσι πρῶτον ὁλόκληρον τὸ πτηνὸν εἰς τὴν θάλασ-
σαν, καὶ μετὰ ταῦτα νὰ συνάξῃσι τὰ πτερὰ εἰς ἀγγεῖον γεμάτον νεροῦ, καὶ ἀφ' οὗ
ταῦτα μωσχεύσῃσι μίαν ὁλόκληρον ἡμέραν, ρίπτονται εἰς τὴν θάλασσαν καὶ κατα-
βαίνουν εἰς τὸν πάτον. Ὅφείλει προσέτι νὰ φροντίζῃ νὰ εἶναι καλὰ κλεισμένα τὰ
πτηνὰ καὶ ἀσφαλισμένα εἰς κλωβία, διὰ νὰ μὴ πέτῃνται ἀπὸ ἓν εἰς ἄλλο πλοῖον.

52. Ὁ φύλαξ ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ νὰ μὴ ρίπτονται εἰς τὴν θάλασσαν οἱ
εἰς ἐκκάθαρσιν ἄνθρωποι εἰς κολύμβησιν, οὔτε νὰ βάλουν τὰ φορέματά των εἰς τὴν
θάλασσαν, οὔτε νὰ ἐκβαίνουν κἂν ἀπὸ τὸ πλοῖον.

53. Οὐδεὶς δύναται νὰ ψαρεύσῃ πλησίον τῶν εἰς ἐκκάθαρσιν πλοίων.

54. Ὅφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ ὁ φύλαξ μετὰ τοῦ πλοιάρχου εἰς τὴν ἐσωτερι-
κὴν εὐταξίαν τοῦ πλοίου.

55. Δὲν θέλει συγχωρεῖ τὴν ἐκφόρτωσιν, εἰμὴ κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑγειο-
νομείου.

56. Ὅποταν ὁ ὑγειονόμος διατάξῃ τὴν ἐκφόρτωσιν καὶ στείλῃ τὸ πλοιᾶριον
μετὰ φύλακος διὰ νὰ μετακομίσῃ τὸ φορτίον εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον, ὁ φύλαξ τοῦ
πλοιαρίου πρέπει νὰ προσέχῃ νὰ βάλληται ὅλον τὸ φορτίον εἰς τὸ πλοιᾶριόν του
καὶ νὰ μὴ πίπτῃ τίποτε εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ὅταν εἶναι πολλὰ δεσμίδες (κολέτα)
νὰ τυλίσῃ ὅλας ὁμοῦ εἰς πανίον τοῦ πλοίου.

57. Ὁ φύλαξ πρέπει, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκφόρτωσιν, νὰ ἐπισκέπτεται ἀκρι-
βῶς ὅλα τὰ κρυφὰ μέρη τοῦ πλοίου, καὶ ν' ἀναφέρῃ πᾶν ὅ,τι ἤθελεν εὐρεῖ ὑποκει-
μενον εἰς ἐκκάθαρσιν.

58. Περαιωθείσης τῆς ἐκφορτώσεως ἀναφέρεται ὁμοίως, καθὼς καὶ μετὰ
τὴν ἐπίσκεψιν.

59. Ἐὰν ὁποιουδήποτε πλοίου ναύτης ἢ ἐπιβάτης ἀσθενήσῃ ἐν τῷ πλοίῳ
ἢ ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐκκαθάρσεως, ἢ ἐκκαθάρσις ἄρχε-
ται αὐθις ἀπὸ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ὑποτίθεται ὅτι ἤρχισεν ἡ νόσος τοῦ ἀνθρώπου.

60. Ὁ ἀσθενὴς μετακομίζεται εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον, ὅπου ὁ ἱατρὸς τοῦ
ὑγειονομείου τὸν ἐπισκέπτεται μὲ τὰς ἀνηκούσας προφυλάξεις· τὸ πλοῖον ὑψώνει
δευτέραν σημαίαν, καὶ φυλάττεται ἀπὸ ἓν ἢ καὶ ἀπὸ δύο πλοιᾶρια ὥπλισμένα, ἔ-
χοντα ἀνὰ ἓνα ὑγειονομικὸν φύλακα.

61. Ἐὰν δὲ ἀποδειχθῇ, ὅτι ὁ ἀσθενὴς εἶχεν ἀνύποπτον ἀσθένειαν, τότε μετὰ
τὴν πιστοποίησιν τοῦ ἱατροῦ λογίζονται ὅλαι αἱ ἡμέραι, καὶ αἱ πρὸ τῆς ἀσθενείας
του καὶ ὅσας διήρκεσεν ἡ ἀσθένειά του, ὥς νὰ μὴ συνέβῃ τι.

62. Ὅταν ἀποθάνῃ τις αἰφνιδίως εἰς τὸ πλοῖον, ὁ μὲν νεκρὸς μετακομίζε-

ται εἰς τόπον διωρισμένον ἀπὸ τὸ ὑγειονομεῖον, μὲ τὸ πλοιάριον τοῦ ρηθέντος πλοίου, ὁ δὲ ἱατρὸς καὶ χειρουργὸς τοῦ ὑγειονομεῖου εἰς ἱκανὴν ἀπόστασιν παρατηροῦσι τὸ πτώμα, καὶ ἐξακριβώνουσιν ὅλα τὰ περιστατικὰ τοῦ θανάτου ἀπὸ τοὺς συντρυφούς τοῦ ἀποθανόντος. Ὁ νεκρὸς ἐνταφιάζεται εἰς ἄσβεστον κατὰ τοὺς κανόνας· μετὰ δὲ τὴν ταφὴν, σηκώνεται τὸ πλοῖον εἰς τὰ πανία καὶ διενθύνεται εἰς λιμένα ὅστις ἔχει τακτικὸν λοιμοκαθαρτήριον. Ἐπὶ τούτῳ τοῦ ἀφαιρεῖται ἡ πιστοποιήσις, καὶ δίδεται εἰς αὐτὸν ἔγγραφον ἐπιτακτικὸν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν ρηθέντα λιμένα· εἰς αὐτὸ δηλοῦται καὶ ἡ αἰτία τῆς ἀναβαλλομένης του κοινωνίας καὶ ἡ γνώμη τοῦ ἱατροῦ τοῦ ὑγειονομεῖου.

63. Τὰ εἰς ἐκκθάρσιν πλοῖα, ὁποιοῦνδήποτε μεγέθους ἢ κλάσεως, ὀφείλουν νὰ κρατοῦν ἐντὸς ἐαυτῶν τὰ πλοιάριά των ὅλα· τὰς δὲ βάρκας καὶ πᾶν ἄλλο μικρὸν πλοιάριον νὰ ἔχουν δεμένα μὲ ἀλύσσους ἢ μὲ κατρανωμένα σχοινία.

64. Αἱ ὑγειονομικαὶ πιστοποιήσεις μένουں καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐκκαθάρσεως τοῦ πλοίου εἰς τὸ ὑγειονομεῖον, ὡς καὶ ὅλα τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου.

65. Εἰς τὰ πλοῖα, τὰ ἐρχόμενα μὲ καθαράν ἢ ἐλευθέραν πιστοποίησιν, ὁ λιμενάρχης χρεωστεῖ νὰ φανερώῃ τὴν κατάστασιν τῆς υγείας τοῦ τόπου· καὶ δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ δίδωσι τὰ πιστοποιητικὰ των ἔγγραφα, ἂν θέλωσι ν' ἀναχωρήσωσιν ἀμέσως. Ἐὰν δὲ ἔχωσιν ἤδη δεδομένας τὰς πιστοποιήσεις των, θέλουσιν ὁμως ν' ἀναχωρήσωσι προτοῦ νὰ λάβωσι κοινωνίαν μὲ τὸν τόπον, τότε ἡ μὲν πιστοποίησις των δίδεται ὀπίσω εἰς αὐτὰ μὲ τὴν ἐφεξῆς σημείωσιν, προηγηθέντος καπνίσματος: Ἐθεωρήθη τῇ *** εἰς τὰς ὥρας ** καὶ ἐπειδὴ δὲν θέλει νὰ λάβῃ κοινωνίαν, τῷ ἐπιστρέφεται.

66. Ἐὰν εἶναι πλοῖον τῆς ἐπικρατείας, αἱ δαπανηθεῖσαι τῆς διορίας ἡμέραι ἀριθμοῦνται καὶ εἰς τὸν ἄλλον λιμένα τῆς ἐπικρατείας, ὅπου ἤθελε διενθνηθῇ· ἀπαιτεῖται ὁμως πάντοτε νὰ μὴ λάβῃ κοινωνίαν εἰς τὸ ταξειδίον του, οὔτε νὰ συμβῇ τι εἰς αὐτό.

67. Ὅταν τὸ πλοῖον δὲν εἶναι δεκτόν, ἢ διότι εἶχε πιστοποίησιν ὑποπτον ἢ ἀκάθαρτον, ἢ διότι συνέβη τι εἰς αὐτὸ διὰ τὸ ὅποιον θεωρεῖται ὡς τοιοῦτον, τότε ἡ πιστοποίησις δὲν ἐπιστρέφεται εἰς αὐτό, ἀλλὰ δίδεται ἀντίγραφον αὐτῆς, ἐπικυρωμένον μὲ τὴν ἐξῆς δηλοποίησιν, προηγηθέντος καπνίσματος: Ἐθεωρήθη τὸ πρωτότυπον καὶ ἐκρατήθη ***, διατάσσεται δὲ ὁ πλοίαρχος νὰ ἐκπλεύσῃ τοῦ λιμένος καὶ νὰ πλεύσῃ εἰς λιμένα ἔχοντα τακτικὸν λοιμοκαθαρτήριον.

68. Περαιωθείσης τῆς διορίας τῆς ἐκκαθάρσεως, ὁ φύλαξ θέλει παραδίδει εἰς τὸ ὑγειονομεῖον λεπτομερῇ ἀναφορὰν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς υγείας τοῦ πληρώματος καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἐξετάσεων, ὅσαι ἔγιναν.

69. Συγχρόνως ὀφείλει νὰ κάμῃ παρομοίαν δηλοποιήσιν καὶ ὁ πλοίαρχος περὶ τῆς καταστάσεως τῆς υἱείας τοῦ πληρώματος.

70. Εἰς τὰ πολεμικὰ πλοῖα λαμβάνεται ἡ δηλοποιήσις αὕτη ἀπὸ τὸν ἐν τῷ πλοίῳ ἱατρόν.

71. Ἀφ' οὗ ἐξετασθοῦν αἱ εἰρημέναι δηλοποιήσεις, τὸ ὑγειονομεῖον διατάττει ἄλλον φύλακα νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ παρὰ τοῦ φύλακος τοῦ πλοίου ἐκτεθέντα καὶ ν' ἀναφέρῃ.

72. Ἀφ' οὗ ληφθῇ καὶ ἡ τελευταία αὕτη ἀναφορὰ καὶ εὐρεθῇ σύμφωνος, τότε λαμβάνει τὸ πλοῖον ἐλευθέραν κοινωνίαν.

73. Ὅποτεν πρόκειται λόγος περὶ πλοίου ἔχοντος πιστοποιήσιν ἐλευθέρως κοινωνίας, τὸ ὑγειονομεῖον πέμπει ἕνα φύλακα διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ ἐξετάσας ἀκριβῶς νὰ βεβαιωθῇ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν αὐτῷ ἀνθρώπων εἶναι ὡς φαίνεται σημειωμένος εἰς τὴν πιστοποιήσιν.

74. Ἐὰν ὅλα εὐρίσκονται τακτικὰ καὶ σύμφωνα μὲ τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίαρχου, κάμνει ἀναφορὰν ὁ φύλαξ καὶ κατ' αὐτὴν τὸ ὑγειονομεῖον δίδει εἰς τὸ πλοῖον τὴν ἄδειαν τῆς ἐλευθέρως κοινωνίας.

75. Ὅταν εἶναι διαφορὰ μεταξὺ τῶν δηλοποιήσεων τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως καὶ τοῦ πραγματικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ναυτῶν ἢ τῶν ἐπιβατῶν, τὸ πλοῖον δὲν θέλει εἶσθαι δεκτὸν εἰς κοινωνίαν, ἐὰν ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ διευθυντὴς τοῦ πλοίου δὲν δικαιολογηθῇ προφανέστατα ὅτι ἡ ἔλλειψις αὕτη προῆλθεν ἀπὸ ἀνάγκην αὐξήσεως τῶν ναυτῶν ἐξ ἐλευθέρων τόπων ἢ ἐπιβάσεως ἀτόμου τινὸς εἰς τοιοῦτους.

76. Ἐὰν εἰς τὴν ἐκφόρτωσιν τῶν πραγματειῶν εὐρεθῶσι δεσμίδες (colleti) ἢ πράγματα μὴ περιεχόμενα εἰς τὴν δηλοποιήσιν τῶν φορτίων, καὶ εἶναι ὑποψία μὴ ἐλήφθησαν ἀπὸ μὴ καθαρὸν μέρος, τὸ μὲν πλοῖον βάλλεται ὑπὸ κάθαρσιν, ὁ δὲ πλοίαρχος ζημιοῦται καὶ παιδεύεται ἐγκληματικῶς κατὰ τὸ 41 ἄρθρον.

77. Εἰς ὅποιανδήποτε τῶν ἄνω εἰρημένων περιπτώσεων, ὁ διωρισμένος φύλαξ ἢ ἄλλος τις δημόσιος ἄνθρωπος, ὅστις ἤθελεν ἐπισκεφθῇ τὸ πλοῖον, θέλει ἀναγγεῖλαι πρὸς τὸ ὑγειονομεῖον δι' ἐνόρκου ἀναφορᾶς, ὅτι εἰσέβῃ εἰς τὸ πλοῖον μὲ ὅλας τὰς ἀνηκούσας προφυλάξεις, καὶ θέλει μείνει εἰς ἐκκάθαρσιν εἰς τὸ πλοῖον, λαμβάνων τὴν ἡμερούσιον πληρωμὴν, ἥτις εἶναι προσδιωρισμένη παρὰ τοῦ ταμείου τῆς Κυβερνήσεως εἰς τοὺς φύλακας τοὺς εἰς τὰ ἐκκαθαριζόμενα πλοῖα διοριζομένους. Ἡ διορία δὲ τῆς ἐκκαθάρσεως αὐτῶν εἶναι ὡς καὶ ἡ τῶν πλοίων.

78. Ὅταν πρόκειται λόγος περὶ ἀναχωρήσεως τοῦ πλοίου, ἐπιστρέφεται εἰς αὐτὸ ἡ πιστοποιήσις, καὶ γράφεται ὑποκάτω: Ἐπιστρέφεται τῇ *** μὲ ἐλευθέραν κοινωνίαν.

79. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, ὅταν δοθῇ ἐλευθέρω κοινωνία εἰς τὸ πλοῖον ἢ

εἰς πραγματείας κομισθείσας εἰς τὸ λοιμοκαθατήριον, τὸ ὑγειονομίον εἰδοποιεῖ τὸ τελώνιον (τελωνεῖον). Πρὸς τούτοις εἰδοποιεῖ αὐτὸ καὶ ὅταν ἀνακαλύψῃ εἶδη τινὰ κεκρυμμένα.

80. Οὔτε ἄνθρωπος, οὔτε πρᾶγμα δύναται νὰ λάβῃ ἐλευθέραν κοινωνίαν, πρὶν δοθῇ διαταγὴ τοῦ ὑγειονομίου εἰς τὸν φύλακα τοῦ πλοίου καὶ εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ διευθυντὴν αὐτοῦ ἢ εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ λοιμοκαθατηρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Περὶ ἐκκαθάρσεως ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων

81. Τὸ λοιμοκαθατήριον εἶναι οἰκοδομή, διωρισμένη εἰς τὸ νὰ δέχεται ἀνθρώπους καὶ πράγματα ὑποπτα πανώλους ἢ λοιμώδους νόσου, εἰς τὰ ὅποια πρέπει νὰ γίνωνται αἱ ἀναγκαῖαι βάσανοι καὶ ὁ ἐκκαθαρισμός.

82. Διαιροῦνται τὰ λοιμοκαθατήρια εἰς παράλια καὶ μεσόγεια· τὰ παράλια λοιμοκαθατήρια διαιροῦνται εἰς ἀπλᾶ προφυλακτικά καὶ <εἰς> τακτικά.

Τμῆμα Α'

Περὶ τῶν παραλίων λοιμοκαθατηρίων

83. Προφυλακτικά λοιμοκαθατήρια εἶναι ἐκεῖνα εἰς τὰ ὅποια καθαρίζονται πλοῖα ἔχοντα πιστοποιήσεις καθαρὰς.

84. Τακτικά παράλια λοιμοκαθατήρια εἶναι ἐκεῖνα εἰς τὰ ὅποια ἐμποροῦν ν' ἀράξωσι καὶ καθαρίζωνται τὰ πλοῖα ὅσα ἔχουν πιστοποιήσεις ὑπόπτους ἢ ἀκαθάτους.

85. Πᾶν λοιμοκαθατήριον ἔχει τὴν διαίρεσίν του, τοὺς ἀπαιτουμένους ὑπουργοὺς του, τοὺς κανόνας τῆς εἰς αὐτὸ εἰσαγωγῆς ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων, τῆς ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων ἐκκαθάρσεως, φυλάξεως καὶ παραδόσεως· ἔχει τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν του ἀστυνομίαν, τοὺς κανονισμοὺς περὶ τῆς κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων. "Ὅλα ταῦτα τὰ ἀντικείμενα ἀποτελοῦσι τόσα τμήματα.

Τμῆμα Β'

Καθήκοντα τῶν ἐπὶ τῆς δημοσίου ὑγείας,

τῶν ἐπὶ τῆς ἀποθήκης τῶν πραγμάτων,

καὶ τῶν ἐπὶ τῆς διοικήσεως τοῦ λοιμοκαθατηρίου

86. Οἱ ἐν τῷ λοιμοκαθατηρίῳ ὑπουργοῦντες εἶναι:

ὁ ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθατηρίου,

ὁ ἀποθηκάριος,

ὁ ἀρχιφύλαξ,
ὁ πρωταεριστὴς ἢ ὁ ἐπὶ τῶν ἀεριστῶν,
ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως ξηρᾶς καὶ θαλάσσης,
ὁ ἐφημέριος·

ὅλοι δὲ οὗτοι ὑπόκεινται εἰς τὸν ἐπιστάτην, ἐνεργοῦντες κατὰ τὰς διαταγὰς του.

87. "Ολοι οἱ ἐν τῷ λοιμοκαθατηρίῳ ὑπουργοῦντες μένουσι κλεισμένοι εἰς τὸ λοιμοκαθατηρίον· μόνος δὲ ὁ ἐπιστάτης εἶναι ἐλεύθερος, ἀλλὰ δὲν δύναται προσκαίρως νὰ ἐξέλθῃ, εἰμὴ κατ' ἔγγραφον ἄδειαν τοῦ ὑγειονόμου.

88. "Ο ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθατηρίου εἶναι ὑπεύθυνος δι' ὅποιανδήποτε ἀταξίαν πραττομένην ἐν τῷ λοιμοκαθατηρίῳ παρὰ τῶν εἴτε ἀμέσως εἴτε καὶ ἐμμέσως ὑποκειμένων εἰς αὐτὸν ὑπαλλήλων, ἂν οὗτοι ἐλλείψωσιν ἢ σφάλωσιν εἰς ὅλα ἐν γένει ὅσων ἢ προᾶξιν ἐπιτάττεται ἢ ἀπαγορεύεται εἰς αὐτούς.

Εἶναι ὑπεύθυνος πρὸς μὲν τὴν ἐπικράτειαν διὰ τὴν οἰκοδομήν, κατὰ τὰ ὅποια παρέλαβε πράγματα· πρὸς δὲ τοὺς ιδιώτας, διὰ τὰ πράγματα καὶ τὰς πραγματείας, τὰς εἰς τὸ λοιμοκαταστήριον ἀποτιθεμένας ἐπὶ τῆς ἐκκαθάρσεως.

89. Διὰ νὰ γένῃ τις ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθατηρίου ὀφείλει: α') νὰ παραστήσῃ ἐγγνητὴν διὰ τοσαύτην χρηματικὴν ποσότητα, ὅσῃν ὁ ἐπίτροπος τῆς Κυβερνήσεως ἤθελε κρίνει ἀναγκαίαν, β') πιστοποιήσιν καλῆς διαγωγῆς καὶ ὅτι δὲν ὑπέπεσε ποτὲ εἰς σωματικὴν ἢ ἀτιμωτικὴν ποινήν.

90. "Ο ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθατηρίου δὲν δύναται νὰ μετέρχεται κανὲν εἶδος ἐμπορίου, οὔτε ἐσωτερικῶς οὔτε ἐξωτερικῶς· ὡσαύτως καὶ οἱ ὑπάλληλοι αὐτοῦ.

91. "Ο ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθατηρίου ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ καθ' ἡμέραν πρὸς τὸ ὑγειονομεῖον:

- α'. περὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν πραγμάτων,
- β'. περὶ τῆς ἐνάρξεως τῶν καθαρισμῶν,
- γ'. περὶ τῆς προόδου τῶν καθαρισμῶν,
- δ'. περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας.

92. "Ο ἀποθηκάριος παραλαμβάνει καὶ παραδίδει εἰς τὸν πρωταεριστὴν τὰς πραγματείας καὶ κρατεῖ ἀκριβῆ κατάστασιν τῶν εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων πραγμάτων.

93. "Ο ἀρχιφύλαξ διατάττει, διευθύνει καὶ ἐφορᾷ τοὺς φύλακας. "Ο πρωταεριστὴς, ὡσαύτως τοὺς ἀεριστάς.

94. "Ο ἀρχηγὸς τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως ἐκτελεῖ τὰς διαταγὰς τοῦ ἐπιστάτου τοῦ λοιμοκαθατηρίου, ἐφορᾷ τὰς φυλακὰς καὶ προφυλακὰς, καὶ κάμνει τὴν περίπολον φυλακῆν.

95. Ὁ ἐφημέριος τοῦ λοιμοκαθατηρίου ἐξαγορεύει τοὺς ἀσθενεῖς εἰς ἀπαιτουμένην ἀπόστασιν, καὶ ὅταν κάμη χρεῖα νὰ μεταδώσῃ εἰς αὐτοὺς τὰ ἄχραντα μυστήρια καλύπτεται ἀπὸ ἐπανωφόριον κατρανωμένον, φορεῖ χειρόκτια κατρανωμένα καὶ τζούκαρα (γαλέντζαις), καὶ μεταδίδει τὴν θείαν κοινωνίαν διὰ τινος ράβδου, ἥτις εἰς τὸ ἄκρον ἔχει βαθούλωμα εἰς εἶδος κοχλιαρίου.

96. Ἐκτελοῦντος τοῦ ἱερέως τὰ θρησκευτικὰ χρέη εἶναι ἀνάγκη νὰ παραστέκῃ, ἱκανῶς ἀπέχων τοῦ ἀσθενοῦς, ὁ ἐπιστάτης, ἢ ἄλλος παρ' αὐτοῦ διωρισμένος, διὰ νὰ παρατηρῇ μὴ γένη παραβάσις τῶν ὑγειονομικῶν προφυλάξεων.

Τμῆμα Γ'

Κανόνες περὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων,
περὶ τῆς παραδόσεως αὐτῶν, καὶ περὶ τοῦ ὑπευθύνου

97. Κανὲν πρᾶγμα δὲν εἰσάγεται οὔτε ἐξάγεται ἀπὸ τὸ λοιμοκαθατήριο ἄνευ διαταγῆς τοῦ ὑγειονομείου, καὶ οἱ εἰς ἐκκάθαρσιν εἰσαγόμενοι εἰς τὸ λοιμοκαθατήριο παρὰδίδονται εἰς τὸν ἀρχιφύλακα, ὅστις διορίζει ἓνα φύλακα ἐπ' αὐτούς.

98. Ὁ ἀρχιφύλαξ ἔχει τὸ δικαίωμα, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ διωρισμένου φύλακος καὶ τῶν εἰς ἐκκάθαρσιν ἀνθρώπων, νὰ διατάττῃ ν' ἀνοίγωνται καὶ νὰ θεωρῶνται αἱ κάσαι, τὰ κιβώτια, τὰ καλάθια κτλ., ὥστε τὰ μὲν διὰ τὴν καθημερινὴν χρῆσιν πράγματα μόνον ν' ἀφίνονται εἰς αὐτούς· τὰ δὲ λοιπὰ ὅλα, ὅσα εἶναι ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ, νὰ μετακομίζωνται εἰς τὸν τόπον τοῦ καθαρισμοῦ.

99. Κανεῖς ἐκ τῶν εἰς ἐκκάθαρσιν δὲν δύναται νὰ ἔχῃ πλησίον του ὅπλα ὁποιοῦν δῆποτε εἶδους. Ταῦτα παρὰδίδονται εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ λοιμοκαθατηρίου, γυμνωμένα ἀπὸ πᾶν εἶδος ἐπιδεκτικὸν μολυσμοῦ, καὶ περαιωθείσης τῆς ἐκκαθάρσεως ἐπιστρέφονται εἰς ὅντινα ἀνήκουν.

100. Τόσον οἱ εἰς ἐκκάθαρσιν ἀνθρωποὶ ὅσον καὶ τὰ πράγματα μεταφέρονται εἰς τὸ λοιμοκαθατήριο διὰ τῆς λέμβου (βάρκας) τοῦ ἰδίου πλοίου.

Ἡ λέμβος τῆς μετακομίσεως δέχεται ἓνα φύλακα τοῦ λοιμοκαθατηρίου, ὅστις συνοδεύει τὴν μετακόμισιν· ὁ φύλαξ μένει εἰς ἐκκάθαρσιν, ὡς καὶ οἱ ἀνθρωποὶ καὶ τὰ πράγματα. Περαιωθείσης δὲ τῆς ἐκφορτώσεως, ὁ φύλαξ οὗτος ἐκτελεῖ τὰ χρέη τοῦ φύλακος εἰς τὴν περιοχὴν ὅπου οἱ εἰς ἐκκάθαρσιν εὐρίσκονται, ἢ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ καθαρισμοῦ, καθόσον αὐτὸς μετεκόμισεν ἀνθρώπους ἢ πράγματα.

101. Ὁ ἐπιστάτης ὀφείλει νὰ εἶναι παρὼν ὅταν αἱ λέμβοι τῆς μετακομίσεως φέρον τὰ πράγματα καὶ τὰς πραγματείας εἰς τὸ λοιμοκαθατήριο.

102. Τὰ πράγματα παρὰδίδονται εἰς τὸν πρωταεριστὴν, παρὰ τοῦ ὁποίου ὁ ἐπιστάτης ἀπαιτεῖ λεπτομερῆ σημείωσιν, κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον:

Πλοῖον, τόπος ὅθεν ἔρχεται, ἡμέρα τῆς ἀφίξεως εἰς τὸ λοιμοκαθατήριον, ποιότης, ζύγιον, σημεῖα (μάσκα).

103. Ὁ ἐπιστάτης κρατεῖ κατάστιχον τόσον τῶν εἰς ἐκκάθαρσιν ἀνθρώπων, ὅσον καὶ τῶν πραγμάτων τῶν εἰσαγομένων εἰς τὸ λοιμοκαθατήριον, καὶ εἶναι ὑπεύθυνος.

Τμήμα Δ'

Ἀστυνομία ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ τοῦ λοιμοκαθατηρίου

104. Δὲν συγχωρεῖται εἰς καμμίαν λέμβον νὰ ἀλιεύῃ περὶ τὸ λοιμοκαθατήριον, εἰμὴ εἰς ἀπόστασιν ἐνὸς μιλίου.

105. Δὲν συγχωρεῖται εἰς κανένα νὰ ἔχῃ μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τὸ λοιμοκαθατήριον σκύλους, γάτας, ἢ πτηνὰ. Ἄν δέ τις θέλῃ νὰ κρατήσῃ σκύλον, χρεωστεῖ νὰ τὸν κρατῇ δεμένον, καὶ ἂν ὁ σκύλος λυθῇς μολύνῃ τινὰ τῶν ἐν τῷ λοιμοκαθατηρίῳ, ὁ κύριος αὐτοῦ ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὰ ἔξοδα, τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς ἐκκάθαρσιν τῶν περιπλέον ἡμερῶν.

106. Οἱ τόποι τῆς ἐκκαθάρσεως θέλουν μένει κλειδωμένοι ἀπὸ δύσεως μέχρις ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου. Τὰ δὲ κλειδιά κρατεῖ ὁ ἐπιστάτης.

107. Δὲν συγχωρεῖται εἷς τινα νὰ ὁμιλήσῃ μετὰ τῶν εἰς ἐκκάθαρσιν ἐν τῷ λοιμοκαθατηρίῳ, χωρὶς ἔγγραφον ἄδειαν τοῦ ὑγειονόμου· ἡ δὲ ἄδεια μένει εἰς χεῖρας τοῦ ἐπιστάτου.

108. Ὁ ἐπιστάτης ἐπαγορεύει διὰ νὰ εἶναι αἱ κατοικίαι καθαρώταται ἀπὸ πᾶν εἶδος ἐπιδεκτικὸν μολυσμοῦ καὶ ἀπὸ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν. Αἱ δὲ ἀκαθαρσίαι καίονται πρὶν δοθῇ ἑλευθέρᾳ κοινωνία.

109. Δὲν συγχωρεῖται εἷς τινα νὰ ἰδῇ τὰς πραγματείας εἰς τὸ λοιμοκαθατήριον, χωρὶς ἔγγραφον ἄδειαν τοῦ ὑγειονόμου, ἐξαιρουμένων τῶν ἐφεξῆς διαιρέσεων.

110. Ἐὰν πρόκειται λόγος περὶ πραγματειῶν ἔχονσων καθαρὰν πιστοποίησιν, ταύτας ἐμπορεῖ νὰ ἰδῇ τις, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐφεξῆς διαίρεσιν:

α'. τὰς μὲν ἀνεπιδέκτους μολυσμοῦ πραγματείας εἰς τὴν ἔναρξιν τοῦ καθαρισμοῦ, ἐπὶ τῆς παραδόσεως,

β'. τὰς δὲ πραγματείας, αἵτινες εἶναι μὲν ἀνεπιδέκτοι μολυσμοῦ, ἐκ περιστάσεως δὲ ἔγιναν ἐπιδεκτικαί, πέντε ἡμέρας ἀφοῦ ἀφαιρεθοῦν ἀπὸ αὐτὰς τὰ τυλίγματα,

γ'. καὶ τὰς ἐπιδεκτικὰς μολυσμοῦ πραγματείας, ἐπὶ ἡμέρας μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ καθαρισμοῦ.

111. Ἐὰν πρόκειται περὶ πραγματειῶν ἔχονσων πιστοποίησιν ὑποπτον ἢ ἀκάθαρτον, ταύτας δὲν συγχωρεῖται νὰ ἰδῇ τις εἰμὴ περαιωθείσης τῆς ἐκκαθάρσεως.

112. Δὲν συγχωρεῖται ποτὲ κατ' οὐδένα τρόπον, ὅταν εἶναι ἄνεμος.

113. Ὁ ἐπιστάτης ὀφείλει νὰ εἶναι παρὼν εἰς πᾶσαν θεώρησιν πραγματειῶν.

114. Οἱ ἐπιστάται τῶν λοιμοκαθαρηθρίων δὲν δέχονται κανὲν μεσέγγυνον διὰ πραγματείας εὐρισκομένας εἰς τὸ λοιμοκαθαρηθρίον, χωρὶς διαταγὴν δικαστηρίου.

115. Ὅσάκις συμβαίνει γένηναι ἢ νόσος, ὁ ἐπιστάτης ἀναφέρει εἰς τὸ ὑγειονομεῖον.

116. Δὲν γίνεται ἐνταφιασμός χωρὶς εἰδήσεως καὶ διαταγῆς τοῦ ὑγειονομεῖου.

117. Ὅποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ νόσος, ἣτις ἐπροξένησε τὸν θάνατον εἰς ὑποκείμενόν τι εὐρισκόμενον εἰς ἐκκάθαρσιν, ἀπαιτεῖται πάντοτε: α') νὰ θεωρῇται τὸ ὑποκείμενον αὐτὸ παρὰ τοῦ ἱατροῦ τοῦ ὑγειονομεῖου, β') νὰ ἐνταφιάζεται εἰς ἄσβεστον παρὰ τῶν καθαριστῶν.

Τμῆμα Ε'

Κανόνες περὶ τοῦ καθαρισμοῦ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πραγμάτων

118. Ὁ φύλαξ, ὁ ἐπὶ τῶν εἰς ἐκκάθαρσιν διωρισμένος, ὀφείλει νὰ ὑποχρεώη τούτους νὰ ἀερίζωσι τὰ πράγματά των.

119. Ὁ ἐπιστάτης ἐπαρουσινεῖ αὐτοπροσώπως μίαν φορὰν τὴν ἡμέραν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς εἰρημένης διαταγῆς.

120. Ὁ ἐπιστάτης, μετὰ τὴν τῶν πραγμάτων εἰσαγωγὴν καὶ παράδοσιν εἰς τὸν πρωτοκαθαριστὴν, ὀφείλει νὰ παρενρίσκειται αὐτοπροσώπως εἰς τὸν καθαρισμὸν τῶν πραγματειῶν τῶν ἔχουσῶν πιστοποιήσιν καθαρὰν· εἰς δὲ τὸν καθαρισμὸν τῶν ἔχουσῶν ὕποπτον ἢ ἀκάθαρτον πιστοποιήσιν δὲν ἐμπορεῖ νὰ παρενρεθῇ εἰμὴ μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας τοῦ καθαρισμοῦ, φορῶν τσουνάρα. Μολοντοῦτο, ὀφείλει ἀπὸ τὸν τοῖχον ἢ ἀπὸ τὴν ἀπαιτουμένην ἀπόστασιν νὰ βεβαιουῖται ὅτι γίνεται κατὰ χρῆος ὁ ἀερισμός καὶ ὁ καθαρισμός τῶν πραγματειῶν.

121. Διὰ νὰ εὐκολύνεται ἡ διαγνώρισις τῶν εἰδῶν τῶν πραγμάτων, διαιροῦνται ταῦτα εἰς δύο τάξεις. Ἡ πρώτη περιλαμβάνει τὰ ἐπιδεκτικὰ μολνσμοῦ εἶδη, ἡ δὲ δευτέρα τὰ ἀνεπίδεκτα τούτου εἶδη.

Τμῆμα Σ'

Μέθοδος τοῦ καθαρίζειν τὰ ἐπιδεκτικὰ μολνσμοῦ εἶδη

122. Τὰ ἐπιδεκτικὰ μολνσμοῦ εἶδη καθαρίζονται κατὰ δύο τρόπους, καθόσον αὐτὰ προέρχονται μὲ πιστοποιήσιν καθαρὰν ἢ μὲ πιστοποιήσιν ὕποπτον ἢ ἀκάθαρτον.

123. Ὅταν τὰ ἐπιδεκτικὰ μολνσμοῦ εἶδη προέρχονται μὲ πιστοποιήσιν καθαρὰν, καθαρίζονται:

α'. ἐκτιθέμενα εἰς ἀέρα ἀνοικτὸν καὶ εἰς τόπον διωρισμένον, ὅστις θέλει εἶσθαι εὐρύχωρος καὶ εἰς τὸν ἄνεμον ὑποκείμενος,

β'. μετακινούμενα διὰ τῆς ἐπαφῆς τῶν γυμνῶν βραχιόνων, τοῦ στήθους καὶ σώματος τῶν καθαριστῶν, τῶν ὁποίων ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας δεικνύει τὸ μεταδοτικὸν τῶν ὑπόπτων πραγματειῶν καὶ πραγμάτων.

124. Εἶναι ἀνάγκη τῆς πλέον ἀκριβοῦς ἐπιδεξιότητος εἰς τὸ νὰ λύωνται αἱ βάλλαι κατὰ τὸ πρῶτον καὶ νὰ ἐκτελῇται ὁ ἀερισμός.

125. Ὁ καθαρισμὸς τῶν μαλλίων ἢ κουρευμένων ἀπὸ τὸ ζωντανὸν ζῶον, ἢ μαδισμένων ἀπὸ τὸ δέρμα τοῦ ἀποθαμμένου ζώου, ἢ ρυπαρῶν, ἢ πλυμένων, γίνεται ἐξαγομμένων αὐτῶν ἀπὸ τὰ περικαλύμμά των καὶ θετομένων εἰς τὰς ἀποθήκας κατὰ στοίχους, ὅχι ποτὲ ὑψηλοτέρους τῶν τεσσάρων ποδῶν.

126. Ὅταν τὰ μαλλία εἶναι ρυπαρά, τυλιγμένα εἰς δεμάτια καὶ γεμάτα ἀκαθαρσιῶν, οἱ καθαρισταὶ ὀφείλουν ν' ἀνοίγωσι πάντα τὰ δεμάτια, πρὶν σχηματίσουν τοὺς στοίχους.

127. Θεμένων τῶν μαλλίων κατὰ στοίχους, οἱ καθαρισταὶ ὀφείλουν νὰ εἰσβάλλουν εἰς τὰς πλευρὰς τῶν στοίχων τοὺς βραχιόνάς των δις τῆς ἡμέρας, μένοντος ἀποστήματος τεσσάρων παλαμῶν ἀπὸ τὴν μίαν εἰς τὴν ἄλλην εἰσβολήν. Ἐπειτα καὶ με πόδας γυμνοὺς ὀφείλουν νὰ περιπατοῦν ἐπάνω εἰς αὐτοὺς τοὺς στοίχους, τοὺς ὁποίους καθ' ἐκάστην μετακινοῦν ἀπὸ τόπον εἰς τόπον, μεταφέροντες μὲ τὴν ἀγκάλην τὸ μαλλὶ ἀπὸ ἓνα τόπον εἰς ἄλλον.

128. Τῶν ἀκατεργάστων βαμβακίων, τῶν βαμβακερῶν νημάτων, τοῦ μαλλίου τοῦ καμηλοπροβάτου (τευτίκι), τοῦ μαλλίου τοῦ καστορίου, γίνεται ὁ καθαρισμὸς ὡς ἑξῆς: κόπτονται αἱ ραφαὶ τῶν σάκκων εἰς τὴν πλευρὰν ἀπὸ ἄνω ἔως κάτω, χωρίζεται εἰς τὸ μέσον ἡ μάζα τοῦ βαμβακίου καὶ οὕτως ἀφίεται ἐκτεθειμένη εἰς τὸν ἀέρα εἰς τὴν ἀποθήκην.

Κατὰ τὸ α' ἡμῖν τῆς ἐκκαθάσεως, οἱ καθαρισταὶ ὀφείλουν δις τῆς ἡμέρας νὰ εἰσάγουν τοὺς βραχιόνας γυμνοὺς εἰς τὸ βαμβάκι, ἀπτόμενοι διὰ τῆς χειρὸς πᾶσαν γωνίαν τῶν εἰρημένων σακκίων ἢ βαλλῶν, ἀλλάζοντες πᾶσαν φορὰν τὸ στόμιον ἢ τὸ μέρος τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ βραχιόνος, καὶ πρὸς τούτοις ἀγκαλιάζοντες εἰς πολλότατα μέρη τὰ ἔξω τοῦ σακκίου ἢ τῆς βάλλας, διὰ νὰ ἔμβουν εἰς ἐπαφὴν καὶ μὲ τὰ μέρη τοῦ περικαλύμματος. Περαιωθέντος τοῦ ἡμίσεος χρόνου τῆς ἐκκαθάσεως, ρίπτουν τοὺς σάκκους, τοὺς ἀνοίγουν ἀπὸ τὸ ἀντίθετον μέρος, καὶ ἐπαναλαμβάνουν μὲ τὴν αὐτὴν μέθοδον τὴν εἰρημένην ἐργασίαν.

129. Ἐπειδὴ ἡ ἐργασία τοῦ ράπτειν καὶ μεταγυρίζειν τοὺς σάκκους ἢ τὰς βάλλας δαπανᾷ καιρὸν, ὁ καιρὸς οὗτος δὲν ὑπολογίζεται εἰς τὴν ἐκκάθαρσιν.

130. Τὸ λινάρι, τὸ μετάξι καὶ τὰ παρομοίας φύσεως ἐξάγονται ἀπὸ τὰ περι-

καλύμματά των καὶ ἀπὸ τὰ δεμάτιά των, θέτονται εἰς σχῆμα ζατρικίον (σαντράτζι) ἐν ἐπάνω τοῦ ἄλλου εἰς τετράγωνον, ἄδειον ἐν τῷ μέσῳ, ὥστε ὁ βραχίον τοῦ καθαριστοῦ ἀγκαλιάζων, τόσον ἐσωτερικῶς ὅσον καὶ ἐξωτερικῶς, τὰς πλευρὰς τοῦ εἰρημένου τετραγώνου, νὰ ἐμβαίνει εἰς ἐπαφὴν μὲ πάντα φάκελον τοῦ πράγματος· πᾶσαν ἐβδομάδα ἔπειτα χαλᾶται τὸ τετράγωνον, καὶ γίνεται ἐκ νέου εἰς ἄλλον τόπον, καὶ τοιοντοτρόπως τὰ δέματα ἐν πρὸς ἓν θέλουν ἐπανέλθει εἰς τὰς χεῖρας τοῦ καθαριστοῦ.

131. Καθόσον αἱ περιστάσεις εἶναι πλείοτερον ἢ ὀλιγώτερον δειναί, ἐμπορεῖ νὰ ἔμβῃ εἰς πρᾶξιν διὰ τὰ βαμβάκια ἢ διὰ τὸ λινάρι καὶ τὴν μετάξην μέθοδος, καὶ ἐμπορεῖ νὰ ἐνεργηθῇ ὁ προσδιωρισμένος καθαρισμὸς διὰ τὰς πραγματείας τὰς ἐχούσας πιστοποιήσιν ὑποπτον ἢ ἀκάθαρτον.

132. Τὰ σακκία ἢ περικαλύμματα τὰ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ ὑπόκεινται εἰς καθημερινὴν διπλὴν μεταχειρίσιν ἢ καθαρισμόν, ἀναλόγως τῆς αὐτῆς ποιότητος τῶν ὑφασμένων τριχῶν ἢ ἄλλων.

133. Εἰς τὰ camelotte majoccardi (εἶδη ρούχων μαλλίνων), τὰ ρούχα, λινὰ ἢ μάλλινα, καὶ εἰς ὅλα τὰ ὑφαντὰ καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τῆς σημασίας, ἀνάγκη νὰ γίνεται πρόνοια ν' ἀναπτύσσωνται ἐν πρὸς ἓν τὰ κομμάτια, ἅτινα καθ' ἡμέραν ἐπανερχονται εἰς τὰς χεῖρας τῶν καθαριστῶν.

134. Διὰ τοὺς ἀμπάδες, οἵτινες ἔχουν μακρὰ ἢ κοντὰ κρόσσια (κροσσούς), πᾶν κομμάτι πρέπει νὰ λύεται, καὶ ἀφοῦ εἰς αὐτὸ εἰσαχθῇ γυμνὸς ὁ βραχίον, πρέπει νὰ κατασταίνεται εἰς σχῆμα κώδωνος ἀνοικτοῦ εἰς τὴν κορυφὴν· ὅθεν εἰσαγομένου τοῦ βραχίονος εἰς πολλὰ μέρη, καὶ ἀγκαλιάζοντος αὐτὸ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, ἕκαστον μέρος αὐτοῦ ἐμβαίνει εἰς ἐπαφὴν. Οἱ ῥηθέντες κώδωνες εἰς πᾶσαν ὀγδόην ἡμέραν πρέπει νὰ χαλῶνται καὶ νὰ γίνωνται ἐκ νέου, καὶ τότε ὁ βραχίον περὶ τὸ κομμάτι κατὰ μῆκος ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.

135. Τὰ παπλώματα, οἱ τάπητες, οἱ πῖλοι (feltro), αἱ ραμμένοι κάππαι, τὰ ἐνδύματα, καὶ πᾶν εἶδος χειροποίητον εἰς τὸ ὁποῖον ἐμβαίνει ὕλη ἐπιδεκτικὴ μολύσματος, καθαρίζονται διὰ τῆς ἡμερουσίου ἐπαφῆς τοῦ βραχίονος καὶ διὰ τῆς διαδοχικῆς μετακομίσεως τῶν πραγμάτων ἀπὸ ἓνα τόπον εἰς ἄλλον τῆς ἀποθήκης.

136. Τὰ πτερὰ παντὸς εἶδους καὶ αἱ τρίχες πρέπει νὰ μένουν κατὰ συνήθειαν εἰς τὸν ἀέρα, καὶ νὰ μαλάσσωνται καθ' ἡμέραν τὰ πτερὰ δεμάτι πρὸς δεμάτι.

137. Τὰ μαλλωτὰ δέρματα, ὡς τῶν λαγῶν, τῶν προβάτων καὶ ἄλλων ζώων, ὑπόκεινται εἰς τὸν καθαρισμόν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς καὶ αἱ τρίχες καὶ τὰ μαλλία, ἐμβαίνοντα εἰς ἐπαφὴν καθημέραν ἐν πρὸς ἓν, καὶ τοῦτο κατορθοῦται εὐκολώτερα εἰς τὰ λιανὰ δέρματα, καὶ μεταβάλλοντα τὸν τόπον των καθ' ἡμέραν.

Ἐὰν δὲ τὰ εἰρημένα δέρματα εἶναι ἀντεστραμμένα, ἔχοντα δηλαδὴ τὰς τρί-

χας εἰς τὸ ἔσω μέρος, καθὼς τοῦτο συμβαίνει εἰς τὰ πολύτιμα, τότε πρέπει νὰ γυρίζονται μὲ ἐπιδεξιότητα καὶ νὰ βάλλονται αἱ τρίχες πρὸς τὸ ἔξω μέρος.

Τινὰ βωδινὰ δέρματα μὴ ἀλατισμένα, ἅτινα εἶναι διπλωμένα, ἔχοντα τὰς τρίχας πρὸς τὸ ἔσω μέρος, πρέπει νὰ ἀνοίγονται. Τοῦτο ἐξ ἀναλογίας ἐφαρμόζεται καὶ εἰς πᾶν εἶδος γονναρικοῦ κατεργασμένου.

138. Τὰ γαλόνια (σειρήνια μεταλλικά) ἐξ αἰτίας τοῦ νήματος ἢ τῆς μετάξης, μὲ τὰ ὁποῖα εἶναι μεμιγμένα, ὑπόκεινται εἰς καθαρισμὸν τῆς ἐπαφῆς, λυόμενα ἀπὸ τὸν κύλινδρον, εἰς τὸν ὁποῖον περιτυλίσσονται, ἢ ἀπὸ τὸ κομμάτι.

139. Τὰ ζῶα ἢ εἶναι πτερωτὰ ἢ μαλλωτὰ ἢ τριχωτά. Τὰ πτερωτὰ βαπτίζονται εἰς νερόν, καὶ δὲν ἄπτονται αὐτῶν πλέον οἱ εἰς ἐκκάθαρσιν εὐρισκόμενοι.

Τὰ μαλλωτά, τουτέστι μακρότριχα, ἐμβαίνουν εἰς ἐπαφὴν καθ' ἡμέραν ἀπὸ τοὺς καθαριστάς, καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἐκκαθάρισιν.

Τὰ τριχωτά, τουτέστι κοντότριχα καὶ σπανότριχα, ἐκπλύνονται καλὰ εἰς τὸ νερόν.

140. Οἱ πίθηκοι παντὸς γένους ὑπόκεινται εἰς ὁλόκληρον τὴν ἐκκάθαρσιν τῶν κυρίων αὐτῶν ἢ τῶν κρατούντων αὐτούς· εἰδοποιοῦνται δὲ οὗτοι νὰ ἄπτονται αὐτῶν τῶν πιθήκων ἐνίοτε, διαρκούσης τῆς ἐκκαθάρσεως, καὶ νὰ κρατοῦν αὐτοὺς δεμένους διὰ νὰ μὴ φεύγωσι καὶ σμίγνεται μὲ ἄλλους εἰς ἐκκάθαρσιν εὐρισκομένους.

141. Τὰ φυτὰ καὶ οἱ καρποὶ μὲ χροῦδι καθαρίζονται καταδύόμενα εἰς ὕδωρ.

142. Τὸ κηρίον ὑπόκειται εἰς δύο εἶδη ἐκκαθάρσεως, ἢ διὰ τῆς καταδύσεως εἰς τὸ νερόν 48 ὥρας καὶ τότε ἐλευθεροῦται ἀπὸ τὴν ἐκκάθαρσιν, ἢ διὰ τῆς ἐπαφῆς καθ' ὅλην τὴν ἐκκάθαρσιν· εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περιπτωσιν, τὸ ἀκατέργαστον κηρίον πρέπει καθ' ἡμέραν νὰ μαλάσσεται ἀπὸ τοὺς καθαριστάς· αἱ λαμπάδες ἀπὸ κηρίον ἢ ἀπὸ ὀξύγκιον καθαρίζονται διὰ τῆς εἰς τὸ ὕδωρ καταδύσεως ὥρας 48, ἢ ἂν ὁ κύριος αὐτῶν θέλῃ, θέτονται ὀρθαὶ μέσα εἰς κάδους μὴ ὑπερβαίνουσαι τὸ ὕψος αὐτῶν, ἔχουσαι τὸ ἐλλύχνιον (φυτίλι) πρὸς τὸ ἄνω μέρος. Τὰ ἐλλύχνια ταῦτα πρέπει νὰ μαλάσσονται καθ' ἡμέραν ἀπὸ τοὺς καθαριστάς.

143. Τὰ σφογγάρια, ὅταν κρατηθῶσι 48 ὥρας εἰς τὸ νερόν, ἐλευθεροῦνται ἀπὸ τὴν ἐκκάθαρσιν. Ἐξ ἐναντίας πρέπει νὰ ὑποβάλλονται εἰς τὴν μάλαξιν καὶ τὸν καθημερινὸν καθαρισμὸν. Ἐννοεῖται ὅτι τὰ σφογγάρια, συγκρινόμενα πρὸς τὸ κηρίον, πρέπει νὰ μένωσι βαπτισμένα ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ νερόν, καὶ τούτου μὴ γινομένου ὁ καθαρισμὸς δὲν ἐμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ πλήρης.

144. Οἱ ταμβάκοι καὶ καπνοί, ἐπειδὴ εἶναι δύσκολον νὰ ἀποχωρήσῃ τις ἀπ' αὐτῶν πᾶν μόριον ὕλης ἐπιδεκτικῆς μολυσμοῦ, πρὸς τούτοις διὰ τὸν αὐτὸν λόγον τὰ σαφρανώνια καὶ ἄλλα ἀσφόρια λιανώτατα, περὶ τῶν ὁποίων δὲν δύναται τις νὰ βεβαιωθῇ ὅτι δὲν εἶναι μεμιγμένον μόριόν τι ὕλης ἐπιδεκτικῆς μολυσμοῦ.

Παρομοίως τὰ σαπώνιον, ὡσαύτως τὰ κατεργασμένα δέρματα, ὡς τὰ κορδοβάνια, δαμασκηνά, μαροκήνια, καὶ παντὸς ἄλλου εἶδους δέρματα χωρὶς τρίχας, ὑπόκεινται εἰς καθαρισμόν.

Ὁ δὲ καθαρισμὸς τῶν εἰρημένων εἰδῶν γίνεται διὰ τῆς μαλάξεως καὶ τῆς μετακομίσεως ἀπὸ τόπον εἰς τόπον.

Τὰ εἰρημένα εἶδη ἐλευθεροῦνται καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ τῆς ἐκκαθάρσεως, ἀλλ' ἀπαιτοῦνται αἱ ἐφεξῆς συνθήκαι:

α'. ἐὰν προέρχωνται μὲ πιστοποιήσιν καθαράν,

β'. ἐὰν οἱ διωρισμένοι καθαρισταὶ δὲν μαλάσσωσιν ἄλλας πραγματείας ὑποκειμένας εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἐκκάθαρσιν.

145. Τὰ σαπώνια ἢμποροῦν ἐλευθέρως νὰ ἐξάγονται ἀπὸ τὸ λοιμοκαθαρτήριον, ἐὰν ὁ κύριος αὐτῶν εὐχαριστῇται νὰ πέτῳνται καθ' ἕκαστον κομμάτι ἀπὸ ὅλας τὰς πλευρὰς διὰ μέσον καλάμου ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου, ἀπομενόντων τῶν ἐπιδεκτικῶν μιάσματος περικαλυμμάτων, ἅτινα περιέχουν τὰ σαπώνια.

146. Αἱ ἐπιστολαὶ δίδονται ἀνὰ μία παρὰ τῶν εἰς ἐκκάθαρσιν εὐρίσκομένων εἰς τὸ ἄκρον καλάμου-τινὸς σχισμένον. Ὑγειονομικὸς τις ὑπουργὸς κόπτει ἐπιδεξιῶς τὸ χαρτίον περὶ τὴν σφραγίδα διὰ μέσον μακροῦ ψαλλιδίου, καὶ βοηθούμενος ἀπὸ μακρὰς σιδηρᾶς πυράγρας ἐκδιπλῶνει μίαν πρὸς μίαν τὰς ἐπιστολάς καὶ θέτει αὐτὰς εἰς ἐσχάραν τινὰ ἐκ σύρματος σιδηροῦ, ἀποτελοῦσαν μέρος μεγάλου τινὸς κοντίου, ὑπὸ τὸ ὁποῖον βάλλεται πῦρ καὶ ἐπ' αὐτὸ λίβανον ἢ ἄλλο εἶδος· τὸ κοντίον τοῦτο καλύπτεται μὲ τὸ σκέπασμά του τὸ ξύλινον. Οὕτως αἱ ἐπιστολαί, ἀφοῦ ὑποβληθῶσι καιρόν τινα εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ καπνοῦ καὶ εἰς τὴν θερμότητα τοῦ πυρός, λαμβάνουν τὸν καθαρισμὸν αὐτῶν, ἀλλὰ πρὶν κοινῶσιν δὲν ἄπτεται τις αὐτῶν. Σημειωτέον ὅμως ὅτι ἔπειτα σφραγίζονται καὶ λαμβάνεται πρόνοια διὰ νὰ μὴ ἀναγινώσκονται παρὰ τινος.

Ἐὰν δὲ ἐντὸς τῶν ἐπιστολῶν εὐρεθῶσι πράγματα ἐπιδεκτικὰ μολύσματος, ταῦτα μεταφέρονται εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον.

147. Ἐὰν αἱ ἐπιστολαὶ ἀνήκουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἢ εἰς προξένους ἢ ἀντιπροσώπους ἐξωτερικούς, τότε προσκαλοῦνται οἱ ἔχοντες δίκαιον νὰ παραλάβουν αὐτάς, διὰ νὰ διορίσουν τινὰ νὰ παρενρεθῇ εἰς τὸν καθαρισμὸν αὐτῶν.

148. Ἐὰν πλοῖον τι, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει κοινωνίαν μὲ τόπον ὑγειονομικῶς ἀποφύλακτον, θέλει νὰ εἶναι ἐλεύθερον νὰ λαμβάνῃ ἐπιστολάς, πρέπει νὰ λαμβάνῃ αὐτὰς ἐνθεμένας εἰς μικρὰν κάσσαν καλὰ κατρανωμένην.

149. Πρὶν ἀνοιχθῇ ἡ κατρανωμένη κάσσα ἐξετάζεται παρὰ τοῦ ὑγειονόμου, ἐὰν πραγματικῶς αὐτὴ εἰς ὅλα τῆς τὰ μέρη εἶναι καλῶς κατρανωμένη. Ἐὰν τὸ πλοῖον

προέρχεται με πιστοποιήσιν καθαράν, ὁ πλοίαρχος ἢ ἄλλος ἐκ τοῦ πλοίου συντριβεί τὴν κάσσαν καὶ προσφέρει κατὰ τὸν προαναφερθέντα τρόπον τὰς ἐπιστολάς. Τοῦτο δὲ δὲν συγχωρεῖται εἰμὴ εἰς πλοῖα πολεμικὰ ἢ εὐρισκόμενα εἰς δούλευσιν τῆς Κυβερνήσεως.

150. Πᾶν εἶδος χαρτίου παραδίδεται ἀπλωμένον ἐπάνω εἰς τὸ ἄκρον τοῦ καλάμου, καὶ ἐκτελεῖται ἡ πράξις ὡς καὶ εἰς τὰς ἐπιστολάς.

151. Τὰ βιβλία ἀερίζονται καθ' ἡμέραν εἰς τὸ λοιμοκαθατήριον ἀπὸ τὸν καθαριστὴν, καὶ ἐκπληροῦν ὁλόκληρον τὴν ἐκκάθαρσιν. Ὡσαύτως καὶ ὁ περιγαμνὸς χάριτος.

152. Τὸ ζεστόν ψωμὶ εἶναι ἐπιδεκτικὸν μολυσμοῦ, διὰ τοῦτο οὔτε δίδεται, οὔτε λαμβάνεται, εἰμὴ ἀφ' οὗ κρυώση.

153. Αἱ πίνας καταδύονται εἰς τὸ θαλάσσιον νερὸν τοῦλάχιστον ἐξ ὥρας.

154. Τὰ κατράνια, ἐὰν εἶναι κλεισμένα εἰς ἀσκούς ἔχοντας τὰς τρίχας ἔσωθεν, ἐκκενώνονται ἀπ' αὐτοὺς εἰς βουτσία, καὶ τότε ἐμποροῦν νὰ ἐξάγῳται ἀπὸ τὸ λοιμοκαθατήριον, ἀπομερόντων τῶν ἀσκῶν διὰ νὰ ἐκπληρώσουν τὸν καθαρισμόν. Ἐὰν δὲ οἱ ἀσκοὶ ἔχουν τὰς τρίχας ἔσωθεν, καὶ διὰ τοῦτο διαπερασμένας ἀπὸ κατράνι, τότε τὰ κατράνια ἐμποροῦν νὰ ἐξαχθῶσιν ἀπὸ τὸ λοιμοκαθατήριον χωρὶς νὰ ἐκκενωθῶν.

155. Αἱ σταφίδες ἐξάγονται ἀπὸ τὸ λοιμοκαθατήριον, ἀφ' οὗ ἔκβωσιν ἀπὸ τοὺς περιέχοντας αὐτὰς σάκκους, οἱ ὅποιοι μένοντες εἰς τὸ λοιμοκαθατήριον ὑποβάλλονται εἰς τὸν διατεταγμένον καθαρισμόν.

156. Τὰ λεμόνια καὶ τὰ παρόμοια τυλιγμένα εἰς χαρτὰ ἐλευθερώνονται ἀπὸ τὴν ἐκκάθαρσιν, γυμνωνόμενα ἀπὸ τὰ χαρτὰ, ἅτινα καίονται, ἢ μὴ γυμνωνόμενα βάλλονται εἰς τὴν ὁλόκληρον ἐκκάθαρσιν διὰ καθημερινῆς ἐπαφῆς.

157. Τὰ βουτσία ἢ βαρέλια τῶν ταριχευμένων ὀφθαλμῶν ἐμποροῦν νὰ ἐξαχθῶν ἀπὸ τὸ πλοῖον. Ἐννοεῖται δέ, ὅταν τὰ δέματα τῶν στεφανίων αὐτῶν εἶναι ἀπὸ ὕλην μὴ ἐπιδεκτικὴν μολυσμοῦ ἢ καλῶς κατρανωμένα ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν τοῦναντίον, αὐτὰ καταδύονται εἰς τὸ νερόν.

158. Τὰ κατρανωμένα σχοινία δὲν εἶναι ἐπιδεκτικά, καθὼς δὲν εἶναι καὶ τὰ σχοινία τὰ κατασκευασμένα ἀπὸ χόρτα· ὅσον δὲ περὶ τῶν πρώτων, ἃς παρατηρηθῇ ὅτι αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι προσφάτως κατρανωμένα καὶ κίτρινα ἀπὸ τὸ κατράνι. Δὲν ἀρκεῖ, ἂν πρὸ καιροῦ τὸ σχοινίον ἐκατρανώθῃ· διότι, ἀφοῦ κατετρίφθῃ τὸ κατράνι καὶ τὸ σχοινίον κατέστη λευκόν, ἀποκαθίσταται πάλιν ἐπιδεκτικὸν μολυσμοῦ. Δὲν ὠφελεῖ ἂν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ σχοινίου φαίνωνται ἴχνη τοῦ κατρανίου· διότι, ὅταν αὐτὸ δὲν καλύπτῃ πλέον ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σχοινίου, ὡς εἶναι ἀναγκαῖον, καὶ ὅταν τὸ σχοινίον διὰ τὴν πολυκαιρίαν ἐξ ὁλοκλήρου ἀπεστερήθῃ πάσης πνευματώ-

δους ἀντιμιασματικῆς ποιότητος, τότε τὰ φαινόμενα αὐτὰ ἔχρη εἶναι ἀνωφελῆ.

159. Τὰ σχοινία, τόσον τὰ καλῶς κατρανωμένα, ὅσον καὶ τὰ ἐκ χόρτου κατεσκευασμένα, διὰ τὰ ἐλευθερωθῶν ἀπὸ τὴν ἐκκάθαρσιν πρέπει νὰ περάσῃσι διὰ τοῦ θαλασσίον νεροῦ.

160. Τὰ μέταλλα ὅποιονδήποτε εἶδους, κατεργασμένα ἢ ἀκατέργαστα, εἰς νομίσματα ἢ εἰς ὁποιαδήποτε εἶδη, πρέπει νὰ περάσῃσι διὰ καταδύσεως εἰς καλὸν ὀξύδιον, τοῦλάχιστον ἐν τέταρτον τῆς ὥρας. Ἐὰν δὲ εἶναι μεγάλης ποσότητος, ἢ ἐργασία γίνεται ἐν τῷ λοιμοκαθαρηθρίῳ, καὶ τότε ἐκβάλλονται ἀπὸ τὰ βαρέλια καὶ βρέχονται ὥρας τινάς, καὶ τὸ θαλάσσιον νερὸν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀντιμιαστικὸν εἰς αὐτά. Ἐὰν δὲ ὁ κύριος αὐτῶν δὲν στέργῃ νὰ ἐκβῶσιν ἀπὸ τὰ βαρέλια, τότε καθαρίζονται ὡς ἑφεξῆς:

α'. βάλλονται αὐτὰ εἰς ἐν βουτσίον μὲ δέματα ἀπὸ βοῦρλον καὶ τρυπημένον, τὸ ὁποῖον καταδύεται καὶ μένει 48 ὥρας εἰς τὴν θάλασσαν,

β'. εἰς μέρος, ὅπου τὸ κῆμα κυτῶν κατὰ συνέχειαν, δένεται τὸ βουτσίον διὰ σχοινίου κατρανωμένου εἰς πάσσαλον ἐμπεγμένον εἰς τὴν θάλασσαν,

γ'. τὸ βουτσίον πρέπει νὰ σαλεύεται διὰ μακροῦ ξύλου, διὰ νὰ συσσαλεύεται καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἐγκλειόμενα εἶδη, διὰ νὰ δέχωνται ὅλα τὴν ἐνέργειαν τοῦ νεροῦ.

Τμῆμα Ζ'

Περὶ καθαρισμοῦ τῶν πλοίων καὶ τῶν πραγματειῶν
μὲ πιστοποιήσιν ὑποπτον ἢ ἀκάθαρτον

161. Ὄταν πρόκειται λόγος περὶ πλοίου φέροντος ἢ μὴ φέροντος πραγματείας, καὶ προερχομένου μὲ πιστοποιήσιν ὑποπτον ἢ ἀκάθαρτον, πρέπει νὰ παρατηρῇται ἂν τὸ πλοῖον ἔρχεται εἰς τόπον ἔχοντα εἰδικὸν λοιμοκαθαρηθρίον ἢ ὄχι.

Πρῶτον γίνεται λόγος περὶ τοῦ καθαρισμοῦ τοῦ πλοίου ἢ τῶν πραγματειῶν εἰς λοιμοκαθαρηθρίον προσωρινὸν καὶ ἐξ ἀνάγκης. Μετὰ ταῦτα (γίνεται λόγος) περὶ τοῦ καθαρισμοῦ τοῦ εἰς λοιμοκαθαρηθρίον εἰδικόν.

162. Ὄταν πρόκειται περὶ πλοίου μὲ πιστοποιήσιν ὑποπτον ἢ ἀκάθαρτον, τὸ ὑγειονομεῖον, ἅμα εἰδοποιηθῇ περὶ τούτου, ὀφείλει νὰ διορίσῃ αὐτὸ νὰ πλεύσῃ εἰς τινὰ λιμένα ἔχοντα τακτικὸν λοιμοκαθαρηθρίον. Εἰς τοιαύτην περιπτώσιν ὅταν κινδυνεύῃ τὸ πλοῖον, εἰς ἢ πλείότεροι καθαριστὰὶ καὶ τόσοι ἐκ τῶν εἰς θάνατον καταδικασμένων ὅσοι κριθῶσιν ἀναγκαῖοι ἐπιβαίνουν εἰς τὸ πλοῖον καὶ διευθύνουσιν αὐτὸ εἰς τὸν διορισθέντα λιμένα. Λίδεται δὲ ὑπόσχεσις εἰς τοὺς καταδίκους ὅτι θέλει ἐλαφρωθῇ ἡ ποινὴ των ἢ καὶ ὅτι θέλει τοῖς δοθῇ ἡ ἐλευθέρωσις, ἐὰν ὁδηγήσιν σῶον τὸ πλοῖον εἰς τὸν διορισθέντα λιμένα.

163. Ὄταν τὸ πλοῖον δὲν εἶναι ἐπιτήδειον εἰς πλοῦν καὶ εἶναι δυνατόν νὰ

φυλαχθῇ ὑπ' ὧφιν εἰς χωριστὸν τόπον, τὸ ὑγειονομεῖον ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ παρενθὺς εἰς τὸν ἐπίτροπον τῆς Κυβερνήσεως, τὸ δὲ πλοῖον θέλει φυλάττεσθαι ὑπ' ὧφιν ἀπὸ μίαν ἢ πλείονας λέμβους κανονοφόρους· ὅταν δὲ τὸ πλοῖον δὲν δύναται ν' ἀνθέξῃ καὶ κινδυνεύῃ νὰ βυθισθῇ, τότε καίεται.

164. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐνόπλου δυνάμεως χρεωστεῖ νὰ καταβάλλῃ ἰδιαιτέραν προσοχὴν, διὰ νὰ μὴ συμβῇ οὐδεμία συγκοινωνία μετὰ τοῦ πλοίου, καὶ διὰ τὸ τοιούτον εἶναι ὑπεύθυνος.

165. Αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ χορηγοῦν εἰς τοιαύτην περίπτωσιν τὴν ἀναγκαίαν δύναμιν εἰς τὸ ὑγειονομεῖον.

166. Θέλει ἐτοιμάζεσθαι πεδιάς ἀποχωρισμένη ἀπὸ τοῦ λοιμοκαθατηρίου, διὰ νὰ συνάγονται ἐκεῖ οἱ ἄνθρωποι τοῦ πλοίου καὶ ὅσαι εἶναι δυνατόν πραγματεῖαι.

167. Εἰς τὴν εἰρημένην πεδιάδα θέλουν διορίζεσθαι τόπος εἰς βράσιμον, εἰς λέβης (καζάνι) εἰς τὴν κατὰδυσιν τῶν ἐπιδεκτικῶν μολυσμοῦ πραγμάτων, καὶ ἵκαναὶ καλύβαι διὰ τοὺς εἰς ἐκκάθαρσιν εὐρισκομένους, ἄλλαι δὲ διὰ τοὺς ὑγειονομικοὺς ὑπηρέτας, καὶ ἄλλαι διὰ τοὺς ἐπὶ τῆς ἀποθήκης τῶν ὑγειονομικῶν ἐργαλείων.

168. Πρέπει νὰ εἶναι ἐτοίμη ἀναλόγως τῆς χρείας ποσότης ἐνδυμάτων ἀπὸ πανὶ κατρανωμένον, χειροκτίων, ὑποδημάτων, ἀγκίστρων σιδηρῶν, λεβήτων εἰς βράσιμον, καὶ ἄλλων ἐργαλείων ἀναγκαίων.

169. Κατὰ τὴν εἰρημένην περίπτωσιν, ὅταν ὁ λιμὴν ἢ ἡ ὄχθη δὲν ἔχῃ τακτικὸν λοιμοκαθατήριον, διορίζεται παρενθὺς εἰς ἐπιστάτης τοῦ προσωρινοῦ καὶ κατ' ἀνάγκην λοιμοκαθατηρίου, εἰς ἐπὶ τοῦ καθαρισμοῦ, εἰς ἱατρός, εἰς χειροῦργος, εἰς ἐφημέριος, εἰς ἀρχιφύλαξ, εἰς ἐπὶ τῶν ζωοτροφιῶν καὶ ὅλοι κλείονται εἰς αὐτὸν τὸν τόπον.

170. Περὶ δὲ τοῦ πῶς λαμβάνονται οἱ ἄνθρωποι καὶ αἱ πραγματεῖαι θέλει λεχθῇ ὅπου ὁ λόγος περὶ τοῦ τακτικοῦ λοιμοκαθατηρίου.

171. Ὅταν πρόκειται λόγος περὶ καθαρισμοῦ πλοίου, ἀνθρώπων, καὶ πραγματειῶν μὲ πιστοποιήσιν ὑποπτον ἢ ἀκάθαρτον, πρέπει νὰ ἐνεργῶνται οἱ ἐφεξῆς κανόνες.

172. Οἱ καθαρισταὶ θέλουν εἶσθαι σκεπασμένοι ἀπὸ τὰ εἰρημένα ἐνδύματα, χειρόκτια, ὑποδήματα κατρανωμένα, καὶ ἀπὸ προσωπίδα καὶ αὐτὴν κατρανωμένην καὶ ἔχουσιν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑέλους· ταῦτα γίνονται διὰ νὰ μὴ ἐφελκύσουν εἰς ἑαυτοὺς οἱ καθαρισταὶ τὴν νόσον, ἐργαζόμενοι καὶ συζῶντες μετὰ τῶν εἰς ἐκκάθαρσιν.

173. Οὕτως ἐφωδιασμένων τῶν καθαριστῶν, ἐπιχειρεῖται ἡ ἐκφόρτωσις

τοῦ μiasμένου πλοίου, καὶ μεταφέρονται πρὸ πάντων ὅλα τὰ πρόσωπα τοῦ πληρώματος καὶ οἱ ἐπιβάται εἰς τὸ λοιμοκαθατήριον.

174. "Ολοι οἱ ἐν τῷ πλοίῳ ἄνθρωποι ὀφείλουν νὰ ἐκδύνωνται ἐξ ὀλοκλήρου, καὶ νὰ βαπτίζωνται εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ εἰς ἔλλειψιν ταύτης εἰς τὸ νερόν.

175. Μετὰ ταῦτα ἐνδύνονται ἐνδύματα ἄλλα, καὶ κλείονται εἰς χωριστὸν τόπον, γινομένης προσοχῆς εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ προσήκοντος βαθμοῦ τῆς ὑποψίας ἢ τοῦ μολυσμοῦ.

176. Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ἀνθρώπων ἐκ τοῦ πλοίου, ἡ πρώτη καὶ οὐσιωδestatή ἐργασία εἶναι ν' ἀνοίγωνται αἱ βουκαπόρται, διὰ νὰ ἡμπορῇ νὰ ἐξατμίζεται ὁ ἀήρ ὅστις ἡμπορεῖ νὰ εἶναι μεμολυσμένος ἀπὸ τὸ κολλητικὸν μίasma· οἱ εἰς τοῦτο δὲ ὑπηρετοῦντες εἰδοποιοῦνται νὰ μὴν ἐκτίθενται εἰς τὴν πρώτην ἐξάτμισιν, εἰμὴ μετὰ μεγάλης προσοχῆς, καὶ νὰ πλησιάζουν προφυλαττόμενοι, ἀνάπτοντες δηλαδὴ δαυλοὺς ἀλειμμένους μὲ πίσσαν καὶ κατράνι.

177. Μετὰ ταύτην τὴν ἐξάτμισιν καπνίζεται ὅλον τὸ ἔσωτ ερικὸν τοῦ πλοίου· μὲ θειάφι· ἔπειτα κλείονται οἱ βουκαπόρται, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἄρχεται ἡ ἐκφόρτωσις τῶν πραγματειῶν καὶ τῶν πραγμάτων.

178. Γενομένων τῶν προειρημένων ἐξετάσεων καὶ καπνισμάτων ἐκφορτῶνται τὸ πλοῖον ὀλοκλήρως, καὶ κενώνεται ἀπὸ τὰς πραγματείας καὶ ἀπὸ πᾶν ἄλλο πρᾶγμα, τόσον ἐπιδεκτικόν, ὅσον καὶ ἀνεπίδεκτον μολυσμοῦ· μεταχειρίζονται δὲ εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην ἢ τοὺς καθαριστὰς ἢ τὰ ὑγιῆ ἄτομα τοῦ πληρώματος· ἐξαιροῦνται ὅμως ὅλοι ἐκεῖνοι, εἰς τοὺς ὁποίους εἶναι ὑποψία ὅτι ἐμολύνθησαν.

179. "Ολοι αἱ πραγματεῖαι χωρὶς τινὸς ἐξαιρέσεως καὶ ὅλα τὰ πράγματα τῶν ἀνθρώπων τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν, τὰ ἐργαλεῖα, τὰ σχοινία καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ ἐπιδεκτικὰ ἢ ἀνεπίδεκτα μολυσμοῦ πράγματα, πρὲπει νὰ μετακομίζωνται ὑπὸ τὴν φύλαξιν ὑγειονομικοῦ τινος ὑπηρετοῦ εἰς τὸν περίβολον τοῦ λοιμοκαθατηρίου.

"Οταν πρόκειται λόγος περὶ πλοίου μiasμένου ἢ πολλὰ ὑπόπτου ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς πᾶσα ἐξαγωγή, ὥς καὶ αὐτῶν τῶν ἀνεπίδεκτων μολυσμοῦ εἰδῶν, ἅτινα ἤθελον συγχωρεῖσθαι, ἐὰν ἦτον μόνον ἀπλὴ ὑποψία.

180. "Ολα ταῦτα παραδίδονται ἰδιαιτέρως εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ λοιμοκαθατηρίου, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐπὶ τοῦ καθαρισμοῦ διωρισμένου, καὶ γίνεται τούτων διπλοῦς ἀκριβῆς κατάλογος τῶν ἐπιδεκτικῶν καὶ ἀνεπίδεκτων μολυσμοῦ εἰδῶν, τῶν ἐξαχθέντων ἀπὸ τὸ πλοῖον, ἅτινα βάλλονται εἰς ἰδιαιτέρας ἀποθήκας, φυλαττόμενα ἕως οὗ ἀρχίσῃ ὁ καθαρισμός.

181. Κενωθὲν ἀκριβῶς τὸ πλοῖον, ἐσωτερικῶς μὲν καπνίζεται, ἔξωθεν δὲ καταβρέχεται τρεῖς ἡμέρας κατὰ συνέχειαν· ἔπειτα, ἐπιστατούντων τῶν φυλάκων

τοῦ ὑγειονομείου, καθαρίζονται ἀκριβῶς τριβόμενοι ὅλαι αἱ γωνίαι καὶ κρυπτῶνες· ξέωνται καὶ πυρώνονται αἱ ἐσωτερικαὶ χαραγματαίαι τοῦ καταστρώματος καὶ τῆς ἀντλίας (σεντίνας) πρὸς βεβαίωσιν ὅτι δὲν μένει ἐκεῖ κανὲν μόριον ὕλης ἐπιδεκτικῆς μολυσμοῦ. Οἱ δὲ εἰς τὴν προᾶξιν ταύτην ἐπιστατοῦντες ὑγειονομικοὶ φύλακες μένουσιν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ πλοίου, ἐμποδιζόμενοι ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξέρχωνται πρὸ τῆς τελείας ἐκκαθάρσεως.

182. Καταβρέχεται δ' ἔπειτα ὅλον τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ πλοίου μὲ ὀξύδιον καὶ νερὸν ἀσβέστον, ἀλείφονται αἱ χαραγματαίαι καὶ τὰ ἐξάρτια μὲ πίσσαν καὶ κατράνι, καὶ τελευταῖον πλύνεται τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ καταστρώματος.

183. Αἱ λέμβοι, αἵτινες ἐχρησίμευσαν εἰς τὴν μετακόμισιν τῶν ἀνθρώπων, τῶν πραγματειῶν καὶ τῶν πραγμάτων, προερχομένων ἀπὸ πλοίων μiasμένων ἢ πολὺ ὑποπτον, πρέπει πρῶτον νὰ καταδύονται εἰς τὸ νερὸν τῆς θαλάσσης, μετὰ ταῦτα νὰ πυρώνονται ἐσωτερικῶς καὶ νὰ καπνίζονται, καὶ ἀφ' οὗ ἐπαναληφθῶσι δις καὶ τρίς αἱ τοιαῦται προφυλάξεις, τότε λαμβάνουσιν ἐλευθέραν κοινωνίαν.

184. Εἰς κανένα δὲν συγχωρεῖται ἡ εἴσοδος εἰς τὸν περίβολον τοῦ ἀκαθάρτου λοιμοκαθατηρίου, οὔτε εἶναι δεκτός τις εἰς ἐπίσκεψιν τῶν ἐκκαθαρινομένων ὅταν δὲν ἔχη ἔγγραφον ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν τοῦ ὑγειονομείου, ἥτις ὅμως εἰς εἰδικωτάτην μόνον περίπτωσιν δίδεται· πᾶν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐξαποστέλλεται παρὰ τοῦ ὑγειονομείου εἰς τὸ λοιμοκαθατήριον φέρεται παρ' ἐνὸς ὑπηρετοῦ τοῦ ὑγειονομείου μὲ ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἐπιστάτην.

185. Γενικαὶ ἐκπλύσεις, συνεχῆς βρέξιμον μὲ ὀξύδιον καὶ καπνίσματα καθαρίζοντα τὴν ἀτμοσφαῖραν τῶν εἰς ἐκκάθαρσιν χρησιμευόντων τόπων εἶναι μέσα ὑπαγορευόμενα ἀπὸ τὴν πεῖραν καὶ ἀναγνωρισμένα ὡς ἱκανώτατα εἰς ἐξασθένησιν τῆς ὁρμῆς τῆς κολλητικῆς νόσου, ἥτις ἐκτείνεται περισσότερον ὅταν κλείεται εἰς περιτυλίγματα καὶ ἀφαιρεῖται ὁ ἀερισμός. Ἐπειτα, εἰς τὸν καιρὸν τῆς διὰ τὸν μολυσμὸν γινομένης ἐκκαθάρσεως, γίνονται εἰς τὸ λοιμοκαθατήριον συνεχεῖς καπνίσσεις καὶ ἀνάπτονται νυκτερινοὶ φανοὶ ἀπὸ κατράνι καὶ πίσσαν διὰ δύο λόγους, πρῶτον διὰ νὰ βελτιώνεται ὁ ἀήρ καὶ δεύτερον διὰ νὰ ἐκλείπωσιν αἱ εἰς τὸ σκότος διαλανθάνουσαι αὐθαίρετοι πράξεις.

186. Ἀφ' οὗ μετακομισθοῦν, ὡς εἴρηται, αἱ πραγματεῖαι εἰς τὸ λοιμοκαθατήριον ἀπὸ τοὺς καθαριστὰς καὶ ἀεριστὰς, πρὶν ἀρχίσῃ ἡ συνήθης τακτικὴ ἐκκάθαρσις καὶ ἐπαφὴ γίνονται ἀερισμοὶ ἐπὶ τῇ δεκατέσσaras ἡμέρας, ὡς διατάξει τὸ ὑγειονομεῖον, καὶ μετὰ τοῦτο ἐνεργεῖται ἡ διατεταγμένη ἐκκάθαρσις.

187. Ὁ ἀερισμός γίνεται κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον. Οἱ ἀερισταὶ ἢ οἱ καθαρισταὶ μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ των ἢ φύλακος, ἐνδυμένοι ἐνδύματα, χειρόκτια καὶ κάλτσες κατράνωμένα, καὶ φοροῦντες εἰς τοὺς πόδας ξύλινα τσοῦκαρα, χρεωστοῦν ν' ἀνοί-

γωσι τὰς βάλλας, τὰ κοφίνια καὶ τοὺς φακέλους, καὶ νὰ ἐξάγωσι τὰ πράγματα καὶ νὰ ἐκθέτωσιν αὐτὰ εἰς ἀερισμὸν ἐντὸς τῶν ἀποθηκῶν τοῦ λοιμοκαθατηρίου, καὶ νὰ μεταγυρίζωσιν αὐτὰ δι' ἐργαλείων, χωρὶς ποτὲ νὰ ἔλθωσιν εἰς καμμίαν συνάφειαν μετ' αὐτῶν. Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον, ἐπὶ ἡμέρας διωρισμένας, γίνονται ἐπὶ τῶν πραγματειῶν καὶ τῶν ἐπιδεκτικῶν μολυσμοῦ περικαλυμμάτων δυνατὰ καπνίσεις ἀπὸ ἀλικὸν ὀξύ (*acido muriatico ossigenato*) εἰς λογαριασμὸν τῶν κυρίων τῶν πραγματειῶν.

188. Ἐὰν μεταξὺ τῶν εἰρημένων πραγματειῶν ὑπάρχωσι ζωγραφίαι, ὑφάσματα, στόφαι καὶ ἄλλα εἶδη ὑφαντῶν ἢ κεντητῶν μὲ χρυσὸν καὶ ἄργυρον, ἢ ἄλλαι τινὲς ὕλαι, αἵτινα διὰ τῆς ἐνεργείας τῶν ἄνω εἰρημένων καπνίσεων ἤθελαν πάθει σημαντικὴν βλάβην ἢ ἤθελον μαυρισθῇ, αἱ πραγματεῖαι αὗται, ἀντὶ νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὰς αὐτὰς καπνίσεις, θέλουν ἀνοίγεσθαι ὀλικῶς καὶ ἐξαπλώνεσθαι δι' ὅλον τὸν καιρὸν τοῦ ἀερισμοῦ εἰς τόπον ἁρμοδιώτερον εἰς τὸ νὰ δέχεται ζωηροτέραν τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἀέρος καὶ τὴν ἐπιρροὴν τῆς νυκτός· αἱ εἰς τοιοῦτον ἀερισμὸν δαπανώμεναι ἡμέραι δὲν λογίζονται ποτε εἰς τὴν δι' ἐπαφῆς χρειαζομένην ἐκκάθαρσιν.

189. Ἀφοῦ τελειώσῃ ὁ καιρὸς τοῦ ἀερισμοῦ, ἄρχεται ὁ καθαρισμός.

190. Αἱ ἐργασίαι τῆς ἐκκαθάρσεως τῶν μiasμένων πραγματειῶν γίνονται εἰς τὸ λοιμοκαθατήριον ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν καὶ ἐπαγρύπνησιν τοῦ ἐπὶ τοῦ καθαρισμοῦ διωρισμένου, ὅστις θέλει ἔχει ἀριθμὸν τινα φυλάκων καὶ καθαριστῶν ἀνάλογον εἰς τὴν χρεῖαν, διηρημένων εἰς δύο μοίρας, οἵτινες θέλουν εἶσθαι ἀπ' ἀλλήλων ἀυστηρότατα διαχωρισμένοι διὰ νὰ παρατηρῇται καὶ διακρίνεται εἰς τίνα βαθμὸν εἶναι ἡ ὑποψία διὰ τῆς συγκρίσεως τῶν δύο τούτων μοιρῶν.

191. Οἱ ἐκκαθαρισταὶ τῆς πρώτης μοίρας, ἐνδεδυμένοι ἐνδύματα κατρανωμένα, χειρόκτια, ὑποδήματα, καὶ φοροῦντες προσωπεῖον, ἐνασχολοῦνται εἰς τὴν ἀπὸ τὰς ἀποθήκας διὰ κανίστρων λυγοπλέκτων (ἀπὸ λυγαριᾶς κατεσκευασμένων) ἢ ἄλλων δοχείων κατρανωμένων ἐξαγωγὴν τῶν πραγματειῶν καὶ τῶν ἐπιδεκτικῶν μολυσμοῦ εἰδῶν, μεταχειριζόμενοι ἄγκιστρα μεγάλα καὶ μικρὰ σιδηρᾶ εἰς τὴν μετακώμισιν αὐτῶν εἰς τὸν τόπον τὸν εἰς τὰς καταδύσεις, τὰς βράσεις καὶ τοὺς ἀερισμοὺς διωρισμένον, καὶ ὑποβάλλονται πάντοτε εἰς κάπνισμα τὰ καθαριστέα πράγματα.

192. Ταῦτα γίνονται κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν μιάσματος ἐπιδεκτικῶν ὕλων, τόσον τῶν ἀκατεργάστων, ὅσον καὶ τῶν κατεργασμένων, αἱ ὁποῖαι ρίπτονται εἰς λεβήτια (καζάνια) ἔτοιμα μὲ νερὸν ζεστὸν καὶ κονίαν (λεσίβαν) καὶ καταδύονται κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὸν λέβητα τῶν καταδύσεων.

193. Ὅταν εἶναι εὐλογος ὑποψία, μήπως ἐμολόνη κανὲν ἀπὸ τὰ πράγματα τοῦ λοιμοκαθατηρίου, γινομένης προσοχῆς κατ' ἐξοχὴν εἰς τ' ἀκάθαρτα καὶ ἀπὸ ρύπους διεφθαρμένα πράγματα, πρέπει τὸ τοιοῦτον πρᾶγμα νὰ καθυποβάλλεται ὄχι

μόνον εἰς τὸν διὰ καταδύσεως καθαρισμὸν καὶ τὸν τῆς κονίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν διὰ τῆς βράσεως, ὅπου προκρίνεται πάντοτε τὸ θαλάσσιον νερόν.

194. Ἡ δευτέρα μοῖρα τῶν καθαριστῶν εἶναι διωρισμένη εἰς τὸν καθαρισμὸν τῶν μεταξωτῶν, τῶν δερμάτων καὶ ἄλλων εἰδῶν, τὰ ὅποια δὲν ἡμποροῦν νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς τὴν βράσιν ἢ εἰς τὴν κατάδυσιν εἰς τὸ νερόν, χωρὶς νὰ βλαφθῶσιν ἄφρευκτα. Τὰ τοιαῦτα εἶδη καθαρίζονται ἐκτιθέμενα εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ καθαροῦ ἀέρος καὶ εἰς τὸν ἀερισμὸν, μετακινοῦνται καὶ μαλάσσονται ἀπὸ τοὺς καθαριστὰς καθ' ἡμέραν, γυμνοὺς ἔχοντας τοὺς βραχίονας, κτυποῦνται μὲ ραβδία καθόλου τὸ διάστημα τῆς ἐκκαθάρσεως καὶ ὑποβάλλονται εἰς καθημερινὰς καπνίσεις· πρέπει ὅμως οἱ καθαρισταὶ νὰ μὴ θαρρεύωνται ν' ἀρχίζωσι τὴν μεταχείρισιν τῶν πραγμάτων πρὶν αὐτὰ ξεθυμάνουν καὶ καπνισθοῦν.

195. Τὰ χαρτία καὶ τὰ βιβλία περὶ τῶν ὁποίων δὲν ἀρκεῖ ὅ,τι ἐρρήθη (ἀρ. 150 καὶ 151) θερμαίνονται ἐπιμελῶς πλησίον τῆς φωτιάς· οἱ δὲ σπάγγοι καὶ ὅποιοιδήποτε δέμα αὐτῶν καίονται.

196. Αἱ ζωγραφίαι καθαρίζονται διὰ τοῦ ἀερισμοῦ καὶ τῆς μεταχειρίσεως· ὅσαι δὲ εἶναι εἰς σανίδας, διὰ βρεξιμάτων ἀπὸ δξύδιον καὶ θαλάσσιον νερόν.

197. Τὰ ἐργαλεῖα καὶ σκεύη, τὰ μὴ ἐπιδεκτικὰ μιάσματος, τὰ πῆλινα ἀγγεῖα καὶ κρυστάλλινα βαπτίζονται κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὴν κονίαν (λεσίβαν).

198. Τὰ χαρτία καὶ τὰ πράγματα ἐκτίθενται εἰς τὴν θερμὴν τοῦ πυρὸς καὶ θερμαίνονται διὰ τοῦ καλάμου ἢ τῆς σιδηρᾶς πυράγρας· προσέτι, πρέπει νὰ καθυποβάλλωνται εἰς τὰς θυμιάσεις τοῦ Μορβὸν (Morveau), βαλλόμενα ἔπειτα εἰς τὸ μέγαν κοντίον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου θέλουν γίνεσθαι αἱ ἀναγκαῖαι χημικαὶ ἀναλύσεις.

199. Τὰ γεννήματα ὁποιοῦδήποτε εἶδους καὶ πᾶς ἄλλος σπόρος τῆς κλάσεως τῶν φυτῶν, ἀφοῦ καθαρισθῶσι μὲ ἀκριβεστάτην ἐπιδεξιότητα ἀπὸ τὰ καναβάτσα ἢ ἀπ' ὁποιοῦδήποτε μόριον ἐπιδεκτικῆς μολυσμοῦ ὕλης, πρέπει νὰ ἀερίζωνται καθ' ἡμέραν καὶ νὰ μεταθέτῶνται ἀπὸ τόπον εἰς τόπον.

200. Ὅποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι τὰ εἶδη, τὰ μὲν ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ πρέπει πάντοτε νὰ λαμβάνωσιν ἐκκάθαρσιν τεσσαράκοντα ἡμερῶν, ὡσάκις εἶναι ἐνδεχόμενον εἴτε ὑποπτον ὅτι εἶχαν περικαλύμματα ὕλων ἐπιδεκτικῶν μολυσμοῦ.

201. Οἱ καθαρισταί, κλειόμενοι καὶ φυλαττόμενοι χωριστὰ εἰς τὰ μέρη των, δὲν συγχωρεῖται νὰ ἐκβαίνωσιν ἐξ αὐτῶν ἄλλοτε, εἰμὴ ὅταν εἶναι καιρὸς νὰ ἐκτελέσωσι τὰ καθήκοντα αὐτῶν, παρόντος ἐνὸς ὑγειονομικοῦ φύλακος διωρισμένου νὰ ἐπαγορπνῇ εἰς τὴν εὐτακτον ἀπόστασιν αὐτῶν.

202. Τὰ πρὸς χρῆσιν των φορέματα καὶ ὅσα σκεύη χρειάζονται φυλάττον-

ται εἰς τινα κατὰ μέρος ἀποθήκην, καὶ ὑποβάλλονται ἐπιτηδείως εἰς τὰς κανονικὰς τοῦ καθαρισμοῦ ἐργασίας.

203. Ὅσον εἶναι δυνατόν, πρέπει νὰ παραδίδονται εἰς τὸ πῦρ τὰ φορέματα καὶ τὰ πράγματα τῶν πληρωμάτων καὶ τῶν ἐπιβατῶν, διὰ νὰ μὴ δίδεται μάλιστα ἀφορμὴ εἰς κρυψίματα· κατ' ἐξαίρετον δέ, τὰ φορέματα τῆς ἀμέσου χρήσεως τῶν ἐκκαθαυομένων, οἵτινες ἔλαβον πραγματικῶς τὸ μίasma, τὰ παλαιόπανα καὶ πᾶν ὅ,τι ἀσήμαντον καὶ ἐπιδεκτικὸν μίasmatos. Ὅλων τῶν καυστέων πρέπει νὰ κρατῆται ἀκριβῆς καταγραφή διὰ πᾶσαν ἐναντίαν περὶπτωσιν.

204. Αἱ εἰς τὸ μολυσμένον λοιμοκαθαστήριον ἀποτιθέμεναι πραγματεῖαι ἐξάγονται ἀπὸ χεῖρα εἰς χεῖρα, διὰ νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὸν καθαρισμὸν καὶ τὴν ἀπομίανσιν· κρατεῖται δὲ ἀκριβὲς αὐτῶν κατάστιχον παραβαλλόμενον μὲ τὰς πρώτας καταγραφὰς πρὸς βεβαίωσιν, ὅτι δὲν ἐκλάπη, οὔτε ἐχάθη τὸ παραμικρὸν πρᾶγμα. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν ρηθεῖσαν παραβολὴν ἀναφανῇ ἔλλειψις εἰδους τινὸς ὑποκειμένου εἰς τὸν καθαρισμὸν δὲν πρέπει νὰ περαιωθῇ ἡ τοῦ μολυσμοῦ ἐκκάθαρσις, οὔτε ν' ἀρχίσῃ ἡ παρατηρητικὴ ἐκκάθαρσις πρὶν λάβῃ τὸ ὑγειονομεῖον τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις περὶ τῶν ἐλλειπόντων πραγμάτων.

205. Ὁ ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθαστηρίου δίδει ἀκριβῆ ἀναφορὰν εἰς τὸ ὑγειονομεῖον ὅχι μόνον περὶ παντὸς συμβάντος, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς ὑγείας τῶν ἐκκαθαυομένων καθ' ἡμέραν καὶ περὶ τῆς προόδου τῶν καθαρισμῶν, ὑποχρεούμενος νὰ πληροφορεῖται διὰ συχρῶν του ἐπισκέψεων, ἂν ἡ φυλακὴ τῶν ἐκκαθαυομένων, ὁ διαχωρισμὸς αὐτῶν καὶ αἱ ἐργασίαι τῶν ὑπουργούντων ἐκτελῶνται μὲ τὴν ἀναγκαίαν ἀκριβείαν.

206. Οἱ ἐκκαθαυόμενοι ἄρρωστοι (*infermi*) πρέπει ἀδιαλείπτως νὰ μένωσιν ἀποχωρισμένοι ἀπὸ τοὺς ὑγιεῖς καὶ τοὺς εἰς ἀπλὴν ὑπόψιν εὐρισκομένους· καὶ ἐάν τις ἐξ αὐτῶν, διαρκούσης τῆς ἐκκαθάσεως, νοσήσῃ μὲ δείγματα νόσου κολλητικῆς, τότε ἀποχωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων καὶ οἱ εἰς ἐκκάθαρσιν σύντροφοί του, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπὸκεινται καὶ ὅσοι φύλακες εἶναι διωρισμένοι εἰς τὴν προσήκουσαν αὐτῶν φυλακὴν. Περὶ τούτου συνεννοεῖται ὁ ἐπιστάτης μετὰ τοῦ διωρισμένου ἱατροῦ, ὅστις ἐπαναλαμβάνει καθ' ἡμέραν τὰς ἐπισκέψεις του, τόσον εἰς τοὺς ἄρρώστους, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ὅσοι δὲν ἔδειξαν δείγματα ὑπόπτου νόσου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκκαθάσεως.

207. Ἐὰν ἀποθάνῃ τις τῶν ἐκκαθαυομένων ἔχων δείγματα φανερά ἢ πολλὰ ὑποπτα νόσου κολλητικῆς, ἐνταφιάζεται εἰς γωνίαν τινὰ παράμερα καὶ καλὰ φυλαγμένην, εἰς λάκκον βαθύν, τὸ δὲ πτώμα σκεπάζεται μὲ ἄσβεστον· εἰς δὲ τὸν τόπον τῆς ταφῆς τίθεται σημεῖον εἰς διάγνωσιν.

208. Ἀφοῦ μετατεθῶσιν εἰς τὸ λοιμοκαθαστήριον αἱ πραγματεῖαι, καὶ οἱ

άνθρωποι τοῦ μεμολυσμένου πλοίου καὶ ἀποπληρωθῶσιν αἱ ἀνωτέρω (ἀρ. 203 καὶ ἐφεξῆς) σημειωθείσαι πράξεις, καὶ ἐλεγχθῇ ἀπὸ τὸν ἱατρὸν τοῦ ὑγειονομείου ἡ καλὴ ὑγεία τῶν εἰς ἐκκάθαρσιν ὑπουργούντων, τότε δίδεται ἡ ἐλευθέρα κοινωνία εἰς τὸ πλοῖον, μετὰ παρέλευσιν τεσσαράκοντα ἡμερῶν τῆς κανονικῆς ἐκκαθάρσεως. Τὰ δὲ μὴ ἐπιδεκτικά μολυσμοῦ πράγματα ἀφοῦ καθαρισθῶσι κατὰ τοὺς διορισθέντας κανόνας, ἐξάγονται ἀπὸ τὸ λοιμοκαθαστήριον μετὰ τὴν πείραν ὅτι εἶναι ἀμόλυντα, γενομένης εἰς διάστημα 40 ἡμερῶν ἐκκαθάρσεως.

209. Τὰ πληρώματα, οἱ ἐπιβάται, αἱ πραγματεῖαι, τὰ ἐπιδεκτικά μολυσμοῦ πράγματα, πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται εἰς διπλὴν ἐκκάθαρσιν σαράντα ἡμερῶν. Ἡ πρώτη ἐκκάθαρσις, ἣτις καλεῖται ἐκκάθαρσις τοῦ μολυσμοῦ καὶ ἀπομίανσις, ἐπαναλαμβάνεται ὡσάκις ἀποθάνῃ ἡ ἀρρωστήσις κανεὶς τῶν ἐκκαθαυομένων, καὶ ἀρχίζει ἐκ νέου μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἀφοῦ γενῇ ἡ ἀνάρρωσις ἢ συμβῇ θάνατος αὐτοῦ.

210. Ἀφοῦ περάσῃ ἀβλαβῶς ἡ ἐκκάθαρσις τοῦ μολυσμοῦ, ἐμβαίνει ἡ παρατηρητικὴ ἐκκάθαρσις, καὶ αὕτη τεσσαρακονθήμερος, προγενομένης τῆς συγκρίσεως καὶ τῆς βεβαιώσεως ὅτι ὑπάρχουσιν ὅλα τὰ εἰς τὴν καταγραφὴν γεγραμμένα πράγματα. Διαρκούσης ταύτης τῆς ἐκκαθάρσεως συγκοινωνοῦν ὅλοι οἱ ἐκκαθαυόμενοι τῆς αὐτῆς προελεύσεως, καὶ ἐὰν κριθῇ ποτε ἀναγκαῖον προσθίεται εἰς αὐτοὺς νέος τις ἄνθρωπος, διὰ νὰ γίνῃται μεγαλυτέρα τῆς ὑγείας πείρα.

211. Περαιωθείσης αἰσίως καὶ τῆς δευτέρας ἐκκαθάρσεως, τὸ ὅποιον τοῦτο φανερόνεται ἀπὸ τὴν ἑνορκον πιστοποιήσιν τοῦ ἱατροῦ καὶ τοῦ χειρουργοῦ, τῶν διωρισμένων εἰς ἐπίσκεψιν τῶν ἐκκαθαυομένων, καὶ ἀπὸ τὰς ἐπίσης ἐνόρκους ἀναφορὰς τοῦ ἐπιστάτου τοῦ λοιμοκαθαστηρίου, πρὸς δὲ καὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ καθαρισμοῦ διωρισμένου, καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὴν ἀκριβείαν τῶν διὰ τὸν εἰρημένον καθαρισμὸν ἐργασιῶν, δίδεται ἐλευθέρα κοινωνία καὶ εἰς τοὺς ἐκκαθαυομένους, καὶ ὅλα ἀνεξαίρετως τὰ εἶδη ὅποιασδήποτε μiasμένης προελεύσεως.

Ἐξαίρεται δέ, ἐὰν συμπέσωσι περιπτώσεις ἀπαιτοῦσαι νὰ ἐνεργηθῇ τελευταία τις πείρα, τῆς ὁποίας τὸ αἷτιον ἀποβησόμενον πρέπει παρομοίως νὰ φανερώνηται ἀπὸ τὰς ἄνω εἰρημένας ἐνόρκους πιστοποιήσεις καὶ ἀναφοράς.

212. Ὅταν δὲ μέλλῃ νὰ δοθῇ ἐλευθέρα κοινωνία, φροντίζει τὸ ὑγειονομεῖον νὰ καταστήσῃ πασιφανῇ αὐτὴν τὴν πράξιν μὲ τὰς ἐνδεχομένας ἀποδείξεις τῆς συναινεσεώς του. Περὶ δὲ τῶν διατρεξάντων εἰς τὴν ἐκκάθαρσιν καὶ περὶ τοῦ αἰσίου τέλους αὐτῆς δίδεται εἰδήσις εἰς τὰ ἐξωτερικὰ ὑγειονομικὰ ἀρχεῖα πρὸς ὁδηγίαν καὶ κανονισμὸν αὐτῶν, καὶ πρὸς κατάπανσιν παντὸς μεσολαβοῦντος ἐμποδίου.

213. Περαιωθείσης τῆς καθάρσεως τῶν πραγματειῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων, καθαρίζονται ἐπιμελῶς οἱ τόποι τοῦ μολυσμένου λοιμοκαθαστηρίου διὰ πλυσιμάτων, ἀσπρισμάτων καὶ καπνισμάτων, γινομένης προνοίας περὶ καθαρισμοῦ τῶν

σκευῶν καὶ τῶν σανιδίων καὶ περὶ καθαρισμοῦ τοῦ ἐδάφους τῶν χωρισμάτων, θεωρ-
μαινομένου διὰ τοῦ πυρός· διότι εἰς ὑπόθεσιν τόσον σπουδαίαν δὲν εἶναι ποτὲ πε-
ριττὴ πᾶσα προφύλαξις, ἧς εἶναι καὶ ἡ πλέον παραμικρὰ καὶ ἀκριβής.

214. Ὅταν πλοῖον τι ναυαγήσῃ εἰς ὄχθην τινά, ἐπειδὴ ἐπικρατεῖ ἀπλὴ ὑπο-
ψία, ἕως οὗ γένῃ ἡ ἐξέτασις καθίσταται παρενθὺς ὑγειονομικὸς κύκλος (cordón
sanitario) δι' οὗ διακόπτεται πᾶσα κοινωνία· ὁ δὲ ἀρχηγὸς τῆς ὄχθης διατάττει
ἀριθμὸν τινα ναυτῶν νὰ ἔλθωσιν εἰς βοήθειαν.

215. Οἱ ναῦται καὶ ἡ λέμβος ἢ αἱ λέμβοι μένουσιν εἰς ἐκκάθαρσιν, ἕως οὗ
γένῃ ἡ ἐξέτασις τῶν ἐγγράφων καὶ ἡ ἐξομολόγησις.

216. Ἡ ἐξέτασις τῶν ἐγγράφων γίνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὥς ἐκτε-
λεῖται εἰς πλοῖον τι φέρον πιστοποιήσιν ὑποπτον ἢ ἀκάθαρτον.

Ἐὰν εἶναι ἐλευθέρως κοινωνίας, τότε ἐνεργεῖται κατὰ τοὺς ἐμπορικὸν νό-
μους.

Ἐὰν φέρῃ πιστοποιήσιν καθαρὰν, ὑποπτον, ἢ ἀκάθαρτον, ἐκτελεῖται ἡ ἐκφόρ-
τωσις κατὰ τὸν ἤδη διατεταγμένον τρόπον.

217. Τὸ προσωρινὸν λοιμοκαθαυτήριον θέλει κατασταίνεισθαι εἰς τόπον, τὸν
πλησιέστερον εἰς τὸ μέρος ὅπου τὸ πλοῖον ἐναυάγησεν.

218. Ἐὰν τὸ πλοῖον στερεῖται ἐγγράφων, τότε κατὰ τὴν ἐξομολόγησιν καὶ
τὴν φύσιν τοῦ φορτίου, τὸ ὑγειονομεῖον ἀποφασίζει. Ἀλλ' ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ
πρᾶγμα, δὲν δύναται ποτὲ νὰ δώσῃ ἄδειαν ἐλευθέρως κοινωνίας.

219. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον συνάγεται πᾶν εἶδος τῶν εἰς θάλασσαν ἐρριμ-
μένων.

220. Ἐὰν τὸ ἐρριμμένον εἶναι φύσεως μὴ ἐπιδεκτικῆς μολυσμοῦ παραδίδε-
ται εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἀρχήν, ἀφοῦ ἀπεκδυθῇ ὑγειονομικῶς ἀπὸ πᾶσαν ἐπιδεκτικὴν
μολυσμοῦ ὕλην.

221. Ἐὰν τὸ ἐρριμμένον εἶναι φύσεως ἐπιδεκτικῆς μιάσματος, ἐκτελεῖται
ὥς ἐὰν προήρχετο μὲ πιστοποιήσιν ὑποπτον ἢ ἀκάθαρτον.

222. Ἐὰν τὰ ἐρριμμένα εἶναι πτώματα, ἐπειδὴ ὑποθέτονται ὑποπτα γίνεται
ὁ καθαρισμὸς παρὰ τοῦ ὑγειονομεῖου διὰ μέσου καθαριστῶν, ἱατροῦ καὶ χειρουργοῦ,
ἐφωδιασμένων μὲ κοντάρια ἔχοντα ἄγκιστρα καὶ σίδερα κοπτερά.

223. Τὸ ἀνθρώπινον πτώμα διὰ μέσου τῶν ἀγκιστρῶν καὶ κονταρίων ρίπτε-
ται εἰς βαθὺν λάκκον, καὶ ἐκεῖ ἐπιτίθεται ἰκανὴ ποσότης τιτάνου, ὥστε νὰ σκεπάσῃ
τὸ πτώμα, καὶ ἔπειτα ρίπτεται ἰκανὴ ποσότης νεροῦ διὰ νὰ βράσῃ καλὰ ἡ τίτανος.
Ὁ ὑγειονομικὸς ἐπίτροπος δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκεῖθεν ἐὰν πρῶτον δὲν
περαιωθῇ ἡ βράσις τῆς εἰρημένης τιτάνου καὶ δὲν κλεισθῇ ἀκριβῶς ὁ λάκκος, ὅστις
πρέπει νὰ εἶναι ἐσκαμμένος εἰς τόπον ὅπου ἡ θάλασσα δὲν φθάνει.

224. Αἱ μύται τῶν κονταρίων καὶ τὰ σίδηρα ἅτινα ἐχρησίμευσαν εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην περῶνται κατ' ἐπανάληψιν διὰ τῆς φλογός, τὰ δὲ κατρανωμένα σχοινία διὰ τοῦ θαλασσίον νεροῦ.

225. Καὶ αὐτὰ τὰ ἐρριμμένα πράγματα, ἅτινα συνάζονται διὰ μέσον ἀλιευτικῶν δικτύων, ὑποβάλλονται εἰς τὰς αὐτὰς προφυλάξεις, καὶ ἐὰν ἡ ὕλη εἶναι ἐπιδεκτικὴ μολυσμοῦ οἱ ἀλιεῖς κλείονται εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον καὶ ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐκκάθαρσιν.

226. Εἰς πᾶσαν διάσωσιν πραγμάτων, τὸ ὑγειονομεῖον προσδιορίζει τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ὑπουργούντων ὑποκειμένων. Ἐκ δὲ τῶν διασωθέντων πραγμάτων ἀφαιροῦνται πρῶτον τὰ νόμιμα ἔξοδα, πρὸς τοῦτοις τὰ τῆς ἐκκαθάρσεως τῶν ὑπουργούντων, τῶν ἀλιέων καὶ ἄλλων.

227. Δὲν συγχωρεῖται εἰς κανένα νὰ ἐπεμβῇ ἢ νὰ ἀναμιχθῇ εἰς ὑπόθεσιν ναυαγίου ἢ εἰς τὴν θάλασσαν ἐρριμμένον πραγμάτων, ἂν δὲν εἶναι διατεταγμένος.

228. Ἐκαστος εἶναι ὑπόχρεος, ἔχων εἶδῃσιν ναυαγίου τινός ἢ εἰς τὴν θάλασσαν ἐρριμμένον πρᾶγματος ἢ ἀλιεύσεως πραγμάτων, νὰ ἀναγγέλλῃ αὐτὸ εἰς τὴν πλησιεστέραν δημόσιον ἀρχήν.

Τμῆμα Η'

Προφύλαξις εἰς τὰ μὴ ὑποκείμενα εἶδη

229. Μὴ ὑποκείμενα ἢ μὴ ἐπιδεκτικὰ μιάσματος εἶδη εἰσὶ τὰ εἰς τὸν ὑπ' ἀρ. Α' πίνακα ἐμφαινόμενα.

230. Ἐκφόρτωσις πλοίου φέροντος καθαρὰν πιστοποιήσιν τῆς ὑγείας γίνεται, ἂν τὸ φορτίον αὐτὸ σύγκειται ἐξ εἰδῶν χυτῶν, πλὴν ἀφοῦ μετακομισθῶσι πρῶτον εἰς τὸ καθαρτήριον τὰ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ καὶ περιτυλιγμένα εἶδη, ἀφοῦ ἢ ἐκκάθαρσις αὐτῶν λάβῃ ἔναρξιν, ἢ ἀφοῦ ὁ ἐν τῷ πλοίῳ φύλαξ ἐνόρκως βεβαιώσῃ ὅτι τὸ φορτίον εἶναι καθαρὸν ἀπὸ ἐπιδεκτικὰ εἶδη· ἢ τέλος, ἂν εὐρίσκονται μετὰ αὐτῶν καὶ πράγματά τινα κατὰ περίστασιν, τὰ ὅποια ἔμειναν εἰς τὸν αὐλακα δι' οὗ περὶ ὁ σῖτος, οἱ σπόροι, αἱ κόνεις, τὰ βαλανίδια καὶ τὰ παρόμοια· διαπερώντων τῶν χυτῶν εἰδῶν τὸν αὐλακα, ὁ φύλαξ χρεωστεῖ νὰ τὰ καθαρίσῃ ἀφ' ὁποιοῦν δήποτε, ἂν καὶ ἐλαχίστον, ἐπιδεκτικοῦ πρᾶγματος, διὰ νὰ μὴ μείνῃ καμμία ἀβεβαιότης ἢ ἀμφιβολία περὶ τῆς τελείας ἐκκαθάρσεως.

231. Ὁ αὐλαξ κατασκευάζεται κωνοειδῆς ἐκ σανιδίων, ἔσωθεν τῶν ὁποίων εἰς ὅλας τὰς πλευρὰς ἐμπήγονται σίδηρα, ἔχοντα κορυφὰς ἐπιτηδεΐας εἰς τὸ νὰ μὴ ἀφίνωσι τὴν διάβασιν παλαιοπάνων ἢ ἄλλων ἐπιδεκτικῶν μολυσμοῦ πραγμάτων.

232. Τὰ εἶδη πρὶν περάσωσι τὸν αὐλακα ἀνεμίζονται εἰς τὸ πλοῖον, ἐπιστατοῦντος τοῦ φύλακος, ὅστις ἀφαιρεῖ διὰ τῆς πυράγρας πᾶν ὅ,τι εὗρη εἰς αὐτὰ ἐπιδεκτικὸν μολυσμοῦ.

233. Ἐνῷ ἐξέρχονται τοῦ αὐλακος τὰ εἶδη καὶ πίπτουν εἰς τὴν κινήτην γέφυραν ἢ μετακομιστικὴν λέμβον, χρεωστεῖ ὁ φύλαξ νὰ εὐρίσκειται ἐπὶ τῆς λέμβου πλησίον τοῦ στομίου τοῦ αὐλακος, διὰ νὰ λαμβάνῃ διὰ τῆς πυράγρας τὰ διαφνόντα τοῦ αὐλακος τὰ σίδηρα ἐπιδεκτικὰ πράγματα. Ἄν τὰ ἐκφορτωτέα εἶδη δὲν περῶσι διὰ τοῦ αὐλακος, ἢ ἐκφόρτωσις γίνεται εἰς τὸν μῶλον, ἐπιστατοῦντος ἀνθρώπου τοῦ ὑγειονομείου, χρεωστοῦντος νὰ χωρίσῃ διὰ τῆς πυράγρας τὰ πράγματα ὅσα ἤθελον εὐρεθῇ ἐπιδεκτικά, τὰ ὅποια βάλλει εἰς κάδον, καὶ ἐπομένως τὰ πυρπολεῖ, καθὼς ἐπίσης πυρπολεῖ καὶ ὅσα ἤθελον εὐρεθῇ εἰς τὸ ἀέρισμα ἢ εἰς τὴν ἐξοδὸν τῶν εἰδῶν διὰ τοῦ αὐλακος· συλλέγων ὁ φύλαξ τὰ πράγματα ταῦτα, χρεωστεῖ νὰ μεταχειρίζεται τὴν πυράγραν διὰ νὰ μὴν ἐγγίσῃ κανὲν αὐτῶν.

234. Ἄν τὰ ἐκφορτωτέα εἶδη γέμωσι πραγμάτων ἐπιδεκτικῶν, ὁ δὲ φύλαξ δὲν δύναται νὰ τὰ χωρίσῃ, τότε τὰ εἶδη ταῦτα κομίζονται εἰς τὸ καθατήριον.

235. Ἐκ τοῦ κανόνος τῶν ἐκφορτωτέων μόνων εἰδῶν, οἷα τὰ κλειστὰ εἶδη καὶ τὰ μὴ ὄντα ἐπιδεκτικά, τὰ ὅποια κομίζονται εἰς τὸ καθατήριον, ἐξαίρουνται τὸ ἔλαιον, ὁ οἶνος, τὰ ποτὰ εἰς φιάλας μὴ εὐρισκομένας εἰς κιβώτια, τῶν ὁποίων ἢ ἄλλων σκευῶν τὰ στόμια νὰ κατρανώνωνται ἢ νὰ βρέχονται μὲ θαλάσσιον νερόν· ἂν δὲ αἱ φιάλαι εἶναι περιτυλιγμέναι εἰς ψαθία, κομίζονται εἰς τὸ λοιμοκαθατήριον.

236. Τὰ περιέχοντα ἄλμυρά ὀφάρια βαρέλια εἰσὶν ἐκφορτωτέα, ἂν τὰ δεσμάματα τῶν στεφανίων αὐτῶν δὲν εἶναι ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ ἢ εἶναι κατρανωμένα ἐντὸς καὶ ἐκτός.

237. Τὰ φερόμενα ἐξ ὀθωμανικῶν λιμένων τῆς Ἀνατολῆς δέσματα βουβαλίων καὶ βοῶν ἀλατισμένα, διπλωμένα ἢ εἰς τὴν ἄλμην καλῶς ἀλατισμένα καὶ βρεγμένα, ἀφίνονται ἐλεύθερα χωρὶς προηγουμένης ἐκκαθάρσεως· ἂν δὲ ἐξ ἐναντίας δὲν εἶναι καλῶς βρεγμένα καὶ ἀλατισμένα, ὑπόκεινται εἰς ἐκκάθαρσιν, ὡς καὶ αἱ ἄλλαι πραγματεῖαι.

238. Τὰ ἐκφορτωτέα εἶδη, ἀφοῦ κομισθῶσιν εἰς τὸ καθατήριον, λύονται τῶν περιτυλιγμάτων των καὶ μετὰ ἀκριβείας χωρίζονται ἀπὸ πᾶν εἶδος ἐπιδεκτικὸν ὑπὸ τῶν καθαριστῶν, μετὰ ταῦτα τυλίσσονται εἰς ἄλλα περιτυλίγματα ἀνεπίδεκτα μολυσμοῦ καὶ οὕτως ἀφίνονται ἐλεύθερα.

239. Εἶναι κανὼν ὑγειονομικός, ἂν πράγματα ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ βυθισθῶσι 48 ὥρας εἰς τὸ θαλάσσιον νερόν, ν' ἀφίνωνται ἐλεύθερα, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ πράγματα τὰ ὅποια βυθίζονται 24 ὥρας εἰς τὸ δξὺδιον.

Ὁ καθαρισμὸς οὗτος γίνεται εἰς τὸ καθατήριον εἰς εἶδη μικρὰ μὲν ἀλλὰ πολύτιμα, κατ' αἴτησιν τῶν ἐχόντων αὐτά· γίνεται δὲ ἢ βυθιζομένων αὐτῶν εἰς τὸ θαλάσσιον νερόν ἢ εἰς κάδους περιέχοντας δξὺδιον, ἐπιστατοῦντος τοῦ ὑγειο-

νομικοῦ φύλακος καὶ προσεχόντων τοῦ ἐπιστάτου τοῦ καθακτηρίου καὶ τῶν ὑπαλλήλων του.

"Όταν ὁμοῦς ὁ τόπος, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου τὰ εἶδη προέρχονται, πραγματικῶς εἶναι μολυσμένος ἢ ὑποπτος, τότε θέλει παρενρίσκεισθαι φαρμακοποιὸς διωρισμένος ὑπὸ τοῦ ὑγειονομείου.

240. Αἱ γέφυραι καὶ αἱ λέμβοι αἱ ὁποῖαι ἢ εἰς τοὺς καθαριστὰς ἐχρησίμευσαν ἢ εἰς μετακόμισιν εἰδῶν ἐπιδεκτικῶν, ἀφίνονται ἐλευθέραι, ἀφοῦ προηγουμένως καθαρισθῶσι κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

241. Ἀφοῦ ἐν πρώτοις ἀπομακρύνωμεν ἀπ' αὐτῶν πᾶν ὅ,τι εὐρίσκεται ἐν αὐταῖς ἐπιδεκτικόν, τὰς σαρώνομεν μετὰ προσοχῆς, καὶ τὴν προᾶξιν ταύτην ἐπαναλαμβάνομεν, ἀφοῦ ἀπομακρύνωμεν ἀπ' αὐτὰς τοὺς ἀνθρώπους· ἡ δὲ σάρωσις γίνεται καὶ παραπλεύρως, ἐντὸς καὶ ἐκτός, ἐπάνω καὶ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ γίνεται εἰς πᾶσαν γωνίαν καὶ μέρος· τὰ ἐκ τῆς σαρώσεως συναγόμενα ἢ παραδίδονται εἰς τὸν σαρωτὴν τοῦ καθακτηρίου, τελειομένης τῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰδῶν, ἢ πυρπολοῦνται ἂν τὸ μετακομιστικὸν πλοῖον ἀναγκαιοῖ εἰς μετακόμισιν εἰδῶν ἐκφορτωτέων. Μετὰ τὴν σάρωσιν, γίνεται καύσιμον καλάμων καθ' ὅλα τὰ μέρη τῆς γεφύρας ἢ λέμβου, εἰς τρόπον ὥστε ἡ φλόξ νὰ καταφάγη καὶ τὰ ἐλάχιστα καὶ ἀφανῆ μόρια τὰ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ, τὰ ὁποῖα ἐνδέχεται νὰ ἔμειναν. Διὰ τοῦτο χρειάζεται νὰ ριπίζεται ἡ φλόξ εἰς τὰ στενωτέρω μέρη τῆς γεφύρας ἢ λέμβου. Μετὰ ταῦτα βρέχεται μὲ νερὸν τῆς θαλάσσης, ἐντὸς καὶ ἐκτός, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ μένῃ μήτε ἐντὸς μήτε ἐκτός αὐτῆς ἀρράντιστον μέρος. Προηγουμένης νέας σαρώσεως ἢ γέφυρα ἢ ἡ λέμβος ἀφίνεται ἐλευθέρα, οἱ δὲ καθαρισταὶ εὐχαίνουσι ἀπ' αὐτήν.

Σημειωτέον, ὅτι ἡ σάρωσις τῶν πλοίων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐξεφορτώθησαν εἶδη ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ, παραδίδεται εἰς τὸ καθακτήριον.

242. Σκεπτέον ὅτι, ἀφοῦ οἱ καθαρισταὶ ἐξέλθωσι τῆς λέμβου, ἐμβαίνει εἰς αὐτὴν ὁ ἐπιστάτης τοῦ ὑγειονομείου, διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἂν αἱ ἄνω προειρημέναι πράξεις ἐξεπληρώθησαν, καὶ ἂν μένῃ πλέον ὑποψία τις· μετὰ ταῦτα ἡ λέμβος ἢ ἡ γέφυρα μένει ἐλευθέρα.

243. "Ότι, ὅταν τὰ ἀνεπίδεκτα μολυσμοῦ εἶδη φέρονται μὲ ὑποπτον ἢ ἀκάθαρτον πιστοποιήσιν τῆς ὑγείας, καὶ κομίζονται εἰς τὸ καθακτήριον, τὰ περιττὰ ἀντῶν πυρπολοῦνται καὶ ἔπειτα τὰ εἶδη καθαρίζονται μετακινούμενα καὶ ἀεριζόμενα, ἢ βυθιζόμενα εἰς θαλάσσιον νερὸν ἢ ὀξύδιον κατὰ τὴν ποιότητα τῶν εἰδῶν, ἢ κρατούμενα ὠρισμένον τινὰ καιρὸν εἰς τὸ καθακτήριον, προσδιοριζόμενον ἀπὸ τὴν πρόνοιαν τοῦ ὑγειονομοῦ.

244. Ὅπόταν τὰ εἶδη εἶναι ρευστὰ μεταφέρονται ἀπὸ τὰ ἀγγεῖα των, καὶ

διὰ τοῦ αὐλακος βάλλονται εἰς ἄλλα ἀγγεῖα καθαρὰ καὶ οὕτως ἀφίνονται ἐλεύθερα.

Τμήμα Θ'

Κανόνες τῆς ἐλευθέρως κοινωνίας ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων

245. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς προθεσμίας τῆς ἐκκαθάρσεως, τόσον ἀνθρώπων καθὼς καὶ πραγμάτων, ὁ ἐπιστάτης τοῦ καθατηρίου ἀναφέρει πρὸς τὸ ὑγειονομεῖον, τὸ ὁποῖον διορίζει τὸν ἱατρὸν νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς ἐπιβάτας, τοὺς φύλακας καὶ ἐκφορτωτάς.

246. Τὸ ὑγειονομεῖον, στηριζόμενον εἰς τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἱατροῦ, δίδει τὴν ἐλευθέραν κοινωνίαν.

247. Ἄν τυχὸν ἀσθενήσῃ τις εἰς τὸ καθατήριον, ὁ ἐπιστάτης τοῦ καθατηρίου χρεωστεῖ ν' ἀναφέρῃ εἰς τὸ ὑγειονομεῖον, τὸ ὁποῖον ἀναβάλλει τὴν ἐλευθέραν κοινωνίαν ἢ παρατείνει τὴν ἐκκάθαρσιν, χωρίζον τοὺς εὐρεθέντας μετ' αὐτοῦ ἀνθρώπους.

248. Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ ἂν ὁ ἐπιστάτης τοῦ καθατηρίου ἢ ὁποιοσδήποτε τῶν ὑπηρετούντων τὸ καθατήριον ἢ τὸ πλοῖον ἤθελεν ἀσθενήσῃ, δηλαδὴ καθυποβάλλονται εἰς ἐκκάθαρσιν ἅπαντες, καὶ δὲν γίνεται ἐναρξὶς ἐκκαθάρσεως εἰς ὅλους, ἢ δὲν δίδεται ἐλευθέρω κοινωνία, εἰμὴ μετὰ τὴν γνώμην τῶν ἱατρῶν περὶ τῆς φύσεως τῆς ἀσθενείας.

249. Τὰ ἐκκαθαρόμενα καὶ ἐλευθέραν κοινωνίαν λαβόντα πράγματα ἀποτίθενται εἰς ἀποθήκην λεγομένην τῆς διαβάσεως, καὶ ἐξ αὐτῆς μεταβαίνουν εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν.

250. Ὅσοι ἔχοντες νὰ λάβωσι πράγματα ἀπὸ τὸ ὑγειονομεῖον δὲν λάβωσιν αὐτὰ καθ' ἣν ἡμέραν συγχωρηθῇ εἰς αὐτὰ ἡ κοινωνία, πληρώνουσι διπλοῦν ὑγειονομικὸν δικαίωμα καθ' ἐκάστην ἡμέραν, καθόσον καιρὸν περιπλέον μένουσιν ἐκεῖ.

Τμήμα Ι'

Μέτρα τὰ ὁποῖα λαμβάνονται ἐν καιρῷ ἐπικρατοῦντος λοιμοῦ ἢ ἄλλης τινὸς ἐπιδημικῆς νόσου εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἢ εἰς τὰ σύνορα

251. Ἐὰν ἀναφανῇ λοιμὸς ἢ ἄλλη τις ἐπιδημικὴ νόσος εἰς πόλιν τινὰ ἢ χωρίον, διορίζεται πᾶσαντα στρατιωτικὴ ὑγειονομικὴ γραμμὴ, ἀνάλογος τῆς ἐκτάσεως τοῦ τόπου, ὅπου ὁ λοιμὸς ἐπικρατεῖ.

252. Ἡ γραμμὴ γίνεται ἢ κατὰ ξηρὰν ἢ κατὰ θάλασσαν· ἡ δὲ κατὰ θάλασσαν γίνεται ἢ παραλίως ἢ ἀκταιώρως.

253. Ἡ στρατιωτικὴ ὑγειονομικὴ γραμμὴ τῆς ξηρᾶς καὶ τῶν παραλίῶν σύγκειται ἐκ σειρᾶς φυλακῶν, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἀπεχουσὼν ἀπ' ἀλλήλων, ἀναλόγως τῆς θέσεως καὶ τῶν περιστάσεων.

254. Ἡ κατὰ θάλασσαν γραμμὴ σύγκειται ἀπὸ ἀριθμὸν τινα ἐνόπλων πλοίων παραπλεόντων καὶ ἐμποδιζόντων τὴν εἴσοδον ἢ ἔξοδον εἰς τὴν νῆσον ἢ τὸ παράλιον αὐτῆς, κατὰ τὸ ὕπ' αὐτῶν φυλαττόμενον μέρος.

255. Πᾶσα στρατιωτικὴ ὑγειονομικὴ γραμμὴ ἐξαρτᾶται ἀμέσως ἀπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὑγειονομείου καὶ τῶν ὑπουργῶν τῶν διορισθέντων ἐπ' αὐτῷ τούτῳ.

256. Διορίζεται καὶ δευτέρα γραμμὴ, ἣν ὁ κίνδυνος εἶναι μεγαλύτερος.

257. Πᾶσα γραμμὴ ἔχει κέντρον ὅθεν λαμβάνει τὰς διαταγὰς, καὶ πρὸς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται.

258. Εἰς πᾶν τμήμα τῆς κατὰ ξηρὰν ἢ τῆς παραλίῳ γραμμῆς διορίζεται ἓν κέντρον.

259. Τὴν νύκτα ἀνάπτονται φωτίαι (πυρσοὶ) διὰ νὰ φωτίζωνται τὰ φυλαττόμενα μέρη.

260. Οἱ ἀνάπτοντες τὰς φωτίας (πυρσοὺς) συνεννοοῦνται μεταξὺ τῶν διὰ τῆς σάλπιγγος, καὶ διὰ νυκτερινῶν ἐκ συνθήκης σημείων (συνθημάτων).

261. Προσδιορίζεται εἰς ἐκάστην γραμμὴν ἓν μόνον μέρος, ὅπου εἰσὶ δεκτοὶ μ' ὅλας τὰς ὑγειονομικὰς προφυλάξεις ἄνθρωποι, προερχόμενοι ἐκ μερῶν νοσούντων· τοῦτο δὲ ἀπαγορεύεται νὰ γίνηται εἰς ἄλλο μέρος. Τὸ κεντρικὸν αὐτὸ μέρος θέλει ἔχει τὰ ἀναγκαῖα περιφράγματα.

262. Οἱ πλησιάζοντες εἰς μέρη ἀπηγορευμένα θέλουν ἀποκρούεσθαι κατὰ τρόπον φρόνιμον καὶ προτρεπτικόν· ἂν δὲ οἱ τρόποι οὗτοι δὲν ἰσχύωσι, θέλουν ἀποκρούεσθαι διὰ τῶν ὅπλων.

263. Διὰ νὰ προλαμβάνεται πᾶσα ἐνδεχομένη ἀταξία, ἀνάγκη πᾶσα νὰ χαρακτηρῶνται καὶ περιφράττωνται οἱ μεγαλύτεροι ἔσω σταυροειδεῖς καὶ πλάγιοι δρόμοι, καὶ νὰ συστήνωνται εἰς κάθε μέρος φυλακαί.

264. Ὁ κρότος τοῦ τουφεκίου προσκαλεῖ εἰς προσοχὴν ὅλην τὴν γραμμὴν.

265. Αἱ ἔκτακτοι καὶ σπουδαῖαι εἰδοποιήσεις μεταδίδονται ἀπὸ τόπον εἰς τόπον φυλακῆς.

266. Αἱ ἐγγράφοι ἀναφοραὶ λαμβάνονται κατὰ ὥρισμένους κανόνας.

267. Διορίζεται ὑγειονομικὸς ἀξιωματικὸς, ὅστις ἀκαταπαύστως περιέρχεται τὰς φυλαττομένας θέσεις καὶ ἀναφέρει εἰς τὴν κεντρικὴν.

268. Ἡ κατὰ θάλασσαν γραμμὴ διοικεῖται ὑπ' ἀξιωματικοῦ τοῦ ὑγειονομείου, ὅστις ἐξετάζει τὰ πλοιάρια ἢ τὰ πλοῖα τὰ ὁποῖα φέρουσι τροφὰς εἰς τὴν περιστοιχουμένην ὑπὸ τῆς γραμμῆς νῆσον ἢ παραλίαν.

269. Ὅταν τις ἐρχόμενος καθ' ὁδὸν κάμῃ τὴν παραμικρὰν ἀταξίαν, νομίμως θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς ἐκκάθαρσιν καὶ ἀποστελλεσθαι μὲ τὴν ἀναγκαίαν προφυλάκην εἰς τὸ ὑγειονομεῖον.

270. Ἄν πλησίον νήσου τινὸς προφυλαττομένης κεῖται σκόπελος, συμφέρει νὰ συστήνεται ἐπ' αὐτῆς ἀγορά, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ὑγειονομείου δύνανται νὰ προμηθεύωσι τὰς τροφάς.

271. Εἰς κανὲν ἀκταιώρον πλοῖον δὲν συγχωρεῖται νὰ παρεκτείνηται τῶν ὁρίων, τὰ ὁποῖα θέλουν τῷ προσδιορισθῇ· χρεωστεῖ δὲ νὰ εὐρίσκεται πάντοτε εἰς τὰ πανία διὰ νὰ ἀποφεύγῃ τὴν κοινωνίαν, καὶ δι' ἄλλας ἐνδεχομένας αἰτίας· θέλει ἐφοδιάζεσθαι μὲ τροφὰς διὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας.

272. Πᾶσα ἐπιχορηγία τροφῶν εἰς τ' ἀκταιώρα πλοῖα γίνεται ὑπ' ἄλλων πλοίων τῆς ἀγορᾶς, τὰ ὁποῖα θέλουν διορίζεσθαι. Τοῦτο δὲ θέλει γίνεσθαι μὲ τὰς ἀναγκαίας προφυλάξεις.

273. Μολονότι ἕκαστον ἀκταιώρον πλοῖον χρεωστεῖ νὰ ἔχῃ ἐπ' αὐτοῦ ἓνα ἀξιωματικὸν τοῦ ὑγειονομείου καὶ ἓνα φύλακα, μολοντοῦτο καὶ αὐτὰ κρατοῦνται εἰς ἐκκάθαρσιν.

274. Τὸ ὑγειονομεῖον θέλει προσδιορίζει τὰ χρέη τῆς ἐκκαθάσεως τῶν ἀκταιώρων πλοίων, κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ τὸν βαθμὸν τῆς πρὸς αὐτὰ ἐμπιστοσύνης.

275. Πᾶς φύλαξ τῆς γραμμῆς κρατεῖ ἀκριβῆ ἡμερολόγιον περὶ τῶν ὅσα βλέπει, ἀκούει καὶ κάμνει, ἀναφερόμενα εἰς τὸ χρέος του.

276. Ὁ φύλαξ χρεωστεῖ ἀφεύκτως νὰ ἐμποδίσῃ πᾶσαν κοινωνίαν τοῦ πληρώματος τοῦ πλοίου εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται πρὸς τὸ πλήρωμα τῶν ἄλλων· καὶ εἶναι ὑπεύθυνος, ἂν κανεὶς τοῦ πλοίου του ἤθελε συνάγει πράγματα πλέοντα εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, ἢ ἤθελε λάβει ὅποιονδήποτε πρᾶγμα ἀπὸ τὰ διαπλέοντα πλοῖα.

277. Αἱ ἀναφοραὶ τῶν ἀκταιώρων περικλείονται εἰς κιβώτια κατρανωμένα, πισσωμένα, καὶ παραδίδονται εἰς τὰ ταχύπλοα.

278. Ἐν καιρῷ ὑγειονομικῆς γραμμῆς ἀπαγορεύεται ἡ ἀλίενσις εἰς τὰ πέριξ τῶν φυλαττομένων μερῶν.

279. Ὅταν ὁ κίνδυνος ἐλαττοῦται, ἐπιτρέπεται ἡ ἀλίενσις εἰς μικρὰς σπεῖρας ἀλιευτικῶν πλοιαρίων ἐν καιρῷ συντόμῳ νυκτός, φωτιζομένης ὑπὸ τῆς σελήνης.

280. Πᾶσα σπεῖρα σύγκειται ἀπὸ τέσσαρα πλοιάρια καὶ ὄχι περισσότερα. Εἰς πᾶσαν σπεῖραν διορίζεται εἷς φύλαξ.

Κανὲν πλοιάριον τῆς σπεῖρας δὲν δύναται ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ φύλακος.

Ὁ φύλαξ θέλει ἐπαγρυπνεῖ, διὰ νὰ μὴ κοινωνῇ κανὲν πλοιάριον τῆς σπεῖρας μὲ ἄλλα διαπλέοντα πλοῖα, καὶ θέλει προσέχει ἀπὸ τὸ κατὰ τύχην περιπλεχθησό-

μενον εἰς τὰ δίκτυα πρᾶγμα ἐπιδεκτικὸν μολυσμοῦ καὶ ἀπὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἤθελε φανῇ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης.

281. Ἄν κατὰ περίστασιν ἤθελε περιπλεχθῇ εἰς τὰ δίκτυα κανὲν πρᾶγμα, ὁ φύλαξ ἀμέσως χρεωστεῖ νὰ χωρίξῃ τὸ πλοιάριον, εἰς τοῦ ὁποῖου τὰ δίκτυα ἐπεριπλέχθη, ἀπὸ τὰ ἄλλα πλοιάρια, νὰ θέτῃ ἐπὶ τοῦ καταστροφώματος τοῦ πλοιαρίου τὸ εὐρεθὲν πρᾶγμα καὶ ὑποβάλλῃ ὅλον τὸ πλοιάριον εἰς τὴν α' ὑγειονομικὴν φυλακὴν. Ἡ ἐκκαθάρσις αὐτοῦ γίνεται κατὰ τὸν τρόπον τῆς ἐκκαθάρσεως τῶν πλοίων.

282. Καμμία ἀλιευτικὴ σπεῖρα δὲν πρέπει νὰ κοινωνῇ μὲ ἄλλην, μήτε καὶ διὰ τροφῇν.

283. Πᾶσα ὑγειονομικὴ κατὰ ξηρὰν ἢ παρὰλιον γραμμὴ ἔχει ἓνα φροντιστὴν τῶν τροφῶν, ὅστις χρεωστεῖ νὰ τὰς διανέμῃ εἰς αὐτήν.

284. Πᾶσα γραμμὴ ἔχει ἰδιαιτέρον καθατήριον, ὅπου ἐκκαθαίρονται οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ πρᾶγματα· εἰς τοῦτο ἐκκαθαίρονται οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ πρᾶγματα αὐτὰ φέρουσι πιστοποιήσιν τῆς ὑγείας ἀκάθαρτον.

285. Ἄν περιστάσεως τυχούσης πόλις τις ἢ χωρίον εἶναι ὑποπτα λοίμου, συγχρόνως μετὰ τὴν περιστοίχισίν των ὑπὸ ὑγειονομικῆς γραμμῆς, ἀνάγκη πᾶσα νὰ ληφθῶσιν εὐθέως τὰ ἐξῆς μέτρα:

Ὑποχρεοῦνται οἱ κάτοικοι νὰ μένουν εἰς τὰ ἴδια.

Ἐμποδίζεται πᾶσα θρησκευτικὴ τελετή.

Δὲν σημαίνονται οἱ κώδωνες.

286. Οἱ ἔχοντες ζῶα χρεωστοῦν νὰ τὰ κρατῶσι κλεισμένα· ὅπου δὲ ὁ κίνδυνος ἤθελεν εἶσθαι ἄκρος, ὑποχρεοῦνται νὰ σκοτώσωσι τὰ σκυλῖα καὶ τὰς γάτας καὶ πᾶν ἄλλο ζῶον, τὸ ὁποῖον δὲν προφυλάττεται.

287. Τὰ εἰς τὰς οἰκίας τῶν νοσούντων ζῶα σκοτώνονται, ἐκτὸς τῶν ἵππων, βοῶν, ἡμιόνων καὶ ὄνων, τὰ ὁποῖα βρεχόμενα φέρονται εἰς ἰδιαιτέρον τόπον.

288. Ἀνὰ πᾶν τμήμα τῆς πόλεως διορίζονται δύο ἐπιστάται καὶ εἰς ἑαυτοὺς οἱ ἐπιστάται χρεωστοῦν ν' ἀριθμῶσι τὰς ψυχὰς ἐκάστης οἰκογενείας, καταγράφοντες αὐτῶν τὴν ἡλικίαν, τὸ γένος, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν ὑγείαν.

289. Θέλον διοριζέσθαι εἰς κάθε δρόμον φυλακαί, διὰ νὰ ἐμποδίζεται ἡ κοινωνία τῶν κατοίκων.

290. Θέλει διορίζεσθαι ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν ζωοτροφῶν, ἥτις μετὰ τὴν καταγραφὴν τῶν ἐπιστατῶν θέλει χορηγεῖ εἰς τοὺς κατοίκους τὰς ἀναγκαίας τροφάς.

291. Θέλει διορίζεσθαι ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς ὑγειονομικῶν φυλάκων εἰς τὴν χορήγησιν τῶν τροφῶν.

292. Εἰς τῶν ἐπιστατῶν θέλει εὐρίσκεσθαι παρὼν εἰς τὴν χορήγησιν.

293. Ἡ χορήγησις τῶν τροφῶν γίνεται οὕτως:

Εἰς μίαν ἄμαξαν φέρεται τὸ νερὸν καὶ εἰς ἄλλην αἱ ἄλλαι τροφαί· εἷς στρατιώτης προηγείται τῶν ἁμαξῶν καὶ ἕτερος τὰς ἀκολουθεῖ· ἔρχονται εἰς τὴν θύραν ἐκαστῆς οἰκίας· ἕκαστος τῶν κατοίκων λαμβάνει νερὸν εἰς μίαν δεξαμενὴν, ἐξ οὗ χωρίζει τὸ ἀναγκαιὸν διὰ μίαν ἡμέραν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἀφίνει εἰς τὴν δεξαμενὴν, εἰς τὴν ὅποιαν βάλλονται αἱ τροφαί, ὅσας λαμβάνει, καὶ μένουν ἐκεῖ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας· λαμβάνει τὸ ψωμὶ κρὺον ἐπὶ κατρανωμένης σανίδος, κρατουμένης ὑπὸ τοῦ φύλακος. Τὰ ξύλα τῆς φωτίας χορηγοῦνται κατὰ τρεῖς ἡμέρας· τὰ ποτὰ καὶ πᾶν ἄλλο ρευστὸν δίδονται διὰ ξυλίνου αὐλακος.

294. Ὁ φύλαξ κρατεῖ ἐν πῆλινον ἀγγεῖον μὲ ὀξύδιον, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ κάτοικοι ρίπτουν τὰ νομίσματα.

295. Καθ' ἡμέραν τὸ πρωὶ καὶ τὸ ἑσπέρας νὰ καθαρίζωνται ὅλοι οἱ δρόμοι δι' ἐργατῶν, διοικουμένων ὑπὸ στρατιωτῶν καὶ φυλάκων.

296. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς κατοίκους νὰ ρίπτωσιν ἐκτὸς τῆς οἰκίας των τὸ παραμικρὸν πράγμα.

297. Ἐκαστος τῶν κατοίκων χρεωστεῖ νὰ καπνίζῃ καθ' ἑκάστην τὴν οἰκίαν του, καὶ ν' ἀερίζῃ ἐντὸς τῆς οἰκίας του ὅλα τὰ πράγματά του, νὰ τὴν κρατῇ εἰς τὸ ἄκρον καθαρὰν.

298. Ἐν καιρῷ νυκτὸς ἀνάπτονται φωταῖα εἰς ὅλους τοὺς δρόμους διὰ νὰ φωτίζωνται οἱ δρόμοι καὶ τοιουτοτρόπως καπνίζονται συγχρόνως.

299. Ἐκαστος τῶν κατοίκων χρεωστεῖ νὰ φανερώνῃ ἂν ἔχῃ ἀσθενῆ τινα εἰς τὴν οἰκίαν του.

300. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ ἀσθενοῦς γίνεται μ' ὅλους τοὺς ὑγειονομικοὺς κανόνας.

301. Ἄν ὁ ἀσθενὴς εἶναι ὑποπτος, ἀμέσως χωρίζεται ἀπὸ τῶν συνοίκων του.

302. Ἄν δὲν εὐρίσκεται εἰς κανὲν μέρος τῆς πόλεως οἰκοδομὴ τις πρὸς σύστασιν προσωρινοῦ καθατηρίου, ἢ οἱ ἀσθενεῖς ἤθελον εἶσθαι πολλοὶ καὶ ἡ φύσις τῆς ἀσθενείας εἶναι ἀμφίβολος, κατασκευάζεται τότε ἐν προσωρινὸν καθατήριον διηρημένον εἰς τρία μέρη. Εἰς τὸ 1 βάλλονται οἱ ἀσθενεῖς χωριστὰ ὁ εἰς τοῦ ἄλλου· εἰς τὸ 2 οἱ ὑποπτοι· εἰς τὸ 3 τὰ πράγματα.

Καθὲν αὐτῶν τῶν μερῶν διοργανίζεται ὡς καθατήριον· γίνονται αἱ ἐπισκέψεις, ἡ θεραπεία καὶ ἡ κάθαρσις, ὡς εἰς τακτικὸν καθατήριον.

303. Ὑγειονομικὴ γραμμὴ περιστοιχίζει καὶ τὰ τρία μέρη, χωρίζουσα τὸ ἐν ἀπὸ τοῦ ἄλλου, καὶ τὰ τρία μέρη ἀπὸ τῆς πόλεως.

304. Θέλει καταστήνῃσθαι ἀγορά, διὰ νὰ εὐκολόνῃ εἰς τοὺς ἐπιστάτας τὴν ἀγορὰν τῶν τροφίμων εἰδῶν κτλ. Ἡ ἀγορὰ περιφράττεται, ἢ δὲ δοσοληψία θέλει φυλάττεσθαι μὲ τὴν ἀνήκουσαν ἀσθηρότητα κατὰ τοὺς ὑγειονομικοὺς κανόνας.

305. Οἱ ἐπιστάται καὶ οἱ ἱατροὶ εἰς πᾶσαν περίστασιν θέλουν ἀναφέρεσθαι

πρὸς τὴν κεντρικὴν φυλακὴν. Ἐκάστη κεντρικὴ φυλακὴ ἀναφέρει διὰ τῆς σάλλυγγος καὶ τοῦ κήρυκος εἰς τὴν πόλιν τὴν ἡμερούσιον κατάστασιν τῆς ὑγείας, καὶ τοῦτο καθ' ἐσπέραν προσδιορίζεται τόπος εἰς τὸν ὁποῖον θέλει διατρίβει εἰς γραμματεὺς, διὰ νὰ εἰδοποιῇ ἐγγράφως τὴν ἡμερούσιον κατάστασιν τῆς ὑγείας εἰς τὰς πέριξ πόλεις καὶ τὰ χωρία.

306. Ἡ προθεσμία τῆς ἐκκαθάρσεως τῶν ὑπόπτων καὶ ἀσθενῶν εἶναι τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀμετατρέπτως καὶ εἴκοσιν ἡμέραι πλάγαι. Σημειωτέον, ὅτι ἡ προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καθάρσεως τῶν πραγμάτων.

307. Τὰ πράγματα, ὅσα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ καθαρισθῶσι κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ καθαρηρίου, πυρπολοῦνται.

308. Τὸ κοιμητήριον, ὅπου θέλουν ἐνταφιάζεσθαι οἱ ἐκ λοιμοῦ ἀποθνήσκοντες, περιφράσσεται μετὰ τὴν κατάπαυσιν τοῦ λοιμοῦ διὰ τεσσαράκοντα ὁκτὼ ἡμέρας ἀνάπτεται φωτιά καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῶν κοιμητηρίων.

309. Ἐπὶ τοῦ κοιμητηρίου, τὸ ὁποῖον ἔπειτα κλείεται, ἀνεγείρεται στήλη πρὸς διάγνωσιν τῆς ταφῆς τῶν μεμολυσμένων.

310. Εἰς τὴν παρούσαν Διάταξιν ἐξετέθησαν ἤδη ὅλα τὰ περὶ ὑγείας μέτρα, τὰ ὁποῖα ἡμπορεῖ νὰ ἐπανεξήση ἡ φρόνησις τοῦ ὑγειονομείου καὶ τοῦ ἱατροσυμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Περὶ ὑπουργῶν ὑγειονομικῶν

1. Ἡ δημόσιος ὑγεία ἐμπιστεύεται εἰς τὸν ὑγειονόμον καὶ τοὺς ὑπαλλήλους του.

2. Οἱ ὑπάλληλοι εἶναι ὁ ἱατρός, ὁ γραμματεὺς, οἱ ἐπιστάται, οἱ φύλακες καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ λοιμοκαθαρηρίου, ὅλοι δὲ οὗτοι ὑπάγονται εἰς αὐτόν.

Εἰς τὰ ἀφορῶντα δὲ τὴν ὑγείαν καὶ ὁ λιμενάρχης ὑπάγεται εἰς αὐτόν.

3. Τὸ ὑγειονομεῖον ἔχει οἰκοδομὴν ἀρμοδίαν εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν ὑγειονομικῶν πράξεων.

4. Τὸ ἀρχεῖον ἀνοίγει μίαν ὥραν μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, κλείει τὸ μεσημέριον, ἀνοίγει πάλιν δύο ὥρας μετὰ τὸ μεσημέριον, καὶ κλείει μισὴν ὥραν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.

Εἰς κατεπεύγουσαν ἀνάγκην, ὁ ὑγειονόμος ἐργάζεται καὶ ἐν καιρῷ νυκτός.

5. Ἐν καιρῷ ἀπουσίας τοῦ ὑγειονόμου, διορίζονται εἰς ἡ δύο βοηθοὶ γραμματεῖς οἵτινες διαμένουν εἰς τὸ ἀρχεῖον, καὶ εἰς πᾶσαν χρεῖαν δίδουν εἰδήσιν εἰς τὸν ὑγειονόμον.

6. Ὁ ὑγειονόμος ἔχει πέντε βιβλία:

α'. διὰ τὰς ἐξομολογήσεις,

β'. διὰ τὰς ἀναχωρήσεις,

γ'. ἐν κατάστιχον τῶν νεκρῶν,

δ'. ἐν βιβλίον τῶν ἐκθέσεων (*processi verbali*). Εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐκθέσεων καταχωρίζει ὅλας τὰς διαταγὰς καὶ ἐπιστολάς τὰς ὁποίας εἰς τὴν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν του ἐκδίδει,

ε'. ἐν βιβλίον τῆς κάσας, εἰς τὸ ὁποῖον καταγράφονται τὰ κατὰ τὸν προσδιορισμὸν (E) λαμβανόμενα ὑγειονομικὰ δικαιώματα.

7. Ὁ γραμματεὺς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰ κατάστιχα.

8. Ὁ γραμματεὺς δίδει λογαριασμὸν ἀνὰ δεκαπέντε ἡμέρας πρὸς τὸν διοικητὴν διὰ τὴν ληφοδοσίαν.

Ὁ ὑγειονόμος εἶναι ἐπιφορτισμένος μὲ τὴν ἐσωτερικὴν ἀστυνομίαν τοῦ ὑγειονομείου καὶ καθὼ τοιοῦτος, ἂν ἐντὸς τοῦ ὑγειονομείου πράξῃ τις τῶν καθαιρομένων πταῖσμα ἢ ἔγκλημα, διορίζει φύλαξιν εἰς τὸν ἀμαρτάνοντα, καὶ ὅταν οὗτος λάβῃ ἐλευθέραν κοινωνίαν, ἐκεῖνος ἀναφέρεται εἰς τὸ ἀνήκον δικαστήριον.

Ἐν Αἰγίνῃ τὴν 20 Αὐγούστου 1828

A'

Εἶδη ἐπιδεκτικὰ μιάσματος

1. Τὰ μαλλία.
2. Τὸ ἀκατέργαστον βαμβάκι, τὰ βαμβακερὰ νήματα, τὸ μαλλὶ τῶν καμηλοπροβάτων (τεντίκι), τὸ μαλλὶ τοῦ καστορίου.
3. Ἡ μετάξη.
4. Τὸ λινάρι.
5. Τὸ κανάβι.
6. Τὰ νήματα.
7. Τὸ μαλλὶ ὁποιονδήποτε ζῶον.
8. Ὅλα τὰ πτερωτὰ ζῶα, μαλλωτὰ καὶ τριχωτά, ζωντανὰ ἢ νεκρά.
9. Τὰ πτερὰ ὁποιονδήποτε πουλίου.
10. Τὰ μαλλία καὶ αἱ τρίχες καὶ τὰ δέσματα ὁποιονδήποτε ζῶον.
11. Τὰ γαλόνια (σειρήτια μεταλλικά).
12. Τὸ κηρίον.
13. Τὰ σπογγάρια.
14. Ὁ ταμβάκος.
15. Τὰ σαφρανόνια καὶ ἄλλα ἀσφόρια λεπτότατα.

16. Τὰ φυτόν καὶ οἱ καρποὶ τὰ ἔχοντα χροῦν (χροῦδι).
17. Τὸ σαπῶνιον.
18. Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὸ χαρτί.
19. Τὸ ζεστόν ψωμί.
20. Αἱ πίνας.
21. Τὸ κατράνι εἰς ἀσκία ἔχοντα τὰς τρίχας ἔξωθεν.
22. Ὅλα τὰ ἀνεπίδεκτα μιάσματος εἶδη, ὅταν ἔχουν περικαλύμματα ὕλης ἐπιδεκτικῆς.
23. Τὰ ξύλινα οἰκιακὰ σκεύη, ἥτοι τὰ τῆς προσωπικῆς χρήσεως, τὰ μεταχειριζόμενα.
24. Τὰ βοντσία.
25. Τὰ σχοινία.

B'

Εἶδη ἀνεπίδεκτα μιάσματος

1. Τὰ γεννήματα καὶ οἱ σπόροι ὅποιοιδήποτε εἶδους.
2. Τὰ ξύλα.
3. Τὸ βαλανίδι.
4. Τὸ ἄλας.
5. Ἡ καλιά, τὸ λατρώνι.
6. Τὸ νίτρον.
7. Ἡ ὀρυκτὴ στυπτηρία (σύνψις).
8. Οἱ καρποὶ καὶ ὅποιοιδήποτε φυτόν, χωρὶς χροῦν ἀπαιτεῖται δὲ νὰ εἶναι χυτὰ καὶ χωρὶς περικαλύμματα.
9. Τὰ ὀφάρια.
10. Τὰ ὄστρακα, ἐκτὸς τῆς πίνας, ἥτις εἶναι περικεκαλυμμένη μὲ τρίχας.
11. Τὰ κρέατα, ἄλμυρά, ξηραμμένα ἢ καπνιστά.
12. Τὸ τυρὶ καὶ τὸ βούτυρον.
13. Πᾶν εἶδος φαγωσίμων.
14. Αἱ βαφαί.
15. Ἡ ζάχαρη ἢ καθαρά.
16. Τὸ μάρμαρον.
17. Τὰ σιδηρᾶ πράγματα καινουργά.
18. Τὸ ἐλεφάντινον (φίλιδισι).
19. Τὰ ὀρυκτά.
20. Ὅλα τὰ εἶδη ἐκπνευστῶν (estrati).

21. Ὅλα τὰ εἶδη τῶν κομμίων (*droghe*).
22. Τὰ κρασία.
23. Τὰ πνεύματα (*spiriti*).
24. Τὸ ἔλαιον, τὸ μέλι, σταφίδες.
25. Τὸ κατράνι εἰς τὰ βουτσία.
26. Τὸ βοῦρλον καὶ τὸ σπόρτον.
27. Ὁ καφές.
28. Ὁ ἄνθραξ (κάρβουνον).
29. Τὰ πῆλινα καὶ ὑάλινα δοχεῖα καινουργά.

Γ'

Ὑγειονομικὴ πιστοποιήσις

Ἀριθ. **

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
ΤΟ ΥΓΕΙΟΝΟΜΕΙΟΝ ***

Πιστοποιεῖ ὅτι τὸ ἐμπορικὸν ἐλληνικὸν πλοῖον *** , κλάσεως *** , ἀριθμοῦ *** , τόννων ἐλληνικῶν *** , ὀνομαζόμενον *** καὶ διοικούμενον παρὰ τοῦ πλοιάρχου *** , ἐπὶ σημαίαν ἐλληνικὴν, ἀναχωρεῖ ἐντεῦθεν διὰ ***. Ἐχει ναύτας *** συμπεριλαμβανομένον καὶ τοῦ πλοιάρχου καὶ ἐπιβάτας *** ὅλους τὸν ἀριθμὸν *** , κατὰ τὸ Ναυτολόγιόν του. Τὸ φορτίον του, κατὰ τὴν ξεχωριστὴν δήλωσιν τῶν πραγματειῶν.

Ἡ *** μας

Ὄνόματα τῶν ναυτῶν	Πατρίς	Διαμονή	Βαθμὸς	Ἡλικία	Ἀνάστημα	Χρῶμα	Πρόσωπον	Ὀφθαλμοὶ	Τεῖχος	Χαρακτηριστικὰ ἰδιαιτέρα	Φορτίον καὶ ἡ ποσότης αὐτοῦ	Ἀριθ. τῆς ἀδείας τοῦ Τελωνείου
Ὄνόματα τῶν ἐπιβατῶν												

Εἰς πιστοποιήσιν δὲ τούτων δέδοται τὸ παρὸν ἐνσφράγιστον.

Ἐκ τοῦ Ὑγειονομείου τῆς *** τῇ *** 1828

Ὁ Ὑγειονόμος ***

Ὁ Λιμενάρχης ***

Δ'

Προσδιορισμός τοῦ καιροῦ τῆς ἐκκαθάρευσης

Υγειονομικαὶ Πιστοποιήσεις	Ἐκκάθαρσις	Ἡμέραι	Τόποι ὑποκείμενοι εἰς ἐκκάθαρσιν	
			Σταθερῶς	Μεταβλητῶς
(Μολυσμένη) (Υποπτος)	Πλοῖον Πράγματα Ἐπιβάται (Τὸ αὐτὸ)	40	Ὅλα τὰ παράλια, τὰ ὀθωμανικὰ καὶ τὰ τῆς Ἀ- φρικῆς	
Καθαρά· τέσσαρα εἶδη ταύτης	Πραγματεῖται ἐν τῷ λοιμοκα- θαρτηρίῳ	40		
A' εἶδος	Πλοῖον Ἐπιβάται ἐν τῷ λοιμοκαθαρτη- ρίῳ	28 21		
B' εἶδος	Πραγματεῖται ἐν τῷ λοιμοκα- θαρτηρίῳ	28		
	Πλοῖον Ἐπιβάται ἐν τῷ λοιμοκα- θαρτηρίῳ	21 18		
Γ' εἶδος	Πραγματεῖται ἐν τῷ λοιμοκα- θαρτηρίῳ	21		
	Πλοῖον Ἐπιβάται ἐν τῷ λοιμοκα- θαρτηρίῳ	14 14		
Δ' εἶδος	Πραγματεῖται ἐν τῷ λοιμοκα- θαρτηρίῳ	14		
	Πλοῖον Ἐπιβάται ἐν τῷ λοιμοκα- θαρτηρίῳ	14 14		

Ε'

Γενικός προσδιορισμός τῶν δικαιωμάτων τοῦ ὑγειονομείου

	διὰ κάθε τόννον	
Διὰ τὴν ὑγειονομικὴν πιστοποιήσιν	παράδες	1
Διὰ τὴν θεώρησιν αὐτῆς	»	1)2
Δι' ἑκαστον ἐπιβάτην καταγραφόμενον εἰς τὴν ὑγειονομικὴν πιστοποιήσιν	»	5
Δι' ἑκάστην πιστοποιήσιν, βεβαιωτικόν, ἢ ἀντίγραφον πράξεως, κατ' αἴτησιν ὁποιοῦνδήποτε	»	100
Δι' ἑκαστον φύλακα ὑγειονομικόν, ὑπηρετοῦντα κατ' αἴτησιν τινός		
ἐὰν μὲ τὴν ἡμέραν	»	80
ἐὰν ἡ ὑπόθεσις δὲν ὑπερβαίνει 6 ὥρων ὑπηρεσίαν, τὴν ὥραν	»	10

Ζ'

Δικαιώματα τοῦ λοιμοκαθατηρίου

Δι' ἑκαστον τόννον πλοίου εἰς ἐκκάθαρσιν εὐρισκομένου ¹ , τὴν ἡμέραν	παράδες	1)2
Δι' ἑκαστον ἄνθρωπον καθαριζόμενον ² , τὴν ἡμέραν	»	20
Δι' ἑκαστον φύλακα φυλάττοντα εἰς οἶκημα τοῦ καθατηρίου ἕνα ἢ περισσοτέρους ἀνθρώπους, τὴν ἡμέραν	»	80
Διὰ πᾶν πλοιάριον φυλακῆς, διδόμενον ἀπὸ τὸ ὑγειονομεῖον εἰς ὑποπτα πλοῖα, τὴν ἡμέραν	»	240
Διὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν πραγμάτων ἢ πραγματειῶν διὰ τὰς πραγματείας ἐπάνω εἰς τὴν πρώτην των τιμῶν, μισὸν τοῖς ἑκατὸν ἢ παράδες 20 τὰ 100 γρόσια		
διὰ τὸν ἀρχικαθαριστὴν, τὴν ἡμέραν	»	120
διὰ τὸν βοηθὸν αὐτοῦ, τὴν ἡμέραν	»	80

1. Ἄ. Μάμουκα, Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, τόμ. ΙΑ', σελ. 464, σημ. 1: «Εἰς δύο πλοῖα χωρητικότητος καὶ τὰ δύο ὁμοῦ ἕως δέκα τόννων καὶ καθυποβαλλόμενα εἰς τὴν ἰδίαν ἐκκάθαρσιν, συγχωρεῖται νὰ ἔχουν ἕνα μόνον φύλακα».

2. Ἄ. Μάμουκα, Αὐτόθι, σημ. 2: «Ὅταν δὲ εἶναι οἰκογένεια συνισταμένη ἀπὸ τρεῖς ἀνθρώπους καὶ ἐπέκεινα, τότε πληρώνονται μόνον ὁκτὼ παράδες δι' ἑκαστον ἄνθρωπον τὴν ἡμέραν, ἐξαίρουμένων τῶν βρεφῶν τῶν ἔχοντων ἑλαττον τῶν πέντε ἐτῶν, διὰ τὰ ὅποια δὲν πληρώνεται τίποτε».

16

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 16 τῆς 20ῆς Αὐγούστου 1828
περὶ ἀστυνομεύσεως τῶν λιμένων καὶ καθηκόντων τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν¹

Ἀρ. 5917. Ψήφισμα ΙΣ'

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωρῶν τὴν ἀνάγκην τῆς τακτοποιήσεως τῶν λιμεναρχείων, ὡς ἀποτελούσης στοιχειῶδες μέρος τοῦ περὶ ναυτιλίας Ἡ' Ψηφίσματος καὶ συντελούσης εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ μηχανισμοῦ τῆς δημοσίου οἰκονομίας διὰ τῆς ἐξ αὐτῆς προκυνπούσης ἀρμονίας μεταξὺ τῶν συμφερόντων τῆς θαλασσοπλοΐας καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἐννομίας τῆς ἐπικρατείας·

Ἀκούσας καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου·

1. Ἀ. Μάμουκα, Αὐτόθι, σελ. 465 - 488. Γαλλιστὶ ἐν *Constitutions*, σελ. 224 - 228, εἶναι δημοσιευμένον ὡς Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 15. Ἐπὶ σκοπῷ συντονισμοῦ καὶ ἐποπτείας τοῦ ἔργου τῶν ὑγειονομείων, λιμεναρχείων, τελωνείων κλπ. ἐξεδόθη κατὰ Μάρτιον 1829 τὸ ἀκόλουθον διάταγμα:

Ἀρ. 10198

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐπιτηρῶνται αἱ πράξεις τῶν εἰς τὰ ὑγειονομεία, λιμεναρχεῖα, δασμολογεῖα καὶ τελωνεῖα ἐπιστατῶν, διὰ νὰ ρυθμίζωνται καὶ κανονίζωνται κατὰ τὸ δίκαιον καὶ κατὰ τὸ συμφέρον·

Διατάττομεν

Ἀρθ. Α'. Ὁ κύριος Ἀ. Τσουνῆς διορίζεται Ἐκτακτὸς Γενικὸς Ἐφορὸς ὅλων τῶν λιμένων τῆς ἐπικρατείας.

Ἀρθ. Β'. Ὁ Γενικὸς οὗτος Ἐφορὸς θέλει περιφέρεσθαι εἰς ὅλους τοὺς λιμένας διὰ νὰ ἐπιτηρῇ τὰ τῶν ὑγειονόμων, τῶν λιμεναρχῶν, τῶν δασμολόγων καὶ τῶν τελωνῶν, νὰ ζητῇ λόγον τῶν πράξεών των, νὰ θεωρῇ τὰ κατὰστικὰ των, νὰ ἀντεξετάζῃ τὰ ἔγγραφα των, καὶ ὅταν ἀνακαλύψῃ παραδρομὰς ἢ παρανομίας ἢ καταχρήσεις θέλει τοὺς διορθῶναι ἢ θέλει τοὺς παῦει τῶν χρεῶν των καὶ ἐγκαλεῖ αὐτοὺς ἐνώπιον τῆς Κυβερνήσεως, ἀντικαθιστῶν ἄλλους προσωρινῶς εἰς τὸν τόπον των.

Ἀρθ. Γ'. Ὅσας ἀναγκασθῇ νὰ λάβῃ τοιαῦτα μέτρα, θέλει τὰ κοινοποιεῖ ἀκολούθως εἰς τὰς ἀνηκούσας τοπικὰς ἀρχάς.

Ἐν Καλαμάτῃ τῇ 25 Μαρτίου 1829

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας
Π. Σπανόπουλος.

Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», φ. 27 (6 Ἀπρ. 1829).

Ψηφίζει

1. Ὁ λιμενάρχης ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰ παράλια τῆς περιοχῆς του· ἐκτελεῖ δὲ τὰ χρέη του καὶ δι' ὑπολιμεναρχῶν κατὰ τὴν χρεῖαν.

2. Ὁφείλει νὰ γνωρίζῃ ποῦ ἐναυπηγῆθῃ ἕκαστον τῶν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς του ἀνηκόντων πλοίων.

3. Μετρᾷ τὴν χωρητικότητα τοῦ πλοίου, κατὰ τὴν (ὕπ' ἀρ. 1 καὶ 2) ἐρμηνείαν¹ καὶ δίδει ἐνδεικτικὸν ὡς τὸ (3) σχέδιον.

4. Τὸ παρ' ὁποιασδήποτε δημογεροντίας ἐκδιδόμενον Ἑγγραφοῦν τῆς Ἱδιοκτησίας πρώτης τάξεως πλοίου πρέπει νὰ εἶναι ἐπικυρωμένον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως· ὁ δὲ λιμενάρχης χρεωστεῖ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς αὐτὸ τοῦτο.

5. Ἡμπορεῖ ὁ λιμενάρχης νὰ δώσῃ γνώμην εἰς τὸν ἑκτακτον ἐπίτροπον περὶ τῆς τιμότητος τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ κυρίου τοῦ πλοίου, πρὶν ἐκδοθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὸ παρ' αὐτῶν αἰτούμενον δίπλωμα· πρὸς τοῦτοις δίδει γνώμην περὶ τῆς δοθείσης παρὰ τοῦ πλοιάρχου ἐγγυήσεως, ἥτις πρέπει νὰ εἶναι κατὰ τὸν ὑπ' ἀριθ. 3 τύπον.

6. Τὰ Διπλώματα τῶν πλοίων τῆς δευτέρας κλάσεως πέμπονται παρὰ τῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας πρὸς τοὺς ἐκτάκτους ἐπιτρόπους, καὶ παρὰ τούτων διανέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τακτικὰ Ἑγγραφα Ἱδιοκτησίας καὶ δίδοντας τὴν ἀπαιτουμένην ἐγγύησιν. Τὸ Ἑγγραφοῦν τῆς Ἱδιοκτησίας τῶν τοιούτων πλοίων ἐπικυροῦται ἀπὸ τὸν ἑκτακτον ἐπίτροπον. Ὁ δὲ λιμενάρχης ἐὰν εὔρῃ τι ἄτακτον εἰς τὰ Διπλώματα τῶν πλοίων, τόσον τῆς πρώτης ὥσον καὶ τῆς δευτέρας κλάσεως, διὰ μὲν τὰ τῆς πρώτης κλάσεως ἀναφέρεται διὰ τοῦ ἐκτάκτου ἐπιτρόπου πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, διὰ δὲ τὰ τῆς δευτέρας πρὸς τὸν Ἑκτακτον Ἐπίτροπον.

7. Ὁ λιμενάρχης, ὅταν ἐμφανισθῇ εἰς αὐτὸν τὸ Ἑγγραφοῦν τῆς Ἱδιοκτησίας καὶ τὸ Δίπλωμα τῆς Κυβερνήσεως, ὀφείλει νὰ καταχωρίσῃ εἰς ὑπόμνημα τὴν ἰδιοκτησίαν κατὰ τὸ (4) σχέδιον, καὶ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ 15 ἄρθρον τοῦ Ψηφίσματος τῆς 3 Φεβρουαρίου τοῦ 1828.

8. Καταστρώνει τὸ Ναυτολόγιον τῆς πρώτης κλάσεως (5) καὶ τῆς δευτέρας (6) καὶ κάμνει τὰς προσθαφαιρέσεις εἰς τὸ πλήρωμα αὐτοῦ, ἢ τὴν παράτασιν, καταχωρῶν αὐτὸ εἰς τὸ ἀνήκον βιβλίον.

9. Εἰς πᾶν Ναυτολόγιον σημειοῖ ὁ λιμενάρχης καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπιβατῶν κατὰ τὰ Διαβατήρια αὐτῶν.

10. Δίδει τὰ Διαβατήρια εἰς τοὺς ἐπιβάτας τοὺς ἀναχωροῦντας ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας (7), ἢ τὴν ἄδειαν διὰ τοὺς ἐντὸς αὐτῆς (8), ἀλλὰ καὶ τὰ δύο ταῦτα μετὰ τὴν

1. Βλ. ὁδηγίαι καὶ ὑποδείγματα ὑπ' ἀριθμ. 1 - 22 ἐν τέλει τοῦ παρόντος ψηφίσματος.

ἄδειαν τῆς ἀστυνομίας, τὴν ὁποίαν καὶ κρατεῖ πρὸς ἀσφάλειάν του (9). τὰ δὲ Διαβατήρια, τὰ διὰ τὰ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, ἐπικυροῦνται ἀπὸ τὸν διοικητὴν τοῦ τόπου ἢ τὴν δημογεροντίαν ἐὰν δὲν εἶναι διοικητής.

11. Ὁ λιμενάρχης προσυπογράφει τὴν πιστοποίησιν τοῦ ὑγειονομείου.

12. Ἐπαρτυπνεῖ καὶ διενθύνει τὰ περὶ τόπον ναυπηγείων, περὶ φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως σαβουρῶν, καὶ ἐν γένει τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ καρινάρισμα, τὸ παλάμισμα, καὶ τὴν ἐπισκευὴν τῶν πλοίων.

13. Ὅσακις ἀλλάσσονται τὰ δύο τρίτα τοῦ πληρώματος, ἀνανεοῦται τὸ Ναυτολόγιον.

14. Εἰς τὴν περιοχὴν του, διαιρουμένην εἰς τμήματα ἀπὸ τοῦ ὑγειονομείου, ὁ λιμενάρχης ἐπιφορτίζει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν λιμεναρχικῶν χρεῶν ἢ εἰς τοὺς διωρισμένους ἀπὸ τοῦ ὑγειονομείου εἰς τὰ τμήματα ἐπιστάτας τῆς ὑγείας, ἢ εἰς ἄλλους ἐκλεχθέντας παρ' αὐτοῦ.

15. Ὁ λιμενάρχης διαιρεῖ τὰ πλοῖα τῆς δευτέρας κλάσεως εἰς ἀλιευτικά, εἰς φορτηγὰ πλέοντα ἐντὸς τῆς περιοχῆς του, καὶ εἰς φορτηγὰ πλέοντα ἐκτὸς αὐτῆς· ἐπομένως καὶ τὰ Διαβατήρια αὐτῶν εἶναι τριῶν εἰδῶν, δηλαδὴ διὰ πλοῖα ἀλιευτικά (10), διὰ πλοῖα φορτηγὰ ἐσωτερικά (11), καὶ διὰ πλοῖα φορτηγὰ ἐξωτερικά (12).

16. Πᾶς λιμεναρχικὸς ἐπίτροπος ὀφείλει νὰ μὴ συγχωρῇ τὴν προσόρμισιν εἰς ἄλλα ἐκ τῶν εἰς τὸ 15 ἄρθρ. ἀναφερομένων πλοίων, εἰμὴ εἰς τὰ ἀλιευτικά καὶ φορτηγὰ, πλέοντα ἐντὸς τῆς περιοχῆς του. Ὅλα δὲ τὰ φορτηγὰ πλοῖα ἢ πλοιάρια, τὰ ἐρχόμενα ἔξωθεν τῆς περιοχῆς του, ὀφείλουσι νὰ προσορμίζονται εἰς τὸν παρὰ τοῦ ὑγειονόμου προσδιοριζόμενον τόπον.

17. Ὁ αὐτὸς ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ τὸ Διαβατήριον τοῦ τε ἀλιευτικοῦ καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ φορτηγοῦ πλοίου, καὶ προσορμιζομένου καὶ ἀναχωροῦντος. Ὅφειλει νὰ σημειώῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ πληρώματος, τὸ ὄνομα τοῦ ναυκλήρου, τὴν ὥραν τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τὴν τῆς ἐπιστροφῆς, τὸν ἀφ' οὗ ἀνεχώρησε καὶ τὸν πρὸς ὃν διενθύνεται τόπον καὶ ταῦτα πάντα καταχωρεῖ εἰς τὸ ἀνήκον ὑπόμνημα (13). Τὰ αὐτὰ δὲ περιστατικὰ ὅλα σημειοῖ καὶ ὀπισθεν τοῦ Διαβατηρίου.

18. Ἐὰν δὲ εὔρῃ ὅτι τὰ Διαβατήρια δὲν συμφωνοῦν ὡς πρὸς τὸ πλήρωμα καὶ τοὺς ἐπιβάτας, κρατεῖ τὸ πλοῖον καὶ ἀναφέρεται ἀμέσως ὅπου ἀνήκει τὸ Διαβατήριον τῆς πρώτης κλάσεως εἶναι ὡς τὸ (ὑπ' ἀρ. 14) σχέδιον.

19. Εἰς κανὲν πλοῖον ἐρχόμενον ἔξωθεν τῆς περιοχῆς τοῦ λιμενάρχου δὲν συγχωρεῖται νὰ κοινωνήσῃ μὲ τὴν ξηράν, χωρὶς νὰ λάβῃ πρῶτον τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ λιμενάρχου καὶ τὴν ἄδειαν τοῦ ὑγειονόμου.

20. Ὁ λιμενάρχης, συνοδευμένος πάντοτε ἀπὸ ἓνα ὑπηρέτην τοῦ ὑγειονο-

μείον, ὀφείλει νὰ πηγαίῃ εἰς ἀπάντησιν τῶν εἰς τὸν λιμένα εἰσπλεόντων πλοίων ὅποιον-
δήποτε εἶδους· τοῦτο δὲ ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς πάντα ἄλλον.

21. Ὁ λιμενάρχης ἐξετάζων τὸν πλοίαρχον ἐρωτᾷ:

τ' ὄνομα καὶ τὸ ἐπίθετον,

τὸν βαθμόν,

τ' ὄνομα τοῦ πλοίου,

τὴν σημαίαν,

πόθεν ἔρχεται,

πότε ἀνεχώρησε,

τὸν ἀριθμὸν τῶν ναυτῶν,

τὸν τῶν ἐπιβατῶν,

τὸ φορτίον,

εἰς ποίους τόπους ἔπιασεν ἢ προσωρμίσθη,

τὰς ἀπαντήσεις καὶ ἐπισκέψεις τὰς ὁποίας ἐδέχθη ἀπὸ ἄλλα πλοῖα,

τὴν ὑγίαν γενικῶς τῶν ναυτῶν καὶ τῶν ἐπιβατῶν τοῦ τόπου ὅθεν ἔρχεται ἢ
ἐπέρασε, καὶ ὅ,τι ἤκουσε, καὶ ἐὰν ἐσύναξε τίποτε εἰς τὴν θάλασσαν κτλ.

22. Ἀφοῦ κάμει τὴν ἐξέτασιν ταύτην ὁ λιμενάρχης τὴν ἀναφέρει εἰς τὸ ὑγειο-
νομεῖον (15).

23. Ὄταν τὸ ὑγειονομεῖον διατάξῃ τὸν λιμενάρχην νὰ ὀδηγήσῃ τὸν πλοίαρχον
μὲ τὰ ἔγγραφά του, τότε ὁ λιμενάρχης ὀδηγεῖ αὐτὸν μὲ τὴν λέμβον του εἰς τὸν διω-
ρισμένον τόπον.

24. Ὁ λιμενάρχης συνοδεύει ἐπιστρέφοντα εἰς τὸ πλοῖον του τὸν πλοίαρχον,
καί, κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ ὑγειονομεῖου, διορίζει ποῦ καὶ πῶς νὰ προσορμισθῇ τὸ
πλοῖον.

25. Ὁ λιμενάρχης ὀδηγεῖ τοὺς ὑγειονομικοὺς φύλακας εἰς τὰ ὑπὸ καθαρισμὸν
πλοῖα.

26. Ἐπιτηρεῖ τὸν λιμένα καὶ ἐπαγρυπνεῖ εἰς ὅλα τὰ ὑπὸ καθαρισμὸν πλοῖα.

27. Εἰς τὴν ἀναχώρησιν ὁποιοῦνδήποτε ἐμπορικοῦ πλοίου, ὁ λιμενάρχης χρεω-
στεῖ νὰ ἐπισκέπτεται τὸ πλοῖον, νὰ παρατηρῇ τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίαρχου ἐὰν εἶναι
τακτικά, καὶ νὰ ἐξετάξῃ τοὺς ἐπιβάτας καὶ τὰ Διαβατήρια αὐτῶν.

28. Εἰς πᾶσαν περίστασιν ἐλλείψεως ἢ ἀταξίας τῶν ἐγγράφων, ἐμποδίζει
τὸ πλοῖον καὶ ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑγειονομεῖον.

29. Τὸ πλοίαριον τοῦ λιμενάρχου πρέπει νὰ φέρῃ πάντοτε ὑψωμένην τὴν ση-
μαίαν, εἰς δεῖγμα ὅτι εἶναι δημόσιον πλοῖον.

30. Εἰς πᾶν πλοῖον εἰσπλέον εἰς τὸν λιμένα διὰ νυκτὸς ὀφείλει νὰ πηγαίῃ
ὁ φύλαξ καὶ νὰ διορίξῃ τὸν τόπον τῆς προσορμίσσεως αὐτοῦ, ἕως νὰ ἐξημερώσῃ.

31. Ὁ λιμενάρχης ἀπαιτεῖ τὰ λιμενικὰ δικαιώματα κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον προσδιορισμὸν (16).

32. Κρατεῖ δέ: α') βιβλίον εἰσερχομένων (17), β') βιβλίον ιδιοκτησιῶν (4), γ') βιβλίον ναυτολογίων κατὰ τὸν (5 καὶ 6) τύπον, δ') βιβλίον τῶν ἀδειῶν τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τῶν διαβατηρίων (18), ε') ἡμερολόγιον τῶν δικαιωμάτων, ὀνομαζομένων λιμενικὰ δικαιώματα (19), καὶ ς') βιβλίον ἀνταποκρίσεως.

33. Παρουσιάζει κατὰ μῆνα, ὅπου ἀνήκει, μηνιαῖον λογαριασμὸν τῶν παρ' αὐτοῦ συναγομένων χρημάτων (20)· εἰς δὲ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους παρουσιάζει γενικὸν ἰσολογισμὸν (21).

34. Ὁφείλει νὰ ἀναφέρῃ κατ' ἔτος εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀκριβῶς τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπὸ διαφόροις σημαίαις εἰς τὸν λιμένα εἰσπλευσάντων πλοίων (22).

35. Τὰ ἐκ τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων συναγόμενα χρήματα παραδίδονται εἰς ὅποιον ἀνήκει.

Ἐν Αἰγίνῃ τὴν 20 Αὐγούστου 1828

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. Τρικούπης.

〈ΟΛΗΓΙΑΙ ΚΑΙ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ〉

1) Καταμέτρησις τῶν πλοίων

Διὰ νὰ γνωσθῇ τὸ μέγιστον μῆκος πλοίου τινὸς ἀπὸ κοράκι εἰς κοράκι, μετρεῖται ἀπὸ τὸ κοράκι τῆς πρύμνης κατὰ τὸ ἔσω μέρος ἕως εἰς τὸ κοράκι τῆς πρύρης, παρομοίως κατὰ τὸ ἔσω μέρος, εἰς τὸ κατάστρωμα. Διὰ νὰ γνωσθῇ τὸ μῆκος τοῦ ἐσωτροπίου (chiglia) μετρεῖται ἀπὸ τὸ ποδοστάσιον τῆς τροπίδος τῆς πρύμνης κατὰ τὸ ἔσω μέρος ἕως εἰς τὴν κλεῖδα τῆς τροπίδος, ἐνωμένης μὲ τὸ κοράκι τῆς πρύρης.

Διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἐργασία αὕτη μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἀκρίβειαν, ἀνάγκη πᾶσα νὰ ληφθῇ ἐν κοντάρι μὲ σιδηροῦν ἄγκιστρον διὰ νὰ ἀγκαλιᾷσθῃ τὴν τροπίδα ἀπὸ τὴν κλεῖδα τοῦ ποδοστασίου τοῦ κορακίου τῆς πρύμνης. Γινομένου τούτου, λαμβάνεται ὀλίγον λεπτὸν σχοινὶ (σπάρος) ἔχων εἰς τὴν ἄκρην του μόλυβδον, καὶ προσκολλᾶται τὸ σχοινίον τοῦτο εἰς τὸ εἰρημένον κοντάρι, τὸ ὅποιον θέλει πέσει κατὰ κάθετον ἐπὶ τοῦ περιτείχισματος τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίου· τὸ σημεῖον ὅπου πίπτει σημειοῦται διὰ τοῦ γύψου. Ἡ αὕτη ἐργασία ἐκτελεῖται καὶ εἰς τὴν πρύρην. Τότε βάλλεται ἐπάνω εἰς τὸ πρῶτον σημεῖον ἐν κοντάρι ὀριζόντιον, τὸ ὅποιον περᾶ πлагίως ἀπὸ τὸ ἐν περιτείχισμα τοῦ πλοίου ἕως εἰς τὸ ἄλλο, καθὼς ὡσαύτως καὶ ἐν ἑτέρῳ κοντάρι εἰς τὸ δεῦτερον σημεῖον κατὰ πρύρην, καὶ τότε μετρεῖται τὸ διάστημα

ἀπὸ τὴν μίαν ὀριζόντιον λόγχην εἰς τὴν ἄλλην, καὶ τοιοντοτρόπως γινώσκεται ἀκριβῶς τὸ μῆκος τοῦ ἑσωτροπίου.

Διὰ τὰ γνωσθῇ τὸ πλάτος, μετρεῖται εἰς τὸ μέσον τοῦ πλοίου ἀπὸ τὸ μέσον ἢ τῆς πρύμνης ἢ τῆς πρύρης, ἔνθα θεωρεῖται τὸ πλατύτερον διάστημα, καὶ μετρεῖται ἀπὸ τὴν κάμψιν τοῦ ἐνὸς περιτειχίσματος τοῦ πλοίου ἕως εἰς τὴν τοῦ ἄλλου.

Διὰ τὰ γνωσθῇ τὸ βάθος, βάλλεται ἐν κοντάρι εἰς τὸ ἄντλημα (σεντίνα) ἕως τοῦ βυθοῦ καὶ σημειοῦται τὸ σημεῖον τὸ ὁποῖον φθάνει ὑπὸ τὴν σανίδα τοῦ καταστρώματος. Τὸ κοντάρι μετρεῖται ἕως εἰς τὸ ρηθὲν σημεῖον, καὶ οὕτως εὐρίσκεται τὸ βάθος.

2) Διὰ τὰ εὐρεθῇ ἡ χωρητικότης πλοίου τινὸς

Ἀπὸ τὸ μῆκος τοῦ ἑσωτροπίου (*chiglia*) ἀφαιρεῖται ἀφ' ἐκάστου ποδὸς εἰς μὲν δάκτυλος, ὅποταν τὸ βάθος ὑπερβαῖν τὸ ἥμισυ τοῦ πλάτους· δύο δὲ δάκτυλοι, ὅποταν δὲν τὸ ὑπερβαῖν· ἔπειτα τὸ ὑπόλοιπον πολλαπλασιάζεται μὲ τὸ πλάτος, καὶ τὸ ἐκ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τούτου γινόμενον πολλαπλασιάζεται προσέτι μὲ τὸ βάθος. Ἐὰν ὁ ὑπολογισμὸς γένη εἰς δακτύλους, τὸ τελευταῖον γινόμενον διαιρεῖται διὰ τοῦ ἀριθμοῦ χίλια ἐπτακόσια εἰκοσιοκτώ, τὸ δὲ ἐκ τῆς διαιρέσεως ταύτης προκύπτων πηλίκον διαιρεῖται τελευταῖον διὰ τοῦ ἀριθμοῦ ἐνενηντατέσσαρα. Τὸ τελευταῖον τοῦτο πηλίκον δίδει τὸν ἀριθμὸν τῶν τόννων καὶ κλασμάτων.

3) Ἐνδεικτικὸν τοῦ λιμενάρχου¹

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΛΙΜΕΝΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ***

Πρὸς τὴν Δημογεροντίαν τῆς ***

Κατὰ τὴν ἐπ' ἀριθ. *** πρόσκλησιν τῆς Δημογεροντίας ταύτης ἐπισκεφθεὶς ἐρευνήσας τὰ περὶ τοῦ πλοίου ***, ὀνομαζομένου *** καὶ διοικουμένου παρὰ

1. Ἄ. Μάμουκα, Ἔνθ' ἀνωτ., σελ. 472, σημ. (α): «Οἱ τύποι τῶν δύο ἐγγράφων, τοῦ τε ἐνδεικτικοῦ τοῦ λιμενάρχου καὶ τῆς ἐγγυήσεως τοῦ πλοιάρχου, τῶν ὁποίων γίνεται μνεῖα εἰς τ' ἄρθρα 3 καὶ 5 τοῦ ΙΣ' Ψηφίσματος δὲν φέρονται μόνον εἰς τὸ ἐκτυπον, καθ' ὃ γίνεται ἡ παροῦσα τύποισις, ἀλλὰ μετ' ἄλλων σχεδίων, τὰ ὁποῖα ἡ Κυβέρνησις εἶχεν ἐκδώσει καὶ διανείμει τότε εἰς τὰς δημογεροντίας πρὸς ὁδήγιαν τῶν δημογερόντων, διὰ τὸ ὁμοιόμορφον τῆς ἀποδείξεως τῆς ἰδιοκτησίας ἐκάστου πλοίου κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐπ' ἀριθ. 140 Η' Ψηφίσματος.

Τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος σχέδια καὶ ἡ προτεταγμένη εἰς ἕκαστον αὐτῶν ὁδήγια, ἔχουσιν ὥς ἔπεται:

(Ὁδήγια). «Ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κύριος τοῦ πλοίου (ἂν αὐτὸ δὲν ἀνήκῃ εἰς τὸν πλοίαρχον),

του πλοιάρχου * * * τῆς ιδιοκτησίας * * * . Καὶ μετὰ τὰς ἀναγκαίαις ἐξε-

παρουσιάζει εἰς τὴν δημογεροντίαν τῆς νήσου ἢ τῆς παραλίου χώρας εἰς τὴν ὁποίαν κατοικεῖ τὴν ἐξῆς ἀναφοράν, ἐπισυναπτων καὶ ὅσα ἐγγραφα ἔχει ἀφορῶντα τὴν ιδιοκτησίαν τοῦ πλοίου.

(Τύπος τῆς ἀναφορᾶς)

Πρὸς τὴν Δημογεροντίαν τῆς ***

Ὁ ὑπογεγραμμένος ἐγώ, γέννημα * * * καὶ κάτοικος * * * καί, κατὰ τὰ ἐπισυναπτόμενα ἐγγραφα τὰ ἀποδεικνύοντα τὴν ιδιοκτησίαν, κύριος (μόνος ἐγώ, ἢ μετὰ καὶ ἄλλων τῶν ὁποίων ἐπίσης σημειοῦνται τὰ ὀνόματα) τοῦ πλοίου ὀνομαζομένου * * * , χωρητικοῦ τόνων ἑλληνικῶν * * * , παρακαλῶ τὴν Δημογεροντίαν ταύτην νὰ ἐνεργήσῃ ὅσα διατάσσονται διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 140 Η' Ψηφίσματος, καὶ νὰ με δοθῇ ἐπομένως τὸ τακτικὸν Ἐγγραφὸν τῆς Ἰδιοκτησίας, ἀναγκαῖον διὰ νὰ ἐφοδιασθῶ με τὸ Δίπλωμα τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τὸν ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς ἑλληνικῆς σημαίας ἀσφαλῆ καὶ ἐλεύθερον πλοῦν.

Καὶ με τὸ προσῆκον σέβας ὑποσημειοῦμαι,

Ἐν *** τῇ *** 1828

*** ».

(Ὁδηγία). «Οἱ δημογέροντες, λαβόντες τὴν ἀναφορὰν ταύτην, διευθύνουσι πρὸς τὸν λιμενάρχην ἢ (εἰς ἔλλειψιν λιμενάρχου) εἰς ἓνα τῶν γνωστοτέρων ἐμπείρων εἰς τὰ τοιαῦτα καὶ τιμιωτέρων κατοίκων τοῦ τόπου, τὴν ἐξῆς πρόσκλησιν:

(Τύπος τῆς προσκλήσεως)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἡ Δημογεροντία τῆς ***

Πρὸς τὸν Λιμενάρχην *** (ἢ πρὸς τὸν ***)

Ἐγκλείεται ἀναφορὰ τοῦ * * * , κυρίου τοῦ πλοίου * * * , ὀνομαζομένου * * * .

Κατ' αὐτὴν καὶ κατὰ τὰ ἄρθρα β' καὶ γ' τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 Διατάξεως τῆς ἐπισυναπτομένης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 140 Η' Ψηφίσματος τῆς Κυβερνήσεως, θέλει κάμει τὰς ἀπαιτούμενας ἐξετάσεις, καὶ θέλει ἀναφερθῇ τακτικῶς πρὸς τὴν Δημογεροντίαν ταύτην, προσεπιστέλλων καὶ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἀναφορὰν.

Ἐν *** τῇ *** 1828

Οἱ Δημογέροντες * * * ».

(Ὁδηγία). «Ὁ λιμενάρχης ἢ ὁ ἀντ' αὐτοῦ, ἀφοῦ κάμει τὰς ἀπαιτούμενας ἐξετάσεις διευθύνει πρὸς τὴν δημογεροντίαν τὴν ἐξῆς ἀναφορὰν:

(Τύπος ἐνδεικτικοῦ): Σημ. Οὗτος εἶναι ὁ ἀνωθι δημοσιευόμενος ὑπὸ τὸν τίτλον: Ἐνδεικτικὸν τοῦ λιμενάρχου».

(Ὁδηγία). «Οἱ δημογέροντες λαμβάνοντες τὴν ἀνωτέρω ἀναφορὰν τοῦ λιμενάρχου προσκαλοῦσι τὸν πλοίαρχον, ἢ τὸν κύριον τοῦ πλοίου, καὶ ζητοῦσι τὴν ἐξασφάλισιν κατὰ τὸ δ' ἄρθρον τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 Διατάξεως. Τὴν ἐξασφάλισιν ταύτην λαμβάνουν ἐγγράφως ὡς ἐφεξῆς:

(Τύπος τῆς ἐξασφαλίσεως). Σημ. Οὗτος εἶναι ὁ δημοσιευόμενος ὑπὸ τὸν τίτλον: Τύπος ἐγγράφου ἐγγυήσεως».

(Ὁδηγία). «Οἱ δημογέροντες, λαβόντες καὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τὸ ἐγγραφόν, ἀντιγράφουσι αὐτὸ μετὰ τῶν τριῶν προηγουμένων εἰς ἓν ἢ δύο φύλλα χαρτίου διὰ ραφῆς ἐνωμένα, καὶ κάτωθεν αὐτοῦ γράφουσι τὴν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀνήκουσαν ἀναφορὰν των, ὑπογεγραμμένην καὶ ἐσφραγι-

τάσεις τὰς διοριζομένας διὰ τῶν ἄρθρων β' καὶ γ' τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 Διατάξεως¹ δημοποιοῦ.

Α'. "Οτι τὸ πλοῖον τοῦτο ἐναυπηγήθη κατὰ τὸ ***, εἰς τὸν λιμένα ***, διὰ δαπάνης τοῦ ***, κατὰ τὸ ἀπὸ *** ἀποδεικτικὸν τοῦ ναυπηγοῦ *** (ἢ ἡγοράσθη εἰς ***, παρὰ τοῦ ***, κατὰ τὸ *** τοῦ ἔτους *** πωλητήριον τακτικῶς γεγραμμένον εἰς ***) καὶ τιμώμενον σήμερον ὡς ἔγγιστα *** τάλ-ληρα δίστηλα.

Β'. "Οτι ἡ κατασκευὴ τοῦ πλοίου τούτου δὲν εἶναι ἐξ ὧν ἀπαγορεύει ἡ τῆς 2 Μαΐου 1826 Διακήρυξις τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλλάδος².

σμένην κατὰ τάξιν καὶ τοῦτο εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸν Ἐγγραφον τῆς Ἰδιοκτησίας τοῦ πλοίου κατὰ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ ψηφίσματος καὶ κατὰ τὸ ε' τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 Διακηρύξεως. Ἀπαιτεῖται δὲ καὶ ἡ ἐπικύρωσις τῆς Κυβερνήσεως διὰ μὲν τὰ τῆς α' κλάσεως κατ' εὐθείαν παρ' αὐτῆς· διὰ δὲ τὰ τῆς β' παρὰ τοῦ ἐκτάκτου ἐπιτρόπου τοῦ ἀνήκοντος τμήματος. Τῶν ἐγγράφων τούτων γίνονται τρία παρόμοια, ὑπογεγραμμένα καὶ ἐσφραγισμένα ἀπὸ τὴν δημογεροντίαν, ἐξ ὧν τὸ μὲν μένει εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς δημογεροντίας, τὸ δὲ δίδεται εἰς τὸν πλοίαρχον διὰ νὰ τὸ βαστᾷ πάντοτε εἰς τὸ πλοῖον μαζί του, κατὰ τὸ 3 καὶ 29 ἄρθρον τοῦ ψηφίσματος· τὸ δὲ τρίτον στέλλεται εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας διὰ νὰ ἐκδοθῇ ἐπ' αὐτὸ τοῦτο τὸ Δίπλωμα.

Ἰδοὺ τὸ σχέδιον τῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορᾶς τῆς δημογεροντίας:

(Ἀναφορὰ)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Πρὸς τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας

Ἡ Δημογεροντία τῆς ***

Κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 140 Η' Ψήφισμα τῆς Κυβερνήσεως παρουσιασθεὶς εἰς τὴν Δημογεροντίαν ταύτην ὁ ***, διοικητὴς τοῦ πλοίου ***, ὀνομαζομένου ***, ἀριθμηθέντος ὑπὸ τὸν ** ἀριθμὸν τῆς νήσου (ἢ χώρας) ταύτης (ἢ ὁ ** κύριος τοῦ πλοίου κτλ.), διοικουμένου παρὰ τοῦ πλοίαρχου ***, ἤτησατο τὸ ἔγγραφον τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει τὴν ἰδιοκτησίαν, διὰ νὰ λάβῃ δυνάμει τούτου τὸ Δίπλωμα τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τὸν ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς ἐλληνικῆς σημαίας ἀσφαλῆ καὶ ἐλεύθερον πλοῦν.

Ἡ Δημογεροντία αὕτη, ἐνεργήσασα μετ' ἀκριβείας τὰ παρὰ τοῦ εἰρημένου ψηφίσματος ἀπαιτούμενα, κατὰ τὰ προηγουμένα τέσσαρα ἀντίγραφα, παρακαλεῖ τὴν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐπικυρωθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὸ ἔγγραφον τῆς Ἰδιοκτησίας καὶ νὰ ἐφοδιασθῇ ὁ πλοίαρχος οὗτος μὲ τὸ ἀπαιτούμενον Δίπλωμα τῆς Κυβερνήσεως. Ὑπόσχεται δὲ ἡ Δημογεροντία πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὴν πληρωμὴν τῶν διστήλων *** τῆς ἐξασφαλίσεως, ὡς αἱ εἰς τὸν πλοίαρχον οὗτος τοιοῦτοτρόπως ἐφοδιασμένοι, ἢ οἱ ὑπ' αὐτὸν ναῦται, δὲν ἔθελον ἐκπληρώσει ὅσα διαλαμβάνει ἡ ἐγγύησις. Καὶ μὲ βαθύτατον σέβας ὑποσημειούμεθα,

Ἐν *** τῇ *** 1828

Οἱ Δημογέροντες *** ».

1. Τὴν ἐν λόγῳ διάταξιν βλ. ἀνωτέρω ἐν σελ. 35.

2. Ἀ. Μάμουκα, "Εἰθ' ἀνωτ.", σελ. 475, σημ. (α): «Τὰ ἀπαγορευόμενα πλοῖα εἶναι τὰ μύστικα, τὰ περάματα, αἱ λεγόμενα κλεφτρίνα, καὶ ὅς' ἄλλα εἰς πειρατεῖαν χρήσιμα. Βλ. ἄρθρ. γ' § 3 αὐτῆς τῆς Διακηρύξεως».

Γ'. "Οτι τὸ μῆκος του ἀπὸ μὲν κοράκι ἕως κοράκι εἶναι ποδῶν *** , δακτύλων ***· ἀπὸ δὲ τὸ ἄκρον τῆς τροπίδος ἕως τὸ ἄλλο, ποδῶν *** , δακτύλων ***· τὸ πλάτος, ποδῶν *** , δακτύλων ***· τὸ βάθος, ποδῶν *** , δακτύλων ***· ἢ δὲ χωρητικότης αὐτοῦ εἶναι τόννων ἑλληνικῶν ***. "Εχει δὲ καὶ κατάρτι **.

Δ'. "Οτι κατὰ συνέπειαν τούτων ἀνάγεται εἰς τὴν ** κλάσιν τῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

Ε'. "Οτι κατὰ συνέπειαν τοῦ 15 ἄρθρου τοῦ Η' Ψηφίσματος, θέλω χαράξει ἐπ' αὐτὸ τὸ ὄνομα τῆς *** ταύτης, καὶ τὸ ἀριθμήσει μὲ τὸν ἀνήκοντα ἀριθμόν, ἀφ' οὗ λάβω τὴν ἄδειαν τῆς Δημογεροντίας.

Προσεπιστέλλεται δὲ καὶ ἡ ἀναφορά του, καὶ μὲ σέβας ὑποσημειοῦμαι.

Ἐν *** τῇ *** 1828

Ὁ Λιμενάρχης ***.

Τύπος ἐγγράφου ἐγγυήσεως

Ο. ὑπογεγραμμένο. *** γέννημα τῆς * * * καὶ κάτοικο. τῆς *** ἐγγυνουμ ... πρὸς τὴν Δημογεροντίαν ταύτην διὰ τὴν ποσότητα διστήλων *** τὰ ὅποια ἀσφαλίζω διὰ *** ¹ διὰ τὰ ἐκδοθῆ κατὰ συνέπειαν αὐτῆς μου τῆς ἐγγυήσεως τὸ δίπλωμα τῆς ναυτιλίας ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν δι' ὅλην τὴν κανονισθεῖσαν διάρκειάν του, εἰς ἀσφάλειαν τοῦ *** ὀνομαζομένου *** , τῆς χωρητικότητος τόννων ἑλληνικῶν *** καὶ διοικουμένου παρὰ τοῦ πλοιοάρχου ***.

Ὑποσχομ ... δὲ ἐπισήμως καὶ καθ' ὅλους τοὺς κῦρος ἔχοντας τρόπους:

α') ὅτι ὁ πλοίαρχος *** καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ναῦται δὲν θέλουν μετέλθει πειρατείας ἢ κατάχρησιν τινα ἐναντίον τῶν νόμων τῶν ἐθνῶν,

β') ὅτι δὲν θέλει μετέλθει λαθρεμπόριον ὅποιονδήποτε εἶδους, καὶ ὅτι δὲν θέλει φέρει εἰς τοὺς ἐχθροὺς τροφάς, πολεμοφόδια, ἢ ὅποιονδήποτε ἄλλο εἶδος,

γ') ὅτι δὲν θέλει μεταχειρισθῇ ἄλλα ὅπλα, εἰμὴ ὅσα ἤθελε συγχωρηθῇ νὰ φέρῃ εἰς τὸ πλοῖον του, δι' ἰδίαν του ὑπεράσπισιν,

δ') ὅτι δὲν θέλει μετέλθει τὴν παραμικρὰν παρὰβασιν εἰς τὰς πράξεις καὶ διατάξεις τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, ἀναγομένας εἰς τὴν ναυτιλίαν καὶ τὸ ἐμπόριον,

ε') ὅτι θέλει μεταχειρίζεται νομίμως τόσον τὸ δίπλωμα τῆς ναυτιλίας, καθὼς καὶ πᾶν ἄλλο ἐγγράφον τὸ ὅποῖον θέλει δοθῇ εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὰς ἀνηκούσας ἀρχάς διὰ τὴν νομιμότητα τῆς ναυτιλίας,

ς') ὅτι θέλει ἀποδώσει τὸ δίπλωμα, πληρωθείσης τῆς προθεσμίας του,

1. Ἄ. Μάμουκα, "Ἐνθ' ἀνωτ., σελ. 476, σημ. (α): «Ἐνταῦθα σημειοῦται ρητῶς ὁ τρόπος τῆς ἐξασφαλίσεως, εἰς ἐκ τῶν τεσσάρων τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. δ' τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 Διατάξεως ἀναφερομένων».

5) Τύπος Ναυτολογίου τῶν α' κλάσεως πλοίων

Πλοῖον α' κλάσεως.

Ναυτολόγιον τοῦ πλοίου *** διὰ ταξεῖδι ἘΑρ. *** , ὀνομαζόμενον *** ,
τόνων *** , ἀνήκοντος εἰς *** καὶ προσδιωρισμένον διὰ ***

Ἄριθμός	Βαθμός	Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον	Πατρὶς	Διαμονή	Ἡλικία	Ἀνάστημα	Χρῶμα	Πόσσωπον	Ὀφθαλμοὶ	Τεχνεῖς	Συνθήκη μὲ τὸν πλοίαρχον	Παρατηρήσεις

Ὁ ὑποσημειούμενος πλοίαρχος ὑποχρεοῦται ὑπὸ ποινὴν κατὰ τοὺς περὶ ναυτιλίας νόμους νὰ μὴ συγχωρήσῃ εἰς κανὲν ἄτομον ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πληρώματος νὰ ἐξέλθῃ εἰς ξένον τόπον, ἐκτὸς νομίμου αἰτίας, ἣτις θέλει δηλοῦσθαι ὀπισθεν τοῦ παρόντος Ναυτολογίου ἀπὸ τοὺς προξένους καὶ ἀντιπροξένους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἴτε τῶν φιλικῶν Δυνάμεων, εὐρισκομένους εἰς τὸν τόπον ὅπου θέλει γένει ἢ ἔξοδοις.

Ὁ Πλοίαρχος

Ὁ Λιμενάρχης

6) Τύπος Ναυτολογίου τῶν β' κλάσεως πλοίων

Πλοῖον β' Κλάσεως

Ναυτολόγιον ... κτλ. (ἀπαραλλάκτως ὡς ὁ τύπος τῶν τῆς α' κλάσεως.

"Ιδε ἀνωτέρω τὸν Τύπον 5).

7) Τύπος Διαβατηρίου διὰ τοὺς ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας ἀναχωροῦντας ἐπιβάτας

Ἀριθ. ***

Ἐκ μέρους τῆς Α.Ε. Ἰωάννου Ἀ. Καποδίστρια

Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος

Ἐτῶν	Αἰτοῦντες παρακαλοῦμεν διὰ τῶν παρόντων μας, εἰς ὅποιον
Ἀναστήματος	ἀνήκει, νὰ συγχωρήσῃ πρὸς τὸν *** διὰ ν' ἀπέλθῃ ἐλευ-
Τοίχες	θέρως ἀπὸ τὸν λιμένα τ' ***** καὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς *** ,
Ὄφθαλμοὶ	χωρὶς νὰ ἐμποδισθῇ ἢ ἐνοχληθῇ παρ' οὐδενός, μάλιστα
Μύτη	νὰ χορηγηθῇ πρὸς αὐτὸν πᾶσα εὐκολία καὶ ὑπεράσπισις.
Στόμα	Εἰς πίστωσιν τούτου ἐξεδόθησαν τὰ παρόντα ἐγγραφά
	μας, ἐσφραγισμένα μὲ τὴν σφραγίδα τῆς Ἐπικρατείας.
	Ἐξεδόθη ἀπὸ τὸ ἀρχεῖον τοῦ Ὑπομνήματος τῶν
	διαβατηρίων.

Ἰδιαίτερα χαρακτηρι-

στικά

Ἐπάγγελμα

Πατρὶς

Λιαμονή

Ὑπογραφή τοῦ φέ-

ροντος

Ὑπογραφή τοῦ Λι-

μενάρχου

Ἐν Αἰγίνῃ τὴν *** 182 *

Τὸ παρὸν ἰσχύει διὰ ** μῆνας

Δι' ἐπιταγῆς τῆς Α.Ε.

(Τ.Σ.) Ὁ Λιμενάρχης***

Ἐπεκρωθή 1

Ἐθεωρήθη

(Τ.Σ.) Ὁ Ὑγειονόμος ***

8) Τύπος Διαβατηρίου διὰ τοὺς ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας ταξειδεύοντας ἐπιβάτας

Ἀρ. ***

Ἐτῶν κτλ., (κατὰ τὸν
ἀνωτέρω Τύπον 7)

Ἐκ μέρους τοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Τμήματος

Παρακαλοῦμεν καὶ αἰτοῦμεν διὰ τοῦ παρόντος μας,
εἰς ὅποιον ἀνήκει, νὰ συγχωρήσῃ πρὸς τὸν ...
(κτλ. ἀπαραλλάκτως κατὰ τὸν προηγούμενον Τύπον 7,
ἄχρι τέλους τοῦ πρώτου παραγράφου).Εἰς πίστωσιν τούτου ἐξεδόθησαν τὰ παρόντα ἐσφρα-
γισμένα μὲ τὴν δημοσίαν σφραγίδα.

Ἐκδομένον ἐκ τοῦ Λιμεναρχείου

Τὴν ... 182..

Ἐκ διαταγῆς τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου

(Τ.Σ.) Ὁ Λιμενάρχης ***

Ἐθεωρήθη

(Τ.Σ.) Ὁ Ὑγειονόμος ***

1. Ἀ. Μάμουκας, "Ενθ' ἀνωτ., σελ. 479, σημ. (β'): «Ἡ ἐπικύρωσις ἐγένετο ἀπὸ τὸν Διοικητὴν».

9) Τύπος Ἀστυνομικῆς ἀδείας

Ἡ Ἀστυνομία ***

Συγχωρεῖται τὰ ἀναχωρήσῃ ὁ *** διότι δὲν ἔχει κανὲν ἐμπόδιον.

'Ev ***

Ὁ Ἀστυνόμος ***

10) Τύπος διαβατηρίου δι' άλιεντικάς λέμβους

Κλάσις β'

Διαβατήριο

 $T_{\mu\tilde{\eta}\mu\alpha}$

Διαίρεσις

Λέμβος (βάροκα)

'Ag. ***

ἀλιευτική.

Συγχωρείται εις τὴν ἀλιευτικὴν λέμβον ἀρ. *** διοικουμένην παρὰ τοῦ ***
 νὰ ὑπάγῃ νὰ ἀλιεύσῃ μὲ τοὺς κάτω σημειουμένους ναύτας ἕως ἐνὸς μιλλίον ἀπόστασιν
 ἀπὸ τὴν ὄχθην, καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς μίαν τῶν διωρισμένων διαιρέσεων πρὸς τὴν δύσιν
 τοῦ ἡλίου.

'Ev ***

$\tau\tilde{\eta}$ ***

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α.Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος

Ο Λιμενάρχης ***

Καὶ κάτωθεν μὲν τοῦ διαβατηρίου ὑπάρχει ὁ ἐξῆς πίναξ:

Προσωπικοί χαρακτήρες τοῦ πληρώματος

	Ὅνόματα καὶ τάξεις
	Πατρὶς
	Διαμονή
	Ἡλικία
	Ἀνάστημα
	Χρῶμα
	Πρόσωπον
	Ὀφθαλμοὶ
	Τόχες
	Παρατηρήσεις

Ὅπισθεν δὲ αὐτοῦ ὁ ἐπόμενος·

Χρονολογία	Ἔτος τῆς ἀναχωρήσεως	Ἐκ ποίας διαίρεσεως	Ἔτος τῆς ἀφίξεως	Εἰς ποίαν διαίρεσιν	Παρατηρήσεις	Ὑπογραφή τοῦ ἐπιφέροντος

11) Τύπος διαβατηρίου διὰ τὰ ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Λιμεναρχείου ***
πλέοντα φορητὰ πλοίαρια

Κλάσις α'	Διαίρεσις	Διαβατήριον
Τμημα		Πλοῖον
Ἄρ. ***		Ἐσωτερικόν

«Συγχωρεῖται εἰς τὸν *** κύριον τοῦ πλοίου ἄρ. *** ὀνομαζομένου ***
τόνων *** , ἀνήκοντος εἰς τὴν ** διαίρεσιν, νὰ ταξιδεύῃ καθ' ὅλα τὰ παράλια τ. ***
μὲ τὸ κατωτέρω καταγεγραμμένον πλήρωμα, ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν ἕως τὴν δύσιν τοῦ
ἡλίου. Ὅλοι οἱ ἐν τῷ αὐτῷ πλοίῳ ἄνθρωποι, εἴτε ναῦται εἴτε ἐπιβάται, χρεωστοῦν
νὰ φυλάττουν μέχρι λεπτοῦ τὰς ὁδηγίας καὶ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμούς, ἀφορῶντας
τὸ ὑγειονομεῖον, τὸ τελώνιον, τὴν λαθρεμπορίαν, τὰ παράλια καὶ τοὺς λιμένας.

Ὁ ρηθεὶς κύριος τοῦ πλοίου εἰς πᾶσαν συγχωρημένην ἐργασίαν, τὴν ὅποیان
θέλει κάμει μὲ τὸ πλοῖον του, εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἐπιστρέφῃ ὅπου ἀνήκει τὸ παρὸν
διαβατήριον, καὶ χρεωστεῖ ἀνπερθετός πᾶσαν ἐσπέραν, πρὸς τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου,
νὰ ἀποσυστῇ εἰς ἓνα τῶν ἀρχικῶν τόπων, ἐν(δε)δειγμένων παρὰ ***

Ἐν *** τῇ ***

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α.Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος

Ὁ Λιμενάρχης ***

Κάτωθεν τοῦ διαβατηρίου ὑπάρχει ὁ ἐξῆς πῖναξ:

14) Τύπος Διαβατηρίου

Τμήμα

Κλάσις α'

Διαβατήριο

Ἀρ. ***

«Συγχωρεῖται εἰς τὸν *** κύριον τοῦ πλοίου ἄρ. ***, ὀνομαζόμενον ***, τόνων ***, ἀνήκοντος εἰς τὴν *** διαίρεσιν, νὰ ταξιδεύῃ καθ' ὅλα τὰ παράλια τ.. *** μὲ τὸ κατωτέρω καταγεγραμμένον πλήρωμα.

Ὅλοι οἱ ἐν τῷ αὐτῷ πλοίῳ ἄνθρωποι, εἴτε ναῦται εἴτε ἐπιβάται, χρεωστοῦν νὰ φυλάττονται μέχρι λεπτοῦ τὰς ὁδηγίας καὶ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμούς, ἀφορῶντας τὸ ὑγειονομείον, τὸ τελώνιον, τὴν λαθρεμπορίαν, τὰ παράλια καὶ τοὺς λιμένας.

Ὁ ρηθεὶς κύριος τοῦ πλοίου εἰς πᾶσαν συγχωρημένην ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν θέλει κάμει μὲ τὸ πλοῖον του, εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἐπιστρέψῃ ὅπου ἀνήκει τὸ παρὸν διαβατήριο, καὶ χρεωστεῖ ἀνυπερθέτως πᾶσαν ἐσπέραν, πρὸς τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, νὰ ἀποσυνθῇ εἰς ἓνα τῶν ἀρχικῶν τόπων, ἐν(δε)δειγμένων παρὰ ***.

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α.Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος

Ὁ Λιμενάρχης ***

Κάτωθεν τοῦ διαβατηρίου, πίναξ ἀπαράλλακτος μὲ τὸν Τύπον 11.

15) Τύπος ἀναφορᾶς τοῦ Λιμεναρχοῦ

Ἀρ. **

Λιμεναρχεῖον ***

Εἰδοποιήσις ἀφίξεως

Πλοῖον		
Ὅνομαζόμενον		
Σημαία		
Πλοίαρχος		
Ἐρχόμενον		
Λείπει ἡμέρας		
Τόννοι		
Φορτίον	Ἐπιβάται	Παρατηρήσεις

Ἐν ***

τῇ ***

182 *

Ὁ Λιμενάρχης ***

16) Γενικοί Προσδιορισμοὶ
περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν λιμένων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας
τοῦ ἔτους 1828

Ἀποφασιστικά δικαιώματα διὰ κάθε τόννον			Πλοῖα		
			Ἑλληνικά	Ἀλλοεθνῇ	
			Παράδες	Παράδες	
Φαναρίον ὅπου εὐρίσκεται	1½	2			
Ἀγκυρώματος	1½	2			
Μώλον ὅπου εὐρίσκεται	1½	2			
Φορτώματος καὶ ἐκφορτώματος ἔρματος (σαβούρας)	2	3			
Καριναρίσματος, παλαμίσματος καὶ πισσώματος...	2	3			
Σταθερὰ δικαιώματα κατ' ἀναλογίαν τῆς χω- ρητικότητος τῶν πλοίων	Χωρητικότητος δικαίωμα	Ἀδεια τῆς ἀνα- χωρήσεως πρὸς- πορῶν τὴν ὕγειον. πιστοποιήσιν	Ναυτολόγιον		Καταμέτρον. διὰ τὴν ἀποδείχθῃ ἢ χωρητικ. τοῦ πλοίου
			Πρωτό- τυπον	Ἐπιθεω- ρημένον	
		κάθε ταξειδί	μίαν φορὰν	κάθε περιστ.	μίαν φορὰν
	Παράδ.	Παράδ.	Παράδ.	Παράδ.	γρόσια
ἀπὸ 1 ἕως 8 τόννους	10	4	20	10	15
8 » 15 »	20	7	20	10	15
16 » 25 »	30	14	20	10	30
26 » 50 »	40	20	20	10	60
51 » 100 »	80	28	40	20	75
101 » 150 »	120	35	40	20	90
151 » 200 »	200	49	40	20	105
201 » 300 »	300	62	80	32	135
301 καὶ ἐπέκεινα	400	70	100	42	150

Σημ. Τὰ τῶν ξένων Ἀντάμεων πλοῖα, ὅταν ἀράξουν καὶ ὑδροφορήσουν μόνον, πληρώνουν ὡς ἄνωθεν. Ὅταν δὲ ἐκφορτώσουν μέρος ἢ ὅλον τὸ φορτίον, πληρώνουν διπλάσιον. Ὅταν δ' ἐκφορτώσουν καὶ φορτώσουν μέρος ἢ ὅλον τὸ φορτίον, πληρώνουν τριπλάσιον.

Διὰ τὰ διαβατήρια τῶν ἐπιβατῶν, παράδες 120

Διὰ τὴν ἄδειαν τῶν ἐπιβατῶν, » 5

	<i>Μ ή ν</i>	<i>Ἔτος</i>
	<i>Ἡμέρα</i>	
	<i>Ἀριθμὸς τῶν διαταγῶν τῆς πληρωμῆς</i>	
	<i>Πλοῖα καὶ πλοιάρια</i>	
	<i>Ὄνόματα τῶν πλοιαρχῶν</i>	
	<i>Σημαία</i>	
	<i>Χωρητικότης τόννων</i>	
	<i>Χρονία</i>	<i>Ἀφίξις</i>
	<i>〈Διεύθυνσις〉</i>	
	<i>Χρονία</i>	<i>Ἀναχώ- ρ(η)σις</i>
	<i>Διεύθυνσις</i>	
	<i>Φανὸς</i>	<i>Δικαιώματα κατὰ τὴν γενικὴν προοδιόδου τῶν δικαιωμάτων</i>
	<i>Ἀγκύρωμα</i>	
	<i>Εἰσαγωγή καὶ ἐξαγωγή ἐμποδίου</i>	
	<i>Καλαφάτισμα, παλάμισμα</i>	
	<i>Καρινάρισμα</i>	
	<i>Ἀθροισμα ἀναχωρήσεως</i>	
	<i>Προτό- τυπα</i>	<i>Κόγια Ναυτολόγιον</i>
	<i>Ἐπισημειώσεις</i>	
	<i>Μῶλος</i>	
	<i>Διαβατήρια ἐπιβατῶν ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας</i>	
	<i>Ἀδειαι ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας</i>	
	<i>Ἀθροισμα</i>	
	<i>Παρατηρήσεις</i>	

Ἄδ. ***

19) Τύπος βιβλίου τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων

Λιμὴν ***

20) Τύπος τοῦ μηνιαίου λογαριασμοῦ

Ἑπηρεσία τοῦ λιμένου ***

Λογαριασμός μηνιαῖος τῶν ἐσόδων καὶ τῶν πληρωμῶν καὶ τῶν τόπων τοῦ
ἐρχομοῦ καὶ ἀναχωρήσεως τοῦ μηνὸς *** 1828

Τόπος	Ποσὸν τῶν δικαιωμά- των τοῦ λιμένος			Μισθὸς ὅλων τῶν ὑπαλλήλων			Σημαῖαι	Τονελάγιον		Ποσὸν τῶν δικαιωμά- των τοῦ λιμένος			Παρατηρ.
							Ἑλληνικὴ						
							Ἀγγλικὴ						
							Ἰονικὴ						
							Αὐστριακὴ						
							Ρωσικὴ						
							Γαλλικὴ						
							Νεαπολιτ.						
							Παπικὴ						
							Σαρδικὴ						
							Ὀθωμαν.						
							Ὅλων τῶν λοιπῶν						

Ἐν *** τῇ *** 1828

Ὁ Λιμενάρχης ***

Ὁ Γραμματεὺς ***

21) Τύπος τοῦ ἐτησίου γενικοῦ λογαριασμοῦ

Ἑλληνικὴ Πολιτεία

Ὑπηρεσία τοῦ λιμένος ***

Λογαριασμός γενικὸς τῶν εἰσοδημάτων (καὶ) τῶν ἐξόδων τοῦ ἔτους 18**

Εἰσοδήματα	Ποσὸν		Ἑξοδα	Ποσὸν	
	Γρ.	Παρ.		Γρ.	Παρ.
Δικαίωμα τοῦ Φαναρίου			Μισθὸς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Λιμενάρχου		
» τοῦ ἀγκυρώματος			» τῶν ὑπαλλήλων εἰς τὰς διαιρέσεις		
» τοῦ μόλου.....			Ἐνοίκιον τῶν οἰκημάτων τῶν ὑπαλλήλων τῶν διαιρέσεων		
» τῆς φορτώσεως ἢ ἐκφορτώσεως ἔργματος			Ἑξοδα ἔκτακτα		
» τοῦ καρναγίσματος, παλαμίσματος, καλαφατίσματος ..			Τὸ πλεονάζον εἰς ὄφελος τοῦ Ταμείου		
» τῶν ἀδειῶν ἀναχωρήσεως.....					
» τῶν ναυτολογίων..					
» τῶν ἐπισημειώσεων τῶν ναυτολογίων					
» τῆς καταμετρήσεως					
Γρ.			Γρ.		

22) Τύπος τῆς ἐτησίας σημειώσεως τῶν ὑπὸ διαφόρους σημαίας εἰς τὸν
 λιμένα *** εἰσπλευσάντων πλοίων

Σημαῖαι

1828	Ἑλληνική	Ἀγγλική	Ρωσική	Γαλλική	Αὐστριακή	1
M η ν	Δόσιμον τόνων	Δόσιμον τόνων	Δόσιμον τόνων	Δόσιμον τόνων	Δόσιμον τόνων	
Ἡμέρα	ἀφιξεως ἀναχωρήσεως	ἀφιξεως ἀναχωρήσεως	ἀφιξεως ἀναχωρήσεως	ἀφιξεως ἀναχωρήσεως	ἀφιξεως ἀναχωρήσεως	
	* Ἀθροισμα τῶν δικαιο- μάτων τοῦ λιμένος	* Ἀθροισμα τῶν δικαιο- μάτων τοῦ λιμένος	* Ἀθροισμα τῶν δικαιο- μάτων τοῦ λιμένος	* Ἀθροισμα τῶν δικαιο- μάτων τοῦ λιμένος	* Ἀθροισμα τῶν δικαιο- μάτων τοῦ λιμένος	

17

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 17 τῆς 24ης Σεπτεμβρίου 1828
περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Ταχυδρομικῆς Ὑπηρεσίας²

 $^{\circ}A_{\theta}. 6550. \Psi\eta\varphi. 1Z'$

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωρῶν τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ τακτοποιηθῇ καὶ κανονισθῇ ἡ μεταξὺ τῆς Κυ-
βερνήσεως καὶ τῶν διαφόρων ἀρχῶν τοῦ κράτους ἀνταπόκρισις·

³ Ακούσας καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου.

1. Ἄ. Μάμουκα, "Ενθ' ἄνωτ., σελ. 488, σημ. γ': «Διὰ τὸ στενὸν τοῦ φύλλου παραλείπονται ἕξ ἄλλαι στῆλαι (ἀπαράλλακτοι μὲ τὰς σημειωθείσας πέντε), φέρουσαι ἐπιγραφὴν: Νεαπολική, Ἰονική, Παπική, Σαρδική, Ὁθωμανική καὶ ὄλων τῶν λοιπῶν ἐθνῶν».

2. Βλ. έφ. «Γενική Έφημερίς τής Έλλάδος», φ. 72 (29 Σεπτ. 1828). Βλ. καί έν *Arch. Υδρας*, τόμ. ΙΔ', σελ. 218 - 219. Γαλλιστί έν *Constitutions*, σελ. 228 - 229, ένθα είναι δημοσιευμένον ώς Ψήφισμα ύπ' άριθμ. 16. Γενικός Διευθυντής τοϋ Ταχυδρομείου διωρίσθη διά τοϋ Διατ. 6558/24 Σεπτ. 1828 ό Άλέξιος Λουκόπουλος. Βλ. έφ. «Γενική Έφημερίς τής Έλλάδος», φ. 74

Ψηφίζει

Α'. Συνσταίνεται Ταχυδρομείον διὰ τὴν ἀνταπόκρισιν μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐπικρατείας. Ἐκ τούτου δύνανται νὰ ὠφελῶνται καὶ οἱ πολῖται καὶ ἄλλοι, ὅταν θέλωσι, διὰ τὴν μερικὴν των ἀλληλογραφίαν.

Β'. Κέντρον γενικὸν τοῦ καταστήματος τούτου θέλει εἶσθαι ἡ πόλις, ὅπου καθεδρεύει ἡ Κυβέρνησις.

Γ'. Ἡ γενικὴ διεύθυνσις αὐτοῦ θέλει ἐμπιστευθῇ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν εἰς ἓνα πολίτην.

Δ'. Συνσταίνονται κεντρικὰ γραφεῖα τοῦ Ταχυδρομείου εἰς Ἀργος, εἰς Τριπολιτσάν, εἰς Ἐπίδαυρον, ἕως ὅτου ἡ Κυβέρνησις διατρίβει εἰς Αἴγιναν, καὶ εἰς Σύραν, καὶ ἡ διεύθυνσις αὐτῶν ἐμπιστεύεται εἰς τὸν ὑγειονόμον τοῦ τόπου, εἰς δὲ τὰ μεσόγεια μέρη, ὅπου δὲν εὐρίσκονται ὑγειονόμοι, τὸ χρέος τοῦτο ἐμπιστεύεται εἰς ἓνα τῶν δημογερόντων κατ' ἐκλογὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Ε'. Ἡ κατὰ τόπους μερικὴ ἐπιστάσις τοῦ Ταχυδρομείου ἐμπιστεύεται ὁμοίως κατὰ μὲν τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα εἰς ἓνα τῶν δημογερόντων ἐκάστου μέρους κατ' ἐκλογὴν τῆς Κυβερνήσεως, εἰς δὲ τὰς νήσους εἰς τὸν ὑγειονόμον.

Σ'. Ὁ μὲν γενικὸς διευθυντὴς στέλλει τὰ γράμματα πρὸς τοὺς κεντρικοὺς ἐπιστάτας· οὗτοι δὲ τὰ διανέμουνσι εἰς τοὺς μερικοὺς καὶ ἀνάπαλιν ἕκαστος τῶν μερικῶν ἐπιστατῶν τὰ διευθύνει εἰς τὸν πλησιέστερον κεντρικὸν ἐπιστάτην.

Ζ'. Οἱ μερικοὶ ἐπιστάται διανέμουνσι τὰ γράμματα πρὸς οὓς ἀνήκουσιν ἐντὸς τῆς περιφερείας των διὰ πεζοδρομίων, τὸν ὅποιον διορίζουν ἐκ τῆς τοπικῆς φρουρᾶς.

Η'. Ὁ καιρὸς τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ταχυδρόμων καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ καὶ τῶν κεντρικῶν καὶ μερικῶν ἐπιστατῶν κανονίζονται δι' ἰδιαιτέρας Διατάξεως.

Ἐν Πόρῳ τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης

Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Σ. Τρικούπης.

(6 Ὀκτ. 1828). Ἐπειδὴ ὁ Λουκόπουλος διορίσθη προσωρινῶς αἰῶντακτος ταμίης καὶ μισθοδότης τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα στρατιωτικῶν σωμάτων διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν καθυστερησάντων μισθοσυνθησίων τῆς πέμπτης τριμηνίας τοῦ 1829 (Διάτ. 108/20 Ὀκτ. 1829, ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», φ. 75 (2 Νοεμβρ. 1829), ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα ταῦτα ὁ Δ. Ἀμπελάς (Διάτ. 133/21 Ὀκτ. 1829, *Αὐτόθι*).

Ἀριθ. 6550¹ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΑΤΑΞΙΣ

περὶ τοῦ καιροῦ καὶ τρόπου τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ταχυδρόμων
καὶ πεζοδρόμων παραλαβῆς καὶ διανομῆς γραμμάτων

1) Ἔως ὅτου διατρίβει ἡ Κυβέρνησις εἰς Αἴγινα, θέλει ἔχει εἰς χρῆσιν τοῦ καταστήματος τούτου δέκα πέντε ἵππους καὶ ἑπτὰ ὁδηγούς, τοποθετημένους ὡς ἀκολούθως:

4 ἵπποι καὶ 2 ὁδηγοὶ εἰς Ἐπίδαυρον.

4 ἵπποι καὶ 2 ὁδηγοὶ εἰς Ἀργος.

7 ἵπποι καὶ 3 ὁδηγοὶ εἰς Τριπολιζάν.

2) Τὴν Τετάρτην ἐκάστης ἐβδομάδος, εἰς τὰς τρεῖς ὥρας μετὰ τὴν μεσημβρίαν, ἀναχωρεῖ ἀπὸ Αἴγινα εἰς τῶν ταχυδρόμων, φέρων ὅλα τὰ διὰ τὴν Πελοπόννησον ἔγγραφα.

3) Ὁ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ Ταχυδρομείου δέχεται ὅλα τὰ διὰ τὴν Πελοπόννησον ἔγγραφα μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς Τετάρτης, ὅτε κλείει τὸ γραφεῖον του, καὶ κρατεῖ σημειώσιν ἐνἀριθμον αὐτῶν· οὗτος διαχωρίζει τὰ διὰ τὴν Κορινθίαν, τὰ διὰ τὸ Ἀργος καὶ Ναύπλιον, καὶ τὰ διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Πελοποννήσου· καὶ τὰ μὲν πρῶτα διευθύνει πρὸς τὸν ἐπιστάτην τῆς ἀνταποκρίσεως εἰς Ἐπίδαυρον, τὰ δὲ δεύτερα πρὸς τὸν ἐν Ἀργεὶ ἐπιστάτην, καὶ τὰ τελευταῖα πρὸς τὸν ἐπιστάτην τῆς Τριπολιτσᾶς, πέμπων πρὸς ἕκαστον αὐτῶν τὸν κατάλογον τῶν στελλομένων γραμμάτων μὲ τὸν ἀριθμὸν ἐκάστου αὐτῶν, τὸν ὅποιον κατάλογον ἀντιγράφει ἀπὸ τοῦ βιβλίου τῶν σημειώσεών του, ἢ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀνταποκρίσεως.

4) Ὁ ἀριθμὸς ἐκάστου γράμματος σημειοῦται ἔξωθεν αὐτοῦ μὲ μεγάλους καὶ ἐνδιακρίτους χαρακτῆρας κοκκίνου χρώματος.

5) Ὁ ταχυδρόμος οὗτος, ἅμα φθάσῃ εἰς Ἐπίδαυρον δι' ἐπίτηδες διωρισμένου πλοιαρίου, παραδίδει εἰς τὸν ἐκεῖ ἐπιστάτην τὸν πρὸς αὐτὸν φάκελλον καὶ ἀναχωρεῖ διὰ τὸ Ἀργος μὲ ἓνα ὁδηγόν· φθάσας δὲ ἐκεῖ παραδίδει τὰ γράμματα εἰς τὸν ἐπιστάτην, ὁ δὲ ἐπιστάτης πέμπει ἀμέσως τὰ διὰ τὸ Ναύπλιον· τὰ διὰ τὴν Τριπολιτσάν παραδίδει εἰς τὸν μένοντα παρ' αὐτῷ ταχυδρόμον καὶ τὸν ἀποστέλλει ἄνευ ἀναβολῆς.

1. Ἀρχ. Ὑδρας, τόμ. ΙΔ', σελ. 219 - 223.

6) Ὁ εἰς Ἄργος ἐπιστάτης δέχεται τὰ διὰ τὴν Τριπολιτσάν καὶ λοιπὰ μέρη τῆς Πελοποννήσου γράμματα μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς Πέμπτης, ὅτε κλείει τὸ γραφεῖον του, καὶ τότε πράττει ὅσα καὶ ὁ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ Ταχυδρομείου εἰς Αἴγιναν, διὰ τὴν ἀρίθμωσιν καὶ σημείωσιν τῶν γραμμάτων.

7) Ὅποιαν ὥραν καὶ ἂν φθάσῃ ὁ ἀπὸ τοῦ Ἄργος ταχυδρόμος εἰς Τριπολιτσάν, ὁ ἐκεῖ ἐπιστάτης τῆς ἀνταποκρίσεως περιλαμβάνει τὰ γράμματα, καὶ πρὸ πάντων διευθύνει τὰ τῆς Κυβερνήσεως, διανεμὼν καὶ ὅλα τὰ μερικὰ γράμματα ὅταν ζητηθῶσιν ἀπὸ τοὺς πρὸς οὓς διευθύνονται, κρατεῖ δὲ καὶ οὗτος ἀπαραλλάκτως πρωτόκολλον τῆς ἀνταποκρίσεως.

8) Ὁ ταχυδρόμος τῆς Τριπολιτσᾶς ἀναχωρεῖ τὸ Σάββατον περὶ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου διὰ τὸ Ἄργος. Ὁ ἐπιστάτης δέχεται τὰ μερικὰ γράμματα ἕως τὴν δεκάτην ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς Παρασκευῆς, καὶ διαχωρίζει τοὺς διὰ τὸ Ἄργος καὶ Ναύπλιον, διὰ τὴν Κόρινθον καὶ Αἴγιναν φακέλλους, καὶ οὕτω παραδίδει αὐτοὺς εἰς τὸν ταχυδρόμον.

9) Ἀμα φθάσῃ ὁ ταχυδρόμος οὗτος τῆς Τριπολιτῆς εἰς Ἄργος, ὁ ἐκεῖ ἐπιστάτης παραλαμβάνει τοὺς φακέλλους, διευθύνει τοὺς διὰ τὸ Ναύπλιον, καὶ τοὺς ἄλλους παραδίδει εἰς τὸν ἀπὸ Αἰγίνης ἐλθόντα ταχυδρόμον, ὅστις πρὸ τῆς ἐσπέρας τοῦ Σαββάτου ἀφένκτως ἀναχωρεῖ ἀπὸ τοῦ Ἄργος.

10) Ὁ ἐπιστάτης τοῦ Ἄργους δέχεται τὰ διὰ τὴν Αἴγιναν γράμματα μέχρι τῆς μεσημβρίας τοῦ Σαββάτου μόνον, ὅτε κλείει τὸ γραφεῖον του, καὶ πράξας τὰ διορισθέντα ἀνωτέρω, ἐξαποστέλλει τὸν ταχυδρόμον τῆς Αἰγίνης.

11) Ὁ ταχυδρόμος οὗτος φθάσας εἰς Ἐπίδαυρον παραδίδει τὸν πρὸς τὸν ἐκεῖ ἐπιστάτην φάκελλον, καὶ μετὰ δύο ὥρας ἀναχωρεῖ διὰ τὴν Αἴγιναν.

12) Οἱ ἑκτακοὶ ἐπίτροποι καὶ οἱ προσωρινοὶ διοικηταί, γνωρίζοντες τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν καθ' ἣν ἀναχωροῦσιν οἱ ταχυδρόμοι, πέμπουσιν ἐγκαίρως τὰ γράμματα τῶν εἰς Τριπολιτσάν, εἰς Ἄργος καὶ Ἐπίδαυρον. Καὶ οἱ μερικοὶ ἐπιστάται ὁμοίως λαμβάνουσιν ἐγκαίρως τὴν φροντίδα νὰ ἐξαποστείλωσι τὰ εὐρισκόμενα γράμματα εἰς τὸ γραφεῖον τῶν, εἰδοποιουσί τὴν ἡμέραν ἕως εἰς τὴν ὅποιαν τὰ παραδέχονται, διὰ νὰ εἰδοποιῶνται οἱ πολῖται καὶ ὠφελῶνται ἀπὸ τὴν εὐκαιρίαν.

13) Ὁ δημογέρον τῆς πόλεως, ὅπου διαμένει ὁ ἑκτακτὸς ἐπίτροπος, διὰ πεζοδρόμον παραλαμβάνει, ἐξαποστέλλει καὶ διανέμει ἅπαντα τὰ δημόσια καὶ μερικὰ γράμματα δι' αὐτὴν τὴν ὑπηρεσίαν ἔχει δύο πεζοδρόμους ἐκ τῆς φρουρᾶς.

14) Ἐκτὸς τῆς Τριπολιτσᾶς, ὅπου ἡ διανομὴ τῶν μερικῶν γραμμάτων γίνεται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἀνταποκρίσεως, ὅλοι οἱ ἄλλοι φάκελλοι τῶν μερικῶν γραμμάτων διευθύνονται ἀπὸ τοὺς ἐπιστάτας πρὸς ἐκείνους ἐκ τῶν δημογερόντων, ὅστις εἶναι ἐπιφορτισμένος τὴν ἐπιστάσιν τοῦ ταχυδρομείου μὲ τὴν σημείωσιν τῶν ἀρι-

θμῶν τῶν περιεχομένων εἰς ἕκαστον φάκελλον γραμμάτων· οὗτοι δὲ φυλάττουσι τὴν αὐτὴν τάξιν ὅποιαν καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἐπὶ τῆς ἀνταποκρίσεως.

15) Διὰ πᾶν μονόφυλλον γράμμα πληρώνεται εἰς τὸ γραφεῖον ἀπὸ τὸν παραδίδοντα αὐτὸ παραδες 5, διὰ πᾶν δίφυλλον 10, διὰ φάκελλον μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ δέκα δραμίαι παραδες 20, καὶ ὅταν εἶναι βαρύτερος 40, φάκελλος δὲ βαρύτερος τῶν 25 δραμίων δὲν εἶναι δεκτός.

16) Ἐξαιροῦνται τῆς πληρωμῆς ταύτης καὶ τοῦ ἀνωτέρω προσδιορισμοῦ τοῦ ζυγίου αἱ ἐφημερίδες, αἱ ὁποῖαι ὅμως δὲν πρέπει νὰ εἶναι περικλεισμένοι εἰς φάκελλον, ἀλλὰ τυλιγμένοι εἰς δύο χαρτίνας ταινίας σταυροειδῶς.

17) Ὁ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ Ταχυδρομείου καὶ οἱ κεντρικοὶ ἐπιστάται λαμβάνοντες τὴν πληρωμὴν τοῦ γράμματος σημειώνουν αὐτὴν κάτωθεν τοῦ ἐπὶ τοῦ γράμματος ἀριθμοῦ, χωρίζοντες διὰ μιᾶς γραμμῆς τὸν ἀριθμὸν τοῦ γράμματος (ἀπὸ) τοῦ ἀριθμοῦ τῆς τιμῆς· εἰς δὲ τὸ πρωτόκολλόν των σημειώνουσι μετὰ τὸν ἀριθμὸν τὸ βάρος τοῦ γράμματος καὶ τὴν ποσότητα τῆς πληρωμῆς· ἀντίγραφον τοῦ πρωτοκόλλου τούτου πέμπεται δι' ἑκάστου ταχυδρόμου ἀπὸ τὸν ἕνα ἐπιστάτην πρὸς τὸν ἄλλον, ἢ πρὸς τὸν γενικὸν διευθυντὴν, καὶ ἀμοιβαίως ἢ σύγκρισις τῶν ἀντιγράφων τούτων καὶ τῶν πρωτοκόλλων θέλει εἶσθαι ὁ ἔλεγχος τῆς ἀληθείας.

18) Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς οἱ ἐπιστάται ὀφείλουσι νὰ πέμπουν τὸ ἄθροισμα τῆς συντάξεώς των διὰ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ταχυδρομείου εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Οἰκονομίας.

19) Δι' ὅλα τὰ ἔγγραφα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ὑπουργῶν αὐτῆς, ἢ δι' ὅσα εἶναι ἔξωθεν σημειωμένα παρὰ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας μὲ μικρὰν σφραγίδα, φέρουσιν τὴν λέξιν «χάρις», δὲν δίδεται καμμία πληρωμή. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα ὑπουργὸν νὰ περικλείσῃ εἰς φάκελλον ἐπισήμων ἐγγράφων γράμματα μερικά, καὶ ἂν ἀποδειχθῇ πράξας τοῦτο, ὑποβάλλεται νὰ πληρώσῃ δεκαπλὴν τιμὴν τοῦ γράμματος, τὸ ὅποιον ἐπερίκλεισεν.

20) Ὅλοι οἱ προορηθέντες ὑπάλληλοι θέλουν εἶσθαι ὑπεύθυνοι πρὸς τοὺς ἀνωτέρους των, ὁ δὲ γενικὸς διευθυντὴς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Εἰς τοῦτον τὸν ἔσχατον θέλουσιν ἀναφέρεσθαι οἱ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του διαληφθέντες κλάδοι περὶ τῶν ἀναγομένων εἰς τὰ χρεὴ των, καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, ἥτοι πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Ὅλοι δὲ αὐτοὶ ἀτομικῶς ὑπόκεινται εἰς εὐθύνην, ὅσας ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ εἰς αὐτοὺς ἐμπιστευθὲν γράμμα ἠγοίχθη ἢ παρέπεσεν ἢ δὲν ἐστάλη διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρόμου.

21) Διὰ τὴν ἀνταπόκρισιν τῶν νήσων συσταίνονται δύο πλοῖα ἀλληλοδιαδόχως πηγαينوερχόμενα ἐξ Αἰγίνης εἰς Σύρον.

22) Εἰς ἐπιστάτης τῆς ἀνταποκρίσεως διορίζεται εἰς Σύραν μὲ τὰ αὐτὰ καθήκοντα, ὅποια ἔχει καὶ ὁ ἐν Τριπολιτσᾷ.

23) Τὴν Δευτέραν ἐκάστης ἐβδομάδος, πρὸς τὸ ἐσπέρας, ἀναχωρεῖ τὸ διὰ τὴν Σύραν ταχύπλοον καὶ φέρει τοὺς φακέλλους διὰ ὅλα τὰ τμήματα τῶν νήσων, ἐκτὸς τοῦ τῶν Ἀντικῶν Σποράδων.

24) Ὁ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ Ταχυδρομείου δέχεται τὰ μερικὰ γράμματα μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς Δευτέρας.

25) Ἡ πληρωμὴ διὰ τὰ γράμματα εἶναι ἡ αὐτὴ καὶ τὰ χρῆ τοῦ ἐπιστάτου τὰ αὐτά, ὥς καὶ διὰ τὴν ἀνταπόκρισιν τῆς Πελοποννήσου.

26) Τὴν Πέμπτην ἐκάστης ἐβδομάδος, τὸ ἐσπέρας, ἀναχωρεῖ ἀπὸ Σύραν τὸ διὰ τὴν Αἴγιναν ταχύπλοον. Ὁ ἐπιστάτης δέχεται τὰ γράμματα μέχρι τῆς μεσημβρίας ἐκείνης τῆς ἡμέρας.

27) Οἱ ἔκτακτοι ἐπίτροποι τῶν νήσων καὶ οἱ προσωρινοὶ διοικηταί, γνωρίζοντες τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ ταχύπλου ἀπὸ Σύραν, διευθύνουσιν ἐγκαίρως τὰ γράμματά των πρὸς τὸν ἐπιστάτην, καὶ οἱ μερικοὶ ἐπιστάται ὁμοίως λαμβάνουσιν ἐγκαίρως τὴν φροντίδα νὰ ἐξαποστείλωσι τὰ εὐρισκόμενα γράμματα εἰς τὸ γραφεῖον των· εἰδοποιοῦσι τὴν ἡμέραν ἕως εἰς τὴν ὅποιαν τὰ παραδέχονται, διὰ νὰ εἰδοποιῶνται οἱ πολῖται καὶ ὠφελῶνται ἀπὸ τὴν εὐκαιρίαν.

28) Ὁ ὑγειονόμος τῆς νήσου, ὅπου διαμένει ὁ ἔκτακτος ἐπίτροπος, διὰ πρῶτων καὶ ἐτοιμοτέρων μερικῶν εὐκαιριῶν παραλαμβάνει, ἐξαποστέλλει καὶ διανέμει ἅπαντα τὰ δημόσια καὶ μερικὰ γράμματα.

29) Εἰς τὰς νήσους Ὑδραν, Σπέτσας καὶ Πόρον, διὰ τὸν καθημερινὸν πηγαينوερχομὸν τῶν μερικῶν πλοιαρίων, δὲν εἶναι ἀναγκαῖος διὰ τὸ παρὸν ὁ πηγαينوερχομὸς τῶν δύο πλοιαρίων τοῦ Ταχυδρομείου· εἰς ἐκάστην ὁμῶς αὐτῶν τῶν νήσων τὰ ὑγειονομεῖα θέλουν εἶσθαι τὸ ἰδιαίτερον γραφεῖον ὥς εἰς τὰ τῶν ἄλλων νήσων, τὰ ὅποια θέλουν ἀκολουθεῖ τὰς ἰδίας ὁδηγίας, θέλουν ἔχει τὰ ἴδια καθήκοντα, καὶ θέλουν εἶσθαι ὑπὸ τὴν ἰδίαν εὐθύνην τῶν ἄλλων.

30) Εἰς ἔκτακτον περίστασιν μόνον οἱ ἔκτακτοι ἐπίτροποι καὶ οἱ προσωρινοὶ διοικηταὶ διευθύνουν τὰ ἔγγραφα των κατ' εὐθείαν εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως.

31) Ἐπειδὴ τὰ δύο ταχύπλοα εἶναι ἐθνικά, δὲν εἶναι συγχωρημένον εἰς τοὺς πλοιάρχους αὐτῶν νὰ δέχωνται ἢ γράμμα ἢ προᾶγμα μερικῶς.

32) Ὅστις θέλει νὰ πέμψῃ διὰ τοῦ ταχυπλόου προᾶγμα ἀπὸ Αἴγιναν εἰς Σύραν ἢ ἐναλλάξ, συμφωνεῖ περὶ τοῦ ναύλου μὲ τὸν γενικὸν διευθυντὴν τοῦ Ταχυδρομείου ἢ μὲ τὸν ἐπιστάτην τῆς Σύρας, ὅτινες σημειώνουσιν εἰς τὸ πρωτόκολλόν των ὅλα τὰ εἶδη τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὴν φορτωτικὴν (polizza di carico),

καὶ ἀντικρὺ αὐτῆς τὴν ποσότητα τοῦ ναύλου, καὶ ἔπειτα ὑπογράφουσι τὴν αὐτὴν φορτωτικὴν.

33) Ἐὰν οἱ ἐπιστάται τοῦ τελωνείου ἢ δασμολόγοι ἀνακαλύψωσί τι μὴ περιεχόμενον εἰς τὴν φορτωτικὴν, τὸ μὲν πρᾶγμα δημεύεται εἰς ὄφελος τοῦ τελωνείου ἢ τοῦ δασμοῦ, ὃ δὲ πλοίαρχος ἀποβάλλεται καὶ ζημιοῦται τριῶν μηνῶν μισθόν.

34) Ἡ σύγκρισις τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ ἐπιστάτου καὶ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τοῦ τοῦ Ταχυδρομείου, καὶ τῶν καταστίχων τοῦ τελωνείου καὶ τοῦ δασμοῦ, ἀνακαλύπτει τὴν ἀκρίβειαν τῆς συνάξεως ἐκ τῶν ναύλων, τῆς ὁποίας ὁ λογαριασμός παρουσιάζεται κατὰ μῆνα παρὰ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴν.

35) Διορίζεται ἰδιαίτερον ταχύπλουν διὰ τὴν μεταξὺ Αἰγίνης καὶ Σαλαμῖνος ἀνταπόκρισιν.

36) Τὸ πλοῖον τοῦτο ἀναχωρεῖ πᾶσαν Τρίτην περὶ τὴν μεσημβρίαν ἀπὸ τὴν Αἶγιναν, καὶ ἐπ' αὐτοῦ εἰς ταχυδρόμος τῆς Κυβερνήσεως φέρον τὰ πρὸς τὸν στρατόρχην καὶ τὸν ἀρχιστράτηγον γράμματα, ὁμοῦ καὶ τὸν φάκελλον τῶν γραμμάτων διὰ τὴν Σαλαμῖνα.

37) Ὁ στρατόρχης ἔχει ἐπὶ τοῦτο ἀλληλοδιαδόχως ἓνα ἀξιωματικὸν εἰς τὴν Σαλαμῖνα, ἕως οὔ ἡ πολεμικὴ κατάστασις τῶν μερῶν τούτων διαμένει· οὗτος παραλαμβάνων τὰ γράμματα ἀπὸ τὸν ταχυδρόμον τῆς Κυβερνήσεως θέλει ἀναχωρεῖ διὰ τὸ στρατόπεδον.

38) Ὁ ταχυδρόμος παραδίδει τὸν διὰ τὴν Σαλαμῖνα φάκελλον εἰς τὸν ἐπιφορτισμένον τὴν ἐπιστασίαν τοῦ ταχυδρομείου δημογέροντα, ὅστις ὀφείλει νὰ πράξῃ ὅσα καὶ οἱ κατὰ τὸν § 14 μνημονευθέντες ἐπιστάται, καὶ ὑπόκειται εἰς τὴν αὐτὴν εὐθύνην.

39) Μετὰ τὴν εἰς Σαλαμῖνα παράδοσιν τῶν ἀνωτέρω φακέλλων, ὁ ταχυδρόμος διευθύνεται διὰ τοῦ αὐτοῦ πλοίου εἰς Καλαμάκι, καὶ ἐκεῖθεν διὰ ξηρᾶς εἰς Λουτράκι, ὅπου ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐν τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ ναυτικῆς μοίρας ἔχει πάντοτε διωρισμένον ἐν τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του πλοίων διὰ νὰ παραλαμβάνῃ τὰ πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον γράμματα καὶ νὰ τὰ φέρῃ εἰς Βασιλάδι, ὅπου πλοῖον τοῦ στολίσκου διωρισμένον παρὰ τοῦ αὐτοῦ ἀρχιστράτηγον θέλει παραλαμβάνει καὶ φέρει τὰ αὐτὰ γράμματα πρὸς αὐτόν.

40) Ὁ ταχυδρόμος μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν γραμμάτων εἰς Λουτράκι ἐπιστρέφει εἰς Σαλαμῖνα, καὶ ἐκεῖθεν ἀναχωρεῖ τὴν Παρασκευὴν τὸ ἑσπέρας.

41) Ὁ ἐπιφορτισμένος τὴν ἐπιστασίαν τοῦ ταχυδρομείου τῆς Σαλαμῖνος δέχεται τὰ γράμματα μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς Παρασκευῆς, καὶ εἰς τὰς τρεῖς μετὰ μεσημβρίαν παραδίδει τὸν φάκελλον εἰς τὸν ταχυδρόμον, ὅστις, παραλαμβά-

νων καὶ τὰ παρὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ στρατάρχου διδόμενα εἰς αὐτόν, ἐπιστρέφει μὲ τὸ αὐτὸ πλοῖον.

42) Ὁ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ Ταχυδρομείου συμφωνεῖ τὸν ναῦλον δι' ὅσα πράγματα ἤθελον φορτωθῇ εἰς τὸ πλοῖον τοῦτο διὰ τὴν Σαλαμίνα· τὸ αὐτὸ πράττει καὶ ὁ αὐτόθι ἐπιστάτης τοῦ ταχυδρομείου δι' ὅσα ἐκείθεν διὰ τὴν Αἴγινα· γίνονται δὲ κατὰ τοῦτο ὅ,τι καὶ διὰ τὰ ταχύπλοα τῆς Σύρας.

43) Ἡ πληρωμὴ διὰ τὰ γράμματα ἀπὸ Αἴγινα εἰς Σαλαμίνα καὶ ἐναλλάξ εἶναι 3 παράδες διὰ τὸ μονόφυλλον, 6 διὰ τὸ δίφυλλον, 15 διὰ τὸ ζυγίζον μέχρι τῶν 10 δραμίων, καὶ 30 διὰ τὸ μέχρι τῶν 25 δραμίων.

Ἐν Πόρῳ τὴν 24 Σεπτεμβρίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. Τρικούπης.

18

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 18 τῆς 21ης Δεκεμβρίου 1828
περὶ στρατιωτικοῦ ὀργανισμοῦ¹

Ἀριθ. 8377. Ψήφ. ΙΗ'

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωρῶν ἅψ' ἐνὸς μέρους τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ κανονισθῇ προσωρινῶς ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία δι' ὅσον ἀφορᾷ τὰ τακτικά σώματα·

Καὶ ἅψ' ἑτέρον τὴν δυσκολίαν τοῦ νὰ ἐνεργηθῶσι καθ' ὅλην των τὴν ἔκτασιν οἱ περὶ Τακτικοῦ ὑπ' ἀριθ. Η' καὶ ΜΗ' Νόμοι, τῶν ὁποίων τὴν ἐνέργειαν καὶ εἰς τὸ παρελθὸν ἐμπόδισεν ἡ δεινότης τῶν περιστάσεων·

Θεωρῶν ὅτι ἡ πείρα ἀπέδειξε τὴν ὠφέλειαν τῆς τροπολογίας, τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις τῆς Τρίτης Περιόδου ἔκαμεν εἰς τὸν ὑπ' ἀριθ. Η' Νόμον, παραδεχθεῖσα τὴν σύστασιν ταγμάτων ἀντὶ τῆς τῶν συνταγμάτων·

Ἐχων πρὸ ὀφθαλμῶν τοὺς ρηθέντας δύο νόμους· καὶ

Ἀκούσας τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου·

Ψηφίζει

Μέρος προκαταρκτικὸν
Περὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ νόμων

Ἀρθρ. 1. Ὁ Στρατιωτικὸς Κώδιξ τῆς Γαλλίας ἰσχύει διὰ τὰ ἑλληνικά τακτικά στρατεύματα, καθ' ὅσον ὁμῶς δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὰς μεταβολὰς αἱ ὁποῖαι

1. Συλλογὴ Στρατιωτικῶν Νόμων καὶ Διατάξεων, τόμ. Α', σελ. 31-38.

ἔγιναν ἢ θέλουν γενῇ εἰς αὐτὸν ἀπὸ νόμους ἰδιαίτερους ἢ μερικωτέρας διατάξεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἰσχύουσι καὶ ὅλαι αἱ περὶ γυμνάσεως στρατιωτικαὶ διατάξεις τῆς Γαλλίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Περὶ τῶν στρατιωτῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν

Ἄρθρ. 2. Κάθε στρατιώτης ἢ ὑπαξιωματικός, ἀπογραφόμενος ἐθελουσίως εἰς τὸ Τακτικόν, ὑποχρεοῦται νὰ μένῃ εἰς τὸ σῶμα τριετίαν ὁλόκληρον ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπεγράφῃ. Ὅμοιως ὑποχρεοῦνται καὶ οἱ ἀπογραφόμενοι διὰ κλήρον νὰ μένουν εἰς τὰ τακτικά σώματα τριετίαν ὁλόκληρον ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπεγράφησαν.

α'. Διὰ τὴν ἀπογραφὴν ἰσχύει ὁ ὑπ' ἀριθ. ΜΗ' Νόμος ἐκτὸς τοῦ § ε', τοῦ ὁποῖου ἡ ἐνέργεια ἀναγκάως ἀναβάλλεται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐξ αἰτίας τῶν περιστάσεων.

β'. Κάμνουν τὸν περὶ τούτου ὅρκον.

Ἄρθρ. 3. Οἱ στρατιῶται καὶ ἀξιωματικοὶ θέλουν λαμβάνει καὶ τοῦ λοιποῦ τὴν νῦν διωρισμένην πληρωμὴν, ἕως οὗ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δυνήθῃ νὰ κάμῃ διὰ μερικωτέρων διατάξεων ὅποιανδήποτε προσθήκην. Προσωρινῶς δὲ τὸ Κράτος χορηγεῖ δωρεὰν ἐτήσιον πρὸς ἐνδυμασίαν εἰς ἕκαστον μὲν τῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν δίστηλα τριάκοντα, εἰς ἕκαστον δὲ τῶν ἀνωτέρων βαθμοῦ ἀξιωματικῶν δίστηλα τεσσαράκοντα.

Ἄρθρ. 4. Ὁ στρατιώτης ἢ ὑπαξιωματικός ὅστις ἐν τῷ διαστήματι τῆς ἐθελουσίου ἢ κατὰ κλήρον ἀπογραφῆς του ἤθελεν ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὴν τάξιν του χωρὶς προσταγὴν, ἄδειαν ἢ ἄφεσιν, θεωρεῖται λιποτάκτης, καὶ ὡς τοιοῦτος παιδεύεται κατὰ τοὺς νόμους.

Ἄρθρ. 5. Ὁ λοχαγὸς ἑκάστου λόχου προτείνει τοὺς ὑπαξιωματικοὺς τοῦ λόχου του, ὁ δὲ διορισμὸς αὐτῶν ἀνήκει εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ σώματος.

α'. Ἡ καλὴ διαγωγὴ καὶ ἡ ἰκανότης τοῦ στρατιώτου εἶναι τὰ συστατικά διὰ τῶν ὁποίων δικαιοῦται νὰ λάβῃ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπαξιωματικοῦ.

β'. Θεωρεῖται ὡσαύτως καὶ ἡ ἀρχαιότης τῆς ἀπογραφῆς.

Ἄρθρ. 6. Ἐὰν ὁ στρατιώτης ἢ ὁ ὑπαξιωματικός μετὰ τριετῇ ἄμεμπτον διαμονὴν εἰς τὸ Τακτικόν θελήσῃ ἐκονσίως νὰ συμφωνήσῃ δι' ἄλλην μίαν τριετίαν συγχωρεῖται εἰς αὐτὸν νὰ φέρῃ πρὸς τιμὴν σημεῖον ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος καὶ λαμβάνει ἐν τέταρτον τοῦ διωρισμένου ὀφωνίου περισσότερον.

Ἄρθρ. 7. Ἐὰν δὲ καὶ μετὰ τὴν ἐξαετίαν συμφωνήσῃ δι' ἄλλην τριετίαν, φέρει δύο σημεῖα καὶ λαμβάνει ἐν καὶ ἥμισυ τοῦ προσδιωρισμένου ὀφωνίου.

Ἄρθρ. 8. Ἐὰν μετὰ ἐνναετῇ δούλευσιν συγχωρηθῇ εἰς τὸν στρατιώτην ἢ ὑπαξιωματικὸν νέα τριετὴς ἀπογραφή, φέρει τρία σημεῖα καὶ λαμβάνει ἐν καὶ τρία τέταρτα ὀφώνιον.

Τμῆμα Α'

Περὶ τῶν ὑπερστρατευσίμων (veterans)

Ἄρθρ. 9. Μετὰ ἔντιμον δωδεκαετῇ δούλευσιν εἰς τὰ τακτικά στρατεύματα ὁ στρατιώτης ἢ ὑπαξιωματικὸς εἶναι δικαιωματικῶς ὑπερστρατευσίμος.

Ἄρθρ. 10. Ὁ ὑπερστρατευσίμος φέρει ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τοῦ στήθους διακριτικὸν σημεῖον.

α'. Τὸ σημεῖον τοῦτο θέλει προσδιορισθῇ διὰ μερικωτέρας διατάξεως.

β'. Ὁ ὑπερστρατευσίμος λαμβάνει διπλοῦν ὀφώνιον.

γ'. Δικαιοῦται νὰ λαμβάνῃ μνηαῖον σιτηρέσιον, ὅταν δὲν δύναται πλέον νὰ εἶναι εἰς δούλευσιν.

δ'. Ἐὰν δὲν λαμβάνῃ μνηαῖον σιτηρέσιον, ἐμπορεῖ νὰ ἐμβῇ εἰς τὸ σῶμα τῶν ἀπομάχων.

ε'. Ἐὰν ἀποθάνῃ ἀφίνων γυναῖκα χηρεύουσιν, αὕτη λαμβάνει διὰ βίον τὴν σιτοδοσίαν καὶ τὸ ὀφώνιον τοῦ ἀνδρός της.

Τμῆμα Β'

Περὶ τῶν ἀπομάχων

Ἄρθρ. 11. Θέλει οἰκοδομηθῇ κατάστημα διὰ τοὺς ἐντίμως δουλεύσαντας ἀπομάχους.

Ἄρθρ. 12. Οἱ ἀπόμαχοι θέλουν εὐρεῖ εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο ὅλας τὰς ἀναπαύσεις, τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖ ἡ θέσις των καὶ δύναται νὰ χορηγήσῃ τὸ ἔθνος.

Ἄρθρ. 13. Τὰ περὶ τῶν ἀπομάχων θέλουν προσδιορισθῇ δι' ἐπίτηδες διατάξεων.

Μέρος δεύτερον

Περὶ προβιβασμοῦ

Τὸ ἐν τρίτον τῶν προβιβασμῶν εἰς τοὺς βαθμοὺς ἀνθυπολοχαγοῦ, ὑπολοχαγοῦ καὶ λοχαγοῦ γίνεται κατὰ λόγον τῆς ἀρχαιότητος, εἰς τρόπον ὥστε ὅταν χηρεύσωσι τρεῖς ἀνθυπολοχαγαί, ὁ παλαιότερος ἀνθυπασπιστὴς ἢ ἐπιλοχίας, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ λόγος ἐναντιούμενος εἰς τοῦτο, γίνεται ἀνθυπολοχαγός· τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ διὰ τοὺς ἄλλους δύο βαθμούς.

Ἄρθρ. 14. Ἡ Κυβέρνησις φυλάττει ἐπὶ τὸ παρὸν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ χορηγῇ τὰ δύο τρίτα τῶν προβιβασμῶν εἰς τοὺς ἀνωτέρω σημειωθέντας τρεῖς βαθμοὺς, καθὼς ἐπίσης καὶ ὅλους τοὺς προβιβασμοὺς εἰς τοὺς βαθμοὺς τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν.

α'. Ἡ καλὴ διαγωγή καὶ ἡ ἀξιότης τῶν νέων ὑπαξιωματικῶν καὶ ἀξιωματικῶν δίδουσιν εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα προβιβασμοῦ, τὸ ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις δὲν θέλει παραβλέψει.

Ἄρθρ. 15. Ἡ Κυβέρνησις δίδει τὰ διπλώματα ὅλων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Τακτικοῦ Σώματος.

Ἄρθρ. 16. Κανεὶς στρατιωτικὸς δὲν στερεῖται τὸ διπλῶμα ἢ τὴν πληρωμὴν του, εἰμὴ διὰ κρίσεως κατὰ τοὺς νόμους.

Ἄρθρ. 17. Ὁ ἀξιωματικὸς ὅστις ἐπὶ λόγῳ κακῆς διαγωγῆς, ἀνποταξίας ἢ ἀμελείας κτλ. καταργεῖται διὰ κρίσεως, χάνει ὅλα τὰ ὁποῖα ἔχει δικαιώματα εἰς προβιβασμὸν καὶ εἰς τὸ σιτηρέσιον τῆς ἀναχωρήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Περὶ ἀναχωρήσεως καὶ σιτηρεσίου

Ἄρθρ. 18. Κάθε ἀξιωματικὸς ἔχων διπλῶμα τῆς Κυβερνήσεως καὶ μὴ δυνάμενος διὰ τὴν κατάστασιν τῆς υγείας του νὰ ἐξακολουθῇ τὴν ἐν ἐνεργείᾳ δούλευσιν, λαμβάνει τὸ ἥμισυ τῆς πληρωμῆς του διὰ βίου ὡς σιτηρέσιον.

α'. Ἡ ἀπομαχία βεβαιοῦται δι' ἐνὸς ἀποδεικτικοῦ, ὑπογεγραμμένου ἀπὸ τὸν ἀρχιχειροῦργον, ἀπὸ τὸν λοχαγὸν καὶ ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ σώματος.

Ἄρθρ. 19. Ὅποιος τῶν ἀξιωματικῶν, πρὶν γενῇ ἀπόμαχος, ἐδούλευσεν ἐντίμως εἰς διάστημα εἰκοσαετῆς, λαμβάνει διὰ σιτηρέσιον τὴν ὅλην του πληρωμὴν, πρὸς δὲ ἡ Κυβέρνησις θέλει φροντίσει νὰ δίδῃ εἰς αὐτὸν καθ' ὅσον τὸ συγχωροῦν αἱ περιστάσεις καὶ ἡ ἰκανότης του ἀνάλογον ὑπόργημα, εἴτε πολεμικὸν εἴτε πολιτικόν.

Ἄρθρ. 20. Μετὰ εἰκοσαετῇ ἔντιμον δούλευσιν, κάθε ἀξιωματικὸς, καὶ ἂν δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἀπομάχων, δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀναχώρησίν του, πλὴν τότε τὸ σιτηρέσιον του δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ του.

Ἄρθρ. 21. Μετὰ τεσσαρακονταετῇ ἔντιμον δούλευσιν κάθε ἀξιωματικὸς δικαιοῦται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀναχώρησίν του.

α'. Διὰ σιτηρέσιον ἐξακολουθεῖ νὰ λαμβάνῃ ὅλην τὴν προσδιορισμένην εἰς τὸν βαθμὸν του πληρωμὴν.

β'. Ἡ Κυβέρνησις πρὸς ἀμοιβὴν τῶν ἐξόχων ἐκδουλεύσεών του δίδει εἰς

αὐτὸν τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμὸν ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶχεν ὅταν ἀφέθῃ, χωρὶς ὁμῶς νὰ προσνέμῃ καὶ τὰς πληρωμὰς τούτου τοῦ βαθμοῦ.

Μέρος τρίτον

Περὶ τῶν φρουράρχων

Ἀρθρ. 22. Ὁ ἀξιωματικὸς ὁ διοριζόμενος ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν φρούραρχος σημαντικοῦ φρουρίου θεωρεῖται δι' αὐτὸ τοῦτο ὡς ἀνώτερος ἀξιωματικὸς κατὰ τὸ διάστημα τῆς φρουραρχίας του.

Ἀρθρ. 23. Οἱ μισθοὶ τῶν φρουράρχων θέλουν προσδιορισθῇ διὰ μερικῶς τέρας διατάξεως.

Ἀρθρ. 24. Ὁ φρούραρχος ἀνταποκρίνεται κατ' εὐθείαν μὲ τὴν Κυβέρνησιν, ὅταν δὲν εὐρίσκεται ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς ἀνωτέρου φρουράρχου.

Ἀρθρ. 25. Καθεὶς τῶν ἀνωτέρων φρουράρχων διορίζεται εἰς ὅσα φρούρια ἤθελεν ἐγκρίνει ἡ Κυβέρνησις.

Ἀρθρ. 26. Ὁ ἀνώτερος φρούραρχος δίδει κατ' εὐθείαν τὰς ἐπιταγὰς του εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλους φρουράρχους.

α'. Λαμβάνει ἐπίσης τὰς ἀναφορὰς των.

Ἀρθρ. 27. Ὁ φρούραρχος ἔχει περὶ αὐτὸν ἓνα ὑπασπιστήν, ἓνα σιτιστήν, ἓνα ἀποθηκοφύλακα, καὶ ἓνα ἀγγελιοφόρον (*ordonnance*).

α'. Ἐὰν οὗτοι ἀνήκωσιν εἰς τὸ Τακτικὸν Σῶμα, αἱ ἐργασίαι τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ φρουράρχου ἐμπιστεύονται εἰς ἓνα πρόκριτον ὑπαξιωματικόν, ὅστις λαμβάνει τότε βαθμὸν ἀξιωματικοῦ μὲ μισθὸν ὑπαξιωματικοῦ.

Ἀρθρ. 28. Ὁ φρούραρχος φροντίζει περὶ τῆς πολεμικῆς ἀσφαλείας τοῦ φρουρίου, προσδιορίζει τοὺς τόπους τῶν διαφόρων φρουρῶν καὶ φυλάκων.

α'. Ὡς πολεμικὸς ἀστυνόμενος, κάμνει αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἄλλων, τόσον διὰ νυκτὸς ὅσον καὶ τὴν ἡμέραν, τὰς ἀναγκαίας φυλακάς.

β'. Λαμβάνει ἀπὸ τὴν φρουρὰν τοὺς ἀναγκαίους εἰς τὰς διαφόρους ταύτας ὑπηρεσίας ἀνθρώπους.

Ἀρθρ. 29. Κάθε πολεμικὸς εἰσερχόμενος εἰς φρούριον χρεωστεῖ νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὸν φρούραρχον ἐντὸς 24 ὥρων· χρεωστεῖ ὡσαύτως νὰ τὸν προεἰδοποιήσῃ καὶ ἐξερχόμενος.

α'. Ὁ ἀνώτερος ἀξιωματικὸς εἰδοποιεῖ τὴν ἄφειξίν του ἢ διὰ γραμματίου ὑπογεγραμμένου ἰδιοχείρως, ἢ διὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ του αὐτοπροσώπως.

β'. Ὁ ἀξιωματικὸς, ὑπαξιωματικὸς, καὶ ὁ στρατιώτης χρεωστοῦν νὰ παρουνσιάζωνται αὐτοπροσώπως εἰς τὸν φρούραρχον.

Ἄρθρ. 30. Ὁ φρούραρχος προσδιορίζει τὰς ὥρας, καθ' ἃς πρέπει νὰ ἀνοίγονται καὶ νὰ κλείωνται αἱ θύραι.

Ἄρθρ. 31. Τὸ σύνθημα δίδεται εἰς τοὺς φύλακας ἀπὸ τὸν φρούραρχον.

α'. Τὸ λαμβάνει πρῶτον ἀπὸ τὸν ἀνώτερον φρούραρχον, ὅταν οὗτος ἤθελε εὐρεθῇ εἰς τὸ φρούριον.

Ἄρθρ. 32. Ὁ φρούραρχος κρατεῖ σημείωσιν ἀκριβῆ ὅλων τῶν ἀμυντικῶν μέσων.

Ἄρθρ. 33. Ὁ φρούραρχος ὑπόκειται εἰς εὐθύνην διὰ τὸ ὑλικόν, τὰ πολεμικὰ οἰκήματα ἢ καταστήματα καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς σκευή, τὰς οἰκοδομάς, τοὺς στρατώνας, τὰς ἀποθήκας, ὅταν δὲν εὐρίσκεται εἰς τὸ φρούριον διευθυντῆς τῆς πυρομηχανικῆς ἢ τῆς πυροβολικῆς.

α'. Ἐὰν εὐρίσκονται εἰς τὸ φρούριον οἱ δύο οὗτοι ἀξιωματικοὶ ἢ εἰς ἓξ αὐτῶν, ὁ φρούραρχος ἐλευθεροῦται ἀπὸ τὴν προσημειωθείσαν εὐθύνην.

β'. Οἱ ρηθέντες ἀξιωματικοὶ ἔχουσι χρέος νὰ προῖδεάζωσι τὸν φρούραρχον περὶ πάσης ἐργασίας ἢ μεταβολῆς, τὴν ὁποίαν θέλουν νὰ κάμουν.

Ἄρθρ. 34. Ὁ φρούραρχος κρατεῖ κατάλογον ὅλου τοῦ ὑλικοῦ τῆς πυροβολικῆς, καθὼς καὶ τῶν τροφεφοδίων παντὸς εἶδους.

Ἄρθρ. 35. Ὁ φρούραρχος διευθύνει κατὰ μῆνα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἢ πρὸς τὸν ἀνώτερον φρούραρχον λεπτομερῇ ἀναφοράν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκθέτει τὴν δύναμιν τῆς φρουρᾶς καὶ τὰς ἐπισυμβάσας μεταβολάς.

α'. Διευθύνει ὁμοίως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἢ πρὸς τὸν ἀνώτερον φρούραρχον σημείωσιν ἀκριβῆ τοῦ ὑλικοῦ τῆς πυροβολικῆς καὶ τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις τροφῶν, συνάμα δὲ καὶ τῶν γενομένων εἰς αὐτὰ μεταβολῶν ἢ προσθαφαιρέσεων.

Μέρος τέταρτον

Περὶ τῶν Εὐελπίδων

Ἄρθρ. 36. Συσταίνεται λόχος γυμνάσεως ὑπὸ τὸ ὄνομα Λόχος τῶν Εὐελπίδων.

Ἄρθρ. 37. Ὁ ἀριθμὸς τῶν παραδεκτῶν εἰς τὸν λόχον τοῦτον μαθητῶν περιορίζεται ἐπὶ τὸ παρὸν μέχρι τῶν πενήκοντα.

Ἄρθρ. 38. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ τοῦ λόχου τούτου λαμβάνονται μεταξὺ τῶν ἰδίων μαθητῶν.

α'. Ἡ ἀρχαιότης τῆς εισόδου, ἡ καλὴ διαγωγή καὶ αἱ πρόοδοι εἶναι τὰ συστατικὰ μέσα, τὰ ὁποῖα δίδουσι τὸ δικαίωμα τοῦ προβιβασμοῦ τούτου.

Ἄρθρ. 39. Ἐν μέρος τοῦ χηρέοντος βαθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν εἰς τὰ τακτικά στρατεύματα προσδιορίζεται διὰ τοὺς ὑπαξιωματικὸν τῶν Εὐελπίδων.

"Αρθρ. 40. "Όσοι τῶν μαθητῶν ἔχουν σκοπὸν νὰ ἐμβοῦν εἰς τὸ πυροβολικόν, θέλουν γυμνάζεσθαι ἐπὶ τὸ παρὸν τὴν χρῆσιν τῶν πυροβόλων εἰς τὸ ἐπίπεδον, κατὰ θέσεις καὶ εἰς πολιορκίαν· θέλουν διδάσκεισθαι πρὸς τούτοις τὴν ἰχνογραφίαν, τὴν ἀριθμητικὴν καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς γεωμετρίας, τὰ περὶ κατασκευῆς τοῦ ὕλικου τῆς πυροβολικῆς καὶ τῶν κανονοστασίων καὶ τὰ περὶ προπαρασκευῆς τῶν πολεμοφοδίων· ἐν ἐνὶ λόγῳ τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον μέρος τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν, αἱ ὁποῖαι συμβάλλουσιν εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ πυροβολικοῦ.

"Αρθρ. 41. "Όσοι τῶν Εὐελπίδων προσδιορίζονται διὰ τὸ ἵππικόν θέλουν λαμβάνει μερικὰς γνώσεις τῆς ζωιατρικῆς τέχνης, θέλουν διδάσκεισθαι τὴν ἵππασίαν, θέλουν μαθάνει νὰ γνωρίζωσι καθ' ὅλην τὴν λεπτομέρειαν τὴν ἐπισκευασίαν τοῦ ἵππου, καὶ τέλος θέλουν γυμνάζεσθαι εἰς τὰ πλέον συνήθη κινήματα τοῦ ἵππου, τὰ ὁποῖα ἄλλως θέλουν διδάσκεισθαι εἰς τὴν θεωρίαν.

"Αρθρ. 42. Αὕτη ἡ προσωρινὴ καὶ ἐπιπόλαιος μάθησις τῶν εἰς τὴν πυροβολικὴν καὶ τὴν ἵππικὴν ἐνασχολουμένων θέλει ἐκτανθῇ καθόσον τὸ ἐπιτρέφουν αἱ περιστάσεις.

"Αρθρ. 43. Θέλουν γυμνάζεσθαι εἰς τὴν πεζομαχίαν ὅχι μόνον ὅσοι τῶν Εὐελπίδων διορίζονται εἰς αὐτὸ τὸ μέρος τῆς πολεμικῆς, ἀλλ' ἐπίσης καὶ ὅλοι οἱ μαθηταὶ τῆς πυροβολικῆς καὶ τῆς ἵππικῆς.

"Αρθρ. 44. Οἱ μαθηταὶ ὅλων τῶν κλάσεων θέλουν μαθάνει τὴν κατάστροφον παντὸς εἶδους καταστίχων, καταλόγων καὶ ἀναφορῶν.

"Αρθρ. 45. Οἱ διδάσκοντες ἀξιωματικοὶ θέλουν διδάσκει πρὸ πάντων καὶ εἰς πᾶσαν περίστασιν τοὺς μαθητάς των τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν μετὰ λόγον πειθαρχίαν.

"Αρθρ. 46. Οἱ Εὐέλπιδες, ὄντες ἰδίως διωρισμένοι νὰ καταταχθῶσι μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν τακτικῶν στρατευμάτων, λογίζονται ὡς ἔχοντες βαθμὸν ἀξιωματικοῦ.

α'. Θέλουν ἔχει κοινὸν οἶκημα.

β'. Καθεὶς ἐξ αὐτῶν θέλει ἔχει μίαν ξυλίνην κλίνην καὶ μίαν τράπεζαν.

γ'. Θέλουν λαμβάνει ὅλοι καθ' ἐκάστην μίαν μερίδα, τὸ ὀψώνιον, καὶ τέσσαρα δίστηλα κατὰ μῆνα.

δ'. Ἡ ἐνδυμασία θέλει προμηθεύεσθαι εἰς αὐτοὺς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, θέλουν δὲ προμηθεύει ἐξ ἰδίων τὰ πανικά των.

"Αρθρ. 47. Τὸ ἔνδυμα τῶν Εὐελπίδων θέλει εἶναι ἀπαράλλακτον μὲ τὸ τῶν Ἐπιλέκτων, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν διακριτικῶν σημείων.

"Αρθρ. 48. "Όστις τῶν Εὐελπίδων ἀποβληθῇ ἐπὶ λόγῳ διαγωγῆς ἀτίμου, ἀμελείας, ἀναξιοτήτος ἢ ἀνυποταξίας, χάνει κάθε δικαίωμα νὰ καταταχθῇ ἀξιωματικὸς ἢ ὑπαξιωματικὸς εἰς τὸ Τακτικόν.

Ἄρθρ. 49. Ἡ ἐσωτερικὴ οἰκονομία τοῦ Λόχου τῶν Εὐελπίδων θέλει κανο-
νισθῇ δι' ἰδιαιτέρας διατάξεως.

Ἐν Αἰγίνῃ τὴν 21 Δεκεμβρίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. Τρικούπης.

19

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 19 τῆς 15ης Δεκεμβρίου 1828
περὶ τοῦ Διοργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων¹

Ἀρ. 8268. <Ψήφισμα ΙΘ'>

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Μολονότι οἱ συνταγματικοὶ νόμοι τοῦ Ἀστροῦς, τῆς Ἐπιδαύρου καὶ τῆς Τροι-
ζήνος διέταξαν τὴν σύστασιν τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας, ἀλλ' ἐξ αἰτίας πολυαριθμῶν
καὶ συνεχῶν συμφορῶν ἀνεβλήθη καὶ αὕτη.

Αἱ μέχρι τοῦδε Κυβερνήσεις δὲν ἐδυνήθησαν νὰ εὐχαριστήσωσι τὴν ὁποίαν
εἶχε τὸ ἔθνος ἀνάγκην τῶν Δικαστηρίων· ὅλαι ἐπροσπάθησαν νὰ θεραπεύσουν τὴν
ἐλλειψιν ταύτην μὲ ἐιδικὰς καὶ ἐκτάκτους ἐπιτροπὰς·

Ἀφοῦ ἐλάβαμεν τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως, ἡναγκάσθημεν νὰ προστρέξω-

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 95 (19 Δεκ. 1828). Βλ. καὶ ἐν Ἀ. Μά-
μουκα, *Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος*, τόμ. ΙΑ', σελ. 505-511· Ἀρχ. Ὑδρας, τόμ. ΙΔ',
σελ. 239-242. Γαλλιστὶ ἐν *Constitutions*, σελ. 230-235, ἐνθα εἶναι δημοσιευμένον ὡς Ψήφισμα ὑπ'
ἀριθμ. 17. Ὁ Διοργανισμὸς τῶν Δικαστηρίων τοῦ 1828 περιελήφθη καὶ εἰς κυκλοφορηθὲν τότε εἰκο-
σασέλιδον φυλλάδιον, ἐν τῷ ὑποὶ ἀνεδημοσιεύθη καὶ ὁ ὑπ' ἀριθμ. ΙΓ' Νόμος τῆς 22ας Μαΐου 1822,
ὡς εἶχεν ἀναθεωρηθῇ τὴν 21ην Ὀκτωβρίου 1825, τεθεὶς ἐν ἰσχύι «πρὸς συμπληρωματικὴν ἐφαρμο-
γὴν» διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 9470 Διατάγματος τῆς 18ης Φεβρουαρίου 1829, ὡς καὶ τινα ἐκτελε-
στικά τοῦ Διοργανισμοῦ διατάγματα. Εἰς νεώτερον φυλλάδιον, σχεδὸν ἀμέσως κυκλοφορηθὲν, ἐ-
δημοσιεύθησαν συμπληρωματικὰ τινα διατάγματα, ἐκτελεστικά ἐπίσης τοῦ ἐν λόγῳ Διοργανισμοῦ.
Περὶ τοῦ ἱστορικοῦ τοῦ Διοργανισμοῦ, ὡς καὶ ἀνάλυσιν αὐτοῦ, βλ. λεπτομερῶς ἐν Δ. Γ. Σερε-
μέτη, *Ἡ Δικαιοσύνη ἐπὶ Καποδίστρια, Α' Πρώτῃ Περίοδος 1828 - 1829 (Μετ' ἀνεκδότων ἐγ-
γραφῶν)*, Ἐν Θεσσαλονίκῃ 1959, ἰδίᾳ ἐν σελ. 51 - 52, 56 - 104, 231 καὶ ἐξῆς. Ἐνδιαφερούσας
παρατηρήσεις βλ. καὶ ἐν Μ. Τουρτόγλου, «Ὁ Διοργανισμὸς τῶν Δικαστηρίων καὶ ἡ Πολι-
τικὴ καὶ Ἑγκληματικὴ Διαδικασία τοῦ 1830. Κριτικαὶ παρατηρήσεις Ἀλ. Πάλλα - Ἀπαντή-
σεις Ἰ. Γενταῖ», *Ἐπετηρὶς τοῦ Ἀρχείου τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου τῆς Ἀκαδημίας*
Ἀθηνῶν, τόμ. 8 (1958), σελ. 1 - 5.

μεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ ἴδιον καταφύγιον, ἀλλὰ δὲν ἡγνοήσαμεν τὰ ἐκ τούτου παρε-
πόμενα ἀτοπήματα·

Μόνη θεραπεία εἶναι ἡ σύστασις τακτικῶν δικαστηρίων, ἀλλὰ διὰ τοῦτο προ-
απαιτοῦνται δοκίμια διὰ τὰ γένη ἢ ἐφαρμογὴ ἀνάλογος μὲ τὰς χρείας καὶ τὰ μέσα
τοῦ ἔθνους·

Θέλοντες νὰ ἐξομαλίσωμεν τὴν ὁδὸν τελειότερας δικαστικῆς τάξεως, τὴν ὁποίαν
ἡ Συνέλευσις θέλει διατάξει ὀριστικῶς, καὶ νὰ πληρώσωμεν, ὅσον αἱ περιστάσεις
συγχωροῦν, τὴν ἐπιθυμίαν τῶν κατοίκων τῶν διαφόρων τμημάτων·

Ἀκολουθήσαντες τὸ πνεῦμα τῆς περὶ Διοργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων ὑπ'
ἀρ. ΙΓ' καταχωρημένης εἰς τὸν Κώδικα τῶν Νόμων Διατάξεως, ἀπὸ τὴν ὁποίαν
ἐπροσπαθήσαμεν νὰ ἀπομακρυνθῶμεν ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερον·

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου, κατὰ τὸ δοθὲν παρὰ τῆς ἐπιτρο-
πῆς τοῦ Τμήματος τῶν Ἑσωτερικῶν σχέδιον·

Ψηφίζομεν

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΕΝΙΚΑΙ

Ἀρθ. 1. Ἡ διοίκησις τῆς πολιτικῆς, ἐμπορικῆς, διορθωτικῆς καὶ ἐγκλημα-
τικῆς δικαιοσύνης ἐμπιστεύεται εἰς τακτικὰ δικαστήρια.

2. Ἡ σύνθεσις, ἡ ἀρμοδιότης καὶ ἡ δικαιοδοσία ἐκάστου αὐτῶν διατάσσον-
ται ἀπὸ τὸ παρὸν ψήφισμα.

3. Ἐκτὸς τῶν δικαστηρίων, τὰ μέρη δύνανται νὰ ἐπιτρέψουν, ὡςάκις συμ-
φωνήσουν, τὴν κρίσιν τῶν πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν διαφορῶν των εἰς αἵρετοὺς
κρίτας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Τμήμα πρῶτον

Περὶ τῶν εἰρηνοδικῶν

4. Ὅπου εἶναι ἕνας δημογέρον, ἐκτελεῖ καὶ τὰ ἔργα τοῦ εἰρηνοδίκου· ὅπου δὲ
εἶναι πλείονες ἐξ αὐτῶν, ἐκλέγει ἓνα ἢ Κυβέρνησις.

5. Ἄν τύχη ἐμπόδιον, ἀπουσία ἢ ἐξαίρεσις, ὅπου εἶναι ἕνας δημογέρον, ἐκπλη-
ροῖ τὰ ἔργα ταῦτα ὁ πλησιέστερος τῶν γειτονικῶν δημογερόντων· ὅπου δὲ εἶναι
πλείονες, ὁ γεροντότερος τῶν συνδημογερόντων.

6. Ὁ εἰρηνοδίκης τοῦ μὲν χωρίου κρίνει ἀνεκκλήτως μέχρι ποσότητος τριῶν διστήλων, τῆς δὲ κωμοπόλεως μέχρι πέντε, καὶ τῆς πόλεως μέχρις ἑπτά.

7. Κρίνουσι δὲ ἐκκλητῶς τῆς μὲν κωμοπόλεως μέχρι τεσσαράκοντα διστήλων, τῆς δὲ πόλεως μέχρις ἐξήκοντα.

8. Ὅσαι δὲ ὑποθέσεις ὑπερβαίνουν τὴν ποσότητα τῆς ἀρμοδιότητος αὐτῶν, ἀναφέρονται εἰς τὸν εἰρηνοδίκην μόνον διὰ τὰ συμβιβάσῃ τὰ μέρη, ἂν ἡμπορῇ.

9. Ἄν δὲν κατορθωθῇ ὁ συμβιβασμός, δύναται νὰ κάμῃ τὰς ἀναγκαίας ἐξετάσεις, ἐπισκέψεις, δοκιμίας, καὶ ὅλας τὰς διαδικαστικὰς ἐργασίας, τὰς παρασκευαστικὰς τῆς κρίσεως, καὶ νὰ τὰς παραπέμψῃ πρὸς τὸ πρωτόκλητον δικαστήριον.

10. Ἐκπληροῖ τὰς τῶν ἀνωτέρω δικαστηρίων διαταγὰς, τὰς ἀναγκαίας πρὸς διόρθωσιν ἢ ἀποπλήρωσιν τῆς προκειμένης διαδικασίας.

Τμῆμα δεύτερον

Περὶ τῶν πρωτοκλήτων δικαστηρίων

11. Εἰς ἕκαστον τμῆμα διορίζεται ἓν πρωτόκλητον δικαστήριον.

12. Σύγκειται ἀπὸ ἓνα πρόεδρον καὶ δύο συνδικαστάς.

13. Ἐκάστη ἐπαρχιακὴ δημογεροντία θέλει συνθέσει κατάλογον πέντε ὀνομάτων ἐκτὸς τῶν δημογερόντων, καὶ ἀπὸ τοῦ ὅλων τῶν καταλόγων τῶν ἐπαρχιακῶν δημογεροντιῶν ἕκαστον τμήματος ἢ Κυβέρνησις θέλει ἐκλέξει δύο δικαστάς καὶ δύο παρόδρους, οἱ ὅποιοι ἡνωμένοι μὲ τὸν πρόεδρον σχηματίζουν τὸ πρωτόκλητον δικαστήριον τοῦ τμήματος.

14. Ἔχει ἓνα γραμματέα διοριζόμενον ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

15. Οἱ πάρεδροι ἀναπληροῦν εἰς περίστασιν ἐλλείψεως τοὺς δικαστάς, καὶ τότε μόνον ἔχουν ψῆφον ἀποφασιστικήν.

16. Κρίνει ἀνεκκλήτως τὰς διαφοράς, ὅσαι δὲν ὑπερβαίνουν τὰ ἐξήκοντα δίστηλα.

17. Ἄν ἡ τιμὴ τοῦ περὶ οὗ ἡ κρίσις πράγματος δὲν ἡμπορῇ νὰ προσδιορισθῇ ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν φύσιν του, ὁ ἐνάγων δύναται νὰ τὸ ἐκτιμήσῃ διὰ ἐξήκοντα ἢ ὀλιγώτερα δίστηλα, καὶ νὰ τὸ ἀφήσῃ εἰς τὸν ἀντίδικόν του διὰ ταύτην τὴν τιμὴν τότε τὸ δικαστήριον δὲν τὴν ἀναβιβάζει περισσότερον.

18. Αἱ ὑπερβαίνουσαι τὰ ἐξήκοντα δίστηλα ὑποθέσεις ἐκκαλοῦνται.

Τμῆμα τρίτον

Περὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου

19. Διορίζεται ἐμπορικὸν δικαστήριον εἰς τὴν Σύραν.

20. Χρείας τυχούσης, ἡ Κυβέρνησις συσταίνει καὶ ἄλλου ἐμπορικὰ δικαστήρια.

21. Ὃπου δὲν ὑπάρχει ἐμπορικὸν δικαστήριον, ἀναπληρώνεται ἀπὸ τὸ πρῶτόκλητον, μὴ ὑπερβαῖνον τὴν οἰκείαν αὐτοῦ δικαιοδοσίαν τῆς τιμῆς· τὸ αὐτὸ δὲ μετέρχεται καὶ ὅλα τὰ ἄλλα, ὅσα ἀποδίδει εἰς αὐτὸ ἡ διαδικασία.

22. Τὸ ἐμπορικὸν δικαστήριον ἔχει ἓνα πρόεδρον διοριζόμενον ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, τέσσαρας συνδικαστὰς ἐκλεγομένους ἀπὸ τοὺς κατὰ τόπον ἐμπόρους, καὶ ἓνα γραμματέα, τὸν ὅποιον διορίζει τὸ δικαστήριον.

23. Οἱ ἐκλεγόμενοι συνδικασταὶ πρέπει νὰ εἶναι ἀπὸ τοὺς ἐμπόρους τοὺς μετελθόντας τιμῶς τὸ ἐπάγγελμά των τοὐλάχιστον δέκα ἔτη.

24. Τὸ ἐμπορικὸν δικαστήριον κρίνει ἀνεκκλήτως μέχρις ἑκατὸν εἴκοσι διστήλων.

25. Ἄν ἡ τιμὴ τοῦ περὶ οὗ ἡ δίκη πράγματος δὲν προσδιορίζεται ἀπὸ τὴν φύσιν του, ὁ ἐνάγων δύναται νὰ τὸ ἐκτιμήσῃ δι' ἑκατὸν εἴκοσι ἢ ὀλιγώτερα δίστηλα· καὶ ἀκολουθεῖται ἡ διάταξις τοῦ 17 ἄρθρου.

26. Ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν εἴκοσι δίστηλα, ἡ ὅταν δὲν προσδιορισθῇ ἡ τιμὴ τοῦ πράγματος, ἡ κρίσις ἐκκαλεῖται εἰς τὸ ἀνεκκλήτον κριτήριον.

Τμήμα τέταρτον

Περὶ τοῦ Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου

27. Συσταίνεται Ἀνεκκλήτον Κριτήριο.

28. Ἔχει ἓνα πρῶτον πρόεδρον, ἓνα ἀντιπρόεδρον, ἑπτὰ κριτάς, ἓνα δημόσιον συνήγορον καὶ ἓνα γραμματέα, διοριζομένους ὅλους ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, καὶ διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα.

29. Τρεῖς τοπικοὶ δημογέροντες διορίζονται πάρεδροι.

30. Κρίνει ὅσας ὑποθέσεις τὸ πρῶτόκλητον καὶ τὸ Ἐμπορικὸν Δικαστήριον ἀποφασίσουν ἐκκλητῶς.

31. Κατὰ τὰς χρείας ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ συστήσῃ καὶ ἄλλο ἢ ἄλλα ἀνεκκλήτα κριτήρια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Τμήμα πρῶτον

Περὶ τῆς διορθωτικῆς δικαιοσύνης

32. Οἱ εἰρηνοδίκαι κρίνουν ἕκαστος εἰς τὴν περιφέρειάν του:

1. Τὰς καταπατήσεις τῶν συνόρων, τὰς ἀρπαγὰς τῶν ποτιστικῶν νερῶν, καὶ τὰς ζημίας τὰς γενομένας ἀπὸ ἀνθρώπους ἢ ζῶα εἰς χωράφια, ἀμπέλια, περιβόλια, ἢ κήπους ἐντὸς τοῦ ἔτους.

2. Τὰς ὕβρεις, τὰ μαλώματα, καὶ τοὺς δαρμούς, ὅσοι δὲν κατήντησαν εἰς πληγὰς ἢ βαρέα κτυπήματα.

3. Ὅλα τὰ πταίσματα, ὅσα τιμωροῦνται μὲ ζηνμίαν ἢ φυλακὴν.

33. Αἱ ἀποφάσεις των ἐκκαλοῦνται, ἂν ἡ ποινὴ εἶναι βαρυτέρα ἀπὸ μιᾶς ἕως πέντε ἡμερῶν φυλακὴν ἢ ἀπὸ δύο διςτῆλων ζηνμίαν, ἢ ἂν ἡ ἀποζημίωσις ὑπερβαί-
νῃ τὰ ἐξ δίστηλα.

34. Τὸ πρωτόκλητον δικαστήριον κρίνει ἀνεκκλήτως τὰς παρὰ τῶν εἰρηνοδι-
κῶν δεδικασμένας διορθωτικὰς ὑποθέσεις.

Τμήμα δεύτερον

Περὶ ἐγκληματικῆς δικαιοσύνης

35. Εἰς πρώτην κατηγορίαν ἐγκλήματος, τὸ πρωτόκλητον δικαστήριον διορίζει
ἓνα τῶν συνδικαστῶν του ἐξεταστικὸν δικαστήν.

36. Ἐπειτα ἐξαιροῦν τοῦτον, παραλαμβάνει συνδικαστὰς τοὺς δύο παρέδρους
του καὶ κρίνει τὸν ἐγκαλούμενον ἐκκλητῶς.

37. Ἄν γένῃ ἐκκλησις, τὸ ἀνέκκλητον κριτήριο κρίνει παραδεχόμενον συνδι-
καστὰς τοὺς τρεῖς παρέδρους του.

Ἄρθρα συμπληρωτικά

38. Τὰ δικαστήρια ἀκολουθοῦν εἰς μὲν τὰ πολιτικὰ τοὺς νόμους τῶν αὐτοκρα-
τόρων, περιεχομένους εἰς τὴν πρόχειρον ἐξάβιβλον τοῦ Ἀρμενοπούλου, εἰς δὲ τὰ
ἐμπορικὰ τὸν τῆς Γαλλίας Ἐμπορικὸν Κώδικα.

Ἐως οὗ ἐκδοθῇ ὁ παρασκευαζόμενος Ποινικὸς Κώδιξ, εἰς τὰ διορθωτικὰ καὶ
ἐγκληματικὰ κρίνουν κατὰ τὸ Ἀπάνθισμα τῶν Ἐγκληματικῶν καὶ κατ' ἐπιείκειαν.

39. Ἀναβάλλονται αἱ εἰρηνοδικαίαι καὶ τὰ πρωτόκλητα δικαστήρια εἰς ὅσας
ἐπαρχίας ἢ τμήματα αἱ περιστάσεις τοῦ πολέμου δὲν συγχωρήσουν πρὸς καιρὸν τὴν
σύστασιν των¹.

Ἐν Αἰγίνῃ τὴν 15 Δεκεμβρίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης

Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Σ. Τρικούπης.

1. Συναφῆ πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀνωτέρω ψηφίσματος εἶναι τὰ ἀκόλουθα διατάγματα:

α) Ἀρ. 9470

μάτων να βάλωμεν εἰς ἐνέργειαν τὸ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1828 ὑπ' ἀρ. 8268 Ψήφισμα περὶ τοῦ Διοργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων

Αἰσθανόμενοι καθημέραν περισσότερον τὴν ἀνάγκην τῆς συνστάσεως τῶν δικαστηρίων, τῶν ὁποίων ἡ ἔλλειψις ἐπιφέρει μυριάς δυσκολίας εἰς τὴν τακτοποίησιν τῆς δημοσίου διοικήσεως

Ἐπειδὴ οἱ κανόνες τῆς Πολιτικῆς καὶ Ἑγκληματικῆς Διαδικασίας συζητοῦνται εἰσέτι ἐντὸς τοῦ Πανελληνίου

Θεωροῦντες ὅτι ὁ ὑπ' ἀρ. 17 Νόμος περὶ Διατάξεως Δικαστηρίων περιέχει κανόνας διαδικασίας, τοὺς ὁποίους τὰ δικαστήρια ἐχρεώστων ν' ἀκολουθήσουν κατὰ τὸ 146 ἄρθρον τοῦ Πολιτικοῦ Συντάγματος

Διατάττομεν

Μέχρι τῆς δημοσιεύσεως κανόνων διαδικασίας πληρεστέρων καὶ πλέον προσηρμοσμένων εἰς τὴν ἐνεστώσαν δικαστικὴν τάξιν, τὰ δικαστήρια θέλουν ἔχει δι' ὁδηγίαν των τοὺς περιεχομένους εἰς τὸν ὑπ' ἀρ. 17 Νόμον κανόνας, καθ' ὅσον οὗτοι ἐφαρμόζονται μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀρ. 8268 Ψηφίσματος.

Ἡ ὑπ' ἀρ. 17 τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων Διάταξις θέλει τυπωθῇ καὶ ἀντίτυπα αὐτῆς θέλουν σταλῇ εἰς ἕκαστον τῶν δικαστηρίων.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Αἰγίνῃ τὴν 18 Φεβρουαρίου 1829

Ὁ Κυβερνήτης

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ἰ. Α. Καποδίστριας

Ν. Σπηλιδάδης.

Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 25 (27 Μαρτ. 1829).

β) Ἀρ. 10155

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ μέχρι τοῦδε δὲν ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅλοι οἱ κατάλογοι τῶν κατὰ τόπους δημογεροντιῶν

Ἐπειδὴ εἶναι ἀνάγκη νὰ κανονισθῶσιν ἤδη καὶ τὰ περὶ τῶν εἰρηνοδικῶν

Θεωροῦντες τὸ 4 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1828 καὶ ὑπ' ἀρ. 8268 Ψηφίσματος περὶ τοῦ Διοργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων

Διατάττομεν

Α'. Οἱ ἑκτακοὶ ἐπίτροποι ἢ οἱ προσωρινοὶ διοικηταὶ θέλουν εἰς τὸν δημογεροντίας, οἵτινες μέλλουν νὰ ἐνεργῶσι προσωρινῶς τὰ τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ τὰ τῆς διορθωτικῆς δικαιοσύνης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄνω εἰρημένου ψηφίσματος.

Β'. Ὁ διορισμὸς οὗτος τῶν εἰρηνοδικῶν θέλει παραπεμφθῇ ἐπομένως εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Κυβερνήσεως, καθ' ὅσον ἡ πείρα ἤθελεν ἀποδείξει τὰ περὶ τῆς ἰκανότητος ἐκάστου ὡς πρὸς τὰ οὐσιώδη χρῆσι τοῦ ἐπαγγέλματός των.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 16 Μαρτίου 1829

Ὁ Κυβερνήτης

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας

Ἰ. Α. Καποδίστριας

Π. Σπανόπουλος.

Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 25 (27 Μαρτ. 1829).

Τὴν 18ην Φεβρουαρίου 1829 συνεκροτήθησαν δέκα τρία πρωτόκλητα δικαστήρια καὶ τὸ

20

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 20 τῆς 23ης Δεκεμβρίου 1828
περὶ ἐξετάσεως τῶν αἰτήσεων ἀποζημιώσεως τῶν στρατιωτικῶν¹

(*Ἀρ... Ψήφισμα Κ'*)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις τῆς Τροιζήνης ἐνέκρινεν ὁμοφώνως τὴν γενομένην πρότασιν περὶ τῆς περιθάλψεως καὶ ἐξοικονομήσεως τῆς φρουρᾶς τοῦ Μεσολογίου, καθὼς καὶ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν λογαριασμῶν καὶ ἐξοικονόμησιν καὶ ἄλλων διαφόρων στρατιωτικῶν σωμάτων·

Ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 316 προκηρξυεώς μας ἐδώκαμεν εἰς τὸν στρατὸν τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ ὅτι θέλουν ληφθῇ εἰς σκέψιν τὰ δίκαια ταῦτα·

Ἐπιθυμοῦντες ἤδη νὰ προπαρασκευάσωμεν τὰ ἐπὶ τούτῳ ὥστε ἡ προσεχὺς συγκροτηθεῖσα Ἐθνικὴ Συνέλευσις νὰ δυνηθῇ ἐτοιμῶς ν' ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν δικαίων ἀπαιτήσεων τῶν διαληφθέντων σωμάτων, καθ' ὃν τρόπον ἡ ἐν Τροιζήνι Συνέλευσις κατὰ διαφόρους συνεδριάσεις ἀπεφάσισεν·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου·

Ἀνεκκλήτων. Βλ. Διάτ. 9469/18 Φεβρ. 1829, ἐν ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 25 (27 Μαρτ. 1829). Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐξεδόθη τὸ διάταγμα περὶ δικαστικῶν ἐξόδων μετὰ τοῦ πίνακος αὐτῶν. Βλ. Διατ. 9471/18 Φεβρ. 1829 καὶ (πίναξ) 9472/18 Φεβρ. 1829, ἐν ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 25 (27 Μαρτ. 1829). Κατὰ Μάρτιον ἐγένετο ἡ συγκρότησις τῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων Βορ. Κυκλάδων, Δυτ. Σποράδων, Ἀργολίδος, Ἀρκαδίας, Ἀνω Μεσσηνίας. Βλ. Διάτ. 10151/16 Μαρτ. 1829, ἐν ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 25 (27 Μαρτ. 1829). Ἐπίσης, ἡ συγκρότησις τοῦ Ἀνεκκλήτου Δικαστηρίου, περὶ τῆς ὁποίας βλ. Διάτ. 10152/16 Μαρτ. 1829, ἐν ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 25 (27 Μαρτ. 1829). Κατὰ Μάιον ἐγένετο ἡ συγκρότησις τῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων Βορ. Σποράδων, Κεντρ. Κυκλάδων, Νοτίων Κυκλάδων, Λακωνίας, Κάτω Μεσσηνίας, Ἡλίδος, Ἀχαΐας. Βλ. Διάτ. 12578/18 Μαΐου 1829, ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 40 (25 Μαΐου 1829).

Περὶ τοῦ ὅρκου τῶν δικαστῶν ἐξεδόθη τὸ Διάταγμα ὑπ' ἀριθμ. 10153/16 Μαρτ. 1829, τὸ ὁποῖον βλ. ἐν ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 25 (27 Μαρτ. 1829).

Περὶ λειτουργίας, ἀναδιοργανώσεως καὶ καθέδρας τοῦ Ἀνεκκλήτου Δικαστηρίου βλ. τὸ Διάταγμα ὑπ' ἀριθμ. 2 (Δικαιοσύνη)/21 Σεπτ. 1829, ἐν ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 67 (2 Ὀκτ. 1829). Διὰ τοῦ διατάγματος αὐτοῦ ὠρίσθη ὡς ἡμέρα ἐνάρξεως λειτουργίας τοῦ Δικαστηρίου ἡ 1η Ὀκτωβρίου 1829.

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 5 (16 Ἰαν. 1829). Γαλλιστὶ ἐν *Constitutions*, σελ. 235 - 236, ἐνθα εἶναι δημοσιευμένον ὡς Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 18.

Ψηφίζομεν τὰ ἐφεξῆς

Α'. Καθίσταται Ἐπιτροπὴ ἔργον ἔχουσα τὴν ἐπὶ τῆς βάσεως τῶν διαταχθέντων ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν ἐξέτασιν τῶν διαληφθεῖσων ἀπαιτήσεων, αἵτινες θέλουν παρουσιασθῇ εἰς αὐτὴν παρὰ τῶν ἐπιτρόπων τῶν διαφόρων στρατιωτικῶν σωμάτων. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει παραλαμβάνει ἀπὸ μέρους τῶν ἐπιτρόπων τούτων ὅλα τὰ ἀναγκαιοῦντα ἔγγραφα, ἐξηγήσεις καὶ διασαφηνίσεις.

Τὸ ἐπὶ τῶν Πολεμικῶν Τμήμα τοῦ Πανελληνίου, τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον καὶ ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ θέλουν ὡσαύτως χορηγήσει εἰς αὐτὴν ὅλας τὰς χρειώδεις πληροφορίας.

Β'. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη σύγκειται ἐκ τῶν κυρίων Ἀνδρέα Μεταξᾶ, Ἰωάννου Κωλέττη καὶ Ἀνδρέα Παπαδοπούλου.

Γ'. Τὰ παρόντα ἐνταῦθα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης δύνανται ἀνυπερθέτως νὰ κάμωσιν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν αἱ ὁποῖαι τοῖς ἀνατίθενται.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 23 Δεκεμβρίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Α. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. Τρικούπης.

21

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 21 τῆς 22ας Δεκεμβρίου 1828
περὶ ἐξετάσεως αἰτήσεων ἀποζημιώσεως τῶν πλοιοκτητῶν¹

(Ἀριθ. 8451. Ψήφισμα ΚΑ')

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ αἱ Κοινότητες τῆς Ὑδρας, Πετσῶν καὶ Ψαρῶν μᾶς ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν των τοῦ νὰ ληφθῶσιν εἰς σκέψιν τὰ πρὸς δικαίαν τινὰ ἀποζημιώσιν ἐκ μέρους τῆς ἐπικρατείας δίκαια τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν πλοίων, ἀπὸ τὰ ὅποια ἐσνίστατο τὸ ἔθνικόν ναυτικὸν κατὰ τὸν παρόντα Ἀγῶνα·

Θεωροῦντες τὰς πράξεις τῶν ἐν Ἀστρεὶ καὶ ἐν Ἐπιδαύρῳ Συνελεύσεων τοῦ 1823 καὶ 1826, αἵτινες καθιερόνουν ὡς ἀρχὴν τὰ πρὸς ἀποζημιώσιν διαληφθέντα δίκαια·

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 5 (16 Ἰαν. 1829). Βλ. καὶ Ἀρχ. Ὑδρας, τόμ. ΙΔ', σελ. 245 - 246. Γαλλιστὶ ἐν *Constitutions*, σελ. 236 - 237, ἔνθα εἶναι δημοσιευμένον ὡς Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 19.

Ἡμέτερον χρέος θεωροῦντες τοῦ νὰ προπαρασκευάσωμεν τὰ περὶ τούτου, ὥστε ἡ ἐντὸς ὀλίγων συγκροτηθησομένη Συνέλευσις νὰ δυνηθῇ νὰ δικαιώσῃ καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοὺς διαληφθέντας ιδιοκτητάς·

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου·

Ψηφίζομεν

Α'. Καθίσταται ἐπιτροπὴ ἐπταμελής, ὁ σκοπὸς τῆς ὁποίας θέλει εἶσθαι νὰ ἐξετάσῃ τὰ δίκαια τῶν ἄνω ρηθέντων ιδιοκτητῶν καὶ νὰ προτείνῃ τὸν τρόπον, δι' οὗ θέλει δυνηθῇ τὸ ἔθνος νὰ τοὺς δικαιώσῃ. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ἔχει ὡς βάσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς τὰ ἐδῶ ἐπισυναπτόμενα ἔγγραφα, δηλαδή:

α'. τὴν μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Κοινοτήτων Ὑδρας, Πετσῶν καὶ Ψαρῶν περὶ τούτου ἀνταπόκρισιν,

β'. τὸ πρὸς τὸ Πανελλήνιον ἔγγραφόν μας περὶ αὐτοῦ τούτου,

γ'. τὴν πρὸς τὰς τρεῖς κοινότητας περὶ τούτου κοινοποίησιν,

δ'. τὴν ἀπάντησιν τοῦ Πανελληνίου.

Β'. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συνίσταται παρὰ τῶν κυρίων Ἀ. Μανροκορδάτου, Τάτση Μαγγίνα, Ζαχαρία Ζαχάρωφ, Ἰωάννου Βλάχου, Ἰωάννου Κριεζῆ, Ἀναγνώστου Χ' Ἀναγύρου καὶ Νικολάου Κοτζιά.

Γ'. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει συνέλθῃ εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως καὶ θέλει ἀρχίσει τὰς ἐργασίας τῆς ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐνέργειαν τοῦ παρόντος ψηφίσματος.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 22 Δεκεμβρίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης

Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ὁ Γραμμ(ατεὺς) τῆς Ἐπικρατείας

Σ. Τρικούπης.

22

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 22 τῆς 8ης Φεβρουαρίου 1829
περὶ λειῶν καὶ διανομῆς αὐτῶν¹

Ἀρ. 9191. Ψήφισμα ΚΒ'

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωρήσαντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ κανονισθῇ ἡ διανομὴ τῶν λειῶν ἐπάνω εἰς

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», φ. 13 (13 Φεβρ. 1829). Γαλλιστὶ ἐν *Constitutions*, σελ. 238 - 239, ἐνθα εἶναι δημοσιευμένον ὡς Ὑψίσμα ὑπ' ἀριθμ. 21.

τάς βάσεις τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ὀρθῆς ἀναλογίας, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης καταχρήσεως·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου·

Ψηφίζομεν

Ἄρθρον 1. Τὸ ἀγνὸν κέρδος ἐκ τῶν νομίμων ἀποδειχθεισῶν λειῶν, ἀφαιρεθέντων τῶν ἐξόδων, νὰ διαιρῇται εἰς τρία ἴσα μερίδια.

2. Τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν τῶν μεριδίων νὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, τὸ ἄλλο εἰς τὸ κατασχὸν πλοῖον καὶ τὸ τρίτον εἰς τὸ πλήρωμα τοῦ αὐτοῦ πλοίου.

3. Ἐὰν τὸ κατασχὸν πλοῖον εἶναι ἐθνικόν, τὸ ἀναλογοῦν εἰς αὐτὸ μερίδιον νὰ λαμβάνεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως. Ἐὰν εἶναι ιδιόκτητον, νὰ λαμβάνεται παρὰ τοῦ κυρίου αὐτοῦ.

4. Ἡ διανομὴ τοῦ ἀνήκοντος μεριδίου εἰς τὸ πλήρωμα νὰ γίνεται κατ' ἀναλογίαν τοῦ μισθοῦ ἐκάστου ἀξιωματικοῦ καὶ ναύτου, ἀπ' αὐτὸν τὸν πλοίαρχον μέχρι τοῦ μικροτέρου παιδίου.

5. Τὸ παρὸν ψήφισμα νὰ κοινοποιηθῇ διὰ τῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας πρὸς ὅντινα ἀνήκει.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 8 Φεβρουαρίου 1829

Ὁ Κυβερνήτης

Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. Σπηλιάδης.

23

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 23 τῆς 4ης Μαρτίου 1829
περὶ διενεργείας ἐκλογῶν Συνελεύσεως¹

Ἀρ. 10049. Ψήφισμα ΚΓ'

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωροῦντες, ὅτι ἡ συγκάλεισις τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, τὴν ὁποίαν ἡναγκάστημεν ν' ἀναβάλωμεν ἄχρι τοῦδε διὰ τὰς δυσχερεῖς περιστάσεις, τὰς κοινοποιηθείσας εἰς τὸ Ἔθνος διὰ τοῦ πρὸς τὸ Πανελλήνιον ἐγγράφου μας τὴν 2 Ἀπριλίου τοῦ 1828, δὲν συμφέρει νὰ παραταθῇ πλεότερον·

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 21 - 22 (16 Μαρτ. 1829). Βλ. καὶ ἐν Ἀ. Μάμουκα, *Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος*, τόμ. Γ' σελ. 90 - 93, καὶ τὴν Αὐτόθι, σημ. α'. Γαλλιστὶ ἐν *Constitutions*, σελ. 244 - 245, ἐνθα εἶναι δημοσιευμένον ὡς Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 22.

Λαβόντες εἰς σκέψιν τὸν περὶ ἐκλογῆς Παραστατῶν νόμον·

Ἀκούσαντες δέ, κατὰ συνέπειαν τῆς προσκλήσεώς μας, καὶ τὴν περὶ τούτου γνώμην τοῦ Πανελληνίου διὰ τῶν ἐγγράφων του ὑπ' ἀρ. 15 τῆς 20 Φεβρουαρίου 1829.

Ψηφίζομεν

Ἄρθ. 1. Ἡ Δ' Ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις θέλει συγκροτηθῇ τὴν 15 Μαΐου τοῦ 1829 εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως.

2. Αἱ ἐπαρχίαι τῆς Ἑλλάδος, ὅσαι ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦ ν' ἀποστέλλωσι πληρεξουσίου εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, θέλουν ἐκλέξει τοὺς διὰ τὴν Δ' Ἐθνικὴν Συνέλευσιν πληρεξουσίου των κατὰ τοὺς τύπους τῶν εἰς τὸ παρὸν ψήφισμα συναπτομένων Ὁδηγιῶν.

3. Οἱ ἐκλογεῖς τῶν πόλεων, κομποπόλεων καὶ χωρίων, διορίζονται ἀπὸ τοὺς πολίτας τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ψήφου.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλογέων διορίζεται κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν οἰκογενειῶν, δηλ. εἰς τὰ μέρη τὰ κατοικούμενα ἀπὸ 15 οἰκογενείας μέχρι τῶν 50 διορίζεται εἰς ἐκλογεὺς.

Εἰς τὰ κατοικούμενα ἀπὸ 50 οἰκογενείας μέχρι τῶν 100, δύο ἐκλογεῖς.

Εἰς τὰ ἀπὸ 100 οἰκογενείας μέχρι τῶν 200, τρεῖς· καὶ οὕτω καθεξῆς, προστιθεμένον πάντοτε ἐνὸς ἐκλογέως εἰς ἐκάστην ἑκατοντάδα.

Οἱ πληρεξούσιοι ἐκάστης ἐπαρχίας θέλουν εἶσθαι διπλάσιοι τῶν ἀντιπροσώπων, τοὺς ὁποίους εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ πέμπῃ εἰς τὴν Βουλὴν.

4. Οἱ κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν, ὅσαι δὲν ὠργανίσθησαν εἰσέτι ἐντελῶς, θέλουν ἐκλέξει τοὺς ἐκλογεῖς των ὅπου διατρίβουσιν· οἱ δὲ ἐκλογεῖς θέλουν συνέλθει διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν πληρεξουσίων τῆς ἐπαρχίας εἰς τὴν πόλιν ἢ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ὅπου διατρίβουσιν οἱ πλείότεροι κάτοικοι τῆς ρηθείσης ἐπαρχίας των.

5. Διὰ νὰ γίνωσιν ὅσον τὸ δυνατόν τακτικαὶ αἱ ἐκλογαί, καὶ ἕως ὅτου διαταχθῶσιν ὀριστικῶς τὰ περὶ τούτου διὰ νόμον, ἐμπιστεύομεν καὶ συνιστῶμεν εἰς τὴν προσοχὴν τῶν ἐκτάκτων ἐπιτρόπων, τῶν προσωρινῶν διοικητῶν, τῶν δημογερόντων καὶ τῶν κατοίκων τῶν ἐπαρχιῶν τὰς μὲ τὸ παρὸν ψήφισμα δημοσιευομένας ὁδηγίας, ὥστε ὅσοι ἐκ τῶν πολιτῶν χρεωστοῦν νὰ ἐκλέξωσι τοὺς ἐκλογεῖς καὶ τοὺς πληρεξουσίου, ν' ἀκολουθήσωσι κατ' αὐτάς.

6. Οἱ ἔκτακτοι ἐπίτροποι τῶν τμημάτων καὶ οἱ προσωρινοὶ διοικηταὶ θέλουν κοινοποιήσει διὰ τῶν δημογερόντων εἰς τοὺς κατοίκους τῶν πόλεων, κομποπόλεων καὶ χωρίων τὸ παρὸν ψήφισμα καὶ τὰς διαληφθείσας ὁδηγίας.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 4 Μαρτίου 1829

Ὁ Κυβερνήτης

Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας

Π. Σπανόπουλος.

Ἄρθ. 10050. Ὁδηγίαι¹

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄρθ. 1. Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' ἄρ. 10049 καὶ ΚΓ' Ψηφίσματος, οἱ ἑκτακτοὶ ἐπίτροποι καὶ οἱ προσωρινοὶ διοικηταὶ θέλουν δημοσιεύσει τὰς παρούσας ὁδηγίας.

Αὐτοὶ θέλουν προσδιορίσει τὴν ἡμέραν τῆς συναθροίσεως, καθ' ἣν μέλλουν νὰ ἐκλεχθῶσιν οἱ ἐκλογεῖς.

Ἡ ἡμέρα δὲ αὕτη θέλει εἶσθαι ἡ πρώτη Κυριακὴ ἢ μετὰ τὴν παρέλευσιν ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν πρὸς αὐτοὺς διαταγῶν τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ διαληφθέντες μὲ τὴν δημοσίευσιν τῶν ὁδηγιῶν τούτων θέλουν εἰδοποιήσει συγχρόνως τοὺς κατοίκους ὅλων τῶν μερῶν ἐκάστης ἐπαρχίας, τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ψήφου, ὅτι κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν χρεωστοῦν νὰ συνέλθωσι διὰ νὰ ἐκλέξωσι τοὺς ἐκλογεῖς.

Δικαίωμα ψήφου ἔχουν ὅλοι οἱ αὐτόχθονες Ἕλληνες οἱ ἔχοντες ἡλικίαν 25 ἐτῶν καὶ κατοικοῦντες τὰ χωρία, κωμοπόλεις καὶ πόλεις τῆς ἐπικρατείας.

2. Οἱ ἔχοντες δικαίωμα ψήφου πολῖται θέλουν συνέλθει τὴν ρητὴν ἡμέραν εἰς τὴν πλέον εὐρύχωρον ἐκκλησίαν τοῦ τόπου, καὶ μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ὁ ἱερουργὼν ἐφημέριος θέλει ἀναγνώσει μεγαλοφώνως τὸ περὶ συγκαλέσεως τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως Ψήφισμα καὶ τὰς παρούσας ὁδηγίας.

3. Ἡ συνάθροισις αὕτη θέλει προεδρεύεται ἀπὸ τὸν δημογέροντα ἢ ἀπὸ τὸν πρεσβύτερον τῶν δημογερόντων.

4. Ὁ ἱερουργὼν ἱερεὺς θέλει καταστρώσει τὸν κατάλογον τῶν πολιτῶν, ὅσοι εἶναι παρόντες καὶ ἔχουσι δικαίωμα ψήφου. Ὁ κατάλογος οὗτος θέλει ἀναγνωσθῇ μεγαλοφώνως, καὶ ἐπικυρωθῇ διὰ τῆς συγκαταθέσεως τῶν συνελθόντων πολιτῶν· ἢ δὲ συγκατάθεσις αὕτη θέλει ἀποδειχθῇ διὰ τῆς πλειοψηφίας· τότε ἡ συνάθροισις θέλει εἶσθαι νόμιμος, καὶ θέλουν μείνει εἰς τὴν ἐκκλησίαν μόνοι οἱ πολῖται ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα θέλουν εἶσθαι καταγεγραμμένα εἰς τὸν κατάλογον.

5. Ὁ ἱερεὺς θέλει παρουσιασθῇ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, κρατῶν εἰς χεῖρας τὸ Εὐαγγέλιον διὰ νὰ ὀρκισθῶσι τὸν ἀκόλουθον ὅρκον, ὁ ὁποῖος θέλει ἀναγνωσθῇ μεγαλοφώνως ἀπὸ ἑνα τῶν γεροντοτέρων τῆς συναθροίσεως, οἱ δὲ λοιποὶ πολῖται θέλουν τὸν ἐπαναλάβει ὑψώνοντες τὴν δεξιὰν χεῖρα.

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 21 - 22 (16 Μαρτ. 1829) καὶ ἐν Ἀ. Μάμουκα, Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, τόμ. Ι', σελ. 93 - 99.

"Ορκος

«Ἐν ὀνόματι τῆς Παναγίας καὶ Ἀδαιρέτου Τριάδος ὀρκίζομαι ἐνώπιον τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ Θεοῦ τῆς ἀληθείας, νὰ μὴ δώσω τὴν ψῆφον μου οὔτε διὰ φιλίαν, οὔτε διὰ μῖσος, οὔτε διὰ φόβον ζημίας, οὔτε δι' ἐλπίδα προσωπικοῦ κέρδους, ἀλλὰ κατὰ τὴν συνείδησίν μου καὶ χωρὶς καμμίαν προσωποληψίαν».

6. Μετὰ τὸν ὅρκον, πέντε ἐκ τῶν γεροντοτέρων μελῶν τῆς συναθροίσεως, ἐπὶ παρουσία τοῦ προεδρεύοντος αὐτὴν δημογέροντος, θέλουσι καταστρώσει τὸν κατάλογον τῶν εἰς ἐκλογὴν προβληθησομένων ὑποψηφίων. Ὁ κατάλογος οὗτος θέλει περιέχει τετραπλάσια ὀνόματα ἀπ' ἐκεῖνα τῶν διορισθησομένων ἐκλογέων καὶ ἡ συνάθροισις θέλει ψηφοφορήσει ἕκαστον ἰδιαίτερος, ἓνα μετὰ τὸν ἄλλον. Ὅσοι δὲ ἐξ αὐτῶν λάβουν τὰς πλειοτέρας ψήφους, θέλουν εἶσθαι οἱ νόμμοι ἐκλογεῖς.

7. Ὁ ἱερεὺς θέλει κρατεῖ τὰς πράξεις τῆς ψηφοφορίας, καὶ θέλει σημειώσει εἰς ταύτας τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα ὅλων τῶν ὑποψηφίων, καθὼς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὧσων ἔλαβον ὑπὲρ ἢ κατὰ ψήφον.

Αἱ πράξεις αὗται θέλουν ὑπογραφῇ ἀπὸ τὸν ἱερέα, τὸν προεδρεύοντα τὴν συνάθροισιν δημογέροντα, καὶ ἀπὸ τὰ πέντε μέλη τὰ καταστρώσαντα τὸν κατάλογον τῶν ὑποψηφίων, καὶ θέλουν φυλάττεσθαι εἰς τ' ἀρχεῖα τῆς δημογεροντίας.

8. Ἐκάστης πόλεως, κωμοπόλεως καὶ χωρίου ἡ δημογεροντία χρεωστεῖ νὰ πέμψῃ ἀμέσως ἀντίγραφον τῶν πράξεων τούτων εἰς τὸν προσωρινὸν διοικητὴν ἢ εἰς τὸν ἑκτακτον ἐπίτροπον, οἵτινες θέλουν τὸ διευθύνει πάραντα εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ διορίσῃ μεταξὺ τῶν ἐκλογέων τῆς ἐπαρχίας τὸν μέλλοντα νὰ προεδρεύῃ τὴν ἐκλεκτικὴν συνάθροισιν, εἴτε κατὰ τὴν πρώτην μόνον συνεδρίασιν (συνεδρίασιν προκαταρκτικὴν), εἴτε ἐπίσης καὶ εἰς ὅλας τὰς ἀκολουθούσας συνεδριάσεις.

9. Ἐκαστος τῶν εἰς τὴν συνάθροισιν αὐτὴν διορισθέντων ἐκλογέων θέλει λάβει ἀντίγραφον τῆς ρηθείσης πράξεως, ἐπικυρωμένον ἀπὸ τὴν δημογεροντίαν. Ἐὰν εἶναι εἷς μόνον δημογέρων, καὶ οὗτος διορισθῇ ἐκλογεὺς, τὸ ἀντίγραφον θέλει ἐπικυρωθῇ ἀπὸ τὰ γεροντότερα πέντε μέλη δι' αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐγγράφου ἕκαστος τῶν ἐκλογέων θέλει ἀποδείξει τὰ ὅποια ἔχει δικαιώματα εἰς τὸ νὰ συμμεθῇ τῆς συναθροίσεως, σκοπὸν ἐχούσης τὴν ἐκλογὴν τῶν πληρεξουσίων.

10. Οἱ ἑκτακτοὶ ἐπίτροποι ἢ οἱ προσωρινοὶ διοικηταὶ θέλουν προσδιορίσει ἐπίσης τὴν ἡμέραν τῆς συναθροίσεως τῶν ἐκλογέων. Ἡ ἡμέρα δὲ αὕτη θέλει εἶσθαι ἡ πρώτη Κυριακὴ ἢ μετὰ τὴν παρέλευσιν ὅκτῳ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν διαταγῶν τῆς Κυβερνήσεως περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ προέδρου τῶν ἐκλεκτικῶν συναθροίσεων.

Οἱ ἑκτακτοὶ ἐπίτροποι ἢ οἱ προσωρινοὶ διοικηταὶ θέλουν κοινοποιήσει συγχρόνως ὅτι ἡ συνάθροισις θέλει γίνεαι εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, ὅπου κατοικεῖ ἡ ἐπαρχιακὴ δημογεροντία.

Τὴν παραμονὴν τῆς ἡμέρας ταύτης οἱ ἐκλογεῖς θέλουν συγκροτήσῃ τὴν πρῶ-
την συνεδριάσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ πρόεδρος, πέντε ἐκ τῶν πλέον γεροντοτέρων ἐκλο-
γέων, καὶ οἱ ἐπαρχιακοὶ δημογέροντες θέλουν καταστρώσῃ τὸν κατάλογον τῶν ἐκλο-
γέων καὶ ἐπεξεργασθῶσι τὰ περὶ τῆς νομιμότητος αὐτῶν.

Τὴν δὲ ἐπαύριον θέλει γίνῃ ὁ κατάλογος τῶν ὑποψηφίων, ὅστις πρέπει νὰ
περιέχῃ τετραπλάσια ὀνόματα ἀφ' ὅσους ἐκάστη ἐπαρχία χρεωστεῖ νὰ πέμψῃ εἰς
τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν πληρεξουσίου.

Ἡ ἐκλεκτικὴ συνάθροισις θέλει διορίσῃ εἰς κατάστροφωσιν τοῦ καταλόγου τό-
σους ἐκλογεῖς, ὅσοι ὑποψήφιοι πρέπει νὰ ἐκλεχθῶσι καὶ καταγραφῶσιν εἰς αὐτόν.
Οἱ μέλλοντες νὰ συντάξωσι τὸν κατάλογον τοῦτον θέλουν ἔχει πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ
ἄρθ. 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 17 Νόμου, σπεύδοντες νὰ προτείνωσι μόνον ἐκείνους τοὺς πολί-
τας, ὅσοι διὰ τὴν κατάστασίν των, τὴν φρόνησίν των, τὴν πίστιν των καὶ τὸν πα-
τριωτισμὸν των κρίνονται ἄξιοι τῆς κοινῆς ἐμπιστοσύνης.

11. Εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν πληρεξουσίων θέλουν φυλαχθῇ οἱ εἰς τὸ ἄρθρον 5
σημειωθέντες τύποι. Οἱ ὑποψήφιοι θέλουν καθυποβληθῇ εἰς ψηφοφορίαν, ὁ εἰς μετὰ
τὸν ἄλλον, καὶ ὅσοι ἐξ αὐτῶν λάβωσι τὰς πλειότερας ψήφους, θέλουν εἶσθαι οἱ νό-
μιμοι πληρεξούσιοι τῆς ἐπαρχίας.

12. Ὁ γραμματεὺς τῆς δημογεροντίας θέλει καταστρώσῃ τὴν προᾶξιν τῆς
ἐκλογῆς τῶν πληρεξουσίων ἢ προᾶξις αὕτη θέλει περιέχει τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα
ὄλων τῶν ὑποψηφίων, καθὼς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπὲρ ἢ κατὰ ψήφων, ὅσας ἕκα-
στος αὐτῶν ἔλαβεν. Αὕτη θέλει ὑπογραφῇ ἀπὸ τὸν ἱερέα καὶ τοὺς πλειότερους τῶν
παρόντων ἐκλογέων, προσυπογραφῇ ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῆς ἐκλεκτικῆς συναθροίσεως,
ὡς καὶ ἀπὸ τὸν γραμματέα τῆς δημογεροντίας, καὶ θέλει σφραγισθῇ μὲ τὴν σφρα-
γίδα αὐτῆς.

13. Τὸ πρωτότυπον τῆς πράξεως θέλει φυλάττεσθαι εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς δημο-
γεροντίας, καὶ ἕκαστος πληρεξούσιος λαμβάνει ἀντίγραφον αὐτῆς ἐπικυρωμένον
ἀπὸ τὴν εἰρημένην δημογεροντίαν δι' αὐτῆς τῆς πράξεως ἕκαστος πληρεξούσιος
θέλει ἀποδείξῃ τὸ δικαίωμά του εἰς τὸ νὰ γίνῃ παραδεκτὸς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέ-
λευσιν.

14. Ἡ Κυβέρνησις δὲν βάζει κανένα περιορισμὸν εἰς τὰς παρούσας Ὁδηγίας,
διότι ἐπιστηρίζεται εἰς τὴν φρόνησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὅστις θέλει ἐνεργήσῃ
καὶ τὰ περὶ τοῦ οὐσιωδেষτάτου τούτου ἀντικειμένου τῶν ἐκλογῶν ἀξίως τῶν με-
ρίστων συμφερόντων του καὶ τῆς προσδοκίας τοῦ πολιτισμένου κόσμου.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 4 Μαρτίον 1829

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Α. Καποδίστριας

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας
Π. Σπανόπουλος.

᾽Αρ. 10051 <Διακήρυξις>¹

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς Ἕλληνας

᾽Αφ' ἧς στιγμῆς ἀνεδέχθημεν τὰ ὁποῖα μᾶς ἐνεπιστεύθητε χρέη, εἵχομεν προθυμίαν νὰ συγκαλέσωμεν τοὺς πληρεξουσίους σας εἰς Ἑθνικὴν Συνέλευσιν. Ἀλλ' ὁλόκληρος χρόνος παρῆλθε καὶ μόλις σήμερον δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ποθομένου.

Γνωστὰ σᾶς εἶναι τὰ αἷτια τῆς ἀναβολῆς ταύτης, καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι, συναισθανόμενοι ταῦτα, θέλετε συμμεθέξει ἐπίσης καὶ τῆς ὁποίας διὰ τοῦτο ἐδοκιμάζομεν λύπης.

Ἡ Δ' Ἑθνικὴ Συνέλευσις, εἰς τὴν ὁποίαν προσκαλεῖσθε νὰ πέμψητε τοὺς πληρεξουσίους σας, μέλλει νὰ συγκροτηθῇ, ἐν τῷ μέσῳ δεινотάτων περιστάσεων, ἐνώπιον τοῦ πολιτισμένου κόσμου καὶ τῶν Δυνάμεων, αἵτινες τιμῶσι τὴν Ἑλλάδα διὰ τῆς προστασίας των.

Οἱ πληρεξούσιοι ἀντιπρόσωποί σας ὀφείλουσι νὰ ἐξετάσων καὶ ἀποφασίσουν τὰ περὶ τῶν ὑψηλῶν ἀντικειμένων, εἰς τὰ ὁποῖα ἔχετε προσηλωμένας ὅλας τὰς νομίμους ἐλπίδας σας. Εἰς αὐτοὺς θέλετε δώσει ὅλην σας τὴν ἐμπιστοσύνην, τῆς ὁποίας ἄξιοι θέλουσι φανῇ μόνον διὰ τῶν συνετῶν βουλευμάτων αὐτῶν.

Προσκαλούμενοι νὰ ἐκλέξητε τοὺς ἐκλογεῖς καὶ τοὺς πληρεξουσίους, ὑπόκεισθε εἰς βαρυστάτην εὐθύνην διὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην.

Μὴ ὑπάρχοντος νόμου περὶ ἐκλογῆς πληρεξουσίων, ἐκάμαμεν ὅ,τι ἐδυνάμεθα διὰ νὰ θέσωμεν τὰ περὶ τῆς συγκαλέσεως τῆς Συνελεύσεως ὑπὸ τὴν αἰγίδα προφυλακτικῶν τύπων, καὶ τοιουτοτρόπως ἐμετριάσαμεν, ὅσον ἐξήρητο ἀπὸ ἡμᾶς, τὴν εὐθύνην σας.

Δὲν ἐδυνάμεθα, ἐπὶ κεφαλῆς ὄντες τῶν πραγμάτων σας, νὰ πράξωμεν πλείον, διὰ νὰ σᾶς προφυλάξωμεν ἀπὸ τὸν κίνδυνον τοῦ νὰ κάμετε ἐκλογάς, τῶν ὁποίων αἱ συνέπειαι ἤθελον ματαιώσει τοὺς εὐγενεῖς καὶ καλοκαγάθους σκοποὺς σας.

Ἀλλο τι δὲν μένει ἤδη εἰς ἡμᾶς, εἰμὴ νὰ ἐπικαλεσθῶμεν ὑπὲρ ὑμῶν τὴν θεῖαν ἀντίληψιν.

Εὐχόμεθα νὰ εὐδοκήσῃ ὁ Κύριος, ὥστε μόνῃ ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεως καὶ τὰ μοναδικὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος νὰ γενῶσιν οἱ μόνοι ὁδηγοὶ εἰς τὰς ἐκλογάς, τὰς ὁποίας τὰ χρέη σας, ὡς καὶ τὰ δικαιώματά σας, σᾶς προσκαλοῦν νὰ ἐνεργήσητε!

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 21-22 (16 Μαρτ. 1829). Βλ. καὶ ἐν ᾽Α. Μάμουκα, *Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος*, τόμ. Γ', σελ. 99-101.

Εὐχόμεθα προσέτι νὰ μὴ ματαιωθῶσιν αἱ ἀπειροβλήτοι θυσίαι, τὰς ὁποίας ἐκάμετε διὰ τὴν λάβην ἣ Πατρὶς ἡμῶν διὰ τῆς ἰσχύος τῶν νόμων ἔντιμον τόπον μεταξὺ τῶν ἐθνῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 4 Μαρτίου 1829

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας
Π. Σπανόπουλος.

Ἐγκύκλιος ἰδιαιτέρα¹

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν ἐπικράτειαν ἐκτάκτους ἐπιτρόπους καὶ
προσωρινοὺς διοικητὰς

Μεγάλως ἐλπιθήμεν, διότι δὲν ἐδυνήθημεν νὰ σᾶς ἀποστείλωμεν ταχύτερον τὰς πράξεις, τὰς ἀφορώσας τὴν συγκάλεισιν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, μ' ὅλον ὅτι ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς ἐνησχολήθημεν ἀνενδότως εἰς τοῦτο.

Σᾶς εἶναι γνωστὴ ἡ πρὸς τὸ Πανελλήνιον ἀποσταλεῖσα παρ' ἡμῶν διακοίνωσις κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν. Τὸ Πανελλήνιον δὲν ἔπαισεν ἔκτοτε νὰ συσκέπτεται μὲ πολὺν ζῆλον περὶ τοῦ πῶς νὰ ἐκλεχθῶσιν οἱ ἐκλογεῖς καὶ οἱ πληρεξούσιοι τακτικῶς καὶ νομίμως.

Ἀλλ' ἐπειδὴ νόμος περὶ τούτου δὲν προὔπηρχεν, ἦτον ἄφρακτον ν' ἀναπληρωθῇ προσωρινῶς εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν ἡ ἔλλειψις αὕτη τῆς νομοθεσίας.

Πρὸς τοῦτο μᾶς ἐπρόβαλε τὸ Πανελλήνιον διαταγὴν, ὑπερβαίνουσαν, κατὰ τὴν γνώμην μας, τὰς δυνάμεις τῆς Κυβερνήσεως. Ὅθεν, ἀφ' οὗ ἐκοινοποιήσαμεν εἰς αὐτὸ τὰς περὶ τούτου ιδέας μας, μετὰ μακρὰν καὶ περιεσκεμμένην συζήτησιν, μᾶς ἐπρότεινε τὰς πράξεις, τὰς ὁποίας μετ' ὀλίγας τροπολογίας ἐπεκρῶσαμεν προσφάτως.

Μεταξὺ τοῦ ἐδικοῦ μας σχεδίου καὶ τῶν πράξεων τούτων ὑπῆρχόν τινες διαφοραί. Ἡμεῖς εἵχομεν προβάλλει νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν περὶ τῆς ἐκλογῆς συνελεύσεων οἱ ἔκτακτοι ἐπίτροποι, οἱ προσωρινοὶ διοικηταί, ἢ οἱ ἀπεσταλμένοι τῶν πλὴν σκοπὸν ἄλλον δὲν εἵχομεν κατὰ τοῦτο, εἰμὴ τὸ νὰ ἐπαγορεύοντο οἱ δημόσιοι οὗτοι ὑπουργοὶ εἰς τὰς ἐργασίας τὰς περὶ τῶν ἐκλογῶν, φρονοῦν-

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», φ. 21 - 22 (16 Μαρτ. 1829). Βλ. καὶ ἐν Ἰ. Α. Μάμουκα, Ἐφ' ἀνωτ., σελ. 101 - 107.

τες ὅτι δίδομεν οὕτως εἰς τοὺς ἐπὶ σκοπῷ ψηφοφορίας συνηθροισμένους πολίτας ἀσφαλῆ ἐγγύησιν εὐταξίας καὶ νομιμότητος.

Τὸ δὲ Πανελλήνιον ἦτο γνώμης, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τина τῶν πολιτῶν, ἐκλελεγμένον ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, ὅχι μόνον ἡ ἐπαγρύπνησις, ἀλλὰ καὶ ἡ διεύθυνσις αὐτῇ τῶν περὶ τὰς ἐκλογὰς ἀναγκαίων ἐργασιῶν, καθ' ὅσον αὐταὶ ἀφορῶσι τὴν ἐκλογὴν τῶν πληρεξουσίων, καὶ μᾶς ἐπρόβαλε νὰ διορίσωμεν ἐκ τῶν ἐκλογέων ἐκάστης ἐπαρχίας τὸν πρόεδρον τῆς συνελεύσεως ἣτις θέλει ἐκλέξει τοὺς πληρεξουσίους. Ἀπεδέχθημεν τὸ μέτρον τοῦτο, ἐλπίζοντες ὅτι τ' ἀποτελέσματά του δὲν θέλου νὰ φεύσει τοῦ Ἔθνους τὴν προσδοκίαν.

Ἐπὶ πλεόν τὸ Πανελλήνιον κρίνει ἐπιμόνως ἀναγκαῖον τὸν περιορισμόν, ὅστις, κατὰ τὴν γνώμην μας, ἀντιφάσκει εἰς τὴν ἰδέαν, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ξένους περὶ τῶν ἐντίμων φρονημάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Τὸ ἰδ' ἄρθρον τῶν Ὀδηγιῶν, τὸ ὁποῖον ἀντικαθίσταται ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν παρὰ τοῦ Πανελληνίου προβληθέντος, περιέχει αὐτολεξεὶ τὰ ἐξῆς:

«Ὅστις ἔχων δικαίωμα ψήφου, ἢ διορισθεὶς ἐκλογεὺς ἢ πληρεξούσιος, εἶναι εἰς φυλακὴν διὰ πολιτικάς ὑποθέσεις, δύναται νὰ ἐξέλθῃ αὐτῆς μὲ ἐγγύησιν, διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ χρεὴ τοῦ πολίτου».

Ἀναφέρομεν κατὰ λέξιν τὸ ἄρθρον τοῦτο, θέλοντες νὰ κοινοποιήσῃτε εἰς τοὺς πολίτας τῶν ὑπὸ τὴν διοίκησίν σας τμημάτων, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θέλει ἐμποδίσει κατ' οὐδὲν τὸ νὰ ἐκτελεσθῇ ἀκριβῶς τὸ παρὰ τοῦ Πανελληνίου προβληθὲν ἄρθρον, ἂν ἡ περίστασις, ὃ μὴ γένοιτο, τὸ ἀπαιτήσῃ.

Σᾶς εἰδοποιούμεν περὶ τῶν λεπτομερειῶν τούτων, διὰ νὰ μάθουν κατ' ἀκριβειαν οἱ πολῖται τῶν τμημάτων σας τὴν ἀλήθειαν πᾶσαν, καὶ νὰ ἐμπορέσουν ἐπομένως ν' ἀποφύγουν τὰς πλεκτάνας, εἰς τὰς ὁποίας οἱ κακόβουλοι θέλουν πασχίσει νὰ τοὺς περιπλέξουν κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην περίστασιν.

Πρὸ πάντων οἱ τοιοῦτοι θέλουν προσπαθῆσαι νὰ τοὺς πείσουν, ὅτι αἱ εἰρημένα διαμφισβητήσεις μαρτυροῦν περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ πνεύματος τῶν πατριῶν καὶ τῆς διχονοίας, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος ἀποδίδουν ἰσχυρογνομόνως τὰ δεινὰ τῆς· ἀλλὰ σᾶς εἶναι εὐκολώτατον νὰ καθησυχάσετε ἐντελῶς περὶ τούτου τοὺς φιλησύχους καὶ καλοὺς πολίτας τῶν τμημάτων σας.

Τὰ μέλη τοῦ Πανελληνίου, ὅσα δὲν ἦσαν σύμφωνα κατὰ τοῦτο μὲ ἡμᾶς, ἐξέφρασαν τὴν γνώμην των ἐλευθέρως καὶ ἀνυποστόλως, ἐκτελοῦντα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ χρέος των. Ἡμεῖς δέ, ἐπαινοῦντες αὐτὰ διὰ τοῦτο, ἀποδεχόμεθα τὰς προτάσεις των, διὰ νὰ δεῖξωμεν καὶ αὐθις εἰς τὸ Ἔθνος τὸν ἀμετάτρεπτον τῶν ἀγώνων μας σκοπόν, ὅστις, τὸ ἐπαναλαμβάνομεν, ἄλλος δὲν εἶναι παρὰ τὸ νὰ προφυλάξωμεν τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ἀπὸ κυβέρνησιν αὐτογνώμονα καὶ ἀπὸ τὰ ὀλέθρια αὐτῆς παρεπόμενα.

Οἱ Ἕλληνες ὑπέφερον τοσαῦτα ἀπὸ τὰς ἀπάτας, εἰς τὰς ὁποίας φυσικῶ τῷ λόγῳ ὑποπίπτουν τὰ εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον πρωτόπειρα ἔθνη, ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ὠφεληθῶσιν ἀπὸ τὴν ἀποκτηθεῖσαν πείραν. Περὶ τούτου πληροφοροῦμεθα ἐπὶ μᾶλλον, εὐρισκόμενοι ἐν μέσῳ τῶν πολιτῶν, οἵτινες ἐπανακτῶνται τοὺς ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἀταξίας ἐρημωθέντας τόπους, ὅπου ποτὲ ἦσαν αἱ φίλαι αὐτῶν ἐστίαι.

Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκπληρώσωμεν ἀποχρώντως τὴν ἔφρουν, τὴν ὁποίαν μᾶς ἐκφράζουν οἱ ἀξιότιμοι οὗτοι πολῖται, ζητοῦντες παρ' ἡμῶν διασαφήσεις περὶ τῆς καταστάσεώς των, περὶ τῆς μελλούσης τύχης των καὶ περὶ ὅσων χρεωστοῦν νὰ πράξωσι πρὸς ἀξίαν ἐκπλήρῳσιν τοῦ χρέους, τὸ ὁποῖον τοὺς ἐπιβάλλει ἡ Πατρίς, ἀπαιτοῦσα παρ' αὐτῶν τοὺς πληρεξουσίους ἀντιπροσώπους της εἰς τὴν Ἑθνικὴν Συνέλευσιν.

Κατὰ τὴν περίοδον, τὴν ὁποίαν μέλλομεν νὰ κάμωμεν εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ τινὰς νήσους, θέλομεν ἀποτίσει τὸ χρέος μας, ἐκπληροῦντες ὅσον δυνάμεθα τὴν ἔφρουν ταύτην. Ἐδικόν σας δὲ ἔργον εἶναι, Κύριοι, νὰ ἀναπληρώσετε τὸ ἐλλεῖπον, συνεννοούμενοι κατὰ τὰς παρούσας Ὀδηγίας μετὰ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι εἶναι ἄξιοι τῆς πίστεως τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἐδικῆς σας.

Θέλετε ὑπεθυμίσει πρὸ πάντων εἰς τοὺς χρηστοὺς τούτους πολίτας ὅσα ἀπολαμβάνουσιν ἀγαθὰ, χάρις εἰς τὴν θεῖαν Πρόνοιαν καὶ εἰς τὴν εὐμενῇ καὶ γενναίαν συμπάθειαν τῶν Σ. Συμμάχων Βασιλέων.

Τὸ μέγιστον τῶν ἀγαθῶν τούτων εἶναι ἡ ἐπὶ τὸ μονιμώτερον ἤδη καθισταμένη εὐταξία, ἡ ἐκ ταύτης προερχομένη ἀσφάλεια τῆς ἰδιοκτησίας ὅλων τῶν πολιτῶν χωρὶς ἐξαίρεσιν, καὶ τέλος τὸ νὰ ἡμπορῇ ἕκαστος νὰ ἐνεργῇ εἰς τρόπον ὠφέλιμον καὶ δι' ἑαυτὸν καὶ διὰ τὸ Ἔθνος τὰ δίκαια, ὅσα χαρακτηρίζουσι τὸν ἐλεύθερον καὶ ἀνεξάρτητον πολίτην.

Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀπολαμβάνωσιν ἀναφαιρέτως τ' ἀγαθὰ ταῦτα, χρεωστοῦν οἱ Ἕλληνες ν' ἀποδείξουν εἰς τὸν κόσμον δι' ἐμπράκτον μαρτυρίας, ὅτι δὲν θέλουν κάμει ποτὲ κατάχρησιν αὐτῶν.

Κατὰ τὸ παρὸν θέλουν ἀποδείξει τοῦτο διὰ τοῦ ἐντάκτου τρόπου τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀντιπροσώπων των, δι' αὐτῆς ταύτης τῆς ἐκλογῆς, καὶ τέλος διὰ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν βουλευμάτων τῆς Συνελεύσεως. Προσπαθήσατε νὰ τοὺς καταπείσετε, ὅτι ἡ μέλλουσα τύχη των ἐξήρτηται ἀπὸ τὴν ἀπόδειξιν ταύτην.

Οἱ ἐχθροὶ τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος δὲν θέλουν παρατρέξει μίητ' αὐτὰ τὰ πλέον ἀσήμαντα καὶ κατὰ σύμπτωσιν ἀπλᾶ συμβάντα, διὰ νὰ παραστήσουν εἰς τὴν Εὐρώπην τὸ δυστυχὲς τοῦτο Ἔθνος ἀνάξιον τῆς παντελοῦς αὐτοῦ παλιγγενεσίας.

Ἡ οὐσιωδestatή αὕτη θεωρία καὶ ὅσαι ἄλλαι ἀφορῶσι τὰ μεγάλα τῆς ἐπικρατείας συμφέροντα πρέπει νὰ διευθύνωσι κατὰ νόμους τὰς περὶ τῶν ἐκλογῶν ἐργασίας, καὶ νὰ χρησιμεύσωσι κατὰ τοῦτο ὡς λαμπὰς φωτίζουσα τοὺς πολίτας, οἵτινες δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλουν λησμονήσῃ κάθε ἰδιαίτερον συμφέρον εἰς ἐκλογὰς τῶν ἐκλογέων καὶ τῶν πληρεξουσίων ἀντιπροσώπων των.

Πληροφορήσατέ τους πρὸς τούτοις, ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις δὲν θέλει δυννηθῇ νὰ διανεῖμῃ τὰς ἀποζημιώσεις καὶ ἀμοιβάς, ὅσας ἡ Πατρις χρεωστεῖ εἰς τὰ τέκνα τῆς διὰ τὰς ὑπὲρ αὐτῆς ζημίας καὶ θυσίας των.

Δὲν πρόκειται ἤδη λόγος νὰ μοιρασθῶμεν κτήματα, τῶν ὁποίων ἔτι δὲν εἴμεθα κύριοι, ἀλλὰ νὰ λάβωμεν συνετὰ μέτρα διὰ νὰ καταστήσωμεν τὴν Ἑλλάδα ἀκμάζουσαν, μὴν ἀφίνοντες ἀργὴν τὴν ἐθνικὴν γῆν καὶ ἐκπληροῦντες τὰς εἰς ξένους δανειστάς δοθείσας ὑποσχέσεις καὶ τὰς δικαίας αὐτῶν ἀπαιτήσεις, τὰς ὁποίας θέλουν ἐπεξεργασθῇ καθ' ἃ δεῖ αἱ καθεστῶσαι ἐπιτροπαί.

Ἐκτὸς τούτου, ἀγνοοῦμεν μέχρι τοῦδε τί θέλουν ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς Συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου αἱ Συμμαχικαὶ Δυνάμεις, ὁδηγούμεναι ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην των καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς εὐμένειαν.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει σπεύσῃ νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν πρὸς ὁδηγίαν τῆς ὅσα ἐπίσημα ἐγγράφα ἔχει, καὶ ὅσα δυννηθῇ ἀκόμη νὰ πορισθῇ. Ἡ δὲ Συνέλευσις θέλει κρίνῃ ἐμφρόνως ὁποίαν δύνάμιν πρέπει νὰ τὴν δώσῃ, ὥστε νὰ ἡμπορέσῃ ἐν δέοντι καιρῷ νὰ συντελέσῃ ὅλαις δυνάμεσιν εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐνδῶν τοῦ Ἔθνους.

Ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις, ἀφ' οὗ σκεφθῇ περὶ τῆς προσωρινῆς διοικήσεως τῆς ἐπικρατείας κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, θέλει ἀποφασίσῃ προσέτι περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἡ διοίκησις αὕτη πρέπει νὰ ὀργανισθῇ διὰ τὸ ἐφεξῆς, βάσιν ἔχουσα τὰ παρὰ τῶν προτέρων Συνελεύσεων ἀποφασισθέντα, ἕως ὅτου δυννηθῇ τὸ Ἔθνος νὰ συστήσῃ ἀμετάτρεπτα καταστήματα.

Ἐπιστήσαντες τὸν νοῦν εἰς τὰ σπουδαιότατα ταῦτα συμφέροντα, οἱ πολῖται θέλουν ἐκλέξῃ πληρεξουσίους, οἵτινες διὰ τοῦ ἐλευθέρου χαρακτῆρός των καὶ τῆς φρονήσεώς των θέλουν φανῇ ἄξιοι τῶν ἐλπίδων μας, ἐκπληροῦντες ἀκριβῶς τὰ ἱερῶτα αὐτῶν χρέη.

Θέλετε μᾶς ἀναγγεῖλει, Κύριοι, τὴν κοινοποίησιν τῆς παρουσίας ἐγκυκλίου. Ἡμεῖς δὲ εἴμεθα πρόθυμοι νὰ δώσωμεν λόγον καὶ εἰς Θεὸν καὶ εἰς ἀνθρώπους περὶ ὅσων ἠθέλαμεν πράξῃ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν μας.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 4 Μαρτίου 1829

Ὁ Κυβερνήτης

Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας.

24

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 24 τῆς 4ης Μαρτίου 1829
περὶ ἐκδόσεως κρατικῶν γραμματίων¹

Ἀρ. 10079. Ψήφισμα ΚΔ'

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ ἡ ἐξίσωσις τῶν κατὰ τὴν προκειμένην τριμηνίαν ἀδρῶν ἐξόδων τῆς ἐπικρατείας ἀπαιτεῖ πρόχειρον σημαντικὴν ποσότητα χρημάτων·

Ἐπειδὴ ἡ προκατάληψις τῶν ἐφετεινῶν δασμοτελωνειακῶν δικαιωμάτων ἐνεκρίθη ὡς θεραπευτικὸς τῆς ἀνάγκης τρόπος·

Ἐπειδὴ ἡ διανομὴ τῆς προσόδου ταύτης, γινομένης διὰ γραμματίων εἰς τὸ τρίτον τῶν πληρωμῶν τοῦ Ταμείου, ἀπαρτίζει τὴν ἐξίσωσιν τοῦ γενομένου ὑπολογισμοῦ·

Ἀκούσας καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου·

Ψηφίζει

Α'. Νὰ τυπωθῶσι γραμμάτια γροσίων ἑνὸς μιλιονίου ὀκτακοσίων χιλιάδων, διακεκομμένα εἰς διαφόρους ποσότητας καὶ φέροντα τακτικὸν ἀριθμόν.

Β'. Τὰ γραμμάτια, ἐκδιδόμενα ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴν ἐν εἴδει συναλλαγματικῶν πρὸς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον, θέλουν πληρῶνεσθαι κατὰ τρεῖς ὥρισμένας προθεσμίας.

Γ'. Ἡ Οἰκονομικὴ Ὑπηρεσία καὶ ὁ Ταμίας τῆς Ἑλλάδος θέλουν φυλάττει ἄθικτα τὰ ἀπὸ τῶν δασμοτελωνείων συναγόμενα χρήματα ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουνίου μέχρι τέλους τοῦ παρόντος ἔτους διὰ τὴν πρόχειρον ἐξόφλησιν τῶν γραμματίων εἰς τὴν προθεσμίαν.

Δ'. Ἡ 10 τοῦ Αὐγούστου, ἡ 20 τοῦ Ὀκτωβρίου καὶ ἡ 30 τοῦ Δεκεμβρίου εἶναι αἱ προσδιωρισμέναι ἐποχαὶ τῆς ἐξοφλήσεως.

Ε'. Τὰ γραμμάτια θέλουν δίδεσθαι ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ τρίτον ὅλων γενικῶς τῶν παρὰ τοῦ Ταμείου γενομένων πληρωμῶν εἰς τὴν προκειμένην τριμηνίαν, ἐκτὸς τῶν μετοχῶν τῆς Χρηματιστικῆς Τραπεζῆς, αἵτινες θέλουν ἐξοφλεῖσθαι διὰ μετρητῶν.

Σ'. Ἡ Οἰκονομικὴ Ὑπηρεσία θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 4 Μαρτίου 1829

Ὁ Κυβερνήτης

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας

Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Π. Σπανόπουλος.

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», παράρτ. φ. 21 - 22 (16 Μαρτ. 1829). Γαλλιστὶ ἐν *Constitutions*, σελ. 245 - 246, ἔνθα εἶναι δημοσιευμένον ὡς Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 3 τῆς 10ης Μαρτίου 1829. Φωτογραφία γραμματίου παρατίθεται ἐν τέλει τῶν κειμένων τῶν ψηφισμάτων.

25

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 25 τῆς 16ης Μαρτίου 1829
περὶ μισθῶν τῶν στρατιωτικῶν¹

No. XXIV des décrets

RÉPUBLIQUE GRECQUE
LE PRÉSIDENT DE LA GRÈCE

Considérant le rapport du Panhellinium;

Considérant le rapport qui nous a été adressé, en date du 28 février de la présente année, par le directeur général du Corps Régulier M. Heideck;

Sentant qu'une partie de ce corps, et surtout les sous-officiers, touchent, à cause de la pénurie du trésor national, une solde qui ne suffit pas à leurs premiers besoins;

Nous faisons connaître à ces militaires notre satisfaction de les voir, depuis la formation du corps, montrer une obéissance si digne d'éloges au milieu de la détresse, où les ont mis tant d'événements malheureux;

Et nous décrétons ce qui suit

Art. 1er. La solde mensuelle est augmentée de la manière suivante pour les militaires de la cavalerie, de l'infanterie et de la marine:

Pour les officiers supérieurs, les capitaines, les médecins, les chirurgiens militaires et les médecins de l'hôpital de 1ère classe, établi à Itch-kalé, le traitement est augmenté, par mois, de 75 piastres.

Pour les lieutenants et les sous-lieutenants de 45;

pour les aides-de-camp, les sous-officiers et les porte-enseignes, dix piastres;

pour les sergents majors, huit piastres;

pour les sergents, cinq;

pour les caporaux et les musiciens, trois;

pour les simples soldats, les cavaliers, les tambours et les trompettes, trois.

Les sous-officiers et soldats de l'artillerie ne recevront aucune augmentation, à l'exception des sergents de cette arme, dont le traitement est porté à deux piastres de plus par mois.

Les officiers supérieurs, les capitaines, les lieutenants et les sous-lieutenants de l'artillerie recevront la même augmentation que celle qui est allouée aux officiers de même grade dans les autres corps.

1. Constitutions, σελ. 246 - 248.

Les officiers toucheront cette augmentation à compter du 1er du mois d'avril prochain, les soldats et sous-officiers, à compter du 1er du février passé.

2. Ce supplément de solde sera particulièrement appliqué à la formation d'un fond spécial sur lequel seront fournis les pantalons blancs et la chaussure :

Dans ce but, il sera retenu sur cette augmentation aux sous-officiers 3 piastres par mois, 2 aux caporaux et aux soldats.

Une ordonnance particulière réglera la formation de ce capital, la manière de l'employer, de fournir aux soldats ce qui peut leur être nécessaire, le mode enfin dont il sera rendu compte de l'emploi de cet argent. Jusqu'à cette époque, les conseils d'administration des corps conserveront dans leur caisse la partie prélevée sur l'augmentation de solde.

Le Gouvernement désire que les ordinaires soient le plutôt possible établis dans les divers corps. Les rations des soldats ne seront déterminées que pour le journalier seulement.

Le directeur général du Corps Régulier fera construire le plutôt possible les bidons et les autres vases nécessaires à cet effet, ainsi que les cuisines nécessaires aux casernes ; le bois sera fourni par le Gouvernement.

3. La solde sera payée aux soldats tous les 10 jours, et à cet effet au commencement de chaque mois les sommes nécessaires pour la solde du mois seront versées dans les caisses d'administration des corps.

Nauplie, 16 Mars 1829

(Suivent les signatures)

26

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 26 τῆς 10ης Ἀπριλίου 1829
περὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου¹

Ἀρ. 10926. Ψήφισμα ΚΣ'

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ρυθμίσωμεν διὰ τακτικωτέρου κανονισμοῦ τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Θαλασσίου Δικαστηρίου καὶ τὸν τρόπον τῆς ἀνακρίσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 35 (8 Μαΐου 1829). Βλ. καὶ ἐν Ἀ. Μάμουκα, *Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος*, τόμ. ΙΑ', σελ. 515 - 518. Γαλλιστὶ ἐν *Constitutions*, σελ. 250 - 251, ἔνθα εἶναι δημοσιευμένον ὡς Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 25. Μέχρι τῆς συγκροτήσεως τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω Θαλασσίου Δικαστηρίου ἴσχυον αἱ διατάξεις περὶ τῆς Προσωρι-

δικαστηρίου τούτου, ἀναλόγως μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἡ δημόσιος διοίκησις διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 9113 Διατάγματος·

Ἀκολουθοῦντες εἰς τὴν μεταρρυθμίσιν ταύτην τὰς παρὰ τοῦ θετικοῦ ἐθνικοῦ δικαίου καθιερωμένας ἀρχὰς καὶ τοὺς ἐν χρήσει τύπους εἰς ὅλα τὰ ἄλλα εὐνομούμενα ἔθνη τοῦ πολιτισμένου κόσμου·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου·

Ψηφίζομεν

Α'. Τρία μέλη τοῦ Πανελληνίου κατ' ἐκλογὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐκ τῶν τριῶν τμημάτων τοῦ σώματος τούτου σχηματίζουσι τὸ Θαλάσσιον Δικαστήριον.

Β'. Ὁ Ὑπογραμματεὺς τοῦ Τμήματος τῆς Οἰκονομίας ἐκπληροῖ τὰ ἔργα τοῦ Γραμματέως τοῦ δικαστηρίου τούτου.

Γ'. Τὸ Θαλάσσιον Δικαστήριον θέλει κρίνει τὰς εἰς λείας ἀναγομένας ὑποθέσεις.

Δ'. Αἱ διὰ πειρατείας καὶ ἄλλας θαλασσίων καταχρήσεις ἀγρογαὶ θέλουν παρα-

νῆς ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς, περὶ τῆς ὁποίας βλ. τὸ Διάτ. 6677/24 Ἀπρ. 1825, ἐν ἐφ. «Ὁ Φίλος τοῦ Νόμου», φ. 115 (8 Μαΐου 1825) καὶ Γ. Δ. Δημακοπούλου, «Ὁ Κῶδιξ τῶν Νόμων», σελ. 199. Ἡ Ἐπιτροπὴ πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ Κυβερνήτου εἶχεν ἀνασυγκροτηθῆ διὰ τοῦ Διατ. 96/22 Ἰουν. 1827, ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», φ. 49 (25 Ἰουν. 1827). Μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ Καποδιστρίου ἀνασυνεκροτήθη ἐπανειλημμένως, ἀποτελεσθεῖσα κατὰ καιροὺς ἐκ τῶν Χρ. Κλονάρη, Γρηγ. Σούτσου, Ἐδ. Μάσσον, Γεωργίου Ἀθανασίου, Λουκᾶ Ράλλη, Ἀλεξ. Φωκᾶ.

Κατ' Αὐγουστον 1828 συνεστήθη εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν Ἀ. Μεταξᾶ, Ν. Σπηλιάδου, Χρ. Αἰνιάνου, μὲ εἰσηγητὴν τὸν Ἰ. Γεννατᾶν. Βλ. Διάτ. 20 Αὐγ. 1828, ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», φ. 83 (7 Νοεμβρ. 1828).

Τὸ Θαλάσσιον Δικαστήριον συνεκροτήθη ἐκ τῶν Ἀνδρέου Παπαδοπούλου, μέλους τοῦ Τμήματος Οἰκονομίας, Γρηγ. Σούτσου, μέλους τοῦ Τμήματος Ἐσωτερικῶν καὶ Ἀνδρέου Μεταξᾶ, μέλους τοῦ Τμήματος Πολεμικῶν. Βλ. Διάτ. 10928/11 Ἀπρ. 1829, ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», φ. 35 (8 Μαΐου 1829).

Ἡ συγκρότησις τοῦ Ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς ἀνακρίσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ Θαλασσίου Δικαστηρίου ἐγένετο διὰ τοῦ Διατ. 12576/18 Μαΐου 1829, δημοσιευθέντος εἰς τὴν ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», φ. 41 (29 Μαΐου 1829). Μέλῃ διωρίσθησαν οἱ Βιάρος Καποδιστριας, Ἀ' Γραμματεὺς τοῦ Τμήματος Οἰκονομίας, Ἰ. Κωλέττης, Ἀ' Γραμματεὺς τοῦ Τμήματος Πολεμικῶν, Δ. Περρούκας, Ἀ' Γραμματεὺς τοῦ Τμήματος Ἐσωτερικῶν (ἅπαντες μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὸ Διάταγμα 9113/5 Φεβρ. 1829), Ἀ. Μαυροκορδάτος, μέλος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν τοῦ Γενικοῦ Φροντιστηρίου, καὶ ὡς γραμματεὺς ὁ Σπυρ. Σκοῦφος, Ὑπογραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Μετὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς Διοικήσεως κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1829 καὶ τὴν κατάργησιν

πέμπεσθαι διὰ τῆς συνήθους ὁδοῦ εἰς τὰ συστηθέντα τακτικά (δικαστήρια) κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν.

Ε'. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Θαλασσίου Δικαστηρίου θέλουν ἐκτελεῖσθαι χωρὶς νὰ εἶναι χρεῖα τῆς ἐπικυρώσεως τῆς Κυβερνήσεως· ὑπόκεινται δὲ εἰς ἀνάκρισιν, ὅταν ζητηθῇ ἀπὸ τὰ μέρη.

τοῦ Πανελληνίου, ἀντικατασταθέντος ὑπὸ τῆς Γερουσίας, ἐξεδόθη εἰδικὸν περὶ ἀναδιοργανώσεως τοῦ Θαλασσίου Δικαστηρίου ψήφισμα, τὸ ὁποῖον, ὡς ἀμέσως συνδεόμενον μὲ τὸ ἀνωτέρω καὶ δοθέντος ὅτι δὲν εἶναι γνωστὸν πότε θὰ ἐκτυπωθῇ ὁ ἔτοιμος ἤδη πρὸς ἔκδοσιν «Κῶδιξ τῶν Ψηφισμάτων» τῆς περιόδου 1829 - 1832, παραθέτω ἀκολούθως:

Ἄρ. 9

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ὑπ' ἄρ. 10926 ΚΤ' Ψήφισμα τὸ Θαλάσιον Δικαστήριον ἐσυγκροτεῖτο ἀπὸ τρία μέλη τοῦ Πανελληνίου·

Ἐπειδὴ μὲ τὴν παῦσιν τοῦ Πανελληνίου συνέπαιψαν τὰς ἐργασίας τῶν καὶ τὰ μέλη τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου, μὴ ἔχοντα πλέον τὸ ἀπαιτούμενον τοῦ Πανέλληνος ἔνδυμα·

Ψηφίζομεν

Α'. Τρία μέλη τῆς Γερουσίας κατ' ἐκλογὴν τῆς Κυβερνήσεως σχηματίζουσι τὸ Θαλάσιον Δικαστήριον.

Β'. Ὁ Κύριος Βάσις Γεωργίου ἐκπληροῖ τὰ ἔργα τοῦ Γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Γ'. Τὸ Θαλάσιον Δικαστήριον θέλει κρίνει τὰς εἰς λείας ἀναγομένας ὑποθέσεις.

Δ'. Αἱ διὰ πειραιέας καὶ ἄλλας θαλασσίων καταχρήσεις ἀγωγαὶ θέλουν κρίνεσθαι διὰ τῆς συνήθους ὁδοῦ κατὰ τοὺς περὶ τούτου νόμους.

Ε'. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Θαλασσίου Δικαστηρίου θέλουν ἐκτελεῖσθαι χωρὶς νὰ εἶναι χρεῖα τῆς ἐπικυρώσεως τῆς Κυβερνήσεως· ὑπόκεινται δὲ εἰς ἀνάκρισιν ὅταν ζητηθῇ ἀπὸ τὰ μέρη.

Σ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν, ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαίδευσέως, σχηματίζουν τὸ Ἀνώτατον συμβούλιον τῆς ἀνακρίσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ Θαλασσίου Δικαστηρίου.

Ζ'. Ὁ Πρῶτος Πάρεδρος τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως ἐκπληροῖ τὰ ἔργα τοῦ γραμματέως τοῦ Ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς ἀνακρίσεως.

Η'. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργῆσαι τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 2 Νοεμβρίου 1829

Ὁ Κυβερνήτης

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς

Ἰ. Α. Καποδίστριας

Ἰ. Γενναῖος.

Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 86 (18 Δεκ. 1829). Κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἀνωτέρω ψηφίσματος διωρίσθησαν μέλη τοῦ Θαλασσίου Δικαστηρίου οἱ Δ. Πετρούκας, Γ. Αἰνιὰν καὶ Π. Δημητράκκοπουλος, καὶ γραμματεὺς ὁ Βάσις Γεωργίου. Βλ. Διάτ. 10/2 Νοεμβρ. 1829, ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 87 (21 Δεκ. 1829). Ὡς Πανέλλην ἠνοεῖτο τὸ μέλος τοῦ Πανελληνίου.

Σ'. Τέσσαρα μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κατ' ἐκλογὴν τοῦ Κυβερνήτου (ἐν οἷς δικαιοματικῶς ἀριθμεῖται ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς), καὶ τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν μέλος τοῦ Γενικοῦ Φροντιστηρίου, σχηματίζουν τὸ Ἀνώτατον συμβούλιον τῆς ἀνακρίσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ Θαλασσίου Δικαστηρίου.

Ζ'. Ὁ Ὑπογραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἐκπληροῖ τὰ ἔργα τοῦ γραμματέως τοῦ Ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς ἀνακρίσεως.

Η'. Ἡ Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας θέλει κοινοποιήσῃ ὅπου ἀνήκει τὸ παρὸν ψήφισμα, ὁμοῦ μὲ τὴν ἐγκριθεῖσαν παρ' ἡμῶν ἀναφορὰν τοῦ Τμήματος τῶν Ἐσωτερικῶν τοῦ Πανελληνίου.

Ἐκ τοῦ δικροτόν «Ἡ Ἑλλάς», ἀπέναντι τῆς Ναυπάκτου, τῇ 10 Ἀπριλίου 1829

Ὁ Κυβερνήτης

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας

Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Π. Σπανόπουλος.

27

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 27 τῆς 24ης Ἀπριλίου 1829

περὶ συστάσεως συνοικισμοῦ ἀπόρων ἐν Ἰσθμῷ τῆς Κορίνθου¹

Ἀρ. 11601. Ψήφισμα ΚΖ'

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφορὰν τοῦ φιλέλληρος Ἀμερικανοῦ Δόκτορος Χάου, αἰτοῦντος νὰ τὸν δοθῇ ἐθνικὴ γῆ κατὰ τὸν Ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου, ὅπου προέθετο νὰ συστήσῃ ἀποικίαν ἀπὸ τὰς ἐλεεινὰς οἰκογενεῖας τῶν Ἑλλήνων, ὅσαι ἔγιναν θύματα τῶν ἐκ τοῦ πολέμου καταστροφῶν·

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἰδρυθῶσιν εἰς τὴν ἡρημωμένην Ἑλλάδα τοιαῦται ἀποικίαι, διὰ νὰ τεθῶσιν ὑπὸ στέγην καὶ νὰ πορίζωνται τὰ πρὸς τὸ ζῆν καλ-
λιεργοῦσαι τὴν γῆν αἱ στερηθεῖσαι τῆς ἐστίας καὶ περιουσίας των οἰκογένειαι, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν κανένα πόρον ζωῆς καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξουν χωρὶς τῆς φιλανθρωπίας τὴν εὐεργετικὴν πρόνοιαν·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου·

Ψηφίζομεν

Α'. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Δόκτορα Χάου νὰ συστήσῃ εἰς τὸ ἄνω μέρος τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου ἀποικίαν ἀπὸ ἐνδεεῖς καὶ ἀπόρους ἐλληνικὰς οἰκογενεῖας,

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 32 (29 Ἀπρ. 1829). Γαλλιστὶ ἐν *Constitutions*, σελ. 252 - 254, ἐνὸς εἶναι δημοσιευμένον ὡς Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 26.

χορηγῶν εἰς αὐτάς τὴν ἀναγκαίαν κατοικίαν, βόας, σπόρον καὶ ἐργαλεῖα γεωργικά, τὰ ὅποια θὰ προμηθεύσῃ ἐκ τῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος φιланθρωπικῶν βοηθημάτων τῆς Ἀμερικῆς.

Β'. Παραχωρεῖται εἰς τὴν ἐξουσίαν του πέντε χιλιάδων στρεμμάτων γῆ διὰ τὴν διανεμὴν εἰς τὰς ἀποικουσας οἰκογενείας, δίδων εἰς ἐκάστην ἐξ αὐτῶν τόσῃν μόνον γῆν, ὅση νομίζεται ἀρκετὴ νὰ τὴν προμηθεύσῃ ἄφθονα τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

Γ'. Ἡ γῆ αὕτη νὰ εἶναι ὅλη χέρσος· ἂν δὲ μεταξὺ τῶν πέντε χιλιάδων στρεμμάτων τῶν παραχωρουμένων διὰ τὸν σκοπὸν τοῦ Δόκτορος Χάου εὑρεθῇ μέρος καλλιεργημένον, τοῦτο νὰ μὴν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν διανομὴν ἀλλὰ νὰ μένῃ εἰς ὄφελος τοῦ καλλιεργοῦντος αὐτὸ κατὰ τὴν συμφωνίαν του.

Δ'. Οἱ κάτοικοι τῆς ἀποικίας ταύτης δὲν θέλουν ὑπόκεισθαι κατὰ πέντε ὁλοκλήρους χρόνους, λογιζομένους ἀπὸ τῆς σήμερον, εἰς κανὲν εἶδος ἐθνικοῦ δικαιώματος καθόσον ἀφορᾷ τὰ προϊόντα τῆς παρ' αὐτῶν καλλιεργουμένης γῆς.

Ε'. Ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐπιβλέπῃ εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἐπιχειρήματος τοῦ Δόκτορος Χάου καὶ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν συμφωνιῶν κατὰ τὰς ὁποίας θὰ ἐνεργήσῃ τὰ περὶ τῆς προκειμένης ἀποικίας.

Σ'. Δι' ἰδιαιτέρον ψηφίσματος θὰ κανονισθῶν ἐπομένως τὰ περὶ τῆς ἀποικίας ταύτης εἰδικώτερον.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 24 Ἀπριλίου 1829

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Α. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Σπηλιόδης.

28

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 28 τῆς 25ης Ἀπριλίου 1829
περὶ ἐγκαταστάσεως ἐν Ἑλλάδι ἐργοστασίου χαρτοποιίας,
βυρσοδεψείου, κεραμοποιίας καὶ πριστηρίου¹

No. XXVII des décrets

RÉPUBLIQUE GRECQUE
LE PRÉSIDENT DE LA GRÈCE

Considérant les rapports sous les No. 4221, 5040 et 5041, que la Commission des Finances nous a adressés, sur la proposition, faite par M.M. L. Grausier et Raphael Brazini, d'établir en Grèce une fabrique de papier;

1. Constitutions, σελ. 254.

*Considérant l'utilité d'introduire en Grèce de pareils établissements;
L'avis du Panhellénium entendu;*

Nous décrétons

Art. 1er. Il est permis à M. Grausier et Brazini d'établir en Grèce une fabrique de papier, une tannerie, une tuilerie et une scierie.

2. Ces fabriques seront établies sur terrain national; les entrepreneurs le choisiront eux-mêmes; mais il doit n'avoir jamais été cultivé jusqu'à ce jour.

3. Il est défendu à tout autre individu d'établir, pendant 3 ans, des fabriques de même genre, dans une circonférence d'un mille de l'endroit, où ces fabriques auront été établies; ces 3 années écoulées, ce terrain national sera compris dans les mesures générales, qui sont prises pour toutes les terres du domaine public.

4. La Commission des Finances est chargée de l'exécution du présent décret et de donner les instructions nécessaires à son exécution.

Égine, 25 Avril 1829

(Suivent les signatures)

29

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 29 τῆς 26ης Ἀπριλίου 1829
περὶ φορολογίας τῆς γλυκανισορακῆς¹

Ἀρ. 11650. Ψήφισμα ΚΘ'

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς ὑπ' ἀρ. 3930 καὶ 5021 ἀναφορὰς τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς καὶ τὰς τῶν ἀπεσταλμένων τῆς Σάμον, ἔτι δὲ καὶ τὴν τοῦ κατὰ τὰς Ἀνατολικὰς Σποράδας Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου, διὰ τῶν ὁποίων ζητεῖται νὰ διορισθῇ διὰ τὴν γλυκανισορακὴν δασμὸς ὀλιγώτερος παρὰ τὸν διὰ τὸ οἰνόπνευμα (σπίριτον)·

Θεωροῦντες ὅτι ὁ εἰς τὴν γλυκανισορακὴν ἐπιβληθεὶς εἶναι δυσανάλογος ὡς πρὸς τὴν τιμὴν αὐτῆς καὶ τοῦ οἰνοπνεύματος· καὶ

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», φ. 36 (11 Μαΐου 1829). Γαλλιστὶ ἐν *Constitutions*, σελ. 255, ἐνθα εἶναι δημοσιευμένον ὡς Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 28.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ κανονισθῶσι τὰ περὶ τούτου δικαιοτέρον καὶ ὅσον τὸ δυνα-
τὸν ἀναλογώτερον·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου·

Ψηφίζομεν

Α'. Τοῦ λοιποῦ νὰ πληρώνεται δασμὸς εἰς τὴν γλυκανισορακὴν ἀνὰ δώδεκα
παράδες τὴν ὀκάν, καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν.

Β'. Νὰ φυλαχθῇ ἡ παραδεδεγμένη Διάταξις καθ' ὅσον ἀποβλέπει τὸν δασμὸν
τῆς σούμας καὶ σπιριτορακῆς, δηλ. εἰς μὲν τὸ οἰνόπνευμα (σπίριτον) νὰ πληρώνε-
ται ἀνὰ εἴκοσι, εἰς δὲ τὴν σοῦμαν ἀνὰ τέσσαρας παράδες τὴν ὀκάν.

Γ'. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα καθ'
ὅλην τὴν ἔκτασιν.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 26 Ἀπριλίου 1829

Ὁ Κυβερνήτης

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ν. Σπηλιάδης.

30

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 30 τῆς 6ης Μαΐου 1829
περὶ εἰσαγωγῆς τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας¹

Ἀρ. 11924. Ψήφισμα Α'

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπιθυμοῦντες τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα τῶν προόδων τῆς ἀσφαλείας καὶ
εὐταξίας·

Ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ κανονίσωμεν ὁμοιομόρφως καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν
τὸν τρόπον τῆς καταδιώξεως (poursuite) τῶν πταισμάτων καὶ ἐγκλημάτων, ἅμα
δὲ καὶ τοὺς κανόνας τοὺς ὁποίους ὀφείλουσι νὰ ἐξακολουθῶσι τὰ διορθωτικὰ καὶ
ἐγκληματικὰ δικαστήρια, διὰ τὴν ἐξέτασιν καὶ τὸν τρόπον τῆς κρίσεως τῆς δημο-
σίου ἀγωγῆς·

Ἐπιθυμοῦντες, καθ' ὅσον αἱ περιστάσεις ἐπιτρέπουσι, ν' ἀντικατασταθῶσιν

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», φ. 36 (11 Μαΐου 1829). Βλ. καὶ ἐν Ἀ. Μά-
μουκα, *Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος*, τόμ. ΙΑ', σελ. 519 - 523. Γαλλιστί ἐν *Con-
stitutions*, σελ. 259 - 260.

εἰς τὴν Ἑλλάδα αἱ ἀρχαὶ καὶ οἱ τύποι, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐνεργεῖται ἡ δικαιοσύνη εἰς τὰ ἐννομούμενα ἔθνη·

Ἀκολουθήσαντες εἰς ὅσας ἀναπτύξεις προσετέθησαν εἰς τὴν διάταξιν τοῦ παρόντος ψήφισματος, τὸ πνεῦμα τῶν περιεχομένων εἰς τὸν ὑπ' ἀρ. 13 Νόμον κανόνων τῆς Διαδικασίας, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐπροσπαθήσαμεν ν' ἀπομακρυνθῶμεν ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερον·

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου·

Ψηφίζομεν

Ἄρ. 1. Τὰ διορθωτικὰ καὶ ἐγκληματικὰ δικαστήρια θέλουν ἔχει εἰς τὸ ἐξῆς δι' ὁδηγίαν τῶν τὴν εἰς τὸ παρὸν ψήφισμα ἐπισυναπτομένην Ἑγκληματικὴν Διαδικασίαν.

2. Αἱ διατάξεις τῆς Ἑγκληματικῆς Διαδικασίας θέλουν ἐνεργηθῇ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1829. Ἐπομένως, ὅσαι διορθωτικαὶ ἢ ἐγκληματικαὶ ὑποθέσεις κινήθωσι μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, θέλουν δικάζεσθαι συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις ταύτας.

3. Τὰ δικαστήρια, φωτιζόμενα ἀπὸ τὴν πείραν εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν μεγάλων χρεῶν τῶν, θέλουν διευθύνει εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅσας παρατηρήσεις δύναται νὰ δικαιώσωσι νέας ἀναπτύξεις εἰς τὸ σύστημα τῆς Ἑγκληματικῆς Διαδικασίας.

4. Τὸ παρὸν Ψήφισμα μὲ τὴν συναπτομένην Ἑγκληματικὴν Διαδικασίαν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου, καὶ ἀντίτυπα αὐτοῦ θέλουν σταλῇ εἰς ἕκαστον τῶν δικαστηρίων καὶ εἰς ὅλας τὰς κατὰ τόπους ἐξουσίας.

5. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 6 Μαΐου 1829

Ὁ Κυβερνήτης

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ν. Σπηλιάδης.

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ¹

Γενικαὶ Διατάξεις

Ἄρθ. 1. Εἰς τὰ ἐγκληματικὰ εἶναι διπλῇ ἀγωγῇ, δημοσίᾳ καὶ πολιτικῇ.

Ἡ δημοσίᾳ ἀγωγὴ κινεῖται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ποινῶν ἀπὸ μόνους τοὺς δημοσίους ὑπουργοὺς, εἰς ὅσους τὴν ἐμπιστεύεται ὁ νόμος.

Ὁ θάνατος τοῦ ὑπόπτου ἢ τοῦ ἐγκαλουμένου, σβήνει τὴν δημοσίαν ἀγωγὴν.

1. Ἡ Ἑγκληματικὴ Διαδικασία ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 41 (29 Μαΐου 1829), 42 (1 Ἰουν. 1829), 43 (5 Ἰουν. 1829), 44 (8 Ἰουν. 1829), 45 (12 Ἰουν. 1829)

Ἡ πολιτικὴ ἀγωγή εἶναι διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς ζημίας· δύναται νὰ κινηθῇ καὶ κατὰ τῶν κληρονόμων τοῦ ὑπόπτου ἢ τοῦ ἐγκαλουμένου, καὶ ἀνήκει εἰς μόνοις ὅσοι ἐβλάφθησαν ἀπὸ ὁποιοδήποτε ἔγκλημα ἢ πταῖσμα.

2. Ἄν δὲν κινηθοῦν συγχρόνως καὶ αἱ δύο ἀγωγαὶ ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, ἡ πολιτικὴ ἀναβάλλεται ἕως οὗ ἀποφασισθῇ ὁριστικῶς ἡ δημοσία.

3. Ἡ παραίτησις τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς δὲν σβήνει, οὐδὲ ἀναβάλλει τὴν δημοσίαν.

4. Ἀμφότεραι αἱ ἀγωγαὶ παραγράφονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Περὶ τῆς ἐγκαλέσεως

5. Πᾶσα καθεστῶσα ἐξουσία, πᾶς ὑπουργὸς ἢ ἀξιωματικὸς δημόσιος, ὅστις μετερχόμενος τὰ ἔργα τοῦ ὑπουργήματός του πληροφορηθῇ τι ἔγκλημα ἢ πταῖσμα, ὀφείλει νὰ τὸ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως εἰς τὸν ἀστυνόμεον τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ἐπράχθη τὸ ἔγκλημα ἢ τὸ πταῖσμα ἢ εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας εὐρίσκεται ὁ ὑπόπτος, κοινοποιῶν συγχρόνως ὅλας τὰς πληροφορίες, ἐκθέσεις καὶ ἄλλα ἔγγραφα ἀναφερόμενα εἰς αὐτό.

6. Πᾶς αὐτόπτης ἐγκλήματος πρᾶττομένον κατὰ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, τῆς ζωῆς ἢ τῶν κτημάτων τινός, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως εἰς τὸν ἀστυνό-

καὶ ἐν Ἀ. Μάμουκα, "Ενθ' ἄνωτ., σελ. 523 - 545. Ἡ Ἐγκληματικὴ Διαδικασία (Ποινικὴ Δικονομία), ἔργον τοῦ Χριστ. Κλονάρη (περὶ τοῦ ὁποίου βλ. ἐν Δ. Γ. Σερεμέτη, Ἡ Δικαιοσύνη ἐπὶ Καποδίστρια, σελ. 60, 278), ἐξεδόθη ὡς ἀνγκαῖον συμπαράκοιχόθημα τοῦ Διοργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων (Αὐτόθι, σελ. 102 - 104).

Πολιτικὴ Διαδικασία (Πολιτικὴ Δικονομία) κατὰ τὴν πρῶτην περίοδον τῆς Καποδιστριακῆς διοικήσεως δὲν ἐξεδόθη, ἐφαρμοσθέντος συμπληρωματικῶς τοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθμ. ΠΓ' τῆς 22ας Μαΐου 1822, ὡς ἀναθεωρήθη τὴν 21ην Ὀκτωβρίου 1825 (βλ. τὸ ἀναθεωρημένον κείμενον ἐν Γ. Δ. Δημακοπούλου, «Ὁ Κώδιξ τῶν Νόμων», σελ. 166 - 178). Ἐντολὴ καταρτίσεως Πολιτικῆς Διαδικασίας εἶχε βεβαίως δοθῇ εἰς τὴν συγκροτηθεῖσαν τριμελῆ ἐιδικὴν Νομοπαρασκευαστικὴν Ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν Χριστοδούλου Κλονάρη, Γρηγορίου Σούτσου καὶ Ἰωάννου Γενναῖα, ἀλλὰ δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ δημοσιευθῇ ὁ σχετικὸς Κώδιξ. Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι δὲν ἐγένετο ἡ σχετικὴ προεργασία. Οὕτω σχέδιον Πολιτικῆς Διαδικασίας ἐκ 305 ἄρθρων σφίζεται εἰς ΓΑΚ (Φάκ. Ὁργανισμῶν καὶ Διαδικασιῶν). Περὶ αὐτοῦ ἐγένετο ἡδὴ μνηεῖα ἐν Δ. Γ. Σερεμέτη, "Ενθ' ἄνωτ., σελ. 52, σημ. 21. Ὡς ἡμερομηνία ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας προεβλέπετο ἡ 1η Σεπτεμβρίου 1829.

Ἀντίστοιχοι προσπάθειαι τοῦ Καποδιστρίου περὶ καταρτίσεως ἀστικοῦ καὶ ποινικοῦ κώδικος δὲν ἠτύχησαν (Δ. Γ. Σερεμέτη, "Ενθ' ἄνωτ., σελ. 49, 55, 98, 262).

μον τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος, καὶ ἂν ἡξέυρη, καὶ τὸ μέρος ὅπου εὐρίσκεται ὁ ὑποπτος.

Ὁ ἀστυνόμος ἐξακριβώνει πρῶτον ἂν ἡ κατηγορία ἔχῃ βάσιν καὶ ἔπειτα ἐγκαλεῖ.

Ἐξαιροῦνται ὅσοι ἔχουν μὲ τὸν ὑποπτον συγγένειαν μέχρι βαθμοῦ κωλύοντος τὸν γάμον.

7. Ὅποιος ἔπαθε βλάβην προερχομένην ἀπὸ ἐγκλημα ἢ πταῖσμα, δύναται νὰ ἐγκαλέσῃ τὸν βλάψαντα ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τοῦ τόπου ὅπου ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα, ἢ τοῦ τόπου τῆς διατριβῆς τοῦ ὑπόπτου, ἢ ὅπου οὗτος εὐρεθῇ.

Ὁ ἄνδρας δύναται νὰ ἐγκαλέσῃ διὰ τὴν σύζυγόν του, καὶ ὁ ἐπίτροπος διὰ τὸν ἀνίκανον ἐπιτροπενόμενόν του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τμῆμα πρῶτον

Περὶ τῆς διορθωτικῆς δικαιοσύνης

8. Οἱ εἰρηνοδίκαι κρίνουν τὰς παραβάσεις τῆς ἀστυνομικῆς εὐταξίας καὶ τὰ λοιπὰ πταίσματα, κατὰ τὰ 32 καὶ 33 ἄρθρα τοῦ περὶ Διοργανισμοῦ Δικαστηρίων ἐπ' ἀρ. 8268 Ψηφίσματος.

9. Αἱ καλέσεις τοῦ εἰρηνοδίκου γίνονται κατὰ ζήτησιν ἔγγραφον τῆς ἀστυνομίας ἢ τοῦ ἐνάγοντος.

Ἀντίγραφα αὐτῶν ἀφίονται εἰς τὸν ἐγκαλούμενον ἢ εἰς τὸν ἀντ' αὐτοῦ πολιτικῶς ὑπεύθυνον.

10. Ἡ κάλεσις δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἔχῃ προθεσμίαν ὀλιγωτέραν τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν, καὶ ἂν τύχῃ ἀπόστασις ἀξάνεται ἀκόμη κατὰ τὸν περιεχόμενον εἰς τὸ 3 ἄρθρον τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας πίνακα.

Ἀλλέως, τόσον ἡ κάλεσις ὅσον καὶ ἡ κατ' ἑλλειψιν κρίσις εἶναι ἄκυροι· ἡ ἐξαίρεσις αὕτη δὲν δύναται νὰ προβληθῇ, εἰμὴ εἰς τὴν πρώτην ἐμφάνισιν καὶ πρὸ παντὸς ἄλλον δικαιολογήματος.

11. Τὰ μέρη δύνανται καὶ χωρὶς κάλεσιν νὰ ἐμφανισθῶσι θεληματικῶς καὶ μὲ ἀπλὴν εἰδοποίησιν τοῦ εἰρηνοδίκου.

12. Πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐμφανίσεως, ὁ εἰρηνοδίκης δύναται, κατὰ ζήτησιν τοῦ ἐνάγοντος, νὰ ἐκτιμῇ τὰς ζημίας καὶ νὰ κάμῃ καταγραφάς, ἐκθέσεις, καὶ ἄλλας πράξεις ἀπαιτούσας ταχύτητα.

13. Ἄν ὁ καλεσθεὶς δὲν ἐμφανισθῇ τὴν ὁρισμένην παρὰ τῆς καλέσεως ἡμέραν, κρίνεται κατ' ἑλλειψιν.

14. Ἡ ἀνακοπὴ τῆς κατ' ἑλλειψιν ἀποφάσεως γίνεται εἰς τὴν ἰδίαν γνωστοποίησιν τῆς ἀποφάσεως, ἢ δι' ἰδιαιτέρας πράξεως γενομένης ἀπὸ τὸν ἀνακόποντα ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν γνωστοποίησιν ταύτην.

15. Ἡ ἀνακοπὴ ἐπιφέρει δικαιωματικῶς κάλεσιν εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν τοῦ δικαστηρίου μετὰ τὰς νομίμους προθεσμίας· ἀλλ' ἂν ὁ ἀνακόπας δὲν ἐμφανισθῇ, τότε λογίζεται ὡς μηδόλως γενομένη.

16. Ὁ καλεσθεὶς ἐμφανίζεται προσωπικῶς ἢ δι' εἰδικοῦ ἐπιτρόπου του.

17. Ἡ διαδικασία ἐκάστης ὑποθέσεως εἶναι δημοσία, ἀλλέως καταντᾷ ἄκυρος· γίνεται δὲ κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν:

Αἱ ἐκθέσεις, ἂν εἶναι, ἀναγινώσκονται.

Ἄν ἡ Ἀστυνομία ἢ ὁ ἐνάγων φέρον μάρτυρας, ὁ δικαστὴς τοὺς ἀκούει.

Ὁ καλεσθεὶς προτείνει τὰ δικαιολογήματά του καὶ προβάλλει τοὺς μάρτυράς του.

Ὁ ἐνάγων ἀνακεφαλαιώνει τὴν ὑπόθεσιν συνοπτικῶς, ὁ δὲ καλεσθεὶς ἤμπορεῖ νὰ κάμῃ τελευταῖος τὰς παρατηρήσεις του.

Ὁ εἰρηνοδίκης ἀναγινώσκει τὴν ἀπόφασιν εἰς τὴν ἰδίαν συνεδρίασιν καθ' ἣν ἐτελείωσεν ἡ διαδικασία, ἢ, τὸ πολὺ, εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίασιν.

18. Ἄν δὲν ἀποδειχθῇ πταῖσμα, ἢ ἂν ὁ ὑποπιτος δὲν ἀποδειχθῇ ἔνοχος, τὸ δικαστήριον ἀκυρώνει τὴν κάλεσιν καὶ ὅλα τὰ ἐπακόλουθα αὐτῆς, καὶ δικάζει εἰς τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν τὰς περὶ τῶν ζημιῶν καὶ διαφόρων αἰτήσεις.

19. Ἄν ὁ ἐγκαλούμενος ἀποδειχθῇ ἔνοχος τοῦ πταίσματος, τὸ δικαστήριον ἐφαρμόζει τὴν ποινὴν, καὶ δικάζει εἰς τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν τὰς περὶ ἀποδόσεως αἰτήσεις, καὶ τὰς περὶ ζημιῶν καὶ διαφόρων.

20. Τὰ δικαστικά ἔξοδα εἶναι εἰς βάρος τοῦ καταδικαζομένου καὶ ἐκκαθαρίζονται εἰς τὴν ἰδίαν ἀπόφασιν.

21. Ἐκάστη ἀπόφασις καταδίκης πρέπει νὰ εἶναι αἰτιολογημένη. Γίνεται μνεία εἰς αὐτὴν ἂν εἶναι ἀνέκκλητος ἢ ἐκκλητή.

22. Τὸ πρωτότυπον τῆς ἀποφάσεως, καταχωρούμενον εἰς τὸ βιβλίον, θέλει ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν δικαστὴν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν τὸ πολὺ· ἀλλέως ὁ δικαστὴς δύναται νὰ ἐγκαλεσθῇ.

Τμῆμα δεύτερον

Περὶ τῆς ἐκκλήσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ εἰρηνοδίκου

23. Αἱ ἀποφάσεις τῶν εἰρηνοδικῶν ἐκκαλοῦνται, ἂν ἡ ποινὴ εἶναι βαρύτερα

ἀπὸ πέντε ἡμερῶν φυλακὴν, ἢ ἀπὸ δύο διστηλῶν ζημίαν, ἢ ἂν ἡ ἀποζημίωσις ὑπερβαίῃ τὰ ἐξ δίστηλα ἐκτὸς τῶν δικαστικῶν ἐξόδων.

24. Ἡ ἐκκλησις ἀναβάλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων.

25. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ εἰρηνοδίκου ἐκκαλοῦνται ἐνώπιον τοῦ πρωτοκλήτου δικαστηρίου· ἡ ἐκκλησις γίνεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ εἰρηνοδίκου ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων μετὰ τὴν γνωστοποίησιν τῆς ἀποφάσεως.

26. Τὸ πρωτόκλητον δικαστήριον κρίνει ἀνεκκλήτως τὰς παρὰ τῶν εἰρηνοδικῶν δεδικασμένας ὑποθέσεις, χωρὶς νὰ παραλαμβάνῃ συνδικαστὰς τοὺς παρόδρους του, καὶ ἀποφασίζει διὰ τῆς πλειοψηφίας.

27. Κατ' αἴτησιν τῶν μερῶν, οἱ ἴδιοι ἢ καὶ ἄλλοι μάρτυρες ἡμποροῦν νὰ ἀκουσθῶσιν.

28. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις περὶ τῆς δημοσιότητος τῆς διαδικασίας, τῆς φύσεως τῶν ἀποδείξεων, περὶ τοῦ τύπου καὶ τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἀποφάσεως, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τῶν πρωτοκλήτων δικαστηρίων τὴν διαδικασίαν καὶ τὰς ἀποφάσεις διὰ τὰς ἐκκαλουμένας ὑποθέσεις.

29. Αἱ περιεχόμεναι εἰς τὰς διατάξεις ταύτας ποιναὶ ἐπιβάλλονται εἰς τὸν γραμματέα καὶ τὸν πρόεδρον μόνον.

30. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης τριμηνίας, οἱ εἰρηνοδίκαι στέλλουν εἰς τὸ πρωτόκλητον δικαστήριον τοῦ τμήματος σύνοψιν ὅσων ἀποφάσεων διορθωτικῶν ἐξέδωκαν εἰς τὸ διάστημα τῆς παρελθούσης τριμηνίας. Τὸ πρωτόκλητον δικαστήριον στέλλει ἐν ἴσων τῆς συνόψεως ταύτης εἰς τὸν δημόσιον συνήγορον τοῦ Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου, ὅστις τὸ καταθέτει εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κριτηρίου τούτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Τμῆμα πρῶτον

Περὶ τῆς ἐγκληματικῆς δικαιοσύνης

31. Τὰ πρωτόκλητα δικαστήρια κρίνουν ἐκκλήτως ὅλα τὰ ἐγκλήματα.

32. Ὁ ἐγκαλὼν ὀφείλει νὰ ὁμολογήσῃ εἰς τὴν ἐγκάλεσίν του ὡς τόπον τῆς διαμονῆς του τὴν πόλιν ὅπου συνεδριάζει τὸ δικαστήριον.

33. Ἡ ἐγκάλεσις γίνεται γραπτῇ, ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν ἐγκαλοῦντα καὶ περιέχει ὅλας τὰς περιστάσεις. Οὕτω χρησιμεύει ὡς κατηγορία.

34. Εἰς πρώτην κατηγορίαν ἐγκλήματος, τὸ πρωτόκλητον δικαστήριον διορίζει ἓνα τῶν συνδικαστῶν ἢ τῶν παρόδρων του ἐξεταστικὸν δικαστήν.

Τμήμα δεύτερον

Περὶ τῶν ἔργων τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ

35. Ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς συνάξει τὰ ἔγνη τοῦ ἐγκλήματος, καὶ ὅσας πληροφορίας δύναται νὰ λάβῃ περὶ τοῦ ἀμαρτήσαντος.

36. Ἄν αἱ ὑποψαί εἶναι βαρεῖαι, καὶ ὁ ὑποπτος δὲν εἶναι παρὼν, τὸ δικαστήριον, κατὰ ζήτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, ἐκδίδει ἔνταλμα συλλήψεως.

37. Ἄν αἱ ὑποψαί δὲν εἶναι βαρεῖαι, τὸ δικαστήριον τὸν καλεῖ δι' ἐντάλματος ἐμφανίσεως.

38. Ἄν ὁ ἐγκαλούμενος ἐσυλλήφθῃ ἐπ' αὐτοφώρῳ, ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς τὸν ἐξετάζει, καὶ ἀναφέρει τὴν ἐξέτασιν εἰς τὸ δικαστήριον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἐντείλῃ τὴν φύλαξιν ἢ τὴν φυλάκωσίν του.

39. Πᾶν ἔνταλμα ἐμφανίσεως ἢ συλλήψεως πρέπει νὰ εἶναι αἰτιολογημένον, ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸ δικαστήριον καὶ τὸν γραμματέα, καὶ ἐσφραγισμένον μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ δικαστηρίου. Ὁ ἐγκαλούμενος ὀνομάζεται καὶ σημειοῦται εἰς αὐτὸ μὲ ὄλην τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν.

40. Τὰ ἐντάλματα διευθύνονται ἀπὸ τὸ δικαστήριον εἰς τὴν ἀστυνομίαν, καὶ ἐκτελοῦνται καθ' ὄλην τὴν ἐπικράτειαν· δὲν ἐνεργοῦνται ὁμῶς τὴν νύκτα εἰς οἰκίας, ἐκτὸς μόνον ἂν ζητηθῇ ἡ ἐκτέλεσις ἀπὸ τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ οἰκίᾳ, ὅπου εὐρίσκεται ὁ ἐγκαλούμενος.

41. Ὁ ἐγκαλούμενος ἐξετάζεται εἰς τὴν στιγμὴν τῆς ἐμφανίσεώς του περὶ πασῶν τῶν ἕως τότε γνωστῶν περιστάσεων, καὶ αἱ ἀποκρίσεις του γράφονται ἀκριβῶς.

Δύναται νὰ εἶναι παρὼν εἰς ὅλας τὰς ἐργασίας τοῦ δικαστοῦ.

42. Ἄν ὁ ἐγκαλούμενος δὲν θέλῃ ν' ἀποκριθῇ, σημειοῦται ἡ σιωπὴ του, καὶ ὁ δικαστὴς προχωρεῖ περαιτέρω.

43. Ἡ ἐξαγόρευσις ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν ἐγκαλούμενον· ἂν δὲν ἡξέυρῃ νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται μνεῖα τούτου, καὶ ἀναπληρώνεται ἡ ὑπογραφή διὰ σημείου τοῦ σταυροῦ· ἂν ὁμῶς τὴν ἀποποιήθῃ, τοῦτο σημειοῦται.

44. Ἡ βία, ὁ φοβερισμὸς καὶ τὰ ἀπατηλὰ ἢ παραπειστικὰ ἐρωτήματα ἀπαγορεύονται.

45. Δύο μάρτυρες καλεσθέντες, ὁ εἷς ἀπὸ τὸν ἐγκαλούμενον καὶ ὁ ἄλλος ἀπὸ τὸν δικαστὴν, εἶναι παρόντες εἰς τὴν ἐρωταπόκρισιν τῶν μαρτύρων καὶ εἰς τὴν ἔκθεσιν πάσης πράξεως καὶ συνυπογράφουν μὲ τὸν ἐξεταστικὸν δικαστὴν.

46. Ἄν ὁ ἐγκαλούμενος δὲν ἐμφανίσῃ τὸν μάρτυρά του ἐντὸς εἰκοσιτεσσά-

ρων ὥρων ἀφοῦ προσκληθῇ ἐπὶ τούτου, ὁ δικαστὴς προχωρεῖ περαιτέρω εἰς τὴν ἐξέτασιν.

47. Ἄν εἶναι ἀνάγκη, ὁ δικαστὴς συμπαραλαμβάνει εἰς τὴν ἐξέτασιν ἓνα ἢ καὶ δύο δοκίμους, ἐμπείρους τῶν πραγμάτων ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὸ ἔγκλημα.

48. Ἡ ἔκθεσις τῶν δοκίμων πρέπει νὰ εἶναι αἰτιολογημένη καὶ ὑπογεγραμμένη παρ' αὐτῶν.

49. Ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς καλεῖ διὰ τῆς ἀστυνομίας τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὴν ἐγκάλεισιν μάρτυρας.

Τμήμα τρίτον

Περὶ τῶν μαρτύρων

50. Ἡ διορία τῆς καλέσεως τῶν μαρτύρων εἶναι δύο ἡμερῶν, καὶ ἂν τύχῃ ἀπόστασις προστίθενται εἰς αὐτὴν καὶ ἄλλαι περισσότεραι, κατὰ τὸν ἀναφερόμενον εἰς τὸ 3 ἄρθρον τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας πίνακα.

51. Ὅποιος καλεσθῇ διὰ νὰ μαρτυρήσῃ, ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν προθεσμίαν τῆς καλέσεως, ἀλλέως τὸ δικαστήριον δύναται νὰ τὸν καταδικάσῃ εἰς πρόστιμον μὴ ὑπερβαῖνον ἑκατὸν γρόσια, καὶ νὰ τὸν ἀναγκάσῃ δι' ἐντάλματος συλλήψεως νὰ ἐμφανισθῇ.

52. Ἄν ὁ μάρτυς, ὁ καταδικασθεὶς εἰς πρόστιμον διὰ τὴν πρώτην ἔλλειψίν του, προβάλλῃ μετὰ τὴν δευτέραν κάλεισιν αἰτίας νομίμους τῆς ἐλλείψεώς του, ἡμπορεῖ ν' ἀπολυθῇ ἀπὸ τὸ πρόστιμον.

53. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἐξόδων τοῦ μάρτυρος, ἂν ζητηθῇ ἀπ' αὐτόν, διορίζεται ἀπὸ τὸ δικαστήριον.

54. Ἄν ὁ μάρτυς ἔχῃ τὴν διαμονὴν του εἰς ἄλλην περιφέρειαν ἢ ἂν δὲν δύναται νὰ ἐμφανισθῇ, ὁ δικαστὴς ἡμπορεῖ νὰ στείλῃ πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην τῆς διαμονῆς αὐτοῦ τὰ ἀναγκαῖα ἐρωτήματα ἐγγράφως, καὶ οὗτος παραλαμβάνει τακτικῶς τὴν μαρτυρίαν του καὶ τὴν ἀποστέλλει γραπτὴν, ὑπογεγραμμένην ἀπὸ τὸν μάρτυρα, ἐπικυρωμένην καὶ ἐσφραγισμένην.

55. Ἄν εἶναι ἀνάγκη ν' ἀκουσθῇ ὁ μάρτυς ἀπὸ τὸν δικαστὴν τοῦ ἐγκαλουμένου, καλεῖται παρὰ τούτου διὰ τῆς ἀστυνομίας νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως.

56. Ἐξαιροῦνται ἀπὸ τὴν μαρτυρίαν οἱ ἀνιόντες καὶ κατιόντες συγγενεῖς τοῦ ἐγκαλοῦντος καὶ τοῦ ἐγκαλουμένου, οἱ ἀδελφοί, καὶ οἱ τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ ἐξ ἀγχιστείας συγγενεῖς, ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ καὶ μετ' αὐτὴν τοῦ γάμου τὴν λύσιν, οἱ ὑπομίσθιοι, οἱ ὑπηρέται αὐτῶν· ἀλλ' ἡ ἀκρόασις των δὲν ἀκυρῶνει τὴν διαδικασίαν ὅταν ὁ ἐγκαλὼν ἢ ὁ ἐγκαλούμενος δὲν ἐναντιωθῶσιν· ὁ δὲ δικαστὴς δύναται νὰ τοὺς ἀκούσῃ δι' ἀπλὴν πληροφορίαν.

57. Δὲν εἶναι δεκτοὶ εἰς μαρτυρίαν, εἰμὴ δι' ἀπλὴν εἰδοποίησιν, ὅσοι ἀπεδείχθησαν δικαστικῶς ἐπίορκοι, παραχαράκται, πλαστογράφοι, ψευδομάρτυρες, κλέπται καὶ συκοφάνται.

58. Ὁ μάρτυς, πρὶν ἀκουσθῆναι, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ τὴν κάλεσίν του.

59. Ὁρκίζεται ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου εἰς τὴν συνεδρίαν νὰ ὁμολογήσῃ χωρὶς φόβον καὶ μῖσος τὴν ἀλήθειαν, ὅλην τὴν ἀλήθειαν, μόνην τὴν ἀλήθειαν· ἀλλέως ἢ μαρτυρία του λογίζεται ὡς μηδόλως γενομένη.

60. Ὁ δικαστὴς ἐρωτᾷ τὸ ὄνομα, τὸ παρόνομα, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα, καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ μάρτυρος, ἂν εἶναι ὑπηρέτης, ἢ συγγενῆς τῶν μερῶν καὶ μέχρι τίνος βαθμοῦ, καὶ σημειώνει τὸν ὅρκον αὐτοῦ, καὶ ὅλας τὰς ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις.

61. Τὰ ἀνήλικα μέχρι τῶν δεκαπέντε ἐτῶν δὲν ὀρκίζονται καὶ αἱ μαρτυρίαι των λογίζονται ὡς ἀπλαῖ εἰδοποιήσεις.

62. Ἡ ὁμολογία τοῦ μάρτυρος ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν δικαστὴν καὶ τὸν μάρτυρα, ἀφοῦ ἀναγνωσθῇ εἰς αὐτὸν καὶ εἰπῇ ὅτι ἐπιμένει εἰς ὅσα ἐμαρτύρησεν.

63. Ἄν ὁ μάρτυς δὲν θέλῃ ἢ δὲν ἠμπορῇ νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται μνεῖα τοῦτου εἰς τὸ τέλος τῆς ὁμολογίας.

64. Αἱ παρεγγραφαὶ εἰς τὰς ὁμολογίας εἶναι ἀπηγορευμέναι, καὶ πᾶσα προσθήκη ἢ διόρθωσις γίνεται εἰς τὸ τέλος καὶ ὑπογράφεται κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον· ἀλλέως λογίζονται ὡς μηδόλως γενομένα.

65. Ἡ παράβασις τῶν περιεχομένων εἰς τὰ τρία ἀνωτέρω ἄρθρα διατάξεων τιμωρεῖται μὲ πεντήκοντα γροσίων πρόστιμον κατὰ τοῦ γραμματέως, καὶ μάλιστα, ἂν εἶναι ἀφορμὴ, δίδει αἰτίαν ἐγκαλέσεως κατὰ τοῦ δικαστοῦ.

66. Ὁ μάρτυς δὲν βιάζεται, οὔτε φοβερίζεται, οὔτε εἰς παραπειστικὰ ζητήματα ὑποβάλλεται, καὶ εἰς ἐρωτήματα δυνάμενα νὰ πέσουν εἰς βάρος του δὲν χρεωστεῖ ἀπόκρισιν.

Τμῆμα τέταρτον

Περὶ τῶν ἐγγράφων καὶ πραγματικῶν ἀποδείξεων

67. Ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς δύναται νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐγκαλουμένου, ἢ καὶ εἰς ἄλλα μέρη ὕποπτα, διὰ νὰ ἐξετάσῃ ἔγγραφα, πράγματα, καὶ ἐν γένει ὅσα λογισθῶσι χρήσιμα διὰ τὴν εὑρεσιν τῆς ἀληθείας.

68. Ἄν τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον πράγματα εὐρίσκωνται μακρὰν τῆς καθέδρας τοῦ δικαστηρίου, καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ μετατοπηθῇ ὁ ἴδιος, ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς δύναται νὰ προσκαλέσῃ τὸν εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου, ὅπου

εὐρίσκονται τὰ πράγματα ταῦτα, διὰ τὰ κάμη οὗτος τὴν ἔρευναν καὶ τὰ τὴν ἀναφέρει.

69. Ἡ ἐπίσκεψις τῆς οἰκίας τοῦ ἐγκαλουμένου καὶ ἄλλων μερῶν ὑπόπτων γίνεται παρόντων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ 45 ἄρθρον μαρτύρων καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐγκαλουμένου, ἂν θέλῃ.

70. Ἄν φέρεται ἀποδείξεις ἐξ ἐγγράφων ἀρνούμενων ἀπὸ τὸ ἐν τῶν μερῶν, ἢ γνησιότητος τῆς γραφῆς διαγινώσκεται διὰ τακτικῆς παρὰ δοκίμων παραβολῆς αὐτῶν μὲ ἄλλα γνωστὰ ἔγγραφα τοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου.

71. Πρὸς πλειότεραν βεβαιότητα ἐξετάζονται καὶ οἱ εἰδότες τὴν γραφὴν τοῦ ἀνθρώπου.

72. Οἱ δόκιμοι καὶ οἱ εἰδότες ἐρωτῶνται καὶ μαρτυροῦσι χωριστά.

73. Μετὰ τὰς μαρτυρίας τῶν δοκίμων, τῶν εἰδόντων καὶ τῶν μαρτύρων, ὁ ἐγκαλούμενος δύναται νὰ τοὺς ἐρωτήσῃ διὰ τοῦ δικαστοῦ ὅσα ἡμποροῦν νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ὑπεράσπισίν του, καὶ γράφονται αἱ ἀποκρίσεις ἐκείνων.

Τμῆμα πέμπτον

Περὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ

74. Ὁ ἐξεταστικὸς δικαστής, ἀφοῦ συνάξῃ ὅλας τὰς ἀποδείξεις, τὰς ἀναφορὰς ἢ ἐκθέσεις, ἐκθέτει αἰτιολογημένην ἀναφορὰν πρὸς τὸ δικαστήριον, τὴν ὁποίαν συνοδεύει μὲ ὅλα τὰ πρακτικά του καὶ μὲ ὅλα τὰ εἰς αὐτὸν παραδοθέντα ἔγγραφα.

75. Ὅταν ὁ ἐξεταστικὸς δικαστής γνωρίσῃ τὸν ἐγκαλούμενον μὴ ἔνοχον, ἢ διότι αἱ κατ' αὐτοῦ ἀποδείξεις δὲν εἶναι ἀποχρῶσαι ἢ διότι ἀπεδείχθη ἀθῶος, γνωμοδοτεῖ εἰς τὴν ἀναφορὰν του τὴν ἀπόλυσίν του, καὶ ἂν τὸ δικαστήριον ἐγκρίνῃ τὴν γνώμην του, τὸν ἀπολύει ἐλεύθερον.

76. Ἄν ἡ κατηγορουμένη πρᾶξις ἀποδειχθῇ ἔγκλημα, καὶ αἱ ὑποψίαι κατὰ τοῦ ἐγκαλουμένου εἶναι ἀρκεταὶ νὰ αἰτιολογήσωσι τὴν κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν, ὁ ἐξεταστικὸς δικαστής ἐκθέτει εἰς τὴν ἀναφορὰν του τὴν φύσιν τοῦ ἐγκλήματος, καὶ ὅλας τὰς περιστάσεις, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ βαρύνωσιν ἢ νὰ ἐλαφρῶσωσι τὴν ποινὴν, καὶ ἂν ὁ ἐγκαλούμενος εἶναι ἀπὸν τὸν ὀνομάζει καὶ τὸν περιγράφει ὅσον ἡμπορεῖ ἀκριβέστερα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Τμῆμα πρῶτον

Περὶ τοῦ πρωτοκλήτου δικαστηρίου κρίνοντος ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις

77. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐξεταστι-

κοῦ δικαστοῦ, τὸ δικαστήριον ἀπολύει τὸν ἐγκαλούμενον ἢ τὸν εἰσάγει εἰς δίκην.

78. Ἄν δὲν ἐγκριθῇ ἡ τῆς μὴ ἐνοχῆς γνώμη τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ ἢ ἂν οὗτος εἰσάγῃ τὸν ἐγκαλούμενον εἰς δίκην, τὸ δικαστήριον φανερώνει πρὸς αὐτὸν πάντα, καθ' ὅσα τὸν νομίζει ἐνοχον, καὶ τὸν προσκαλεῖ ν' ἀπολογηθῇ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν.

79. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ παραχωρήσῃ πρὸς αὐτὸν καὶ περισσοτέραν προθεσμίαν ὁκτὼ ἡμερῶν, ἂν ζητηθῇ.

80. Ὁ ἐγκαλούμενος ἔχει δικαίωμα νὰ λάβῃ ἀντίγραφα τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, καὶ ὅλων ὅσα ἐλέγχθησαν ἢ ἐγράφησαν κατ' αὐτοῦ.

81. Τρεῖς ἡμέρας τὸ πολὺ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην ἢ μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἀπολογίας του, ὁ ἐγκαλούμενος εἰσάγεται ἐλεύθερος ἀπὸ δεσμὰ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου μὲ τὸν συνήγορόν του καὶ τοὺς ἐγκαλοῦντας. Ὁ πρόεδρος ἐρωτᾷ τὸ ὄνομα, τὸ παρόνομα, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν κατοικίαν καὶ τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του, καὶ τὸν προῖδεάζει νὰ εἶναι προσεκτικὸς εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς κατηγορίας καὶ τῆς ἀπολογίας, ἢ ὅποια γίνεται μεγαλοφώνως ἀπὸ τὸν γραμματέα τοῦ δικαστηρίου.

82. Ὁ πρόεδρος ἀρχίζει τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἐγκαλουμένου.

83. Τὸ δικαστήριον, ἂν κρίνῃ εὐλογον, ἢ κατὰ ζήτησιν τοῦ ἐγκαλουμένου γινομένην εἰς τὴν ἀπολογία του, δύναται ν' ἀκούσῃ τοὺς ἰδίους ἢ καὶ ἄλλους μάρτυρας.

84. Οἱ μάρτυρες ἀκούονται εἰς τὸν τόπον τῆς δημοσίου συνεδριάσεως χωριστά, χωρὶς ὁ εἷς ν' ἀκούῃ τὴν ὁμολογίαν τοῦ ἄλλου, ἐκτὸς ἂν τὸ δικαστήριον κρίνῃ εὐλογον ν' ἀκουσθῶσιν ἀντεξεταστικῶς.

85. Δὲν δύναται τις νὰ διακόψῃ τοὺς μάρτυρας· ἀλλ' ἀφοῦ αὐτοὶ δώσουν τὴν μαρτυρίαν των, οἱ δικασταὶ καὶ τὰ μέρη ἢ οἱ συνήγοροι αὐτῶν δύνανται ν' ἀποτείνον πρὸς αὐτοὺς ἐρωτήσεις διὰ τοῦ προέδρου· οἱ μάρτυρες ἀναμεταξύ των δὲν ἔχουν τὸ ἴδιον δικαίωμα.

86. Μετὰ τὰς μαρτυρίας ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς ἀνακεφαλαιώνει τὰ κυριώτερα κεφάλαια τῆς κατηγορίας, καὶ τὰς εἰς στήριξιν αὐτῆς ἀποδείξεις, καὶ ζητεῖ ἀπὸ τὸ δικαστήριον τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀναλόγου εἰς τὸ ἐγκλημα ποινῆς. Ὁ ἐγκαλούμενος ἢ ὁ συνήγορος αὐτοῦ ἀποκρίνονται· ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς δύναται ν' ἀπαντήσῃ, ἀλλ' ὁ ἐγκαλούμενος ἢ ὁ συνήγορός του ἔχει τὸν λόγον τελευταῖος.

87. Μετὰ τὴν τελευταίαν ἀπάντησιν τοῦ ἐγκαλουμένου ἢ τοῦ συνηγόρου, ὁ πρόεδρος κηρύττει τὴν κρίσιν καὶ τὴν κρίσιν τελειωμένην, καὶ προσκαλεῖ τοὺς συνδικαστάς νὰ βουλευθῶσιν εἰς τὸ οἶκημα τοῦ συμβουλίου, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον δὲν δύνανται νὰ ἐξέλθωσι πρὶν ἀποφασίσωσι.

Τμήμα δεύτερον

Περὶ τῆς ἀποφάσεως καὶ τῆς ἐκτελέσεως

88. Ἡ ἀπόφασις γίνεται διὰ τῆς πλειοψηφίας, ἀλλέως εἶναι ἄκυρος.

89. Ἄν τύχη διχογνωμία μεταξὺ τῶν δικαστῶν, ἡ ὑπὲρ τοῦ ἐγκαλουμένου γνώμη νικᾷ.

90. Οἱ μειοψηφοῦντες δὲν δύνανται νὰ καταχωρίσωσι τὴν γνώμην των εἰς τὰ πρακτικὰ τοῦ δικαστηρίου, οὔτε νὰ τὴν δημοσιεύσωσιν.

91. Οἱ δικασταὶ εἰσέρχονται εἰς τὸν τόπον τῆς συνεδριάσεως, καὶ ὁ πρόεδρος ἀναγινώσκει δημοσίως τὴν ἀπόφασιν εἰς τὸν ἐγκαλούμενον, ὑπογεγραμμένην ἀπὸ ὅλους τοὺς δικαστάς.

92. Ἄν ὁ ἐγκαλούμενος κηρυχθῇ ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν ἄθῳς, ὁ πρόεδρος διατάττει ν' ἀπολυθῇ ἀμέσως ἐλεύθερος, εἰς τὸν εἶναι φυλαγμένος δι' ἄλλην αἰτίαν.

93. Τὸ δικαστήριον διορίζει εἰς τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν τὴν ποινὴν τοῦ μερικῶς ἐγκαλοῦντος δι' αἰτίαν συκοφαντίας, ἂν εἶναι καὶ ζητηθῇ, καὶ δικάζει τὰς περὶ τῶν ζημιῶν καὶ διαφορῶν αἰτήσεις τοῦ ἄθωωθέντος, ἀλλὰ δύνανται νὰ τὰς ἐκκαθαρίσῃ εἰς τὴν ἐρχομένην συνεδρίᾳ διὰ παραρτήματος ὑπογεγραμμένου ὡς καὶ ἡ ἀπόφασις, τὸ ὅποιον προστίθεται εἰς τὸ τέλος τῆς ἀποφάσεως.

94. Οἱ δημόσιοι ὑπουργοὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς ζημίας διὰ τὰς εἰδοποιήσεις τὰς ὁποίας ὀφείλουν νὰ κάμωσι κατὰ τὸ 5 ἄρθρον.

95. Ὅποιοις ἀπολυθῇ νομίμως ἀπὸ μίαν κατηγορίαν, δὲν ἡμπορεῖ νὰ κατασχθῇ, οὔτε νὰ κατηγορηθῇ διὰ τὸ ἴδιον πρᾶγμα.

96. Ἄν ὁ ἐγκαλούμενος ἀποδειχθῇ ἔνοχος, τὸ δικαστήριον ἐφαρμόζει τὴν ποινὴν· ἡ δὲ ἀπόφασις τῆς καταδίκης πρέπει νὰ εἶναι αἰτιολογημένη κατὰ τὸν νόμον.

97. Εἰς τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν δικάζονται αἱ περὶ ἀποδόσεως καὶ περὶ ζημιῶν ἀπαιτήσεις.

98. Τὰ δικαστικὰ ἔξοδα, καθ' ὅσον ἀνάγονται εἰς τὴν ἐπικράτειαν, καθὼς καὶ εἰς τὸ διαφερόμενον μέρος, εἶναι εἰς βάρος τοῦ χάνοντος ἐγκαλουμένου ἢ τοῦ κινουντος τὴν πολιτικὴν ἀγωγὴν.

99. Ἡ ἐκθεσις τῆς ἀποφάσεως ὑπογράφεται ἀπὸ ὅλους τοὺς κριτάς, ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν τὸ πολὺ ἀφοῦ ἀναγνωσθῇ, ἀλλέως ὁ γραμματεὺς καταδικάζεται εἰς πενήκοντα γροσίῳν ζημίαν, καὶ τόσον οἱ μὴ ὑπογράψαντες δικασταί, ὅσον καὶ ὁ γραμματεὺς δύνανται νὰ ἐγκαλεσθῶσιν.

100. Ἀφοῦ ἀναγνώσῃ τὴν ἀπόφασιν ὁ πρόεδρος, δύνανται, κατὰ τὰς περι-

στάσεις, νὰ παρακινήσῃ τὸν ἐγκαλούμενον εἰς τὴν ὑπομονὴν ἢ εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς διαγωγῆς του.

101. Ὅφείλει πρὸς τούτοις νὰ τὸν ιδεάσῃ περὶ τοῦ δικαιώματος, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀπὸ τὸν νόμον, νὰ κάμῃ ἐκκλήσιν τῆς ἀποφάσεως, καὶ περὶ τῆς προθεσμίας καθ' ἣν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὸ δικαίωμα τοῦτο.

102. Ὁ γραμματεὺς ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν ἔκθεσιν τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως καθ' ἣν ἀναγινώσκεται ἡ ἀπόφασις, πρὸς βεβαίωσιν ὅτι οἱ ὠρισμένοι τύποι ἐφυλάχθησαν.

103. Ἡ ἔκθεσις αὕτη ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν πρόεδρον καὶ τὸν γραμματέα.

104. Ὁ γραμματεὺς καταδικάζεται εἰς διακοσίων γρασίων ζημίαν διὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς ἐκθέσεως ταύτης.

105. Ἡ ἀπόφασις ἐκτελεῖται ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν, κατὰ διαταγὴν τοῦ προέδρου, εἰκοσιτέσσαρας ὥρας μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας τῆς ἐκκλήσεως, ἂν δὲν γίνῃ ἐκκλήσις· καὶ ἂν γίνῃ, εἰκοσιτέσσαρας ὥρας μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου, ἥτις ἤθελεν ἀποβάλλει τὴν ζήτησιν.

106. Ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως, καὶ νὰ τὴν γράψῃ ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν κάτω ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν.

107. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης τριμηνίας, τὰ πρωτόκλητα δικαστήρια στέλλουν εἰς τὸν δημόσιον συνήγορον τοῦ Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου σύνοψιν ὅσων ἀποφάσεων ἐγκληματικῶν ἐξέδωκαν εἰς τὸ διάστημα τῆς παρελθούσης τριμηνίας· οὗτος δὲ τὴν καταθέτει εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κριτηρίου τούτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Περὶ τῆς ἐκκλήσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν πρωτοκλήτων δικαστηρίων

108. Δύνανται νὰ ἐκκαλέσωσι: α') ὁ ἐναγόμενος· β') τὸ πολιτικὸν μέρος διὰ τὰς ζημίας του· γ') ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς ἢ ὁ δημόσιος συνήγορος τοῦ Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου, διὰ τὴν δημοσίαν ἀγωγὴν.

109. Ὁ καταδικασθεὶς ἔχει πέντε ἡμέρας ὕστερον ἀπὸ ἐκείνην καθ' ἣν ἀνεγνώσθη ἡ ἀπόφασις, διὰ νὰ γνωστοποιήσῃ ἐγγράφως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου ὅτι ἐκκαλεῖται τὴν ἀπόφασιν.

110. Ὁ ἐνάγων διὰ τὰς ἀποζημιώσεις του ἔχει τὴν ἰδίαν προθεσμίαν, ἀλλὰ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐκκαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν, εἰμὴ καθ' ὅσον ἐνάγεται εἰς τὴν πολιτικὴν ἀγωγὴν.

111. Ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς δύναται, ὥς ἐκπληρῶν τὰ ἔργα τοῦ δημοσίου σνηγόρου, νὰ κάμῃ ἐγγράφως αἰτιολογημένην ἐκκλήσιν τῆς ἀποφάσεως ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.

112. Ἡ δημοσία σνηγορία δύναται νὰ ἐκκαλέσῃ εἴκοσιν ἡμέρας ἀφοῦ τὴν γνωστοποιηθῇ ἡ ἀπόφασις, ἣτις πέμπεται πρὸς αὐτὴν παρὰ τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ ἀμέσως καθὼς ἀναγνωσθῇ παρὰ τοῦ ἀποφασίσαντος δικαστηρίου.

113. Ἡ ἀναφορὰ τῆς ἐκκλήσεως δίδεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀποφασίσαντος δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον τὴν γνωστοποιεῖ ἀμέσως πρὸς τὸν ἐγκαλούμενον.

114. Ἄν γένη ἐκκλήσις ἐγκληματικῆς ἀποφάσεως, τέσσαρα μέλη τοῦ Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ πρώτου προέδρου, καὶ δύο πάρεδροι, κρίνουν τὴν ὑπόθεσιν ἀνεκκλήτως.

115. Τὸ Ἀνεκκλήτον Κριτήριον, κατὰ ζήτησιν τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου τῶν μερῶν, γινομένην εἰς τὴν ἔναρξιν τῆς διαδικασίας, δύναται ν' ἀκούσῃ τοὺς ἰδίους μάρτυρας τοὺς προεξετασθέντας παρὰ τοῦ πρωτοκλήτου δικαστηρίου.

116. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις περὶ τῆς δημοσιότητος καὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας, περὶ τοῦ τύπου καὶ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀποφάσεων, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς τοῦ Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου ἀποφάσεις διὰ τὰς ἐγκαλουμένας ὑποθέσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'

Περὶ φυγοδίκων

117. Ἐὰν μετὰ ἓν ἔνταλμα ἐμφάνισεως ἢ κατασχέσεως ὁ ἐγκαλούμενος δὲν ἐμφανισθῇ ἢ δὲν κατασχεθῇ εἴκοσιν ἡμέρας μετὰ τὴν γνωστοποίησιν τοῦ ἐντάλματος γενομένην εἰς τὴν διαμονὴν του, ἢ ἂν ἀφοῦ ἐμφανισθῇ ἢ κατασχεθῇ δραπετεύσῃ, τὸ δικαστήριον, κατὰ ζήτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, ἐκδίδει ἕτερον ἔνταλμα φέρον ὅτι ὁ ἐγκαλούμενος ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς νέας προθεσμίας εἴκοσιν ἡμερῶν, εἰ δὲ μὴ ὅτι θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων του, καὶ ὅτι ὁ καθεὶς ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ ποῦ εὐρίσκεται ὁ φυγόδικος.

118. Εἰς τὸ ἔνταλμα τοῦτο θέλει γίνεσθαι μνεία τοῦ ἐγκλήματος καὶ τοῦ πρώτου ἐντάλματος.

119. Τὸ ἔνταλμα τοῦτο δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος ὅπου εἶναι ἐφημερίς, καὶ κηρύττεται διὰ τοῦ κήρυκος· ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ κολλᾶται εἰς τὴν θύραν τοῦ δικαστηρίου, ἄλλο εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας, ἄλλο εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας τοῦ ἐγκαλουμένου, καὶ ἄλλο στέλλεται εἰς τὴν ἀστυνομίαν τῆς διαμονῆς αὐτοῦ.

120. Αἱ εἰς τὸ 117 ἄρθρον διαλαμβανόμεναι προθεσμίαι, ἂν τύχῃ ἀπόστασις,

αυξάνονται ακόμη, κατὰ τὸν εἰς τὸ 3 ἄρθρον τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας πίνακα.

121. Δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἐντάλματος τούτου ἀρχίζει ἡ κατὰ φυροδικίας κρίσις.

122. Δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς ὑπεράσπισιν τοῦ φυροδίκου οὔτε ἐπίτροπος, οὔτε συνήγορος.

123. Ἄν ὁ ἐγκαλούμενος εἶναι ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, ἢ ἂν εἶναι εἰς αὐτὸν ἀδύνατον νὰ ἐμφανισθῇ, οἱ συγγενεῖς ἢ οἱ φίλοι του δύνανται νὰ προσβάλῳσιν εἰς τὸ δικαστήριον τὰς αἰτίας τῆς ἀπουσίας καὶ νὰ τὰς δικαιολογήσωσιν.

124. Ἄν τὸ δικαστήριον εὔρῃ τὰς αἰτίας νομίμους, ἀναβάλλει τὴν κρίσιν τοῦ ἐγκαλουμένου μέχρι μιᾶς προθεσμίας ἀναλόγου μὲ τὴν φύσιν τῶν προβαλλομένων αἰτιῶν καὶ μὲ τὸ διάστημα τῶν τόπων.

125. Ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ταύτης, τὸ δικαστήριον, ἀφοῦ ἀναγνώσῃ τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, τὴν προᾶξιν τῆς γνωστοποιήσεως τοῦ τελευταίου ἐντάλματος, καὶ τὰς ἐκθέσεις αἱ ὁποῖαι ἐγιναν διὰ νὰ βεβαιώσωσι τὴν δημοσίευσίν του, κρίνει καὶ ἀποφασίζει τὴν κατηγορίαν καὶ τὴν πολιτικὴν ζήτησιν, ἂν εἶναι.

126. Τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς καταδίκης, ἀντίγραφον αὐτῆς κολλᾶται ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν εἰς μίαν στήλην, ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας ὅπου ἐπράχθη τὸ ἔγκλημα. Παρόμοιον ἀντίγραφον, καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, θέλει σταλῇ εἰς τὴν ἀστυνομίαν τῆς διαμονῆς τοῦ φυροδίκου.

127. Ὁ ἐξεταστικὸς δικαστής, ὁ δημόσιος συνήγορος τοῦ Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου, καὶ ὁ κινῶν τὴν πολιτικὴν ἀγωγὴν ἔχουν μόνοι τὸ δικαίωμα τῆς ἐκκλήσεως ἐναντίον τῶν ἐπὶ φυροδικία ἀποφάσεων.

128. Ἡ φυροδικία τοῦ ἐγκαλουμένου δὲν ἀναβάλλει, οὔτε βραδύνει δικαιωματικῶς τὴν ἐξέτασιν τῶν παρόντων συνεγκαλουμένων.

129. Ἄν ὁ ἐγκαλούμενος ἐμφανισθῇ ἢ κατασχεθῇ πρὶν σβεσθῇ ἡ ποινὴ διὰ τῆς παραγραφῆς, ἢ κατὰ φυροδικίαν ἀπόφασις καὶ ὅλη ἡ διαδικασία ἢ γενομένη μετὰ τὸ τελευταῖον ἔνταλμα τῆς κατασχέσεως ἀκυροῦνται δικαιωματικῶς, καὶ ἀρχίζει ἡ κατ' αὐτοῦ κρισιολογία κατὰ τοὺς τακτικὸν τύπους.

130. Ἄν ὅμως ἡ καταδίκη ἐπιφέρῃ πολιτικὸν θάνατον καὶ ὁ ἐγκαλούμενος δὲν κατασχεθῇ ἢ δὲν ἐμφανισθῇ, εἰμὴ πέντε χρόνους μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, ἢ ἀπόφασις φυλάττει διὰ τὸ παρελθὸν τὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα ὁ πολιτικὸς θάνατος ἤθελε προξενήσῃ εἰς τὸ διάστημα τοῦ τρέξαντος καιροῦ μετὰ τὴν προθεσμίαν τῶν πέντε χρόνων, μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἐγκαλουμένου.

131. Ἄν εἰς τὰς περιστάσεις τὰς ὁποίας προβλέπει τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον, δι'

όποιανδήποτε αἰτίαν, μάρτυρες δὲν δύνανται νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὴν κρισιολογίαν, αἱ ἔγγραφοι μαρτυρίαι αὐτῶν ἰσχύουσι, καὶ αἱ γραπτὰ ἀποκρίσεις ἄλλων συνεγκαλουμένων διὰ τὸ αὐτὸ ἔγκλημα ἀναγινώσκονται εἰς τὴν συνεδρίασιν τοῦ δικαστηρίου. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ δι' ἄλλα ἔγγραφα τὰ ὁποῖα ὁ πρόεδρος ἤθελε κρίνει ὡς δυνάμενα νὰ φωτίσωσι τὸ δικαστήριον.

132. Ὁ φυγόδικος, ὅστις μετὰ τὴν ἐμφάνισίν του ἤθελεν ἀθωωθῆ ἀπὸ τὴν κατηγορίαν, καταδικάζεται πάντοτε εἰς τὰ δικαστικά ἐξοδα τὰ προξηγηθέντα ἀπὸ τὴν φυγοδικίαν του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Περὶ συναίτιων

133. Οἱ συναίτιοι συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν ἰδίαν ἐξέτασιν καὶ ἀπόφασιν, καὶ ἔχουν τὰ ἴδια δικαιώματα ὑπερασπίσεως μὲ τὸν πρωταίτιον.

134. Ὅταν ὁ πρωταίτιος εἶναι ἀπών, οἱ συναίτιοι δύνανται δι' ἀναφορᾶς αἰτιολογημένης νὰ ζητήσωσι τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, ἕως ὅτου ὁ πρωταίτιος κηρυχθῇ φυγόδικος. Ἡ ζήτησις αὕτη δὲν εἶναι δεκτὴ, πρὶν συμπληρωθῇ ἡ ἐξέτασις.

135. Ἄν, ἀφοῦ τελειώσῃ ἡ ἐξέτασις, ἀνακαλυφθῇ καὶ ἄλλος συναίτιος, ἡ ἀπόφασις ἀναβάλλεται, ἕως ὅτου ἐξετασθῇ καὶ αὐτός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Περὶ τῆς διαδικασίας τῶν πταισμάτων ἢ ἐγκλημάτων, τῶν πραττομένων ἀπὸ δικαστᾶς μετερχομένων τὰ ἔργα των

136. Τὸ πρωτόκλητον δικαστήριον τοῦ τμήματος, κατὰ ζήτησιν τῶν μερῶν ἢ τῆς δημοσίας συνηγορίας, κρίνει ἀνεκλήτως τὰ παρὰ τῶν εἰρηνοδικῶν πραττόμενα πταίσματα ἢ ἐγκλήματα, μετερχομένων τὰ ἔργα των.

137. Τὰ δύο τμήματα ἐνωμένα τοῦ Ἀνεκλήτου Κριτηρίου κρίνουν ἀνεκλήτως τὰ παρὰ τῶν πρωτοκλήτων δικαστῶν πραττόμενα πταίσματα ἢ ἐγκλήματα.

138. Τὰ δικαστήρια ἀκολουθοῦν καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τοὺς αὐτοὺς κανόνας τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Περὶ τῆς ἀποσβέσεως τῶν ποινῶν καὶ τῶν δημοσίων καὶ πολιτικῶν ἀγωγῶν

139. Ἡ δημόσιος ἀγωγὴ σβῆναι μὲ τὸν θάνατον τοῦ ἐγκαλουμένου, καὶ ἂν ἡ ποινὴ συνίσταται εἰς ζημίαν χρηματικὴν.

140. Αἱ ἐγκληματικάι ποιναὶ παραγράφονται δεκαπέντε ἔτη μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ καιροῦ τῆς ποινῆς τοῦ ὀρισμένου εἰς τὴν ἀπόφασιν· μ' ὅλον τοῦτο ὁ καταδικασθεὶς δὲν δύναται νὰ διατρέψῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν τὴν διαμονὴν των ἐκεῖνος κατὰ τοῦ ὁποίου ἔπραξε τὸ ἐγκλημα καὶ οἱ ἀνιόντες ἢ κατιόντες συγγενεῖς αὐτοῦ.

141. Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ διορίσῃ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τοῦ καταδικασθέντος.

142. Αἱ διορθωτικάι ποιναὶ παραγράφονται πέντε χρόνους μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

143. Ἡ δημόσιος ἀγωγή καὶ ἡ πολιτικὴ ἀγωγή, αἱ πηγάζουσαι ἀπὸ ἐγκλημα τιμωρούμενον μὲ ποινὴν θανάτου ἢ μὲ ποινὴν σωματικὴν ἢ ἀτιμωτικὴν, παραγράφονται πέντε χρόνους μετὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα, ἂν εἰς τὸ διάστημα τοῦτο δὲν γίνῃ καμμία πρᾶξις ἐνάξεως ἢ ἐξετάσεως.

144. Ἄν εἰς τὸ διάστημα τοῦτο γίνῃ πρᾶξις ἐνάξεως ἢ ἐξετάσεως, παραγράφονται πέντε ἔτη μετὰ τὴν τελευταίαν πρᾶξιν.

145. Καὶ εἰς τὰς δύο περιστάσεις τὰς διαλαμβανομένας εἰς τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα, ἡ διάρκεια τῆς παραγραφῆς εἶναι δύο μόνον χρόνων διὰ τὰ πταίσματα τὰ τιμωρούμενα μὲ διορθωτικάς ποινάς.

146. Ἡ ποινὴ τῆς διὰ βίου ἀφαιρέσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων δὲν παραγράφεται.

147. Ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος, συμβουλευόμενος τὸ Συμβούλιόν του, δύναται, κατὰ σύστασιν τοῦ Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου, νὰ μεταβάλῃ τὴν κεφαλικὴν ποινὴν εἰς ἐλαφροτέραν.

Τὸ ἔγγραφον, διὰ τοῦ ὁποίου παραχωρεῖται ἡ χάρις αὕτη, καταγράφεται εἰς τὰ πρακτικά τοῦ Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

Περὶ ἀρμοδιότητος

148. Τὸ ἀρμόζον δικαστήριον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ποινῆς ἔχει μόνον τὸ δικαίωμα νὰ ἀποφασίζῃ τὸ ἐγκλημα ἢ τὸ πταῖσμα καὶ τὴν ἐνοχίην.

149. Ἡ νόμιμος ποινὴ προσδιορίζει τὴν ἀρμοδιότητα, καὶ ὁ κριτὴς δὲν δύναται μετριάξων ταύτην νὰ οἰκειοποιηθῇ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ὑποθέσεως.

150. Ἀπὸ δύο κριτηρία ἀρμόζοντα διὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, τὸ κριτήριον τὸ ὁποῖον πρῶτον ἐγνώρισε τὴν ὑπόθεσιν τὴν κρίνει.

151. Ἡ ἀναρμοδιότης δύναται νὰ προβληθῇ εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῆς διαδικασίας, καὶ εἰς τὴν ἔκκλησιν αὐτήν.

152. Ἡ ποινὴ ἐφαρμόζεται εἰς μόνας τὰς πράξεις τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς ἀποφάσεως.

153. Τὸ πρωτόκλητον δικαστήριον τοῦ τμήματος κρίνει τὰς ἐξαιρέσεις τῆς ἀρμοδιότητος τῶν εἰρηνοδικῶν.

154. Τὸ Ἀνέκκλητον Κριτήριον κρίνει τὰς ἐξαιρέσεις τῆς ἀρμοδιότητος τῶν πρωτοκλήτων δικαστηρίων.

155. Αἱ τῆς ἀρμοδιότητος ἐξαιρέσεις κρίνονται κατὰ προτίμησιν, καὶ εἶναι ἢ τοπικαὶ ἢ προσωπικαὶ ἢ πραγματικά.

Τοπικαὶ ἐξαιρέσεις ἀρμοδιότητος εἶναι ὅταν ὁ δικαστὴς κρίνῃ ἔγκλημα ἢ πταῖσμα πραχθὲν ἐκτὸς τῆς περιφερείας του.

Προσωπικαὶ εἶναι ὅταν ὁ δικαστὴς κρίνῃ ἔγκλήματα ἢ πταίσματα ἀνθρώπων μὴ ἀναγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του.

Πραγματικά εἶναι ὅταν ὁ δικαστὴς κρίνῃ ὑποθέσεις τῶν ὁποίων ἡ φύσις δὲν ἀνήκει εἰς τὸ δικαστήριόν του.

156. Ἡ τῆς ἀρμοδιότητος ἀγωγὴ γίνεται τόσον ἀπὸ τὸν ἐγκαλοῦντα, ὅσον καὶ ἀπὸ τὸν ἐγκαλούμενον.

157. Ἡ ἀγωγὴ αὕτη, αἰτιολογημένη, δίδεται εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ ὁποίου ἡ δικαιοδοσία ἀμφισβητεῖται, καὶ αὐτὸ τὴν στέλλει εἰς τὸ ἀνώτερον δικαστήριον κατὰ τὰ 153 καὶ 154 ἄρθρα· δὲν ἀναβάλλει ὅμως τὴν ἐξέτασιν, ἥτις ἐξακολουθεῖ.

158. Ὅσαι ἐξετάσεις γίνωσιν ἀπὸ τὸ μὴ ἀρμόζον δικαστήριον, θεωροῦνται ὥσάν νὰ ἔγιναν ἀπὸ ἀρμόδιον δικαστήριον.

159. Εἰς ὑπόθεσιν ἐγκληματικὴν ἢ διορθωτικὴν, δι' αἰτίαν δημοσίας ἀσφαλείας ἢ νομίμου ὑποψίας, τὸ Ἀνέκκλητον Κριτήριον δύναται, κατὰ ζήτησιν τοῦ δημοσίου συνηγόρου τοῦ κριτηρίου τούτου, νὰ παραπέμψῃ τὴν κρίσιν μιᾶς ὑποθέσεως ἀπὸ ἓν δικαστήριον εἰς ἄλλο τῆς αὐτῆς φύσεως.

Ἡ παραπομπὴ αὕτη ἢμπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ κατὰ ζήτησιν τῶν μερῶν, ἀλλὰ μόνον δι' αἰτίας νομίμου ὑποψίας.

160. Αἱ ἐξαιρέσεις τῶν ἐγκληματικῶν δικαστῶν γίνονται κατὰ τοὺς ὁρισμένους εἰς τὴν Πολιτικὴν Διαδικασίαν κανόνας.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Προβούλου
Ν. Ρενιέρης

Ὁ Ἀ' Γραμματεὺς τοῦ ἐπὶ τῶν
Ἐσωτερικῶν Τμήματος
Δ. Περούκας.

31

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 31 τῆς 16ης Μαΐου 1829

περὶ ἐκλογῶν¹

Ἀρ. 12368. Ψήφισμα ΑΑ'

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ περιστάσεις διάφοροι ἀνέβαλον τὴν Α' Συνέλευσιν τῶν πληρεξουσίων τοῦ Ἑθνους ἐπέκεινα τῆς προσδιορισθείσης ἡμέρας διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 10049 προεκδοθέντος ψηφίσματος·

Ἐπειδὴ τὰ αἷτια διὰ τὰ ὁποῖα αἱ ἐπαρχίαι τοῦ κράτους προσεκλήθησαν ἐπιμόνως εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν πληρεξουσίων τῶν εἶναι καὶ σήμερον τοσοῦτον κατεπεύγοντα καὶ σπουδαῖα ὅσον ἦσαν καὶ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ παρελθόντος ἔτους·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου·

Ψηφίζομεν

Α'. Οἱ ἑκτακτοὶ ἐπίτροποι καὶ προσωρινοὶ διοικηταὶ τοῦ κράτους, συμμορφούμενοι μὲ τὰς εἰς τὸ ψήφισμα τοῦτο συναπτομένας ὁδηγίας, θέλουν λάβει τ' ἀναγκαῖα μέτρα μετὰ τῶν κατ' ἐπαρχίας δημογερόντων διὰ νὰ γίνωσιν αἱ ἐκλογαὶ τῶν πληρεξουσίων ἀντιπροσώπων χωρὶς περισσοτέραν ἀναβολήν.

Β'. Ἡ Ἑθνικὴ Συνέλευσις θέλει συγκροτηθῇ εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἀργους τὴν 25 τοῦ Ἰουνίου καὶ οἱ πληρεξούσιοι θέλουν παρευρεθῇ ἐκεῖ ἀπὸ τὴν 20 τοῦ ἰδίου μηνός.

Γ'. Ἡ Κυβέρνησις θέλει ἔχει τὴν καθέδραν τῆς εἰς τὴν ρηθεῖσαν πόλιν καθ' ὅσον διαρκέσῃ ἡ Ἑθνικὴ Συνέλευσις.

Ἐν Αἰγίνῃ τὴν 16 Μαΐου 1829

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Α. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Σπηλιάδης.

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», φ. 38-39 (22 Μαΐου 1829). Βλ. καὶ ἐν Ἀρχ. Ὑδρας, τόμ. ΙΕ', σελ. 38· Ἀ. Μάμουκα, *Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος*, τόμ. Ι', σελ. 114 - 116. Γαλλιστὶ ἐν *Constitutions*, σελ. 260 - 261.

Ἔρ. 12369 (᾽Οδηγίαι) ¹

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν ἐπικράτειαν ἐκτάκτους ἐπιτρόπους
καὶ προσωρινούς διοικητὰς

Ἡ προσδιωρισμένη ἡμέρα διὰ τὴν συγκρότησιν τῆς Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως παρῆλθε, καὶ οἱ πληρεξούσιοι τῶν ἐπαρχιῶν δὲν ἐκλέχθησαν εἰσέτι δι' αἷτια τὰ ὁποῖα προεῖδομεν καὶ δὲν ἡμελίσσαμεν κανὲν μέσον τῆς δυνάμεώς μας, ἐπιτήδειον νὰ προλάβῃ τὰς συνεπείας των.

Εἰς τὰς ἐπαρχίας, τὰ ὁποίας ἐλάβομεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ περιέλθωμεν, ἐξεφράσαμεν καθαρὰ εἰς τὸ πλῆθος τῶν πολιτῶν, οἵτινες πανταχοῦ μᾶς περιεκύκλουν, τοὺς λόγους οἱ ὁποῖοι μᾶς ἠνάγκαζον νὰ τοὺς ζητήσωμεν ἐπιμόνως τὴν ταχεῖαν καὶ τακτικὴν ἐκλογὴν τῶν πληρεξουσίων των, ἀποδεικνύοντες προφανέστατα ὅτι ἡ ἡσυχία καὶ ἡ ἀσφάλεια, τὰς ὁποίας ἔχαιρον ἤδη, δὲν ἐχρεωστοῦντο εἰμὴ εἰς τὴν παῦσιν τῆς ἀταξίας, τῆς ὁποίας ἐγίνοντο θῦμα εἰς τὸ διάστημα τοσούτων χρόνων, ἀλλ' ὅτι ἡ στερέωσις τῆς εὐταξίας προϋπέθετε θεσμοθεσίαν καὶ αἱ θεσμοθεσίαι διὰ νὰ εἶναι σταθεραὶ ἔπρεπε νὰ στηρίζωνται εἰς βάσεις νομίμους, τὰς ὁποίας ἀποκλειστικῶς μίαν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν ἐδύνάτο μόνον νὰ θέσῃ.

1. Ἔρ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», παράρτ. φ. 38 - 39 (22 Μαΐου 1829). Πρβλ. Ἄ. Μάμουκα, *Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος*, τόμ. Γ', σελ. 117 - 121. Βλ. καὶ ἐτέραν Ἐγκύκλιον τοῦ Κυβερνήτου πρὸς Ἐκτ. Ἐπιτρ. καὶ Πρ. Διοικ., 17 Μαΐου 1829, ἐν Ἰ. Ἄ. Καποδίστρια, *Ἐπιστολαί*, τόμ. Γ', σελ. 113 - 114. Ἐν ὅψει τῆς εἰσηγγέσεως τῆς Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ ἐπὶ σκοπῷ διενεργείας οἰκονομικοῦ ἐλέγχου καὶ κατάδειξιν «τοῦ ὑπευθύνου τῆς Κυβερνήσεως» τοῦ Ἰ. Καποδιστρίου, διωρίσθη τριμελής «Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Φροντιστικοῦ Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς» διὰ νὰ ἐλέγξῃ τοὺς λογαριασμούς τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Γενικοῦ Φροντιστηρίου (βλ. Διάτ. 12446/16 Μαΐου 1829, ΓΑΚ, Γεν. Γραμμ. Φ. 200. Πρβλ. Ἐγγρ. αὐτῆς πρὸς τὴν Ἐπιτρ. Οἶκον., 6 Ἰουν. 1829, ΓΑΚ, Ἐπιτρ. Οἶκ. Φ. 42).

Διενεργηθέντος τοῦ ἐλέγχου ἐκλήθη ἡ ὡς ἄνω Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἐκθεσὶν τῆς, ὅπερ καὶ ἐγένετο (βλ. Πρόσκλησιν τῆς Συνελ., 15/17 Ἰουλ. 1829, ἐν Ἄ. Μάμουκα, *Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος*, τόμ. ΙΑ', σελ. 546 - 547· ἀναφορὰν τῆς Ἐξ. Ἐπιτρ. πρὸς τὴν Συνελ. 19/18 Ἰουλ. 1829, *Αὐτόθι* σελ. 603 - 605· ἐκθεσὶν τῆς Ἐξ. Ἐπιτρ. πρὸς τὸν Κυβερνήτην, *Αὐτόθι*, σελ. 551 - 555). Ἡ ἐκθεσις τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς παρεπέμφθη ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν ἐξ ἐπτά μελῶν αὐτῆς. Αὕτη θεωρήσασα τὴν ἐκθεσὶν ἐνέκρινε τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν ὡς νόμιμον καὶ ἐντιμον, ἡ δὲ Συνέλευσις ἀπεδέχθη τὰς ἀπόψεις τῆς (βλ. Ἀναφορὰν τῆς Ἐξ. Ἐπιτρ. 1/22 Ἰουλ. 1829, *Αὐτόθι*, σελ. 666 - 667· Ἐγγρ. Δ' Ἐθν. Συνελ. πρὸς τὸν Κυβερν., 20/22 Ἰουλ. 1829, *Αὐτόθι*, σελ. 668 - 678. Πρβλ. Ψήφ. Δ' Ἐθν. Συνελ. ὑπ' ἀριθμ. Γ'/26 Ἰουλ. 1829, *Αὐτόθι*, σελ. 151 - 158).

"Οπου δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐκπληρώσωμεν αὐτὸ τὸ χρέος μὲ τὴν ἄμεσον παρουσίαν μας, τὸ ἀνεπληρώσαμεν δι' ἐπισήμων ἢ ἰδιατέρων ἐπιστολῶν μας.

Ἀλλά, μ' ὅλας αὐτὰς τὰς προσπάθειάς μας, δὲν ἐπετύχομεν τοῦ σκοποῦ μας εἰς τὰς ἐπαρχίας, καθότι ἄλλαι ἀφιέρωσαν εἰς ἐμὲ τὸν ἴδιον τὰς πληρεξουσιότητάς των, ἄλλαι ἐπροώδενσαν ἕως εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν ἐκλογέων των, καὶ ἡμεῖς ἐταχύναμεν νὰ ὀνομάσωμεν ἀμέσως τοὺς προέδρους τῶν ἐκλεκτικῶν συνεδρίων των· ἄλλαι τέλος πάντων ἀσχολοῦνται εἰσέτι εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν ἐκλογέων των.

Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκφράσωμεν τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης μας διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐμπιστοσύνην τῶν ἐπαρχιῶν αἱ ὁποῖαι μᾶς ἀνέθεσαν τὰς πληρεξουσιότητάς των, εἰμὴ ὑποχρεοῦντες αὐτὰς μὲ τὸν πλέον κατεπείγοντα τρόπον εἰς τὸ νὰ ἐκλέξωσι χωρὶς περισσοτέραν ἀναβολὴν τοὺς πληρεξουσίους των, καὶ ἐπαναλαμβάνομεν τὰς αὐτὰς αἰτήσεις μας εἰς ὅσας ὠνόμασαν ἤδη τοὺς ἐκλογεῖς των, καὶ εἰς ὅσας ἀσχοιοῦνται νὰ τοὺς ὀνομάσωσιν.

Ἀνηγγείλαμεν εἰς τὴν προκήρυξίν μας τῆς 4-16 Μαρτίου καὶ εἰς τὰς μετ' αὐτῆς συνημμένας πράξεις ὅτι, εἰς ἔλλειψιν νόμων θετικῶν περὶ ἐκλογῆς πληρεξουσίων, ἦτον χρέος μας νὰ κάμωμεν πᾶν ὅ,τι ἐξήρητο ἀπὸ ἡμᾶς, διὰ νὰ ἐγγνηθῶσι τὴν εὐταξίαν τῶν ἐκλογῶν προφυλακτικοί τινες τύποι.

Μολοντοῦτο, κατὰ τὰς ὁποίας λαμβάνομεν πληροφορίας, φαίνεται ὅτι πολλαὶ ἐπαρχίαι, ἐξ ὧν μᾶς ἀνέθεσαν τὰς πληρεξουσιότητάς των, θέλουν ἔχει ἴσως ὀλιγοτέραν δυσκολίαν νὰ ἐκλέξωσι τοὺς πληρεξουσίους των, ἐὰν ἠδύναντο νὰ τοὺς ἐκλέξωσιν ἀπ' εὐθείας, χωρὶς νὰ καταφύγωσιν εἰς τὸ τυπικὸν μέσον τῶν ἐκλογέων.

Ἀλλαι ἴσως ἤθελαν προκρίνει ὁμοίως αὐτὸν τὸν τρόπον διὰ νὰ ταχύνωσι τὰς ἐκλεκτικὰς ἐργασίας των, καὶ ἡ τοιαύτη ἀπόφασίς των δὲν εἶναι ἀποβλητέα, καθότι ὑπαγορεύεται ἀπὸ τὴν ἀνάγκην καὶ δὲν ἐναντιοῦται εἰς κανένα νόμον, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἐπιφέρῃ ἄμεσον ἀποτέλεσμα τὴν ἐκλογὴν τῶν πληρεξουσίων, οἱ ὁποῖοι χαίρουσι δικαίῳ τῷ λόγῳ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ.

Σὰς ἐπιφορτίζομεν λοιπὸν νὰ δημοσιεύσετε τὴν διακήρυξιν ταύτην εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ τμήματός σας, καὶ συνομιλοῦντες μετὰ τῶν δημογερόντων ἐκάστης νὰ λάβετε τὰ ἀνήκοντα μέτρα, διὰ νὰ ἐκλεχθῶσιν οἱ πληρεξούσιοί των ὅσον εἶναι δυνατόν συντομώτερον. Θέλετε παρενρεθῇ εἰς τὰς συνελεύσεις, τὰς ὁποίας θὰ συγκαλέσετε ἐπὶ τούτῳ· καὶ διὰ νὰ ταχύνετε ὅσον εἶναι δυνατόν τὴν ἐκτέλεσίν των, θέλετε πέμψαι εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὅπου δὲν δύνασθε νὰ παρενρεθῆτε αὐτοπροσώπως, ἕνα ἀπεσταλμένον ἐκ μέρους σας. Θέλετε ἐπικυρώσει ἔπειτα διὰ τῆς ὑπογραφῆς σας τὰ ἐγγράφα τῶν ἐκλεκτικῶν πράξεων, τῶν ὁποίων θέλετε πέμψαι πρὸς ἡμᾶς ἀντίγραφον, χορηγοῦντες τὰ πρωτότυπα εἰς τοὺς ἐκλεχθησομένους πληρεξουσίους. "Οπου δὲ αἱ ἐκλογαὶ ἔγιναν ἢ θέλουν γένει, κατὰ τὸ ὑπ' ἀρ. 10049 Ψήφισμα καὶ τὰς ἐπι-

συναφθείσας οδηγίας, ἐκδοθέντα τὴν 4 Μαρτίου, δὲν θέλετε προσαρμόσει καμμίαν ἀπὸ τὰς ὁποίας ἤδη σᾶς διευθύνομεν.

Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ· σᾶς ἐγκλείομεν τὸ ψήφισμα, τὸ ὁποῖον προσδιορίζει τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις θέλει συγκροτηθῇ καὶ σαφηνίζει τὸ μέτρον τῆς ἀνάγκης ἣτις τὴν ὑπαγορεύει, διὰ νὰ ἐκπληρώσετε τὰ ὁποῖα σᾶς ἐπιφορτίζομεν χρεὴ διὰ τῆς παρούσης ἐπιστολῆς μας μὲ τὴν δραστηριότητα καὶ τὸν ζῆλον τὰ ὁποῖα σᾶς χαρακτηρίζουν.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 16 Μαΐου 1829

Ὁ Κυβερνήτης

Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. Σπηλιάδης.

32

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 32 τῆς 1ης Μαΐου 1829

περὶ προσωρινοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος¹

Ἀρ. 12414. Ψήφισμα ΑΒ'

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωροῦντες τὴν μεγάλην ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐνεργῇται ἡ δικαιοσύνη καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ἀπὸ νομίμους καὶ τακτικὰς ἀρχὰς πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας·

Θεωροῦντες ὅτι ἐξ αἰτίας τῶν περιστάσεων, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκεινται αἱ ἐπαρ-

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», φ. 38 - 39 (22 Μαΐου 1829). Γαλλιστί ἐν *Constitutions*, σελ. 255-257, ἔνθα εἶναι δημοσιευμένον ὡς Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 29. Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος συνεκροτήθη διὰ τοῦ Διατάγματος 12415/16 Μαΐου 1829, δημοσιευθέντος εἰς τὴν ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος», φ. 38 - 39 (22 Μαΐου 1829).

Ἀμέσως πρὸς τὸ Ψήφισμα ΑΒ' συνδέεται τὸ ἀκόλουθον διάταγμα:

Ἀρ. 12416

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὑποχρεούμενοι νὰ ἐκδώσωμεν τὸ ὑπ' ἀρ. 12414 ΑΒ' Ψήφισμα, τὸ ὁποῖον καρινίζει προσωρινῶς τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν εἰς τὴν Στερεάν Ἑλλάδα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς κοινῆς εὐταξίας, καθ' ὅσον αἱ αὐτοσε περιστάσεις ἐπιτρέπουσιν·

Ἐπιθυμοῦντες δὲ ἐξ ἄλλου μέρους, ὥστε οἱ κάτοικοι τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος νὰ κρίνονται, ὅσον τὸ δυνατόν, διὰ κριτῶν ἐκλεγομένων ἀπὸ τοὺς ἰδίους διαφερομένους, ἕως ὅτου ὁ διοικητικὸς ὀργανι-

χίαι αὐται, τὸ ὑπ' ἀρ. 8268 περὶ Διοργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων Ψήφισμα, ἐκτελούμενον εἰς τὰ ὠργανισμένα τμήματα τῆς ἐπικρατείας, δὲν δύναται κατὰ τὸ παρὸν νὰ ἐνεργηθῇ καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν καὶ εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα·

Ἀκολουθήσαντες τὸ πνεῦμα τῶν διατάξεων τοῦ ψηφίσματος τούτου·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Πανελληνίου·

Ψηφίζομεν

Α'. Μέχρις ὅτου συστηθῶσιν αἱ δημογεροντίαι εἰς ὅσα μέρη τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος δὲν ἐνστατήθησαν εἰσέτι, οἱ προσωρινοὶ διοικηταὶ ἐκπληροῦσιν ἐντὸς τῆς διοικητικῆς περιφερείας των τὰ τῆς πολιτικῆς καὶ διορθωτικῆς δικαιοσύνης ἔργα τῶν εἰρηνοδικῶν, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀρ. 8268 Ψηφίσματος.

Β'. Συσταίνεται εἰς Σάλωνα ἐν πρωτόκλητον δικαστήριον, τοῦ ὁποίου ἡ δικαιοδοσία ἐκτείνεται προσωρινῶς εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.

σμός καὶ τῶν ἐπαρχιῶν τούτων ἀποτελέσει δυνατόν τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς τῶν δικαστῶν κατὰ τὸ περὶ Διοργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων Ψήφισμα·

Θεωροῦντες τὰς ὑπ' ἀρ. 1749 Γενικὰς Ὁδηγίας πρὸς τοὺς ἐκτάκτους ἐπιτρόπους τῆς Κυβερνήσεως·

Διατάττομεν

1. Οἱ κατὰ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα προσωρινοὶ διοικηταὶ θέλουν δέχεσθαι τὰς εἰς αὐτοὺς διευθυνομένας ἀναφορὰς καὶ θέλουν προσπαθεῖ, παραλαμβάνοντες πλησίον των καὶ δύο ἐκ τῶν δημογερόντων, νὰ συμβιβάζωσι διὰ φιλικῶν καὶ πατρικῶν τρόπων τὰ διαφερόμενα μέρη.

2. Ἐὰν ἡ ἐκθεσις εἶναι περιπεπλεγμένη καὶ ἀπαιτεῖ ἐξέτασιν λεπτομερεστέραν, οἱ προσωρινοὶ διοικηταὶ θέλουν προσπαθεῖ ὅλαις δυνάμεσιν εἰς τὸ νὰ κατατεῖθωσι τὰ διαφερόμενα μέρη νὰ καθυποβάλλωσι τὴν διαφορὰν των εἰς αἵρετοκρίσιν.

3. Ἐὰν ὁ συμβιβαστικὸς οὗτος τρόπος δὲν ἐπιτύχῃ, τὰ μέρη παραπέμπονται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 1 Μαΐου 1829

Ὁ Κυβερνήτης

Ἰ. Α. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. Σηληιάδης.

Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 38 - 39 (22 Μαΐου 1829).

Τὸ Ψήφισμα ΑΒ' κατηργήθη διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ διατάγματος:

Ἀρ. 11185

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐνεργῇται καὶ εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα ἡ δικαιοσύνη ἀπὸ τακτικὰ καὶ νόμιμα δικαστήρια πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας·

Παρατηροῦντες ὅτι αἱ περιστάσεις αἱ ὑπαγορεύσασαι τὴν ἐκδοσιν τοῦ ὑπ' ἀρ. 12414 Ψηφί-

Γ'. Τὸ δικαστήριον τοῦτο σύγκεται ἀπὸ ἓνα πρόεδρον, δύο συνδικαστὰς καὶ δύο παρόδρους.

Ὁ πρόεδρος καὶ οἱ δύο συνδικασταὶ διορίζονται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, οἱ δὲ δύο πάρεδροι ἐκλέγονται ὁμοίως ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῶν μελῶν τῆς ἐπαρχιακῆς δημογεροντίας τῆς πόλεως, ὅπου τὸ δικαστήριον συνεδριάζει.

Δ'. Ἐχει ἓνα γραμματέα καὶ ἓνα ὑπογραμματέα, διοριζομένους καὶ αὐτοὺς ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

Ε'. Ἐν μέλος τοῦ δικαστηρίου τούτου ἐκλέγεται μεταξὺ τῶν ἐχόντων βαθμὸν τοῦλάχιστον ἑκατοντάρχου.

Σ'. Τὸ δικαστήριον τοῦτο εἶναι ἀρμόδιον διὰ τὰς πολιτικὰς καὶ ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις, καὶ διὰ τὰ παρὰ τῶν στρατιωτῶν πραττόμενα πταίσματα ἢ ἐγκλήματα.

Ζ'. Κρίνει ἀνεκκλήτως τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις, ὅσαι δὲν ὑπερβαίνουνσι τὰ 100 δίστηλα.

Αἱ ὑπερβαίνουσαι τὰ 100 δίστηλα ὑποθέσεις ἐκκαλοῦνται ἐνώπιον τοῦ Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου.

Θ'. Τὰ 35, 36 καὶ 37 ἄρθρα τοῦ ἐπ' ἀρ. 8268 περὶ Διοργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων Ψήφισματος κανονίζουν τὴν ἐγκληματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ δικαστηρίου τούτου.

Ι'. Τὸ δικαστήριον, παραδεχόμενον συνδικαστὰς δύο ἀξιωματικοὺς ἔχοντας τὸν ἴδιον βαθμὸν τοῦ ἐγκαλουμένου, καὶ ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος εἶναι στρατιώτης, πένταρχος, δέκαρχος ἢ εἰκοσιπένταρχος, τὸν βαθμὸν τοῦ πεντηκοντάρχου κατ' ἐκλογὴν

σματος <ΑΒ'> ἔλαβον μεταβολὴν ἐπὶ τὸ βέλτιον καὶ τὸ ἐπ' ἀρ. 8268 περὶ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων Ψήφισμα ἠμπορεῖ ἤδη νὰ ἐφαρμοσθῇ κατὰ μέγα μέρος καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος·

Διατάττομεν

Ἀρθ. 1. Τὸ ἐπ' ἀρ. 12414 Ψήφισμα <ΑΒ'> καὶ τὸ ἐπ' ἀρ. 12415 Διάταγμα ἀκυροῦνται.

2. Τὸ περὶ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων Ψήφισμα ἐπ' ἀρ. 8268 θέλει ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, καθ' ὅσον αἱ παρῶσαι περιστάσεις τὸ συγχωροῦσιν.

3. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1829

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Α. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Σπηλιᾶδης.

Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», παράρτ. φ. 63 (18 Σεπτ. 1829).

Ἐν συνεχείᾳ τοῦ ἀνωτέρω ἐξεδόθη τὸ Διάταγμα ἐπ' ἀριθμ. 14186 τῆς αὐτῆς ἡμέρας περὶ συγχροτήσεως Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου Ἀνατολικῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, δημοσιευθὲν Αὐτόθι.

τοῦ Πληρεξουσίου Τοποτηρητοῦ, κρίνει ἀνεκκλήτως τὰ παρὰ τῶν στρατιωτικῶν πραττόμενα πταίσματα ἢ ἐγκλήματα.

ΙΑ'. Αἱ ἐπιφέρουσαι ποινὴν θανάτου ἀποφάσεις τοῦ δικαστηρίου τούτου, κρίνοντος ὡς δικαστήριον στρατιωτικόν, ἐκκαλοῦνται ἐνώπιον τοῦ Πολεμικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ ὁποίου μία ἐπιτροπή, συγκειμένη ἀπὸ πέντε μέλη καὶ ἐκλεγομένη κατὰ κληρὸν, ἀποφασίζει ὁριστικῶς.

ΙΒ'. Τὸ πρωτόκλητον δικαστήριον, κρίνον ὡς δικαστήριον πολεμικόν, θέλει ἀκολουθεῖν τὰς εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 180 Διάταγμα ποινικὰς διατάξεις.

ΙΓ'. Αἱ περὶ συνθέσεως, ἀρμοδιότητος καὶ δικαιοδοσίας διατάξεις, αἱ περιεχόμεναι εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 8268 Ψήφισμα, ἐφαρμόζονται εἰς τὸν προσωρινὸν δικαστικὸν ὀργανισμὸν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, καθ' ὅσον δὲν ἀντιβαίνουνσι τὸ παρὸν ψήφισμα.

ΙΔ'. Ἡ κρίσις τῶν ἀγωγῶν διὰ πολιτικάς, διορθωτικάς, ἐγκληματικάς καὶ στρατιωτικάς ὑποθέσεις, ὅσαι ἔλαβον τὴν ἀρχὴν τῶν πρὸ τοῦ 1828 ἔτους, ἀναβάλλονται μέχρις ὅτου αἱ περιστάσεις ἐπιτρέψωσι νὰ ἔμβῃ εἰς ἐνέργειαν καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος τὸ περὶ Διοργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων Ψήφισμα καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 1 Μαΐου 1829

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Σπηλιδάδης.

33

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 33 τῆς 18ης Μαΐου 1829

περὶ ἐκδικάσεως ἀγωγῶν, ἐκτελέσεως τῶν ἐπ' αὐτῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων
καὶ δικαστηρίων ἐπιεικείας¹

Ἀρ. 12574. Ψήφισμα ΛΓ'

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωροῦντες τὴν ἐσχάτην πενίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπέπεσαν οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὰς δεινὰς τοῦ πολέμου περιστάσεις·

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 40 (25 Μαΐου 1829). Βλ. καὶ ἐν Ἀρχ. Ὑδρας, τόμ. ΙΕ', σελ. 42 - 43· Ἀ. Μάμουκα, Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, τόμ. ΙΑ', σελ. 511 - 512. Γαλλιστὶ ἐν Constitutions, σελ. 262 - 264.

Θέλοντες, καθ' ἣν στιγμήν τὰ δικαστήρια ὁργανισθέντα εἰς διάφορα τμήματα τῆς ἐπικρατείας ἀρχίζουν τὰ οὐσιώδη ἔργα των, νὰ συμβιβάσωμεν τὰς ἀρχὰς τῆς αὐστηρᾶς δικαιοσύνης μὲ τὰ ἄφρευκτα ἀποτελέσματα τοσούτων δυστυχημάτων·

Καὶ διὰ νὰ κανονίσωμεν τὴν ἀπόδοσιν τῶν χρηματικῶν χρεῶν μὲ τρόπον, ὥστε νὰ εὐκολυνθῶσιν οἱ ὀφειλέται χωρὶς νὰ θυσιασθῶσι τὰ νόμιμα συμφέροντα τῶν δανειστῶν·

Ψηφίζομεν

1. Αἱ ἀγωγαὶ διὰ πληρωμὴν χρεῶν συμφωνηθέντων ἀπὸ κοινότητος ἐπαρχιῶν, πόλεων, κομποπόλεων καὶ χωριῶν, ἢ ἀπὸ ἀνθρώπων δι' ἀνάγκας καὶ λογαριασμόν κοινοτήτων, ἂν ἀποδειχθῇ, κρίνονται ἀπὸ τὰ τακτικὰ δικαστήρια κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν, ἢ δὲ ἐκτέλεσις τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων τῶν ἀφορωσῶν τὰ τοιαύτης φύσεως χρεῖα ἀναβάλλεται μέχρι τῆς προσεχοῦς συγκαλέσεως τοῦ συνεδρίου τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, τὸ ὅποιον θέλει κανονίσει τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς αὐτῶν.

Ὅμοιως ἀναβάλλεται μέχρι τῆς ἰδίας ἐποχῆς ἢ ἐκτέλεσις τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων τῶν ἀναγομένων εἰς διοικητικὰ χρεῖα καὶ στρατιωτικὸν μισθόν.

2. Τὰ τακτικὰ δικαστήρια κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν καὶ ἀρμοδιότητα αὐτῶν θέλουν κρίνει τὰς ἀγωγὰς καὶ θέλουν τὰς ἐκκαθαρίζει διὰ χρῆσιν προερχόμενα ἀπὸ δάνεια, συμφωνηθέντα ἀπὸ ἰδιαιτέρους ἀνθρώπους μέχρι τοῦ 1827 ἔτους, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ· ἀλλ' ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, τῶν ἀναγομένων εἰς τοιαύτης φύσεως χρεῖα, θέλει κανονίζεσθαι ἀπὸ δικαστήρια ἐπιεικείας.

3. Τὰ δικαστήρια τῆς ἐπιεικείας συντίθενται ἀπὸ δύο αἵρετοὺς κριτάς, ἐκλεγομένους ἀπὸ τὰ μέρη διὰ συνυποσχετικοῦ ἐγγράφου των ἐντὸς ἐνὸς μηνός, ἀφοῦ κοινοποιηθῇ εἰς αὐτὰ ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις.

4. Ἄν τύχη διχοψηφία, οἱ αἵρετοὶ κριταὶ ἐκλέγουν ἐκ συμφώνου τὸν τρίτον.

5. Ἐὰν εἰς διάστημα δεκαπέντε ἡμερῶν οἱ αἵρετοὶ κριταὶ δὲν συμφωνήσωσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ τρίτου, ἡ Κυβέρνησις κατὰ ζήτησιν τῶν ἰδίων τὸν διορίζει.

6. Τὰ δικαστήρια τῆς ἐπιεικείας θέλουν κανονίζει, ὀριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως, τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων κατὰ τοὺς γενικοὺς κανόνας, τοὺς διαλαμβανομένους εἰς τὴν ἰδιαιτέραν περὶ τούτου διάταξιν.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 18 Μαΐου 1829

Ὁ Κυβερνήτης

Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. Σπηλιάδης.

34

Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 34 τῆς 8ης Σεπτεμβρίου 1829
περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Γερουσίας, τῶν Ὑπουργείων
καὶ τοῦ Λογιστικοῦ καὶ Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου¹

Ἀρ. 14301. Ψήφισμα ΑΔ'

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συμμορφούμενοι μὲ τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὸ 10 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου
Δευτέρου Ψηφίσματος τῆς Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, διὰ τοῦ ὁποῖου δίδεται εἰς τὴν
Κυβέρνησιν ἡ ἐξουσία νὰ διοργανίσῃ τὴν Γερουσίαν καὶ τὸ Ὑπουργικὸν Σύστημα·

Ψηφίζομεν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΔΙΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

Ἄρθρον 1. Ἡ Κυβέρνησις διορίζει τὸν πρόεδρον τῆς Γερουσίας, ἐκλέγονσα
αὐτὸν μεταξὺ τῶν γερουσιαστῶν.

Διαιρεῖ τὰ μέλη αὐτῆς εἰς δύο τμήματα, σχηματίζει εἰς ἕκαστον τμήμα μίαν
ἢ πολλὰς ἐπιτροπὰς, καὶ διορίζει ἐκάστης ἐπιτροπῆς τὸν εἰσηγητήν.

Διορίζει τελευταῖον τὸν γραμματέα τῆς Γερουσίας, τοὺς συγγραμματεῖς καὶ
τὸν ἀρχαιοφύλακα, ἐκλέγονσα αὐτοὺς ἐκτὸς τῆς Γερουσίας.

2. Ὁ πρόεδρος τῆς Γερουσίας διορίζεται διὰ τέσσαρας μῆνας· ἡμπορεῖ δὲ
νὰ ἐκλεχθῇ καὶ ἐκ νέου ὁ αὐτός.

3. Τὰ μέλη τῶν δύο τμημάτων, καθὼς καὶ τὰ συγκροτοῦντα τὰς ἐπιτροπὰς,
ἡμποροῦν νὰ μετατίθενται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ ἓν εἰς ἄλλο τμήμα, ἢ ἀπὸ
μίαν εἰς ἄλλην ἐπιτροπὴν.

Ἡμποροῦν ἀκόμη νὰ προσκαλῶνται εἰς ἐκπλήρωσιν ἐιδικῆς τιнос ὑπουργίας
καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Γερουσίας.

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 63 (18 Σεπτ. 1829). Βλ. καὶ ἐν Ἀρχ. Ὑδρας, τόμ. ΙΕ', σελ. 81 - 87. Γαλλιστὶ ἐν *Constitutions*, σελ. 266 - 272. Περὶ τῆς κατὰ τὴν 26ην Ὀκτωβρίου 1829 ὁρκωμοσίας τῶν γερουσιαστῶν ἐν Ναυπλίῳ βλ. Διάτ. 160/23 Ὀκτ. 1829, ἐν ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 75 (2 Νοεμβρ. 1829). Βλ. καὶ Διάγγελμα τοῦ Κυβερνήτου πρὸς τὴν Γερουσίαν, 175/27 Ὀκτ. 1829, *Αὐτόθι*, ὡς καὶ ἀπάντησιν αὐτῆς, 1/28 Ὀκτ. 1829, *Αὐτόθι*, φ. 76 (9 Νοεμβρ. 1829). Περὶ τῆς συνθέσεως αὐτῆς βλ. Γ. Δ. Δημακοπούλου, «Αἱ Κυβερνητικαὶ Ἀρχαί», σελ. 134 - 139.

4. Ἡ Κυβέρνησις κάμνει διὰ τῶν Γραμματέων τῆς καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας τὰς πρὸς τὴν Γερουσίαν διακοινώσεις τῆς. Οἱ ὑπουργοὶ οὗτοι πρέπει νὰ παρενδρίσκωνται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Γερουσίας, ὅταν αἱ προκείμεναι ὑποθέσεις ἢ συζητήσεις ἀνάγονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον αὐτῶν. Δίδουν ὅλας τὰς διασαφήσεις, ὅσας ἡ Γερουσία ζητήσῃ, καὶ ὑποστηρίζουν τὴν συζήτησιν τῶν προβλημάτων, ὅσα εἶναι διωρισμένοι νὰ διακοινώσων.

5. Τὸ πρῶτον τμῆμα τῆς Γερουσίας θέλει ἐνασχολεῖσθαι κατὰ τὰς διακοινώσεις τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς ἐργασίας, τὰς ὁποίας διαλαμβάνουν τὰ ἄρθρα 11 καὶ 12 τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου Β' Ψηφίσματος τῆς Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, δηλαδὴ εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τῶν συνταγματικῶν πράξεων, τὴν σύνταξιν τοῦ σχεδίου τοῦ Θεμελιώδους Νόμου, τὴν σύνταξιν σχεδίου Κώδικος Νόμων, καθὼς καὶ εἰς ὅλας τὰς διευθυνομένας ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν προτάσεις, τὰς περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τῶν διαφορῶν κλάδων τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως.

Θέλει ἐνασχολεῖσθαι ἀκόμη εἰς ὅλα τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπ' ἀρ. 11 καὶ 12 κατὰ τὴν 2 Αὐγούστου ἀπὸ τὴν Δ' Ἐθνικὴν Συνέλευσιν ἐκδοθέντων Ψηφισμάτων.

6. Τὸ δεύτερον τμῆμα θέλει ἐνασχολεῖσθαι εἰς ὅλας τὰς ἐργασίας, τὰς ὁποίας θέλει τοῦ προβάλει ἡ Κυβέρνησις διὰ νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπ' ἀρ. 3 καὶ 5 Ψηφισμάτων τῆς Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, χρονολογημένων τὴν 26 καὶ 29 Ἰουλίου.

Τὸ τμῆμα τοῦτο ἀναδέχεται ἐπομένως τὰς ἐργασίας, ὅσαι ἀναφέρονται εἰς τὴν δημόσιον οἰκονομίαν καὶ εἰς τὰς ψηφισθείσας ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν ἀποζημιώσεις.

7. Ἐκαστον τῶν δύο τμημάτων θέλει ἔχει ἐντὸς αὐτοῦ ἐπιτροπὴν πενταμελῆ, καὶ τὸ ἐν ἑκ τῶν μελῶν τούτων θέλει ἐκτελεῖ τὰ χρέη τοῦ εἰσηγητοῦ.

Θέλουν διορισθῇ ἀκολούθως καὶ ἄλλαι ἐπιτροπαὶ ἐντὸς τῶν τμημάτων, καθ' ὅσον ἡ πολυπληθία καὶ ἡ φύσις τῶν ἀνατιθεμένων εἰς τὴν Γερουσίαν ἐργασιῶν θέλουν τὸ ἀπαιτήσῃ.

8. Αἱ ἐπιτροπαὶ συζητοῦσι τὰς ἀνατιθεμένας εἰς αὐτὰς ὑποθέσεις καὶ ἀναφέρουν περὶ αὐτῶν εἰς τὴν Γερουσίαν, ἥτις ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν. Ὅταν εἶναι ἰσοψηφία, ἡ ψῆφος τοῦ προέδρου ὑπερισχέει.

9. Ἡ Γερουσία συνεδριάζει τὴν Δευτέραν καὶ τὴν Πέμπτην ἐκάστης ἑβδομάδος· τὴν προτεραίαν ἀποφασίζεται ἡ ἡμερεύσιος διαταγὴ ἀπὸ συμβούλιον συγκείμενον ἀπὸ τὸν πρόεδρον, ἀπὸ τοὺς εἰσηγητὰς τῶν ἐπιτροπῶν καὶ ἀπὸ τὸν γραμματέα τῆς Γερουσίας.

10. Ὁ πρόεδρος ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῆς ἡμερουσίου διατα-

γῆς καὶ τοῦ κανονισμοῦ, κατὰ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ συζητῶνται αἱ εἰς τὴν σκέψιν τῆς Γερουσίας ὑποβαλλόμεναι ὑποθέσεις.

Κατὰ πρόσκλησιν τῆς Κυβερνήσεως ὁ πρόεδρος συγκαλεῖ εἰς ἑκτακτον συνεδρίαν τὴν Γερουσίαν.

11. Ὁ γραμματεὺς τῆς Γερουσίας συντάττει τὰ πρακτικά τῶν συνεδριάσεων καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν· ταῦτα δέ, ὑπογραφόμενα ἀπὸ τὸν πρόεδρον, προσυπογράφονται καὶ ἀπὸ τὸν γραμματέα.

12. Οἱ συγγραμματεῖς ἐργάζονται εἰς τὰς ἐπιτροπὰς καὶ παρενδρίσκονται ὡς ἀκροαταὶ εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Γερουσίας.

Ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐκλέγῃ αὐτοὺς μεταξὺ τῶν νέων Ἑλλήνων, ὅσοι κρίνονται ἱκανοὶ νὰ εὐδοκιμήσουν εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν δημοσίων πραγμάτων.

13. Ὁ ἀρχιεπιφύλαξ ἔχει εἰς τὴν ἐξουσίαν του ὅλας τὰς πράξεις τῶν προλαβουσῶν διοικήσεων, καὶ εἶναι ὑπεύθυνος δι' αὐτάς· ἐξ ἑνὸς μέρους οἱ γραμματεῖς, εἰς τοὺς ὁποίους τὸ Πανελλήνιον εἶχεν ἐμπιστευθῇ ταύτην τὴν παρακαταθήκην, καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλουν παραδώσει εἰς αὐτὸν ὅλα τὰ ἔγγραφα, ὅσα ἔχουν σήμερον εἰς τὰς χεῖρας των. Ἡ παράδοσις αὕτη θέλει γίνῃ παρόντων τῶν εἰσηγητῶν τῶν ἐπιτροπῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς Γερουσίας, καὶ θέλει καταχωρηθῇ ἀκριβῶς εἰς τὰ πρακτικά. Θέλει διαπέμπῃ εἰς αὐτὸν καὶ ἡ Κυβέρνησις τὰ ἴδια τῆς ἀρχεῖα, καθ' ὅσον αἱ ἀνὰ χεῖρας ὑποθέσεις, λαμβάνουσαι τέλος, θέλουν τὸ συγχωρεῖ.

14. Οἱ εἰσηγηταὶ τῶν ἐπιτροπῶν, ὁ γραμματεὺς τῆς Γερουσίας καὶ ὁ ἀρχιεπιφύλαξ θέλουν προβάλλει ἕκαστος εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸν διοργανισμὸν τοῦ γραφείου του, συμμορφούμενοι μὲ τὰς διατάξεις τὰς ἀφορώσας τὰ γραφεῖα τοῦ ὑπουργικοῦ συστήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΔΙΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

15. Τὸ ὑπουργικὸν σύστημα συνίσταται εἰς ἑξ ὑπουργεῖα:

α'. τὸ τῶν Ἑσωτερικῶν,

β'. τὸ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ,

γ'. τὸ τῆς Οἰκονομίας καὶ τοῦ Ἐμπορίου,

δ'. τὸ τῆς Δικαιοσύνης,

ε'. τὸ τῆς Δημοσίου Παιδείας καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων,

ς'. τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ Φροντιστήριον.

16. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν διευθύνεται ἀπὸ ἑνα Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας.

Τὰ Ὑπουργεῖα: α', τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, β', τῆς Δικαιοσύνης, γ', τῆς Δημοσίου Παιδείας καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, διευθύνονται ἕκαστον ἀπὸ ἓνα Γραμματέα. Οὗτοι δὲ οἱ τρεῖς ὑπουργοὶ φέρουν τίτλον Γραμματέων τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Οἰκονομία διευθύνεται ἀπὸ τριμελῆ Ἐπιτροπὴν.

Τοῦ δὲ Φροντιστηρίου ὁ ἐνεστὼς διοργανισμὸς διατηρεῖται προσωρινῶς.

17. Αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Οἰκονομίας διαμοιράζονται μεταξὺ τῶν τριῶν αὐτῆς μελῶν, ὡς ἔπεται:

Ὁ μὲν ἐπαρτυπνεῖ ἰδιαζόντως καὶ εἶναι ὑπεύθυνος δι' ὅλα τὰ ἀφορῶντα τὴν <Ἐθνικὴν> Χρηματιστικὴν Τράπεζαν, τὸ Νομισματοκοπεῖον, τὰ κατάστιχα καὶ τὴν εὐθύνην τῶν λογαριασμῶν.

Ὁ δὲ ἐπαρτυπνεῖ εἰς τὴν εἰσπραξίν τῶν πλαγίων φόρων, ἤγουν τῶν τελωνίων, τῶν λιμεναρχικῶν καὶ ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων ἐπαρτυπνεῖ ἀκόμη εἰς ὅλα τὰ ἐμπορικὰ πράγματα καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν διαταγῶν τῶν ἐκδιδομένων ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν εἰς βάρος τοῦ Ταμείου.

Ὁ τρίτος ἐπαρτυπνεῖ εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν ἀμέσων φόρων, ἤγουν τῶν δεκάτων, τῶν προσόδων, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων.

18. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ διευθύνει τὰς ἀναφοράς της εἰς τὴν Κυβέρνησιν δις τῆς ἑβδομάδος, τὴν Τρίτην καὶ τὸ Σάββατον.

Αἱ ἀναφοραὶ αὗται συνίστανται εἰς τὰς πληροφορίας, ὅσας ἕκαστον μέλος θέλει ζητηθῆναι δώσῃ, καὶ εἰς τὰς προτάσεις, ὅσας κρίνει ἀναγκαῖον νὰ κάμῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὸ ἐμπιστευμένον εἰς αὐτὸ μέρος τῆς Οἰκονομίας. Αἱ δὲ ἀποκρίσεις τῆς Κυβερνήσεως διευθύνονται εἰς τὴν ρηθεῖσαν ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ ἐνεργῇ αὐτὴ τὰ ἀποφασισθέντα.

19. Οἱ τρεῖς Γραμματεῖς, ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, ὁ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, θέλουν ἔχει ἕκαστος πλησίον του δύο ὑπαλλήλους, φέροντας τίτλον παρέδρων τῆς α' καὶ τῆς β' τάξεως.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἔχει τέσσαρας παρέδρους, δύο τῆς α' καὶ δύο τῆς β' τάξεως.

Γίνονται δεκτοὶ διὰ νὰ ἐργάζονται εἰς τὰ γραφεῖα τῶν διαφόρων ὑπουργείων εἷς ἢ καὶ πολλοὶ μαθητεύοντες.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Οἰκονομίας καὶ τὸ Φροντιστήριον θέλουν παρουσιάσει εἰς τὴν Κυβέρνησιν κατάλογον τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν, διὰ νὰ συμμορφωθοῦν τὰ γραφεῖα τῶν μὲ τὰ τῶν ἄλλων ὑπουργείων.

20. Τὸ Φροντιστήριον θέλει διατηρήσει προσωρινῶς τὸν παρόντα αὐτοῦ

διοργανισμόν, εξακολουθοῦν νὰ ἀνταποκρίνεται μὲ τὴν Κυβέρνησιν κατὰ τοὺς ἐπικρατοῦντας τύπους.

21. Θέλουν προσδιορισθῇ διὰ διατάγματος οἱ κανόνες κατὰ τοὺς ὁποίους οἱ συγγραμματεῖς τῆς Γερουσίας, οἱ πάρεδροι τῆς α' καὶ β' τάξεως, καὶ οἱ προσηρτημένοι εἰς τὰ διάφορα τῆς Κυβερνήσεως ὑπουργεῖα μαθητεύοντες θὰ προβιβάζονται εἰς ἀνώτερα ὑπουργήματα εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν.

22. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, οἱ Γραμματεῖς τῆς Κυβερνήσεως, ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Οἰκονομίας καὶ τὸ Φροντιστήριον ἐπιφορτίζονται τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν λογαριασμῶν ὅλων τῶν δαπανῶν, ὅσαι γίνονται εἰς τὰ ἴδια ὑπουργεῖα.

Κατὰ δὲ τὴν ἀναφορὰν αὐτῶν ἡ Κυβέρνησις θέλει διατάττει τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Οἰκονομίας νὰ ἐξοφλῇ τοὺς λογαριασμοὺς, ἢ νὰ προσδιορίζη χρηματικὸν πόρους διὰ τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Οἰκονομίας θέλει στέλλει ἀμέσως μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τοὺς εἰρημένους λογαριασμοὺς καὶ τὰ συνοδεύοντα αὐτοὺς ἀποδεικτικὰ εἰς τὸ Λογιστικὸν καὶ Ἐλεγκτικὸν Συμβούλιον.

Ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι οἱ διαχειριζόμενοι δημόσια χρήματα εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὰς ποσότητας τὰς ὁποίας διεχειρίσθησαν, ἕως οὔ τὸ Λογιστικὸν Συμβούλιον ἐξελέγῃ καὶ ἀποδεχθῇ τὴν διαχείρισίν των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

23. Τὸ Λογιστικὸν καὶ Ἐλεγκτικὸν Συμβούλιον σύγκειται ἀπὸ τρία μέλη διοριζόμενα ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

Ἡ Κυβέρνησις διορίζει ἐπίσης τοὺς ὑπαλλήλους τῆς α' καὶ β' τάξεως τοὺς προσηρτημένους εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὸ παρουσιασθῆσόμενον παρ' αὐτοῦ σχέδιον.

24. Τὸ Λογιστικὸν καὶ Ἐλεγκτικὸν Συμβούλιον εἶναι ἀνεξάρτητον ἀπὸ τὸ Ὑπουργικὸν Σῶμα, καὶ ἀναφέρεται ἀμέσως πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Κράτους.

25. Συμφώνως μὲ τὸ α' ἄρθρον τοῦ Γ' Ψηφίσματος, τοῦ ἐκδοθέντος τὴν 26 Ἰουλίου ἀπὸ τὴν Δ' Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, τὸ Λογιστικὸν καὶ Ἐλεγκτικὸν Συμβούλιον θέλει ἀναθεωρήσει τοὺς λογαριασμοὺς τῆς δημοσίου οἰκονομίας ἀπὸ 6 Ἰανουαρίου 1828 μέχρι τέλους τοῦ παρόντος μηνός.

26. Θέλει εξακολουθεῖ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν λογαριασμῶν τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων καὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν ἀπὸ α' τοῦ Ὀκτωβρίου.

27. Θέλει ἐπαρκενεῖ, τελευταῖον, ὥστε ἡ χρῆσις τῶν δημοσίων χρημά-

των νὰ γίνεται κατὰ τοὺς νόμους καὶ κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας κανονισμούς, καὶ νὰ μὴ συμβαίνει μίτε σφετερισμός, μίτε κατάχρησις ὡς πρὸς τὰς γινομένας πληρωμάς.

28. Ἐπὶ τούτῳ θέλει ἐφοδιασθῇ τὸ Συμβούλιον μὲ ἑκτακτον πληρεξουσιότητα, δυνάμει τῆς ὁποίας θὰ ἤμπορῇ, ὡςάκις κρίνῃ πρέπον, νὰ κάμνῃ ἢ νὰ ἐπιτάττῃ ἐπιθεωρήσεις, νὰ κρᾷξῃ ἔμπροσθέν του τοὺς ἀνωτέρους ἢ ὑποδεστέρους ὑπουργούς, διὰ νὰ τοὺς ζητῇ πληροφορίας περὶ τῶν εἰς ἔλεγχον ὑποβιβλημένων λογαριασμῶν, ἢ καὶ περὶ παντὸς ἄλλου ἀντικειμένου ἐκ τῶν τῆς ἀρμοδιότητός του.

29. Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Οἰκονομίας καὶ τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον θέλουν θέσει ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Λογιστικοῦ καὶ Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου τὰ ἀρχεῖα των, διὰ νὰ δυνηθῇ τοῦτο νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον τοῦ ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὸ 25 ἄρθρον τοῦ παρόντος ψηφίσματος.

30. Ἀπὸ α' Ὀκτωβρίου ἢ Ἐπιτροπὴ τῆς Οἰκονομίας θέλει διευθύνει πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὸ [21] <22> ἄρθρον τοῦ παρόντος ψηφίσματος εἰς τὸ Λογιστικὸν καὶ Ἐλεγκτικὸν Συμβούλιον ὅλους τοὺς παρ' αὐτῆς ἐξοφληθέντας λογαριασμοὺς συνοδευομένους μὲ τὰ ἀνήκοντα ἀποδεικτικά.

31. Θέλει στέλλει ἐπίσης κατὰ μῆνα λογαριασμὸν λεπτομερῇ καὶ σαφηνισμένον τῶν εἰσαγομένων εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον καὶ τῶν ἐξαγομένων χρημάτων. Ὁ Γενικὸς Ταμίας θέλει πέμπει καὶ αὐτὸς εἰς τὸ Συμβούλιον κατὰ μῆνα τὸν ἰσολογισμὸν τοῦ Ταμείου.

32. Τὸ Λογιστικὸν καὶ Ἐλεγκτικὸν Συμβούλιον θέλει δίδει πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄνω εἰρημένου [21] <22> ἄρθρου εἰς ἕκαστον ὑπουργόν, ἀφοῦ θεωρήσῃ τοὺς λογαριασμοὺς του, ἐπίσημον ἐξοφλητικόν, διὰ τοῦ ὁποίου αὐτὸς ἀπολύεται ἀπὸ πᾶσαν ἐδθνήν.

33. Τὸ Λογιστικὸν καὶ Ἐλεγκτικὸν Συμβούλιον θέλει προβάλει εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς βελτιώσεις, ὅσας ἢ πεῖρα ἀποδείξῃ χρησίμους καὶ καταλλήλους, καθ' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς δημοσίου οἰκονομίας ὅσοι ὑπάρχονται εἰς αὐτό.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 8 Σεπτεμβρίου 1829

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Σπηλιάδης.

Ο ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

35

Ἄρθ. 94. Διάταξις¹ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει

Ἄρθρον Α'

Τάξις καθ' ἣν συνεδριάζουν οἱ γερονσιασταὶ

Ὁ πρόεδρος καταλαμβάνει τὸν εἰς αὐτὸν προσδιωρισμένον δίφρον.

Τὸ πρῶτον τμήμα κάθηται εἰς τὰ δεξιὰ του, καὶ τὸ δεύτερον εἰς τὰ ἀριστερά του.

Οἱ εἰσηγηταὶ ἀμφοτέρων τῶν τμημάτων κάθονται πλησίον τοῦ προέδρου.

Τὰ ἄλλα μέλη τῆς Γερουσίας, διηρημένα εἰς δύο ἴσα μέρη, κατέχουν τοὺς τόπους τοὺς μετὰ τὰς ἑδρας τῶν δύο ἐπιτροπῶν τῶν τμημάτων.

Ὁ γραμματεὺς κάθηται ἀντίκρου τοῦ προέδρου.

Ὅταν ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας καὶ οἱ Γραμματεῖς τῆς Κυβερνήσεως παρευρίσκονται, ἐνῶ ἡ Γερουσία βουλευέται, κατέχουν τὰς ἐπὶ τὰ δεξιὰ καὶ τὰ ἀριστερὰ τοῦ γραμματέως τῆς Γερουσίας κειμένας ἑδρας.

Ἄρθ. Β'

Ὡρα καθ' ἣν οἱ γερονσιασταὶ θέλουν συνέρχεσθαι,
καὶ διάρκεια τῶν συνεδριάσεών των

Κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς προσδιωρισμένας ἀπὸ τὸ 9 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 8 Σεπτεμβρίου Ψηφίσματος, οἱ γερονσιασταὶ συνέρχονται περὶ τὴν 8 ὥραν τῆς πρωΐας εἰς τὸν Γερουσιαστικὸν Οἶκον, ὅπου καὶ μένουν μέχρι τῆς 1 μετὰ τὴν μεσημβρίαν. Ἄν δὲ αἱ περιστάσεις τὸ ἀπαιτοῦν, ἡμποροῦν νὰ παρατείνουν καὶ νὰ πολλαπλασιάσουν τὰς συνεδριάσεις των.

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος». φ. 75 (2 Νοεμβρ. 1829).

"Αρθ. I"

ἽΟ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῶν γερονσιαστῶν, ὅστις ἀπαιτεῖται
διὰ τὰ εἶναι πλήρης ἡ συνέλευσις

ἽΟ πρόεδρος δὲν δύναται νὰ ἀνοίξη τὴν συνέλευσιν παρ' ὅταν δεκαεὶς τοῦλάχιστον μέλη τῆς Γερουσίας εἶναι παρόντα. Τότε δὲ διαγγέλλει ὅτι ἡ συνέλευσις εἶναι πλήρης καὶ ὅτι ἡ συνεδρίασις ἡνολίχθη.

"Αρθ. Δ'

ἽΑνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τῶν πρακτικῶν

ἽΟ γραμματεὺς τῆς Γερουσίας ἀρχίζει τὴν συνεδρίασιν ἀναγινώσκων τὴν ἐκθεσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προλαβοῦσης, καὶ ὅταν ἡ σύνθεσις αὐτῶν ἐγκριθῇ διὰ τῶν πλειόνων ψήφων, ὁ πρόεδρος καὶ ὁ γραμματεὺς τὰ ὑπογράφουν.

"Αρθ. Ε'

Διακοινώσεις τῆς Κυβερνήσεως

ἽΟταν ὁ Γραμματεὺς τῆς ἽΕπικρατείας καὶ οἱ Γραμματεῖς τῆς Κυβερνήσεως ἔχουν νὰ κοινοποιήσουν τὶ εἰς τὴν Γερουσίαν, ἀναγινώσκουν τὰ περὶ τούτου ἔγγραφα καὶ τὰ καταθέτουν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ προέδρου· οὗτος δὲ τὰ ἐγχειρίζει εἰς τὸ ἀνῆκον τμήμα.

"Αρθ. Σ'

ἽΗμερούσιος διαταγὴ καὶ σύσκεψις

ἽΗ τὴν προλαβοῦσαν ἡμέραν κατὰ τὸ 9 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 8 Σεπτεμβρίου Ψηφίσματος διορισθεῖσα ἡμερούσιος διαταγὴ ἀναγινώσκεται ἀπὸ τὸν γραμματέα τῆς Γερουσίας. Ἀὲν εἶναι συγχωρημένον ν' ἀπομακρύνωνται ἀπ' αὐτὴν οἱ γερονσιασταὶ εἰς τὰς συζητήσεις καὶ συσκέψεις των, ἐκτὸς μόνον, ἂν ἐξ αἰτίας ἐκτάκτου τινὸς διακοινώσεως ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἀπαιτῆται ν' ἀσχοληθῇ ἡ Γερουσία ἄνευ ἀναβολῆς περὶ τινὰ ὑπόθεσιν μὴ διαλαμβανομένην εἰς τὴν ἡμερούσιον διαταγὴν.

Οἱ εἰσηγηταὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ὁμιλήσουν πρῶτοι περὶ τῶν ὑποθέσεων, τὰς ὁποίας τὰ τμήματα συζητήσαντα κατὰ τὴν ἡμερούσιον διαταγὴν καθυποβάλλουν εἰς τὴν σκέψιν τῆς Γερουσίας. Τὰ λοιπὰ μέλη τῶν τμημάτων, ὡς καὶ οἱ γερονσιασταὶ, ζητοῦν ἐπίσης ἀπὸ τὸν πρόεδρον τὴν ἄδειαν νὰ ὁμιλήσουν καὶ νὰ ἐκφράσουν τὴν γνώμην των περὶ τοῦ προκειμένου.

Οἱ ὁμιλοῦντες δὲν πρέπει νὰ διακόπτονται, ἐκτὸς ἂν ἀπομακρύνωνται τοῦ προκειμένου, ἀλλὰ καὶ τότε πάλιν δὲν ἔμπορουν νὰ διακοποῦν, εἰμὴ μόνον ἀπὸ τὸν

προέδρον, τοὺς εἰσηγητὰς τῶν τμημάτων, ἢ τὸν γραμματέα τῆς Γερουσίας.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας καὶ οἱ Γραμματεῖς τῆς Κυβερνήσεως ζητοῦν καὶ λαμβάνουν τὴν ἄδειαν νὰ ὁμιλήσουν ἢ διὰ νὰ δώσουν πληροφορίας ἢ διὰ νὰ ὑποστηρίξουν τὰς προτάσεις τῆς Κυβερνήσεως.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς συζητήσεως οἱ εἰσηγηταὶ ἀνακεφαλαιοῦν τὰς προτάσεις, περὶ ὧν ἡ Γερουσία ἔχει νὰ ἀποφασίσῃ. Ὁ πρόεδρος καθυποβάλλει τὴν ὑπόθεσιν εἰς ψηφοφορίαν καὶ ἡ ἀπόφασις γίνεται διὰ τῶν πλειόνων ψήφων. Ἡ περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως σύσκεψις ἡμπορεῖ νὰ ἀναβληθῇ εἰς τὴν προσεχῆ συνεδριάσιν, ἂν τοῦτο προβληθῇ ἀπὸ τινα τῶν γερονσιαστῶν, φθάνει μόνον ἡ προτεινομένη ἀναβολὴ νὰ γένη δεκτὴ διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειόνων.

Ἄρθ. Ζ'

Ὁ τρόπος καθ' ὃν δίδονται αἱ ψῆφοι

Αἱ ψῆφοι δίδονται καθ' ἓνα μόνον τρόπον.

Οἱ γερονσιασταὶ καταφάσκουν ἢ ἀποφάσκουν.

Ὁ πρόεδρος δίδει ἔσχατος πάντων τὴν ψῆφον του, καί, ἐὰν τύχῃ ἰσοψηφία, φέρει τὴν νικῶσαν κατὰ τὸ 8 ἄθρον τοῦ εἰρημένον ψηφίσματος.

Ἄρθ. Η'

Πράξεις τῆς Γερουσίας

Αἱ παρὰ τῆς Γερουσίας ἐκδιδόμεναι πράξεις θέλουν ὑπογράφεσθαι παρὰ τοῦ προέδρου, καὶ προσυπογράφεσθαι παρὰ τοῦ γραμματέως, μεθ' ὃ θέλουν κοινοποιεῖσθαι ἀμέσως εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1829

Ὁ Κυβερνήτης
Ἰ. Ἀ. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Σπηλιάδης.

Τύπος σφραγίδος τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος

Τύπος σφραγίδος τοῦ Πανελληνίου

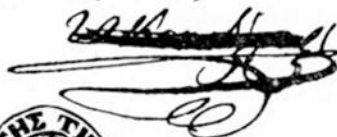
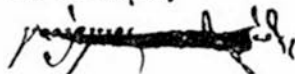
ΕΘΝΙΚΗ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΑΡΙΘ. 79

ΕΘΝΙΚΗ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ.ΧΡΕΩΣΤΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ
ΔΙΑ ΤΑΔ. ΔΙΣΤ. 75.

Η Εθνική Χρηματιστική Τράπεζα δέχεται σήμερον τὴν 12^{ην} Μαρτίου 1828 ἔτους παρὰ τοῦ Κυρίου *Αἰδωνίου Βασιλείου Μάνου* τὴν ποσότητα ταλλήρων διστήλων *ἑξοχίονα οὐδὲ* φερόντων γρόσια *χίλια ἑκατὶ ὅκτω οὐδὲ* Ἀριθ. *1125* - Ἰπὸσχεται δὲ νὰ ἀποδώσῃ εἰς τοὺς ἰδίους τὴν ῥηθεῖσαν ποσότητα τῶν ταλλήρων διστήλων *ἑξοχίονα οὐδὲ* ἢ τὴν ἀξίαν αὐτῶν πληρόνουςα εἰς αὐτοῦ προσέτι καὶ τοὺς τόκους αὐτῶν (ἀνὰ ὀκτὼ τὰ ἑκατὸν τὸν χρόνον) κατὰ τὸ Ζ Ψήφισμα, οὗτινος ἀντίτυπον φαίνεται ὀπισθεν τῆς παρούσης χρεωστικῆς ἀποδείξεως.

Ἐδόθη ἐν *Αἴγιον* τὴν 12^{ην} Μαρτίου 1828Ὁ Κυβερνήτης
τῆς Ἑλλάδος

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τμήματος
τῆς Οἰκονομίας

Ὁ Συνεργάτης τῆς Ἐθνικῆς
Χρηματιστικῆς Τραπεζῆς

Χρεωστικὴ ἀπόδειξις τῆς Ἐθνικῆς Χρηματιστικῆς Τραπεζῆς

Ἀρ. 94.

Διά Γρ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρὸς τὸν Ταμίαν τῆς Ἑλλάδος.

Τὴν εἰκοστὴν Ὀκτωβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους δυνάμει τῆς παρούσης θέλετε μετρήσει εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Κυρίου *de Gouda* Γρόσια *Σταλόν*.

ἀπὸ τὰ προσδιορισθέντα χρήματα, κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. *Κωστ* ψήφισμα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 12 *Αὐγ.* 1829

αφ. 114 & 97.12

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ ΚΑΘ' ΥΛΗΝ
ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ ΤΩΝ ΨΗΦΙΣΜΑΤΩΝ

*Οί αριθμοί ἀντιστοιχοῦν πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς ἐγγράφων ὅφ' οὓς ἐκδίδονται
ἐν τῷ παρόντι τὰ κείμενα τῶν ψηφισμάτων*

	Σελίς
Ἀποζημιώσεις πλοιοκτητῶν	21
Ἀποζημιώσεις στρατιωτικῶν	20
Βυρσοδεψεῖον	28
Γερουσία	34,35
Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας	1,6
Γραμμάτια κρατικά	24
Δασμοὶ (τρόπος εἰσπράξεως)	14
Δασμοὶ ἐξαγωγικοὶ (χαλκοῦ - ὀρειχάλκου)	11
Διαδικασία, Ἑγκληματική	30
Δικαστήρια Ἐπιεικείας	33
Δικαστήριον, Θαλάσσιον	26
Δικαστικὸς Ὁργανισμὸς Στερεῆς Ἑλλάδος	32
Διοικητικὴ διαίρεσις	10
Ἐγγραφα ναυτιλιακά	8,13
Ἐπιτροπή, Ἐκκλησιαστική	4
Κεραμοποιία	28
Κυβερνήτης	1,6
Λεῖται (διανομή)	22
Λιμενικὰ Ἀρχαὶ	16
Λιμένων ἀστυνόμευσις	16
Μισθοὶ (στρατιωτικῶν)	25
Νομίσματα ξένα (διατίμησις)	41
Ὁργανισμὸς Δικαστηρίων	19,32
Ὁργανισμὸς, Στρατιωτικὸς	18
Ὁρκος δημοσίων ἀρχῶν	5
Πανελλήνιον	1,6
Πλοιοκτῆται (ἀποζημιώσεις)	21
Πριστήριον	28
Σημαῖα ἐλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων	8,12
Στρατιωτικὸς Ὁργανισμὸς	18

	Σελίς
Συμβούλιον, Αστυνομικόν καὶ Ἐλεγκτικόν	34
Συμβούλιον, Πολεμικόν	2
Συμβούλιον, Ὑπουργικόν	3
Συνέλευσις Ἐθνική (ἐκλογαί)	23,31
Συνοικισμὸς ἀπόρων	27
Ταχυδρομικὴ Ὑπηρεσία	17
Τράπεζα, Ἐθνικὴ Χρηματιστικὴ	7
Ὑγειονομικὴ Διάταξις	15
Ὑπουργεῖα	34
Φορολογία (γλυκανισορακῆς)	29
Χαρτοποιία	28
Χρέη κοινοτήτων	33

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ

ΛΟΙΠΩΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗΜΑΤΩΝ

Ἐν τῷ εὐρετηρίῳ τούτῳ περιλαμβάνονται τὰ εἰς τὰς ὑποσελίδους σημειώσεις τοῦ Κώδικος τῶν Ψηφισμάτων καταχωρισθέντα κείμενα διαταγμάτων κλπ. Ὁ ἀριθμὸς δεικνύει τὴν σελίδα εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἀναζητηθῶν.

Σελίς

1. Διάταγμα ὑπ' ἀριθμ. 16 τῆς 22ας Ἰανουαρίου 1828 περὶ Ὁργανισμοῦ τοῦ Πανελληνίου, τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς	12
2. Διάταγμα ὑπ' ἀριθμ. 179 τῆς 7ης Φεβρουαρίου 1828 περὶ προσωρινῆς ἀναθέσεως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Χρηματιστικὴν Τράπεζαν τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Οἰκονομίας	14
3. Διάταγμα ὑπ' ἀριθμ. 279 τῆς 13ης Φεβρουαρίου 1828 περὶ ἰδρύσεως Ἐπιτροπῆς τῆς Οἰκονομίας καὶ ἀναθέσεως τῶν ἀρμοδιοτήτων αὐτῆς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Χρηματιστικὴν Τράπεζαν	14
4. Διάταγμα ὑπ' ἀριθμ. 1325 τῆς 29ης Μαρτίου 1828 περὶ συγκροτήσεως Ἐπιτροπῶν παρὰ τῷ Πανελληνίῳ ἐκ μελῶν αὐτοῦ	15
5. Διάταγμα ὑπ' ἀριθμ. 1699 τῆς 13ης Ἀπριλίου 1828 περὶ ἐκτάκτων ἐπιτρόπων	44
6. Διάταγμα ὑπ' ἀριθμ. 1747 τῆς 16ης Ἀπριλίου 1828 περὶ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Πελοποννήσου	45
7. Διάταγμα ὑπ' ἀριθμ. 1883 τῆς 19ης Ἀπριλίου 1828 περὶ γενικῶν ὁδηγίων πρὸς τοὺς δημογέροντας	47
8. Διάταγμα ὑπ' ἀριθμ. 3043 τῆς 12ης Ἰουνίου 1828 περὶ διατιμῆσεως τῶν γαλλικῶν ἀργυρῶν νομισμάτων	42
9. Διάταγμα ὑπ' ἀριθμ. 3474 τῆς 26ης Ἰουλίου 1828 περὶ ἐκδόσεως τῶν διπλωμάτων τῶν πλοίων	38
10. Διάταγμα ὑπ' ἀριθμ. 3530 τῆς 30ῆς Ἰουλίου 1828 περὶ προθεσμίας ἰσχύος τῶν διπλωμάτων τῶν πλοίων	29
11. Διάταγμα ὑπ' ἀριθμ. 5516 τῆς 16ης Αὐγούστου 1828 περὶ ἐκδόσεως ἐγγράφων τῶν πλοίων	38
12. Διάταγμα ὑπ' ἀριθμ. 5681 τῆς 21ης Αὐγούστου 1828 περὶ ἐπικυρώσεως τῶν Ἐγγράφων Ἰδιοκτησίας τῶν πλοίων α' κλάσεως	52
13. Διάταγμα ὑπ' ἀριθμ. 6249 τῆς 19ης Σεπτεμβρίου 1828 περὶ ἐπικυρώσεως τῶν Ἐγγράφων Ἰδιοκτησίας τῶν πλοίων α' κλάσεως	53
14. Διακλήρυξις τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Οἰκονομίας ὑπ' ἀριθμ. 1647 τῆς 16ης Σεπτεμβρίου 1828 περὶ διατιμῆσεως γαλλικῶν τινων νομισμάτων	43
15. Διάταγμα ὑπ' ἀριθμ. 7500 τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1828 περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῶν διπλωμάτων τῶν πλοίων	39

16. Διάταγμα ὑπ' ἀριθμ. 9113 τῆς 5ης Φεβρουαρίου 1829 περὶ ἀναδιοργανώσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου	18
17. Διάταγμα ὑπ' ἀριθμ. 9470 τῆς 18ης Φεβρουαρίου 1829 περὶ κανόνων διαδικασίας . . .	138
18. Διάταγμα ὑπ' ἀριθμ. 10155 τῆς 16ης Μαρτίου 1829 περὶ ἐλλογῆς δημογερόντων πρὸς ἄσκησιν καθηκόντων εἰρηνοδίκου	138
19. Διάταγμα ὑπ' ἀριθμ. 10198 τῆς 25ης Μαρτίου 1829 περὶ διορισμοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου τῶν Λιμένων	98
20. Διάταγμα ὑπ' ἀριθμ. 12416 τῆς 1ης Μαΐου 1829 περὶ συμβιβαστικῆς ἐπιλύσεως διαφορῶν ὑπὸ τῶν προσωρινῶν διοικητῶν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος	181
21. Διάταγμα ὑπ' ἀριθμ. 4571 τῆς 24ης Μαΐου 1829 περὶ καταργήσεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ δασμοῦ ἐπὶ τοῦ χαλκοῦ καὶ τοῦ ὀρειχάλκου	50
22. Ἀνακοίνωσις τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Οἰκονομίας ὑπ' ἀριθμ. 6203 τῆς 25ης Μαΐου 1829 περὶ καταργήσεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ δασμοῦ ἐπὶ τοῦ χαλκοῦ καὶ τοῦ ὀρειχάλκου	51
23. Διάταγμα ὑπ' ἀριθμ. 12872 τῆς 6ης Ἰουνίου 1829 περὶ ἐγγράφων τῶν πλοίων τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος	40
24. Διάταγμα ὑπ' ἀριθμ. 14185 τῆς 5ης Σεπτεμβρίου 1829 περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων ἐν τῇ Στερεᾷ Ἑλλάδι	182
25. Ψήφισμα 9 (Δικαιοσύνης) τῆς 2ας Νοεμβρίου 1829 περὶ ἀναδιοργανώσεως τοῦ Θαλασσίου Δικαστηρίου	156

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Σελίς

Εἰσαγωγή	1
Ἡ νομοθετικὴ διαδικασία	
Α' Τὸ Πανελλήνιον	4
Β' Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον	7
Ἡ νομικὴ φύσις τῆς δημοσιεύσεως τῶν Ψηφισμάτων	9
Τρόπος ἐκδόσεως τοῦ Κώδικος τῶν Ψηφισμάτων	10

Ο ΚΩΔΙΞ ΤΩΝ ΨΗΦΙΣΜΑΤΩΝ

1. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 1 (Α') τῆς 20ῆς Ἰανουαρίου 1828 περὶ ἰδρύσεως τοῦ Πανελληνίου καὶ τῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας	11
2. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 2 (Β') τῆς 23ῆς Ἰανουαρίου 1828 περὶ Πολεμικοῦ Συμβουλίου ..	17
3. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 3 (Γ') τῆς 23ῆς Ἰανουαρίου 1828 περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ..	18
4. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 4 (Δ') τῆς 23ῆς Ἰανουαρίου 1828 περὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς	19
5. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 5 (Ε') τῆς 22ας Ἰανουαρίου 1828 περὶ τοῦ τύπου τοῦ ἔρκου . . .	20
6. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 6 (Σ') τῆς 23ῆς Ἰανουαρίου 1828 περὶ καθιδρύσεως τῶν νέων κυβερνητικῶν ἀρχῶν	21
7. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 7 (Ζ') τῆς 2ας Φεβρουαρίου 1828 περὶ συστάσεως Ἐθνικῆς Χρηματιστικῆς Τραπεζῆς	23
8. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 8 (Η') τῆς 3ῆς Φεβρουαρίου 1828 περὶ ναυτιλίας	27
9. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 9 (Θ') τῆς 8ῆς Φεβρουαρίου 1828 περὶ διατιμῆσεως τῶν κυκλοφορουμένων νομισμάτων	41
10. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 10 (Ι') τῆς 13ῆς Ἀπριλίου 1828 περὶ διοικητικῆς διακρίσεως ..	44
11. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 11 (ΙΑ') τῆς 28ῆς Ἰουλίου 1828 περὶ ἐξαγωγικοῦ δασμοῦ ἐπὶ τοῦ χαλκοῦ καὶ τοῦ ὀρειχάλκου	50
12. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 12 (ΙΒ') τῆς 30ῆς Ἰουλίου 1828 περὶ σημαίας τῶν πολεμικῶν καὶ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων	51
13. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 13 (ΙΓ') τῆς 30ῆς Ἰουλίου 1828 περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ ναυτιλίας ψηφίσματος	52
14. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 14 (ΙΔ') τῆς 16ῆς Αὐγούστου 1828 περὶ τρόπου εἰσπράξεως τῶν δασμῶν	55
15. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 15 (ΙΕ') τῆς 20ῆς Αὐγούστου 1828 περὶ ὕγειονομικῶν διατάξεων .	56

16. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 16 (ΙΣ') τῆς 20ῆς Αὐγούστου 1828 περὶ ἀστυνομεύσεως τῶν λιμένων	98
17. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 17 (ΙΖ') τῆς 24ῆς Σεπτεμβρίου 1828 περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Ταχυδρομικῆς Ὑπηρεσίας	119
18. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 18 (ΙΗ') τῆς 21ῆς Δεκεμβρίου 1828 περὶ στρατιωτικοῦ ὀργανισμοῦ	126
19. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 19 (ΙΘ') τῆς 15ῆς Δεκεμβρίου 1828 περὶ διοργανισμοῦ δικαστηρίων	133
20. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 20 (Κ') τῆς 22ας Δεκεμβρίου 1828 περὶ ἐξετάσεως τῶν αἰτήσεων ἀποζημιώσεων τῶν στρατιωτικῶν	139
21. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 21 (ΚΑ') τῆς 22ας Δεκεμβρίου 1828 περὶ ἐξετάσεως τῶν αἰτήσεων ἀποζημιώσεων τῶν πλοιοκτητῶν	140
22. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 22 (ΚΒ') τῆς 8ῆς Φεβρουαρίου 1829 περὶ λειῶν καὶ διανομῆς αὐτῶν	141
23. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 23 (ΚΓ') τῆς 4ῆς Μαρτίου 1829 περὶ διενεργείας ἐκλογῶν Συνελεύσεως	142
24. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 24 (ΚΔ') τῆς 4ῆς Μαρτίου 1829 περὶ ἐκδόσεως κράτικῶν γραμματίων	152
25. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 25 (ΚΕ') τῆς 16ῆς Μαρτίου 1829 περὶ στρατιωτικῶν μισθῶν	153
26. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 26 (ΚΣ') τῆς 10ῆς Ἀπριλίου 1829 περὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου	154
27. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 27 (ΚΖ') τῆς 24ῆς Ἀπριλίου 1829 περὶ συστάσεως συνουκισμοῦ ἀπόρων ἐν Ἰσθμῷ τῆς Κορίνθου	157
28. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 28 (ΚΗ') τῆς 25ῆς Ἀπριλίου 1829 περὶ ἐγκαταστάσεως ἐν Ἑλλάδι ἐργοστασίου χαρτοποιίας, βυρσοδεφείου, κεραμοποιίας καὶ πριστηρίου	158
29. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 29 (ΚΘ') τῆς 26ῆς Ἀπριλίου 1829 περὶ φορολογίας τῆς γλυκανισορακτῆς	159
30. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 30 (Α') τῆς 6ῆς Μαΐου 1829 περὶ εἰσχωγῆς τῆς Ἑγκληματικῆς Διαδικασίας	160
31. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 31 (ΑΑ') τῆς 16ῆς Μαΐου 1829 περὶ ἐκλογῶν	178
32. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 32 (ΑΒ') τῆς 1ῆς Μαΐου 1829 περὶ προσωρινοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος	181
33. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 33 (ΑΓ') τῆς 18ῆς Μαΐου 1829 περὶ ἐκδικάσεως ἀγωγῶν, ἐκτελέσεως τῶν ἐπ' αὐτῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων καὶ δικαστηρίων ἐπιεικείας	184
34. Ψήφισμα ὑπ' ἀριθμ. 34 (ΑΔ') τῆς 8ῆς Σεπτεμβρίου 1829 περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Γερουσίας, τῶν Ὑπουργείων καὶ τοῦ Λογιστικοῦ καὶ Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου	186

Ο ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

35. Διάταξις ὑπ' ἀριθμ. 94 τῆς 18ῆς Ὀκτωβρίου 1829 περὶ ἐργασιῶν τῆς Γερουσίας	192
--	-----

ΤΥΠΟΙ ΣΦΡΑΓΙΔΩΝ ΚΑΙ ΤΙΤΛΩΝ

Τύπος σφραγίδων τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Πανελληνίου	195
Χρεωστικὴ ἀπόδειξις τῆς Ἐθνικῆς Χρηματιστικῆς Τραπεζῆς	196
Ἐμπροσθία ὄψις κρατικοῦ γραμματίου κατὰ τὸ Ψήφισμα ΚΔ'	197
Ὁπισθία ὄψις κρατικοῦ γραμματίου κατὰ τὸ Ψήφισμα ΚΔ'	198

ΕΥΡΕΤΗΡΙΑ

Εὐρετήριον καθ' ὅλην τοῦ Κώδικος τῶν Ψηφισμάτων	199
Εὐρετήριον λοιπῶν νομοθετημάτων	201

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Σελίς	1	στίχος	16	συνιστᾷ ἀντὶ συνιστᾷ
»	2	»	16	ἐξήρτα ἀντὶ ἐξήρτη
»	24	»	23	ὕπ' ὄψει ἀντὶ ὕπ' ὄψιν
»	43	»	37	ἐτιμῶντο ἀντὶ ἐτιμοῦντο
»	66	»	32,35	ἐφορᾷ ἀντὶ ἐφορᾷ
»	81	»	32	ἀποθάνη ἀντὶ ἀποθάνη
»	86	»	9	ἀπομακρύνωμεν ἀντὶ ἀπομακρύνωμεν
»	86	»	36	μεταφέρωνται ἀντὶ μεταφέρονται
»	97	»	10-11	αἵτησίν τινος ἀντὶ αἵτησιν τινός
»	156	»	5	ζητηθῇ ἀντὶ ζητηθῇ
»	169	»	22	ἀθῶρος ἀντὶ ἀθῶρος

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑΣ ΤΗΝΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΝΟΜΙΚΩΝ ΕΘΙΜΩΝ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΥΠΟ

ΜΕΝΕΛΑΟΥ Α. ΤΟΥΡΤΟΓΛΟΥ

Ἡ ὑπὸ τῶν πρώτων δικαστηρίων τοῦ ἀρτισυστάτου Ἑλληνικοῦ Κράτους γνῶσις τῶν τοπικῶν ἐθίμων ἀπετέλει ἀνάγκην ζωτικὴν διὰ τὴν ὀρθὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης. Τούτου ἕνεκα ἤδη τὸ ἔτος 1829 ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοκλήτου δικαστηρίου τῶν Δυτικῶν Σποράδων Νικόλαος Γερακάρης ἀπηύθυνεν Ἐγκυκλίον πρὸς τοὺς προσωρινούς Διοικητὰς καὶ τὰς Δημογεροντίας τῶν νήσων τῆς δικαιοδοσίας του, Σπετσῶν, Ὑδρας, Αἰγίνης καὶ Σαλαμῖνος, δι' ἧς ἐζήτηι νὰ τὸν πληροφορήσουν περὶ τῶν «ἐπιτοπίων ἐθίμων» των, ἡ γνῶσις τῶν ὁποίων ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου καθίστατο ἀναγκαία διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν παρουσιαζομένων δικαστικῶν διαφορῶν¹. Εἶναι δὲ ἄξιον μνείας ὅτι ἐν τέλει τῆς Ἐγκυκλίου ταύτης ἐπισημαίνεται ἰδιαίτερώς ὅτι ἡ ὑπὸ τῶν Διοικητικῶν ἀρχῶν ἐνημέρωσις αὕτη τοῦ Δικαστηρίου ἀπετέλει δι' αὐτὸ «σπουδαίαν ὑπόθεσιν».

Βραδύτερον, ἡ γνῶσις τῶν εἰς διαφόρους περιφερείας κρατούντων νομικῶν ἐθίμων ἀπετέλεσε μέλημα αὐτῆς ταύτης τῆς Κυβερνήσεως προκειμένου αὕτη νὰ προβῇ εἰς τὴν σύνταξιν Πολιτικοῦ Κώδικος.

Ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο ἡ ὑπ' ἀριθ. 64 Πρᾶξις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τῆς 4ης Φεβρουαρίου 1830 διαλαμβάνει περὶ «συμπαρaboλῆς» γραπτῶν καὶ ἀγράφων νόμων, οἵτινες θέλουν συλλεχθῇ². Μετὰ δέ τινα ἔτη ὁ Γεώργιος Λουδ. Μάουρερ, ἐν τῇ προσπαθείᾳ του νὰ πληροφορηθῇ τὸ ἐν Ἑλλάδι κρατῆσαν ἐθιμικὸν δίκαιον,

1. Βλ. Ἰ α κ. Β ι σ β ί ζ η, Τινὰ περὶ τῶν νομικῶν ἐθίμων ἀπὸ τῆς τουρκοκρατίας μέχρι καὶ τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 23 Φεβρουαρίου 1835, ἐν «Ἀθηνα», τ. 53 (1949) σ. 226-7. Πρβλ. ὁμοίως τοῦ Α ὁ τ ο ὕ, Νομικά τινα ἔθιμα τῶν νήσων Σπετσῶν, Ὑδρας, Πόρου καὶ Σαλαμῖνος, ἐν Ἐπετ. τοῦ Ἀρχείου Ἱστορ. Ἑλλ. Δικαίου, τ. 3 (1950) σ. 8.

2. Βλ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», ἀριθ. φύλλ. 25 τῆς 26.3.1830. Ἀνεδημοσιεύθη δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ Χ ρ. Π ρ ᾶ τ σ ι κ α, Ὁ Ἀστικὸς τῆς Ἑλλάδος Κώδιξ, ἐν «Θέμις», ΜΑ (1930), σ. 273. Πρβλ. καὶ Ν. Π α ν τ α ζ ὁ π ο υ λ ο ν, Ἀπὸ τῆς «λογίας» παραδόσεως εἰς τὸν Ἀστικὸν Κώδικα, Ἀθήναι 1947, σ. 165 ἐπ.

ὑπεκίνησε τὸν τότε ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα Χριστόδουλον Κλονάρην νὰ ἀπευθύνῃ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, Ἐγκύκλιον πρὸς τὰς τοπικὰς ἀρχάς. Πράγματι ὁ Κλονάρης ἀπηύθυνε τὴν ὑπ' ἀριθ. 330 τῆς 22ας Μαρτίου 1833 Ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς Ἐπαρχιακοὺς Εἰρηνοδίκας καὶ Δημογέροντας τῆς Ἐπικρατείας, ἡτις συνωδεύετο καὶ ὑπὸ ἐρωτημάτων ἅτινα ὁ ἴδιος ὁ Χρ. Κλονάρης εἶχε συντάξει¹. Ἐζητοῦντο δὲ διὰ τῆς Ἐγκυκλίου ἀκριβεῖς πληροφορίες περὶ τῶν τοπικῶν συνηθειῶν, δεδομένου ὅτι αὐταὶ θὰ ἐλαμβάνοντο ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Πολιτικοῦ Κώδικος, ὅστις ἔδει νὰ ἦτο σύμφωνος «μὲ τὴν δικαιοσύνην, μὲ τὴν ἠθικὴν κατάστασιν τοῦ ἔθνους καὶ μὲ τὰς χρεῖας τοῦ λαοῦ»². Τὰ ἐρωτήματα ἅτινα συνωδεύον τὴν ὑπ' ἀριθ. 330 Ἐγκύκλιον, ὁκτὼ τὸν ἀριθμὸν, ἀφεώρων μόνον εἰς θέματα κληρονομίας καὶ προικός. Λόγῳ ἀκριβῶς τοῦ περιορισμένου κύκλου τῶν ἐρωτημάτων, μετ' ὀλίγους μῆνας ἀπεστάλη πρὸς τὰς αὐτὰς ἀρχάς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ νεωτέρα Ἐγκύκλιος, ἡ ὑπ' ἀριθ. 1133 τῆς 5ης Σεπτεμβρίου 1833³, συνοδευομένη ὑπὸ νέων ἐρωτημάτων ἐκτενιομένων εἰς θέματα ἐπιτροπείας, πατρικῆς ἐξουσίας, νομῆς, κυριότητος, δουλειῶν, προνομίων καὶ ὑποθηκῶν.

Ἡ σημασία τῶν ἀποσταλειαῶν ὑπὸ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν ἀπαντήσεων διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου εἶναι προφανής. Παρουσιάζεται δι' αὐτῶν ἐναργῶς τὸ κρατοῦν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐθιμικὸν Δίκαιον, παρὰ τὰς ἀτελείας ἢ τὴν παρατηρουμένην ἀοριστίαν διατυπώσεως πλείστων ἐξ αὐτῶν.

Αἱ ἀπαντήσεις αὐταὶ, αἵτινες οὐδέποτε ἐξεδόθησαν ὁλόκληροι, εἶχον ἐπισύρει ἐνωρὶς τὴν προσοχὴν τοῦ ἀειμνήστου Διευθυντοῦ τοῦ Κέντρου Ἐρεῦνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου, Ἰακώβου Βισβίτζη, ὅστις ἤρchiσε τὴν τμηματικὴν δημοσίευσιν ὧσων εἶχε κατορθώσει νὰ ἀνέυρῃ ἀπαντήσεων⁴.

Προσφάτως μετὰ τῶν εὐγενῶς παρὰ τοῦ Ἱστορικοῦ Ἀρχείου Ἑλλην. Καθολικισμοῦ παραχωρηθέντων πρὸς μελέτην ἐγγράφων, ἀναγομένων κυρίως εἰς τὴν περίοδον τῆς τουρκοκρατίας, ἀνεῦρον καὶ τὸ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 20 Ἰουλίου 1833 παλαιὸν ἀντίγραφον τῆς ἀπαντήσεως ἣν ἀπέστειλεν ἡ Δημογεροντία Τήνου. Ἡ ἀπάντησις αὕτη ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν δημογερόντων τῆς Τήνου Ἰακώβου Παξιμάδη

1. Γ. Α. Μάουρερ, Ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, τ. Α (μετάφρασις Ε. Καραστάθη), Ἀθῆναι 1943, σ. 162. Π. Κάλιγᾶ, Περὶ ἐθίμων, ἐν *Μελέται καὶ Λόγοι*, τ. Α', ἐν Ἀθῆναις 1899, σ. 206.

2. Ἰακ. Βισβίτζη, Τὰ ἐρωτήματα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης κ.λπ., ἐν *Ἐπετ. τοῦ Ἀρχείου τῆς Ἱστορ. Ἑλλην. Δικαίου*, τ. 3 (1950), σ. 160.

3. Ἰακ. Βισβίτζη, Τὰ ἐρωτήματα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης κ.λπ. αὐτόθι τ. 9 σ. 72.

4. Βλ. Ἰακ. Βισβίτζη, *ἔθ' ἀν.*, τ. 3 σ. 158 ἐπ., τ. 6 σ. 123 ἐπ., τ. 7 σ. 10 ἐπ., τ. 9 σ. 7 ἐπ.

καὶ Ἰωάννου Σαγρέδη, ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Ἐπαρχον Τήνου καὶ ἀποτελεῖ ἀπάντησιν εἰς τὰ ἐρωτήματα τῆς πρώτης ὑπ' ἀριθ. 330 Ἐγκυκλίου τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας. Τὸ σημαντικὸν ὅμως εἶναι ὅτι ἡ ἀπάντησις αὕτη δὲν περιορίζεται εἰς τὰ τεθέντα ὑπὸ τῆς Ἐγκυκλίου ὁκτὼ ἐρωτήματα, ἀλλ' ἐπεκτεταμένη παρέχει πληροφορίας περὶ νομικῶν ἐθίμων «ἰσχυόντων πρὸ ἀμνημονεύτου χρόνου» εἰς τὴν Τήνον, ἀναφερομένων δὲ καὶ εἰς ἄλλα θέματα ἀστικοῦ δικαίου¹.

Εἰδικώτερον αἱ πρόσθετοι αὗται πληροφορίες ἀνάγονται εἰς νομικὰς συνθηκὰς ἰσχυοῦσας ἐπὶ διαθηκῶν, προικοσυμφώνων, προτιμῆσεως, ἐπιτρόπων, ὑποθηκῶν, ἐγγυήσεως, δανείων, τόκων, δωρεῶν καὶ ἐξωπροίκων.

Εἶναι ἄξιον μνείας ὅτι περὶ τῆς νήσου Τήνου ἀπεστάλησαν δύο ἀπαντήσεις ἐπὶ τῶν τεθέντων ὁκτὼ ἐρωτημάτων². Ἡ πρώτη ὑπογεγραμμένη παρὰ διαφόρων πολιτῶν καὶ ἡ δευτέρα παρὰ τῶν δημογερόντων. Ἡ μία μερὶς ἡτιᾶτο τὴν ἄλλην ὡς ἀποκρύψασαν τὴν ἀλήθειαν, ὁ δὲ νομάρχης εἶχε τὴν γνώμην ὅτι ἀμφοτέρω τὰ μέρη εἶχον ἀπομακρυνθῆ τῆς ἀληθείας.

Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅμως τοῦτο, εἶναι ἄξιον προσοχῆς ὅτι ὁ Γ. Α. Μάουρερ καταχωρίζει καὶ μικρὸν ὑπόμνημα περὶ τοῦ ἐθιμικοῦ δικαίου νήσων τινῶν τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἐν οἷς καὶ τῆς Τήνου³. Ὁ συντάκτης τοῦ ὑπομνήματος τούτου εἶναι Ἕλληνας ἐκ Τήνου διατελέσας καὶ Πρόεδρος δικαστηρίου ἐπὶ Καποδιστρίου, ὅπερ προσδίδει μεῖζονα βαρύτητα εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ γραφόμενα.

Ἡ σύγκρισις τῶν ὑπὸ τούτου ἀναφερομένων, ὡς ἰσχυσάντων ἐν Τήνῳ ἐθίμων, πρὸς ἐκεῖνα ἅτινα διαλαμβάνει ἡ μνησθεῖσα ἀπάντησις τῶν δημογερόντων Τήνου, ὁδηγεῖ ἀβιάστως εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὡς πρὸς ὠρισμένα ἔθιμα συμπίπτουν αἱ μαρτυρίαι ἀμφοτέρων.

Τοῦτο π.χ. συμβαίνει ἐπὶ τῶν μνημονευομένων ὡς ἐπικρατούντων τότε ἐν Τήνῳ ἐθίμων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα τοῦ ἐπιζώντος συζύγου, τὸ δικαίωμα νομίμου μοίρας τῶν ἀδελφῶν καὶ τὸν περιορισμὸν καθ' ὃν οἱ τόκοι δὲν ἠδύναντο νὰ ὑπερβῶσι τὸ διπλάσιον τοῦ κεφαλαίου⁴.

Εἰς τὸ ἀνευρεθὲν ἀντίγραφον τῆς ἀπαντήσεως τῆς δημογεροντίας Τήνου, παραπλεύρως πρὸς τὸ ἐλληνικὸν κείμενον, ὑπάρχει καὶ πιστὴ μετάφρασις τούτου εἰς τὴν ἰταλικήν. Ἐν τοῖς ἐπομένοις δημοσιεύομεν μόνον τὸ εἰς τὴν ἐλληνικὴν κείμενον.

1. Τὴν προτροπὴν ταύτην ἄλλως τε περιεῖχε καὶ ἡ Ἐγκύκλιος. Π. Κ α λ λ ι γ ᾶ, ἐνθ' ἀν., σ. 206. Ἰ α κ. Β ι σ β ῖ ζ η, ἐνθ' ἀν., τ. 3 σ. 163.

2. Γ. Α. Μ ά ο υ ρ ε ρ, ἐνθ' ἀν., σ. 177. Α. Χ ρ υ σ α ν θ ο π ο ὕ λ ο υ, Συλλογὴ τοπικῶν τῆς Ἑλλάδος συνθηκῶν ἐξ ἐπισήμων πρὸς τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν τῶν τοπικῶν ἀρχῶν ἀπαντήσεων, Ἀθήνησι 1853, σ. 15.

3. Γ. Α. Μ ά ο υ ρ ε ρ, ἐνθ' ἀν., σ. 131 ἐπ.

4. Πρβλ. Ἰ ω. καὶ Π α ν. Ζ έ π ο υ, Jus Graecoromanum, τ. 8, Ἀθήνησι 1931, σ. 456.

Ἀριθ. 3432

Πρὸς τὸν Β. Ἐπαρχον Τήνου¹

Ἡ τοπικὴ Δημογεροντία Τήνου

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 330, καὶ ἀπὸ τὴν 22 τοῦ παρελθόντος Μαρτίου μνηρολογουμένης Ἐγκυκλίου τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, καὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 100 καὶ 122 προσκλησεῶς σας, παραλαβόντες, καὶ συμβουλευθέντες τοὺς προκριωτέρους καὶ εἰδημονεστέρους τῆς Πατρίδος μας, ἐσυλλέξαμεν τὰ ἄγραπτα¹ ἔθιμα, τὰ ἰσχύοντα πρὸ ἀμνημονεύτου χρόνου εἰς τὸν Τόπον τοῦτον, φυλάξαντες τὴν σειρὰν τῶν ζητημάτων τῆς ἂνω Ἐγκυκλίου καὶ προσθέσαντες ὅσα ἄλλα ὑπάρχουσιν ἐκτὸς τῶν ἐν αὐτῇ ὁκτὼ ζητημάτων.

Π ε ρ ῖ Κ λ η ρ ο ν ο μ ί α ς

Ζήτημα 1ον

Σύμφωνα μὲ τὸν Νόμον, ὅταν ἀποθάνῃ ὁ πατὴρ ἀδιάθετος τὸν κληρονομοῦν τὰ παιδιά, λαμβάνοντα ἴσον μερίδιον ὅλα ἀνεξαιρέτως ἀρσενικά καὶ θηλυκά, καὶ μεγαλύτερα καὶ μικρότερα.

Ζήτημα 2ον

Ὁ πατὴρ ἐχρεώσκει ν' ἀφήσῃ τὸ ἥμισυ τῆς περιουσίας του πρὸς τὰ τέκνα του, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ ἐδύνατο μὲν νὰ τὸ διαθέσῃ αὐθαιρέτως ἀλλ' ὅχι ἐκτὸς τοῦ χοροῦ τῶν ἰδίων αὐτοῦ τέκνων, τῶν συγγενῶν καὶ τῆς ψυχῆς του. Ἐδύνατο δὲ ν' ἀφήσῃ καὶ πρὸς τοὺς ξένους ἐξ αὐτοῦ ἀλλ' ἔδει νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ ἐλάχιστον μέρος.

Ζήτημα 3ον

Σύμφωνα μὲ τὸν νόμον ὅταν ἀποθνήσκῃ εἰς ἀδιάθετος τὸν κληρονομοῦν οἱ κατιόντες συγγενεῖς, ἂν δὲν εἶχεν κατιόντας, οἱ ἀνιόντες, ἂν δὲν εἶχεν ἀνιόντας οἱ πλάγιοι συγγενεῖς, ἂν δὲν εἶχεν πлагίους συγγενεῖς ὁ ἀνὴρ ἢ ἡ γυνή, εἰς ἔλλειψιν δὲ τούτων ἀπάντων, ὅπερ ἦτο σπανιώτατον, ἢ κοινῇ Ἐκκλησία.

Ζήτημα 4ον

Ὅταν τὸ ἀνδρόγυνον ἦτον ἄτεκνον καὶ ἀπέθνησκεν εἰς τῶν συζύγων ἀδιάθετος, διενέμετο ἡ περιουσία εἰς τρία ἴσα μερίδια, δηλαδή, ἐν ἐλάμβανον οἱ γονεῖς ἢ ὁ γονεὺς τοῦ ἀποθανόντος, ἐν ἡ ψυχῇ, καὶ τὸ ἄλλο ὁ σύζυγος ἢ ἡ σύζυγος. Ἀνίσως

1. Τηρεῖται ἡ ὁρθογραφία τοῦ κειμένου.

2. ἄγραπτα.

δὲ οὐδεὶς ἐκ τῶν γονέων τοῦ τεθνεώτος δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὴν ζωὴν, ἐμοιράζετο μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν τοῦ τελευτήσαντος, τῆς ψυχῆς του, καὶ τῆς συζύγου κατ' ἴσα μερίδια. Ὅποταν δὲ ἡ περιουσία ἦτο σημαντικὴ καὶ εἰς τὰς δύο ἄνω περιπτώσεις ἀσυμφωνοῦσαν τὰ μέρη καὶ προσδιώριζον τὸ διὰ τὴν ψυχὴν συνηθισμένον ἢ ἐπροσδιωρίζετο παρὰ τῆς ἐξουσίας καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἐμοιράζετο κατὰ τὴν μνημονευθεῖσαν ἀναλογίαν.

Ζήτημα 5ον

Ὅλα τὰ παιδιά ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ ἐκληρονομοῦσαν καὶ τοὺς δύο γονεῖς, λαμβάνον ἕκαστον τὸ ἀνάλογον μερίδιόν του ἀπὸ τὴν περιουσίαν καὶ τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου τῶν γονέων μὲ μόνην τὴν ἐξαίρεσιν ὅτι ὁ ἐπιζῶν γονεὺς ἔμβαινε εἰς τὴν κληρονομίαν καὶ ἐλάμβανε ἴσον μερίδιον μὲ τὰ τέκνα του.

Π ε ρ ῖ Π ρ ο ι κ ὶ ς

Ζήτημα 6ον

Μόνον τὸ πρωτοῦπανδρευθὲν παιδίον θῆλυ ἢ ἄρρεν / τὸ ὁποῖον ἐπροικοδοτεῖτο ἐπίσης / ἡδύνατο ἂν ἐνομιζέτο ἀδικημένον νὰ καταβάλῃ μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων του εἰς τὴν κοινὴν συνεισφορὰν τῆς κληρονομίας καὶ νὰ μοιράσῃ ἐξ ἴσου μὲ τὰ λοιπὰ ἀδελφία τὴν κληρονομίαν ταύτην.

Ζήτημα 7ον

Ὅταν ἡ θυγάτηρ ἐπανδρεύετο μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων της ἐλάμβανε σύμφωνα μὲ τὸν Νόμον τὸ μερίδιον τῆς κληρονομίας, καὶ οἱ ἀδελφοὶ δὲν ἐδύναντο νὰ τὴν προικίσουν δίδοντές της ὀλιγώτερον ἀπὸ τὸ μερίδιον τοῦτο.

Ζήτημα 8ον

Κατὰ σύναισιν¹ τοῦ ἀνδρογύνου ἐκποιεῖτο ἰσχυρὰ ἢ προίξ. Εἰς περίπτωσιν διαλύσεως τοῦ γάμου, ἢ ὅποιασδήποτε ἄλλης περιστάσεως, ἡ φθαρεῖσα προίξ ἔχαιρε προνόμιον ἐπὶ τῶν σωζομένων κινητῶν ἢ ἀκινήτων ἀγαθῶν τοῦ ἀνδρός.]

Προσθήκη 1ον

Π ε ρ ῖ Δ ι α θ ή κ η ς

Ὅταν ἀπέθνησκέν τις ἄνευ κατιόντων κληρονόμων, καὶ εἶχεν ἀδελφούς ἢ ἀδελφάς, ἂν εἰς τὴν διαθήκην του παραμελοῦσε ν' ἀναφέρει τινὰ ἐξ αὐτῶν, καὶ νὰ προσ-

1. συναίνεσιν.

διορίση ἐλαχίστην μερίδα τινὰ ἐκ τῆς πατρομητρογονικῆς περιουσίας του, ἢ διαθήκη ἀκαιροῦτο¹ καὶ ἐμοίραζον τὰ ἀδελφία τὴν κληρονομίαν ὅλην ἐξ ἴσου. Καθόσον δὲ ἀφοροῦσεν τὴν ιδιόκτητον περιουσίαν τοῦ διαθέτου ἐδύνατο νὰ τὴν διαθέσῃ ἀκωλύτως καὶ ἀνθαιρέτως.

2ον

Εἰς τὸ περὶ διαθηκῶν μέρος, παρατηροῦνται ἑλλείψεις ὡς ἐκ τῆς μὴ ὑπάρξεως δημοσίου μνήμονος πηγαζούσας, καὶ οὕτως αἱ μεγαλύτεραι ἑλλείψεις καὶ πλημμελήματα δὲν ἔδιδον ἀπ' εὐθείας χώραν εἰς ἀκύρωσιν αὐτοῦ, ἂν ὁ δικαστὴς ἐπροσπαθοῦσε νὰ τὸ ἐξακριβώσῃ καὶ πληροφορηθῇ διὰ μαρτύρων ἢ ἄλλων περιστάσεων περὶ τῆς ἀληθοῦς τελευταίας θέσεως² τοῦ ἀποβιώσαντος. Μάρτυρες ἀγράμματοι καὶ συγγενεῖς ὡς καὶ οἱ ἴδιοι Ἐπίτροποι ἦσαν ἐπίσης δεκτοὶ ἐκτὸς τῶν τέκνων καὶ ἀδελφῶν καὶ τῶν ἐχόντων συμφέρον εἰς τὴν διαθήκην καὶ δὲν ἀπαιτοῦντο περισσότεροι ἀπὸ δύο πρὸς κύρωσιν τῆς διαθήκης.

Ὁ σχετικὸς ἐφημέριος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔγραφε τὴν διαθήκην καὶ πολλάκις ὄντος ἀγραμμάτου τοῦ διαθέτου ἐχρησίμευον διὰ μάρτυρες δύο ἐπίσης ἀγράμματοι διὰ χειρὸς τοῦ ἐφημερίου ὑπογεγραμμένοι καὶ αὐτοῦ προσυπογεγραμμένοι. Ἀλλ' εἰς περίπτωσιν διαφωνίας τῶν κληρονόμων, ἂν δύο ἐκ τῶν μαρτύρων ὑπῆρχον εἰς τὴν ζωὴν, δηλονότι οἱ δύο ἀγράμματοι ἢ εἷς ἐξ αὐτῶν καὶ ὁ ἐφημέριος ἐπροσκαλοῦντο παρὰ τῆς ἀνηκούσης ἀρχῆς καὶ κατὰ λόγον τῆς ἐξομολογήσεώς των ἀκυροῦτο ἢ ἐπικυροῦτο ἡ διαθήκη. Ἡ δὲ ἀποδεδειγμένη ιδιόχειρος καὶ ὁλόγραφος διαθήκη καὶ ἄνευ μαρτύρων εἶχε τὸ κύρος της.

Π ε ρ ῖ Π ρ ο ι κ ο σ υ μ φ ῶ ν ο υ 3ον

Τὰ ἴδια πλημμελήματα καὶ ἑλλείψεις παρατηροῦνται καὶ εἰς τὸ περὶ προικοσυμφώνων μέρος. Ὅθεν οἱ ἴδιοι κανόνες, ὡς καὶ περὶ διαθηκῶν, ἐφυλάττοντο καθόσον ἀφορᾷ τοὺς τύπους πρὸς κύρωσιν ἢ ἀκύρωσιν αὐτοῦ.

Π ε ρ ῖ Π ρ ο τ ι μ ῆ σ ε ω ς 4ον

Εἰς τὰς πωλήσεις τῶν ἀκινήτων, ἐπροτιμοῦντο εἰς τὴν ἀγορὰν οἱ ἀνιόντες ἢ οἱ κατιόντες, εἰς ἑλλειψιν αὐτῶν ἢ σύζυγος | ἂν ἤθελε εὐρεθῇ ἀποῦσα εἰς καιρὸν πράξεως | καὶ εἰς ἑλλειψιν τὰ ἀδελφία, εἰς ἑλλειψιν τῶν ἀδελφῶν, οἱ πλησιασταὶ τῆς αὐτῆς ιδιοκτησίας. Τῶν συγγενῶν δὲ ἢ πλησιαστῶν, κατέμβροσθεν δύο μαρτύρων, ἀποποιουμένων, ἢ πώλησις ἐγίνετο τότε ἰσχυρῶς εἰς ὄντινα ἐπαρουσιάζετο ὡς ἀγο-

1. ἡκυροῦτο.

2. διαθέσεως.

ραστής. Ἐὰν δὲ οἱ συγγενεῖς ἢ οἱ πλησιασταὶ ᾗσαν ἀπόντες τότε εἴτε ὁ ἰδιοκτήτης εἴτε ὁ ἀγοραστής ᾗτον εἰς χρέος νὰ εἰδοποιήσῃ τούτους περὶ τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως, αὐτῶν δὲ ἐγγράφως ἢ διὰ μαρτύρων ἀρνούμενων, τότε ἡ ἀγορὰ ἐθεωρεῖτο ἀματάτρεπτος. Ἡ πολυκαιρία ἐγένετο αἷτιον παραγραφῆς τοῦ περὶ ἐπιστροφῆς τῶν ἀκινήτων κτημάτων δικαιώματος καθόσον ἀφοροῦσε τοὺς παρόντας οἵτινες δὲν ᾗθελον ρητῶς προειδοποιηθῇ καὶ εἰς σύμπτωσιν προτεινομένης ἀγνοίας καθυποβάλλοντο εἰς ὄρκον ὅστις ἀπεφάσιζε.

5ον

Περὶ διωρύγων (ὁνύμοτοι) εἰς χωράφια ἀμπέλια καὶ τὰ λοιπὰ ἀπεστέρον τοὺς πλησιαστάς τῶν δικαιωμάτων τῆς πλησιότητος, αἱ εἰσοδοὶ ἢ ἐμβαταὶ ἐφύλαττον ἀναλλοίωτον καὶ ἀμετάτρεπτον διαδοχικὸν δικαίωμα τῶν χωραφίων, ἀμπελίων καὶ τὰ λοιπὰ.

Π ε ρ ῖ Ἐ π ι ρ ό π ω ν 6ον

Τὰ περὶ τῶν κατὰ διαθήκην ἐπιτρόπων ἦτο πάντῃ ἀκανόνιστα καὶ οὕτως ἐθεωροῦντο ἀνέιθνοι οἱ τοιοῦτοι ἐπίτροποι διὰ πᾶσαν ζημίαν ἢ φθορὰν ἃν ᾗθελεν ὑποφέρει ἢ κινήτῃ ἢ ἀκίνητος περιουσία τοῦ διαθέτου ὥς ἐκ ῥαθυμίας τῶν, ἐκτὸς ἐὰν ἀπεδεικνύετο ὅτι ὑπῆρξε δολιότης καὶ σφετερισμὸς ἐκ μέρους του, μέρους ἢ τοῦ ὅλου τῆς αὐτῆς περιουσίας ἢ ἃν ᾗτο ὑπόνοια αἰσχροκερδείας.

Ὅταν ἀπέθνησκεν εἰς ἐκ τοῦ ἀνδρογύνου ἀδιάθετος τὸ ἐπιζῶν ἄτομον, καθὸ φυσικὸς ἐπίτροπος, εἶχεν ἐκτεταμένην ἐξουσίαν καθόσον ἀφοροῦσε τὰ τῆς ἐπιτροπείας χρέη, δηλαδὴ ἐδύνατο νὰ ἐκποιήσῃ ἀκίνητα πατρικὰ πράγματα πρὸς τὸ συμφέρον τῶν τέκνων τῆς, ἅτινα ἐν καιρῷ ἐνηλικιώσεως δὲν ἠμποροῦσαν νὰ κάμουν παράπονον εἰμὴ εἰς περίπτωσιν ὑπονοίας, δολιότητος καὶ αἰσχροκερδείας, ὥστε μὴ ἀποδεικνύμενον ἢ πώλησις ἔμεινε τῳόντι σταθερὰ καὶ ἀμετάθετος. Σαφηνίζεται δὲ ὅτι ἃν τὸ ἐπιζῶν ἄτομον ᾗτον ἢ γυνή ἢ ἐξουσία τῆς ἔπαυεν ὅταν ᾗθελεν ἔρθῃ εἰς 2ον γάμον.

Π ε ρ ῖ Ὑ π ο θ η κ ῶ ν καὶ Μ ε σ ε γ γ ῶ ν 7

Τὰ περὶ ὑποθηκῶν καὶ μεσεγγύων ἦτον ἐπίσης ἀκανόνιστα μολονότι ὑπῆρχον καὶ ἐντεῦθεν ἐπρόκυπτον καταχρήσεις. Ὁ δανείζων ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτου πραγμάτων τινος καὶ λαμβάνων παρὰ τοῦ χρεώστου πρὸς ἀσφάλειαν τοὺς τίτλους ἢ τίτλον τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ ἦτο προτιμητέος παρ' ἄλλον δανειστήν, ὅταν δὲ ἐπαρουσιάζοντο διάφοροι ὑποθηκαὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πραγματος χωρὶς καμμία νὰ συννοδεύεται μὲ τοὺς σχετικὸν τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας οὐδεμία ἔχαιρε προνόμιον, ἀλλ' ἐσύντρεχον ὅλοι ἐξίσου εἰς τὴν διανομὴν ἃν ὁ χρεώστης δὲν ᾗτον εἰς κατάστασιν νὰ ἐξοφλήσῃ μὲ ἄλλα ἀγαθὰ του τοὺς δανειστάς. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὰ περὶ τόκου,

ἐὰν ἡ εἰς ὑποθήκην ἰδιοκτησία ἐνέμετο παρὰ τοῦ δανειστοῦ καὶ ἡ ἀξία της ἰσότημος μὲ τὴν ἀξίαν τοῦ πράγματος, τότε ὑποχρεοῦτο ὁ μὲν δανειστής νὰ δίδῃ ἀκριβῆ¹ λογαριασμὸν τῶν προσόδων, ὁ δὲ χρεώστης νὰ πληρώσῃ τὸν τόκον, ἐὰν δὲ ἡ ὑποθηκευομένη ἰδιοκτησία ὑπῆρχεν ἀξίας διπλάσιας τοῦ χρέους, τότε ὁ τόκος ἀντελογίζετο μὲ τὴν τῶν προσόδων τιμὴν.

Περὶ Ἑγγυήσεως 8

Ἡ διδομένη παρὰ τῆς γυναικὸς ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς ἐγγύησις ἦτον ἰσχυρὰ καὶ ἐκτελεστέα.

Περὶ Δανείου 9

Πᾶς νουνεχῆς πωλητῆς μετερχόμενος βιομηχανίαν τινά, ἂν καὶ στιρεμένος² τῆς παρὰ τοῦ Νόμου προσδιορισμένης ἡλικίας ἐδύνατο ὄντος³ ἀποβιωκότων τῶν γονέων του νὰ δανεῖζεται ἰσχυρῶς καὶ νὰ διαθέτῃ τὰ περὶ αὐτοῦ ἐλευθέρως.

Περὶ τόκου 10

Πᾶν δάνειον μετὰ παρέλευσιν δέκα ἐτῶν ἐθεωρεῖτο ἀνεπίδεκτον περισσοτέρου τόκου, ὁ δὲ τόκος δὲν ἐπερέβαινε⁴ τὰ 10 εἰς τὰ 100 εἰς τὸ ἀπλοῦν δάνειον ὡς καὶ εἰς τὸ ἐπὶ ὑποθήκῃ.

Περὶ δωρεῶν 11

Τὸ δῶρον ἐθεωρεῖτο ἱερὸν καὶ ἀμετάτρεπτον ἐκτὸς τῆς κατὰ συνθήκην / *Codizionato* / δωρεᾶς ἢ ὅποια ἀκυροῦτο εἰς σύμπτωσιν παραβάσεως αὐτῆς ἢ ἂν ἡ συνθήκη δὲν ἐξετελεῖτο ἐνεκα τοῦ θανάτου τοῦ λαβόντος τὸ δῶρον.

Περὶ ἐξωπρσίτων 12

Τὰ ἐξώπρσικα ἔχαιρον τὸ ἴδιον προνόμιον ὡς καὶ αὐτὴ ἡ ἰδία προίξ.

Ἐν Τήνῳ τὴν 20 Ἰουλίου 1833

Οἱ εὐπειθεῖς Δημογέροντες

Ἰάκωβος Παξιμάδης

Ἰωάννης Σαγρέδης

Ὁ Γραμματεὺς

Μ. Φώσκολος

1. ἀκριβῆ.

2. στερημένος.

3. ὄντων.

4. ὑπερέβαινε.

